

TORSTAI 21. LOKAKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yöllä 18. lokakuuta Paolan kaupunkiin, Pyhän Franciscus Assisilaisen syntymäpaikkaan, osui raju rankkasade, joka vaikutti koko Calabriaan: julkisille rakennuksille, kodeille, vesi- ja jätevesiverkostoille sekä sähkö- ja puhelinverkoille aiheutui valtavaa vahinkoa, maanvyörymistä ja mutavyöryistä puhumattakaan. Monet perheet ovat joutuneet lähtemään kodeistaan ja koulut ovat olleet kiinni.

Vastaavia ilmiöitä on esiintynyt Calabriassa jo pitkään, mahdollisesti ilmastonmuutoksen vaikutusten takia. Luonnonkatastrofin aiheuttama hätätila julistetaan pian ja toivomme, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto voidaan ottaa käyttöön. Haluan ilmaista solidaarisuuteni – jonka toivon parlamentin jakavan – koko alueen väestölle, myös vahinkoja kärsineiden naapurikaupunkien asukkaille.

Puhemies. – (ES) Panemme tarkoin merkille kertomanne tiedot. Haluamme ilmaista solidaarisuutemme ja huolemme Calabriaa koetelleen katastrofin johdosta ja kaikki parlamentin jäsenet antavat luonnollisesti tukensa katastrofista kärsineille Italian ja Euroopan kauniin alueen asukkaille.

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Toteutetut uudistukset ja kehitys Moldovan tasavallassa (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on ensimmäisenä komission julkilausuma toteutetuista uudistuksista ja kehityksestä Moldovan tasavallassa.

Ștefan Füle, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kun tarkastellaan EU:n ja Moldovan suhteita, mielestäni on kiistatonta, että olemme saavuttaneet paljon edistystä ennätysajassa, mutta maan sisäpolitiikassa on vielä paljon haasteita.

5. syyskuuta pidetyn kansanäänestyksen piti purkaa poliittinen umpikuja muuttamalla presidentin valitsemista koskevia sääntöjä. Se epäonnistui. Tämä on valitettavaa. Kuitenkin myös se, oliko kansanäänestys demokraattisten normien mukainen, oli tärkeä kysymys. Tärkeintä on se, että kansainväliset tarkkailijat ovat vahvistaneet säännösten noudattamisen. Tämä on rohkaiseva merkki.

28. marraskuuta pidettävät vaalit ovat yhtä tärkeät demokratian vahvistamiselle maassa. Lähetämme jatkossakin vahvoja viestejä tämän suhteen kaikille sidosryhmille. Tämän jälkeen kaikkien poliittisten voimien on valittava yhdessä sekä presidentti että sellainen hallitus, joka pystyy viemään maan kriittisten uudistusten läpi.

Jatkamme edelleen järkkymätöntä tukeamme Moldovan hallituksen suorittamille rakenneuudistuksille. Haluan korostaa muutamia tärkeitä näkökohtia.

Euroopan unioni on selvästi suurin Moldovalle apua antava tahon, ja maaliskuussa onnistuimme myös saamaan liikkeelle yli neljäkymmentä avunantajaa, jotka tukevat Moldovan uudistuksia. He lupasivat vaikuttavat 1,9 miljardia euroa vuosille 2010–2013 ja summa sisältää oman 550 miljoonan euron sitoumuksemme.

Viime kuukausien aikana olemme tarjonneet oikea-aikaisia ratkaisuja hallituksen erityistarpeisiin: antaneet korkean tason poliittista neuvontaa ministereille, tukeneet demokratisointia oikeusvaltiota koskevilla alueilla, auttaneet järjestämään vaalit, vastanneet hätätilanteen tarpeisiin viime kesän tulvien jälkeen ja parantaneet moldovalaisen viininviennin mahdollisuuksia.

Yhdessä Moldovan hallituksen kanssa olemme olleet aktiivisesti tekemisissä Transnistrian alueella asuvan väestön kanssa pienimuotoisissa pääosin sosiaalialan hankkeissa. Ensi vuonna alamme toteuttaa kattavaa institutionaalisten rakenteiden kehittämisohjelmaa osana itäistä kumppanuutta.

Ohjelma auttaa Moldovaa valmistautumaan parhaillaan neuvoteltavaan assosiaatiosopimukseen ja toimeenpanemaan sen. Viimeisin neuvottelukierros Chisinaussa 13. ja 14. lokakuuta osoitti jälleen, että nämä neuvottelut etenevät erittäin hyvässä tahdissa.

Olemme antaneet avustusta myös suorina siirtoina Moldovan talousarvioon. Vuoden 2009 viimeisen neljänneksen jälkeen on maksettu 37 miljoonaa euroa alakohtaista talousarviotukea ja 15 miljoonaa euroa maksetaan lähiaikoina. Tästä noin 8,5 miljoonaa euroa ohjattiin suoraan kaikkein köyhimmän väestönosan auttamiseen. Nyt, kun puhemies Buzek on allekirjoittanut tarvittavan lainsäädännöllisen päätöksen, maksamme pian makrotaloudellisen avun ensimmäisen erän eli 40 miljoonaa euroa.

Aiomme jatkaa samassa hengessä myös poliittisten tapaamisten ja teknisten keskusteluiden kiireistä aikataulua. Tapaan muutaman päivän kuluttua pääministeri Filatin Luxemburgissa. Marraskuussa EU:n ja Moldovan kaupan alakomitea tutkii Moldovan vastauksen komission keskeisiin suosituksiin valmistellakseen neuvotteluja syvästä ja kattavasta vapaakauppa-alueesta.

Lisäksi olemme käyneet vuoropuhelua Moldovan kanssa erityisesti ihmisoikeuksista sekä energiasta, ja neuvottelemme lentopalvelusopimuksesta. Olemme seuranneet aktiivisesti kesäkuussa käynnistettyä viisumiasioista käytävää vuoropuhelua. Ulkoasiainneuvoston on määrä julkaista ensi maanantaina tätä kysymystä koskevat päätelmät riippumattomien asiantuntijoiden syyskuussa suorittamien tiedonhankintatehtävien tulosten pohjalta.

Monica Luisa Macovei, *PPE-ryhmän puolesta*. – (RO) Tämän keskustelun tarkoituksena on käsitellä Moldovan tasavallan viime vuoden aikana toteuttamia uudistuksia ja Euroopan yhdentymisen tiellä tapahtunutta edistystä.

Maa on ollut Euroopan unionin asialistalla vuoden ajan, koska se on täyttänyt sitoumuksensa. Haluan mainita muutamia näistä sitoumuksista. On laadittu ensisijaiset toimet sisältävä suunnitelma, joka toteutetaan oleellisilla uudistettavilla aloilla, sekä toinen oikeuslaitoksen uudistukset sisältävä suunnitelma. Kummankin suunnitelman toteuttaminen on aloitettu. Ihmisoikeusvuoropuhelu on käynnistetty. Lisäksi Moldovan tasavallan parlamentti ratifioi syyskuussa kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännön. Assosiaatiosopimuksesta käydään tiiviitä neuvotteluja loistavin tuloksin. Vain vuosi on kulunut, mutta prosessin käynnistämiseen osallistuneet takaavat sen jatkuvan.

Moldovan tasavalta on edistynyt EU:n itäisen kumppanuuden valtioista eniten. Tästä syystä pyydän neuvostoa arvioimaan valtion erikseen sen omien ansioiden perusteella. Edistys osoittaa poliittista tahtoa, kovaa työtä ja omistautumista, joista on palkittava. Palkitsimme Länsi-Balkanin maita niiden suorittamista toimenpiteistä. Tehkäämme samoin myös Moldovan tasavallan kohdalla.

Viisumiasioista käytävässä vuoropuhelussa Moldova on edistynyt huomattavasti kaikissa neljässä asiakokonaisuudessa. Näin ollen pyydän neuvostoa kehottamaan seuraavassa istunnossa 25. lokakuuta komissiota laatimaan toimintasuunnitelman, jotta Moldovan tasavallan kansalaiset voivat matkustaa ilman viisumia. Suora yhteys ihmisten välillä on arvokkaampi kuin mikään julkilausuma.

Mitä tulee Transnistrian alueeseen, ratkaisun löytäminen on erittäin tärkeää Moldovan tasavallan ja kyseisen alueen poliittiselle ja taloudelliselle vakaudelle. EU:n on otettava vahvempi rooli poliittisella tasolla ja meidän on osallistuttava yhteisiin hankkeisiin ja tehtävä muutoksia, jotka ihmiset näkevät.

Lopuksi, Euroopan yhdentymisprosessi on auttanut kehittämään demokratiaa ja vapautta ennennäkemätöntä vauhtia Euroopan historiassa. Tarkastelkaamme Keski- ja Itä-Eurooppaa ja sitä, miten tilanne on muuttunut viimeisten 20 vuoden aikana. Rauha vallitsee nyt myös Länsi-Balkanin maissa ja uudistukset etenevät. Tehkäämme se, mikä on tarpeen saman tilanteen saavuttamiseksi myös Moldovan tasavallassa.

Adrian Severin, *S&D-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Moldovan tasavallalla on yksi vaihtoehto – valinta transnistrialisoitumisen ja eurooppalaistumisen välillä. Tällä tarkoitan valintaa oligarkkisen neuvostomenneisyyden ja turvallisen, vauraan ja sosiaalisesti oikeudenmukaisen tulevaisuuden välillä.

Moldovan kehitykseen on tähän saakka vaikuttanut kielteisesti maan poliittinen epävakaus. Moldovan tasavallan perusongelma ei liity siihen kohdistuviin ulkoisiin haasteisiin, vaan poliittisten voimien väliseen sisäiseen jakautumiseen. Tämä sisäinen poliittinen epävakaus on vienyt hallitsevalta koalitiolta aikaa toteuttaa sen Eurooppa-myönteisiä vaihtoehtoja. Moldova on nyt käännekohdassa. Näiden ennenaikaisten vaalien tuloksen tulisi pyrkiä viemään maata kohti nykyaikaista eurooppalaista tulevaisuutta.

Näin ollen kehotamme kaikkia Moldovan poliittisia voimia, jotka toivovat maalle nykyaikaista eurooppalaista tulevaisuutta, välttämään tarpeettomia kannanottoja tai yhteenottoja ja keskittymään siihen, että maalle luodaan laaja-alainen visio, jotta voidaan ohjata maa kohti sen Eurooppaa koskevien tavoitteiden täyttymistä.

Graham Watson, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, puolitoista vuotta sitten parlamentti järkyttyi Chisinaun tapahtumien julmuudesta. Muutamia viikkoja myöhemmin meillä oli suuri ilo toivottaa tervetulleiksi yleisölehterillemme saman maan demokraattisten poliittisten puolueiden johtajat, jotka olivat valinneet uuden tien. Jaoinne Moldovan kansan innostuksen uudesta tulevaisuudesta.

Olemme voineet panna tyytyväisinä merkille maassa sen jälkeen tapahtuneen edistyksen. Edistystä tarvitaan lisää – eikä vähiten julmuuksiin syyllistyneiden saattamisessa oikeuden eteen – mutta jos nykyinen koalitio valitaan uudelleen Moldovan ensi kuun vaaleissa, on hyvin mahdollista, että taantumien aiheuttamista vaikeuksista huolimatta maa voi viedä muutoksen loppuun.

Isobritannialainen kirjailija Francis Bacon totesi, että toivo on hyvä aamiainen, mutta huono illallinen. Moldovan hallituspuolueille pitäisi olla selvää, että uudistusten toteuttamisen on perustuttava säädöksiin, jotka sallivat kyseisten uudistusten tekemisen. Aika ei ole puolellamme. On saatava paljon aikaan hyvin pian.

Ryhmäni kiittää komission jäsen Fülea ja hänen yksiköitään työstä, joka on tehty Moldovan avustamiseksi. Olemme tyytyväisiä ”Moldovan ystävien” perustamiseen ja erinomaiseen Euroopan maiden kokoukseen, jonka tavoitteena oli auttaa Moldovaa eteenpäin. Euroopan unioni tekee kaikkensa auttaakseen tätä järkyttävän köyhää maata siirtymään kohti eurooppalaisia normeja. Toivon, että kun neuvosto tutustuu viisumijärjestelmään ensi viikolla, se auttaa meitä löytämään keinon edetä viisumiasiassa.

Kuten eräs perustajistamme totesi, maan Eurooppa-suuntautuneisuutta ei määritä Euroopan unioni, vaan kansan eurooppalainen henki. Kehotamme Moldovan kansaa osoittamaan tätä eurooppalaista henkeä ensi kuun vaaleissa.

Tatjana Ždanoka, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, olemme tyytyväisiä Moldovan tasavallassa tapahtuneeseen edistykseen ja toivomme, että tuleva vaaliprosessi voi entuudestaan vahvistaa demokraattisia instituutioita ja varmistaa oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen Moldovassa.

Tiedämme, että Moldovan yhteiskunnassa on laaja tuki Moldovan jäsenyydelle EU:ssa – mutta ei Naton jäsenyydelle. Kaikki Moldovan parlamentissa edustettuina olevat puolueet ilmoittavat erilaisista poliittisista foorumeistaan huolimatta tukevansa myös Euroopan yhteistyötä ja yhdentymistä. Mutta kun otetaan huomioon oman maani Latvian kokemus EU:n jäsenyydestä, olen yrittänyt selittää keskusteluissani moldovalaisien poliitikkojen kanssa, että EU:n jäsenyys ei voi olla itsetarkoitus. On hyvin tärkeää tehostaa toimia perusteellisten ja johdonmukaisten taloudellisten ja oikeudellisten uudistusten toteuttamiseksi, erityisesti korruption torjunnalla.

Moldovan yhteiskunta on monikansainen ja monikielinen, ja sen lisäksi historiallisten tapahtumien tulkinnoissa on tärkeitä eroja. Siksi on melko vaarallista vetää Moldovan yhteiskuntaan uusia jakolinjoja. Mielestäni hiljattain annettu asetus, jolla 28. kesäkuuta nimettiin neuvostomiehityksen päiväksi, mikä sai aikaan kielteisen reaktion monissa Moldovan asukkaissa, ei lujittanut yhteiskuntaa, vaan sillä oli juuri päinvastainen vaikutus.

Moldovan yhteiskunnassa on myös sen asukkaiden kansallisuuteen perustuvia eroja. Koska suurella osalla asukkaista on kaksoiskansalaisuus, myös tämä lisää oikeuksiin liittyviä eroja, ja näin ollen meidän on tehtävä kaikkemme poistaaksemme nämä erot ja tarjotaksemme viisumivapauden kaikille moldovalaisille.

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, kukaan ei kiistä, etteikö Moldovalla olisi paljon tehtävää ennen kuin se saavuttaa lopullisen tavoitteensa Euroopan unionin jäsenyydestä, joka on tavoite, jota ryhmäni ECR tukee. Moldova on yksi Euroopan köyhimmistä maista, vaikka se kuuluukin Maailman kauppajärjestöön, ja näin ollen se on altis järjestäytyneelle rikollisuudelle, ihmiskaupalle ja korruptiolle. Moldovaa rajoittaa edelleen pitkittynyt konflikti irtautumaan pyrkivän venäjänkielisen ja poliittisesti Venäjän hallitseman Transnistrian alueen kanssa.

Sen jälkeen, kun kommunistit syrjäytettiin 15 kuukautta sitten, Moldovassa on kuitenkin alkanut tapahtua huomattavaa edistystä. Euroopan yhdentymistä kannattavaan allianssiin kuuluvat puolueet, eli nykyinen hallitseva koalitio, ovat osoittaneet kykenevänsä vaikuttamaan yhteistyöhön nopeuttaakseen Moldovan yhdentymistä Euroopan unioniin.

Unionin pitäisi osaltaan painostaa Moldovan hallitusta etenemään pidemmälle talousuudistuksissa ja erityisesti kehittämään oikeusvaltiota ja hyvää hallintotapaa.

Meidän pitäisi myös palkita Chisinauta ja tehdä sen kanssa enemmän yhteistyötä. Viisumiasia on mainittu, mutta haluan ottaa esille myös Euronestin, joka tarjoaa EU:n ja Moldovan poliitikoille mahdollisuuksia keskustella yhteisistä eduista. Valitettavasti Euronest – tämä mainittiin mietinnössäni edellisen parlamentin aikana – on lamaantunut Valko-Venäjän edustusta koskevan kiistan takia, koska parlamenttimme ei tunnusta maan parlamenttia, jota ei valittu demokraattisesti.

Toivon, että jonakin päivänä kaikki itäisen kumppanuuden selvästi eurooppalaiset maat, eli Moldova, Ukraina ja tulevaisuuden demokraattinen Valko-Venäjä, pyrkivät EU:n jäseniksi.

Bastiaan Belder, *EFD-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu osoittaa Euroopan sitoutumisen jakautunutta Moldovan tasavaltaa kohtaan, ja olen hyvin tyytyväinen siihen. Kotimaassani Alankomaissa kansalaiset ovat vuosien ajan kehittäneet innostavia sosiaalisia aloitteita, joilla tarjotaan Moldovan nuorisolle todellisia mahdollisuuksia. Tässä yhteydessä haluan mainita ylpeänä Orhei-säätiön. Se toimii Bunschoten-Spakenburgin kylässä, jossa tällaisiin toimiin tartutaan tarmokkaasti. Voin katsoa säätiön henkilöstöä silmiin, koska mekin täällä puhumme samasta aiheesta ja osoitamme sitoutumisemme. Moldova siis pyrkii syvään ja kattavaan kauppasopimukseen Euroopan unionin kanssa. Myös komission jäsen Füle mainitsi tämän. Arvoisa komission jäsen, mikä on tilanne tämän suhteen ja onko todellista edistystä vielä tapahtunut?

Moldovalaisien tuotteiden, erityisesti maataloustuotteiden ja Chişinăun viinien, myyntimahdollisuuksien laajentaminen on erittäin tärkeää, koska Moldovan tärkeimmillä perinteisillä myyntimarkkinoilla eli Venäjällä suljetaan rajoja ja rajoitetaan niiden käyttöä säännöllisesti poliittisista syistä. Arvoisa komission jäsen, olette jo maininnut tämän, mutta eikö ole mitään tapaa, jolla Euroopan unioni voi tarjota helpotusta Moldovan tilanteeseen?

Lopuksi vielä kysymys Saksan liittokansleri Angela Merkelin Meseberg-aloitteesta. Onko Venäjä nyt aidosti sitoutunut hakemaan ratkaisua Transnistrian kysymykseen vastineena paremmalle poliittiselle vuoropuhelulle EU:n ja Venäjän välillä? Kuulemistani reaktioista päätellen Kreml ei ole toistaiseksi ryhtynyt mihinkään toimiin. Arvoisa komission jäsen, haluan erityisesti toivottaa teille menestystä ja sinnikkyyttä pyrkimyksissänne tuoda Moldova lähemmäs Eurooppaa.

Traian Ungureanu (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, on olemassa runsaasti todisteita siitä, että Moldovan sitoutuminen eurooppalaisiin arvoihin ja normeihin on aitoa ja tehokasta.

Moldova on oikeastaan paras esimerkki Eurooppa-myönteisten politiikkojen toteuttamisesta itäisten naapuriamme joukossa. Itse asiassa Moldovan EU-kelpoisuus tekee siitä täysin vertailukelpoisen Länsi-Balkanin valtioiden kanssa.

Moldovan antama myönteinen esimerkki ansaitsee tunnustusta ja kannustusta. Demokraattisten instituutioiden heikkeneminen naapurimaassa Ukrainassa lisää Moldovan tärkeyttä EU:n poliitikoille sen itäpuolella. Tässä yhteydessä on elintärkeää, että 28. marraskuuta järjestettävät parlamenttivaalit vahvistavat Moldovan siirtymistä kohti Euroopan unionin jäsenyyttä.

EU:n onkin korkea aika antaa Moldovalle ja moldovalaisille myönteinen signaali. Viisumirajoitukset jakavat tuhansia moldovalaisia perheitä. EU:n ja Moldovan välinen

viisumiasioista käytävä vuoropuhelu on meille loistava tilaisuus. Vuoropuhelussa pitäisi siirtyä sanoista tekoihin. Toivokaamme, että 25. lokakuuta kokoontuva ulkoasiainneuvosto pyytää komissiota laatimaan toimintasuunnitelman viisumivapautta varten. Eurooppa-myönteisellä ja yhdistyneellä Moldovalla olisi myönteinen vaikutus EU:n itäpuolelle, jonka heikko hallintotapa ja ratkaisemattomat konfliktit ovat jatkuva uhka Euroopan vakaudelle.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Moldovan tällä hetkellä kohtaamiin haasteisiin, jotka ovat myös osa kokonaistavoitettamme, kuuluvat monikansaisen valtion vahvistaminen, sen identiteetti, Transnistrian ongelman poliittinen ratkaiseminen ja Moldovan jäsenyys Euroopan unionissa autonomisena ja itsenäisenä valtiona.

Viisumivapautteen liittyvä prosessi on erityisen tärkeä. Kuten olemme nähneet vastaavissa tapauksissa entisen Jugoslavian maiden kohdalla, se tuo hyviä tuloksia. Se, että käytetään nopeutettua menettelyä, jossa Moldovan kansalaisille myönnetään samalla Bulgarian ja Romanian passit, ei ole ratkaisu ongelmaan ja sisältää tiettyjä riskejä. Samaan aikaan Chişinaun viranomaisten on varmistettava, että Euroopan unionin myöntämän 90 miljoonan euron makrotaloudellisen avun hyöty tavoittaa kaikki Moldovan kansalaiset heidän etnisestä alkuperästään riippumatta. Tämä on erityisen tärkeää myös Moldovan bulgarialaisvähemmistölle, joka elää yhdellä maan köyhimmistä alueista.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) EU:n ja Moldovan parlamentaarisen yhteistyövaliokunnan jäsenenä minulla on ollut ilo seurata Moldovan myönteistä kehitystä ja voin vahvistaa, että Moldovan tasavallan sitoutuminen eurooppalaiseen tiehen on tullut hyvin vahvasti esille viime vuoden aikana. Haluan muistuttaa teitä tässä vaiheessa talouden, oikeusjärjestelmän ja julkishallinnon alueilla tehdyistä uudistuksista. Samaan aikaan meidän on oltava realistisia ja tunnustettava, että Moldovan muutosprosessi ei ole helppo ja että monia uudistuksia on vielä toteuttamatta.

Olen tyytyväinen siihen, että viisumivapautteen tähtävissä keskusteluissa tapahtuu edistystä. Olen kuitenkin sitä mieltä, että komission on laadittava etenemissuunnitelma tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja miksei myös viisumien poistamiseksi kokonaan tulevaisuudessa. Moldovan tasavallalla on edessään ratkaiseva testi 28. marraskuuta pidettävissä parlamenttivaaleissa ja toivon, että väestö hyväksyy eurooppalaisen tien, johon maa on sitoutunut, ja jatkaa sillä.

Euroopan unionin toimielinten ja joidenkin jäsenvaltioiden makrotaloudellinen ja poliittinen apu on ollut äärimmäisen tärkeää. Koska politiikkamme on tuottanut myönteisiä tuloksia, pyydän Euroopan unionin toimielimiä – parlamenttia, neuvostoa ja Euroopan komissiota – jatkamaan Moldovaa tukevia toimiaan ja tarjoamaan maalle varmuutta ja kannustusta uudistusten ja Euroopan unioniin lähentymisen tiellä, jotta siitä tulee lopulta unionin täysimääräinen jäsen.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Kymmenen päivää sitten minulla oli mahdollisuus vieraillla Moldovassa ulkoasiainvaliokunnan erityisvaltuuskunnan jäsenenä muiden muassa kollegojeni Monica Luisa Macovein ja Graham Watsonin kanssa. Olimme Moldovassa maalle erittäin tärkeänä ajankohtana – useita viikkoja 5. syyskuuta pidetyn epäonnistuneen perustuslaillisen kansanäänestyksen jälkeen ja useita viikkoja ennen erittäin tärkeitä parlamenttivaaleja, jotka, kuten tiedätte, pidetään 28. marraskuuta. Ennen kaikkea saimme nähdä kansan ja Moldovan yhteiskunnan erittäin laajan tuen Euroopan yhdyntymisprosessille. Lähes kolme neljäsosaa moldovalaisista tukee tätä prosessia.

Näimme valtavan edistyksen, jota pääministeri Filatin hallitus on saavuttanut Euroopan yhdentymisen tiellä, sekä monia uudistuksia, muun muassa merkittävää edistystä maata aiemmin jäytäneen korruption torjunnassa. Ongelmiakin on luonnollisesti olemassa: ongelmia, jotka johtuvat talouskriisistä ja ongelmia, jotka johtuvat Transnistrian toistaiseksi ratkaisemattomasta tilanteesta. Jotta uudistusprosessi kuitenkin jatkuu marraskuun 28. päivän jälkeen, Euroopan unionilta tarvitaan selvä merkki, joten toivon, että tuleva neuvoston huippukokous onnistuu viemään läpi viisumivapauteen liittyvän prosessin.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Minäkin haluan kiittää kaikkia niitä, jotka ovat tehneet tämän keskustelun mahdolliseksi. Meidän velvollisuutemme on suhtautua Moldovan tasavaltaan vastuuntuntoisesti, erityisesti nyt, kun vaalit lähestyvät. Euroopan yhdentymistä kannattavan allianssin hallitus on osoittanut erityisellä panostuksellaan olevansa valmis käynnistämään laajamittaiset poliittiset, taloudelliset ja institutionaaliset uudistukset ja näyttämään näin tietä tällä itäisen kumppanuuden alueella. Tämä tapahtuu, kun takana on kahdeksan vuotta kommunistihallintoa, jonka aikana perusoikeuksia, kuten oikeutta ilmaisunvapauteen ja oikeutta puolueettomaan oikeudenkäyntiin rikottiin vakavasti.

Moldovan tasavallan uudistusprosessin on jatkettava erityisesti oikeuden ja sisäasioiden aloilla. On aloitettava tehokas taistelu korruptiota vastaan ja taattava oikeuden puolueettomuus. Samaan aikaan on varmistettava pidätysten turvallisuus ja inhimillisyys, jotta perusihmisoikeuksia kunnioitetaan. Moldovan tasavalta on ollut poliittisessa kriisissä reilun 18 kuukauden ajan sen jälkeen, kun presidentinvaalit ja kansanäänestyksen hyväksyntä epäonnistuivat.

Uskon, että 28. marraskuuta pidettävät vaalit ovat suurta uhkapeliä Moldovan tiellä kohti Eurooppaa. Demokratialla on jälleen kerran edessään vaikea testi. Otan täyden vastuun todetessani, että demokratian epäonnistuminen Moldovan tasavallan tulevissa vaaleissa osoittaa myös vähäisessä määrin EU:n politiikan epäonnistumista maassa. Meillä on oltava EU:n lähellä kumppani, joka jakaa kanssamme samat arvot.

Lopuksi haluan korostaa, että Moldovan tasavallan kansalaisten puhuma kieli on nyt Euroopan unionin virallinen kieli. Tästäkin syystä maan on saatava tukemme.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Olen iloinen, että Euroopan parlamentti käyttää aikaa Moldovan tilanteesta keskustelemiseen, koska kyseessä on pohjimmiltaan eurooppalainen maa. Tässä yhteydessä meidän on todettava, että vallassa oleva Euroopan yhdentymistä kannattava koalitio edisti itse asiassa huomattavasti Moldovan tuomista lähemmäs Euroopan unionia ja sille on annettava tästä vahvaa tunnustusta.

Samaan aikaan maan kansalaiset odottavat enemmän tuloksia talouden ja sosiaalisen kehityksen aloilla. Ei ole sattumaa, että tästä on tulossa myös tämänhetkisen kampanjan ratkaiseva kysymys. Suhteiden rakentaminen Euroopan unioniin ei tapahdu kerralla. Se on pitkäaikainen prosessi ja Moldovan tiestä kohti lähentymistä on tultava peruuttamaton valinta.

Perustuslain muuttamatta jättäminen johti tähän poliittiseen epävakauteen, joka uhkaa toistua tulevien vaalien jälkeen. Tästä syystä vetoan johtaviin poliittisiin voimiin, niiden erimielisyyksistä ja vaalien tuloksesta riippumatta, jotta ne tekevät kaiken tarvittavan poliittisen vakauden takaamiseksi Moldovassa, mikä antaa niille mahdollisuuden toimia kansalaisten etujen ja maansa eurooppalaisen tulevaisuuden puolesta.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Moldovan kommunistit kutsuvat Romanian parlamentin jäsenten Chişinăun tilanteeseen liittyvää kiinnostusta ja siitä pidettyjä

puheenvuoroja romanialaiseksi imperialismiksi, oli kyseessä presidentti Bănescu tai joku Euroopan parlamentin jäsenistä. Toisin sanoen Chişinăun kommunistit halusivat Bukarestin olevan hiljaa. Minun mielestäni heillä ei ole oikeutta odottaa tätä. Päinvastoin, meillä on velvollisuus ilmaista kantamme.

Suurin syy tähän on se, että Moldovan tasavallassa asuu paljon pääosin EU:n, Romanian ja Bulgarian kansalaisia ja myös muiden maiden kansalaisia. Uskon, että kuten kenen tahansa muun EU:n kansalaisen, Moldovassa asuvien pitäisi voida nauttia samoja oikeuksia, jotka perustuvat heidän poliittiseen asemaansa.

Toiseksi meidän on pidettävä Chişinăuta tiukasti silmällä, koska maan koalitionhallitus on toiminut reilun vuoden ajan Euroopan yhdentymisen nimissä. Kyse ei ole pelkästään koalition nimestä. Jos sen nimi olisi ollut Venäjää kannattava allianssi, emme tietenkään olisi olleet siitä yhtä kiinnostuneita. Sitä kutsutaan Euroopan yhdentymistä kannattavaksi allianssiksi, mutta kyse ei ole vain nimestä, vaan hallituksen rohkeasta toiminnasta. Monica Luisa Macovei ja komission jäsen Füle ovat selittäneet, mitä tämä rohkea toiminta tarkoittaa.

Olin viime viikolla Chişinăussa ja Tiraspolissa ja huomasin, että myös marraskuun vaaleja koskevassa vaalikampanjassa on kyse eurooppalaistumisesta. Moldovan kansalaiset valitsevat itse asiassa sekä poliittisten voimien että sen välillä, jatkaako maa tiellä kohti Eurooppaa vai hylkääkö se tämän.

Emme saa huijata itseämme. Huomasin, että jopa EU:n Chişinăun edustuston päällikkö alkaa huijata itseään. Kommunistit eivät halua yhdentymistä. Kommunistit osoittivat vuosi ja muutama kuukausi sitten, mitä he haluavat. Huhtikuun mielenosoitukset osoittivat selvästi, mikä on Chişinăun kommunistien etujen mukaista. Tästä syystä toivon, että kansalaiset ymmärtävät puolueiden viestit ja asenteet, ja että myös poliitikot itse ymmärtävät kansan vaaliurnilla esittämät toiveet.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Kysykäämme itseltämme, miksi kiinnitämme näin paljon huomiota pieneen maahan, joka sijaitsee lähellä Mustaamerta, mutta josta ei ole pääsyä sille. Ehkä puhumme Moldovasta siksi, että se on pieni maa, jossa kaksi maailmaa kohtaavat. Niistä toinen, joka symboloi aiemmin Neuvostoliittoa, on suurella vaivalla jäämässä menneisyyteen. Moldova on jaettu maa. Osa maasta on miehitetty ja sitä tukevat ulkoiset joukot. Mielestäni maa ansaitsee tukemme. Kyseessä on pieni maa, jossa asuu hyvin urhea kansa, joka haluaa lähentyä Euroopan unionia ja luoda demokratian.

Arvoisa komission jäsen, Moldovan tilanne muistuttaa fysiikan käsitettä, jossa tärkeä ei ole voima, vaan vaihe, jossa sitä käytetään. Miljoonat eurot, joista puhuitte, eivät tee suurta vaikutusta. Kyseessä on vain pieni rahasumma, mutta oikeassa paikassa ja oikeaan aikaan käytettynä se voi saada aikaan haluamamme myönteisen vaikutuksen. Toivotan menestystä kaikille, jotka haluavat rakentaa demokratiaa Moldovaan. En ole kiinnostunut puoluekannoista, mutta haluaisin, että Moldova lujittuisi, rakentaisi itselleen paremman tulevaisuuden ja tulisi lähitulevaisuudessa kumppaniksemme.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Moldovassa tähän mennessä tapahtunut edistys osoittaa, että maasta voi tulla esimerkki menestystarinasta Euroopan unionin itäiseen kumppanuuteen osallistuvien valtioiden joukossa.

Nykyinen Euroopan yhdentymistä kannattavan allianssin johtama Eurooppa-myönteinen hallitus esitteli Moldovan kansalaisille selkeän ja tärkeän poliittisen näkemyksen maan tulevasta demokraattisesta edistyksestä. On kuitenkin myös totta, että pitkäaikainen kiista perustuslakiuudistuksesta on vaikuttanut kielteisesti sisäpoliittiseen tilanteeseen.

Kansanäänestys epäonnistui, mutta tulevien vaalien pitäisi ratkaista puolueiden välisten poliittisten neuvottelujen umpikuja. Mielestäni Euroopan unionin pitäisi selväsanaisesti tunnustaa tärkeä edistys, jota nykyinen hallitus on saavuttanut suhteissaan Euroopan unioniin.

Ulkoasiainneuvoston odotetaan antavan päätelmänsä Moldovasta maanantaina 25. lokakuuta. Sen pitäisi osoittaa tukensa Eurooppa-myönteisille toimille, joita nykyinen hallitus on tähän mennessä toteuttanut, ja ennen kaikkea se voisi pyytää komissiota laatimaan toimintasuunnitelman viisumivapautta varten. Tämä on Moldovan kansalaisille tärkeä kysymys. Lopullinen tulos riippuu tietysti ensisijaisesti vaalien tuloksesta. Mitä Euroopan parlamenttiin tulee, mielestäni asenteemme Moldovaa kohtaan pitäisi olla myönteisempi. Meidän pitäisi osoittaa selvemmin tukemme maan Eurooppa-myönteisille voimille ja näyttää heille, että haluamme Moldovasta yhtenäisen eurooppalaisen perheen jäsenen. Meidän pitäisi vakuuttaa heidät siitä, että tällainen tulevaisuus on myös heidän etujensa mukainen.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, Moldova on kulkenut pitkän tien sen jälkeen, kun Eurooppa jaettiin etupiireihin Molotov–Ribbentrop-sopimuksen nojalla ja Moldovasta tuli osa Neuvostoliittoa.

Moldova on nykyään itsenäinen valtio. On totta, että sillä on lukuisia ongelmia. Samalla se on demokraattinen maa, joka tähtää Euroopan yhdentymiseen, joten tänään haluan kannustaa kaikkia maan poliittisia luokkia, kaikkia demokraattisia poliittisia voimia ja kaikkia etnisiä yhteisöjä välttämään tarpeettomia yhteenottoja ja keskittymään siihen, että Moldovan tasavallalle luodaan laaja-alainen visio, jotta voidaan ohjata maa kohti sen Eurooppaa koskevien tavoitteiden täyttymistä.

Viimeisenä, muttei vähäisimpänä, haluan mainita Transnistrian. Transnistrian pitäisi olla tärkeällä sijalla asialistallamme ja olen tyytyväinen Saksan liittokanslerin Angela Merkelin ja muutamien muiden maiden poliittisten johtajien aloitteeseen, jonka tavoitteena on ratkaista pitkittynyt konflikti.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). - (EN) Arvoisa puhemies, Moldova on viimeinen EU:n ulkopuolinen "latinalaisuuden" ilmentymä. Historialla on ollut tässä suuri merkitys. Naapuruuspolitiikan ja itäisen kumppanuuden myötä Moldovan mahdollisuudet päästä ensin lähemmäs EU:ta ja sen jäseneksi, kun maa on täyttänyt vaaditut edellytykset, ovat kuitenkin paranemaan päin.

Nykyinen koalitio, jolla on pian edessään vaalit, on nopeuttanut uudistusten vauhtia, ja EU on vastannut tähän asianmukaisesti. Molempien puolten vastuuhenkilöitä on syytä onnitella. Sekä sisäisten uudistusten nopeuden että EU:n toiminnan pitäisi mahdollisimman pian edetä pisteeseen, josta ei ole paluuta.

Moldovan mahdollisuudet riippuvat luonnollisesti Transnistrian konfliktin ratkaisusta. Tässä mielessä meitä rohkaisevat aiheesta käydyt tämänhetkiset keskustelut, joista ilmoitettiin Potsdamissa pidetyssä Saksan ja Venäjän välisessä huippukokouksessa ja jotka oletettavasti käynnistettiin hiljattain Deauvillessa pidetyssä kolmikantaisessa huippukokouksessa, hyödyntäen Venäjän selvää halukkuutta löytää ratkaisu. Pitäkäämme lupauksemme ja työskennelkäämme yhdessä, jotta voimme tuoda latinalaisuuden viimeisenkin osan Euroopan unioniin.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, kun aikaisemmin tarkastelimme Balkanin maita, esimerkiksi keskittyessämme Kosovon tai Bosnian ongelmiin, meillä oli taipumus

sivuuttaa Moldova. EU:n olisi pitänyt ottaa jo kauan sitten välittäjän rooli Moldovaa ja sen naapureita koskevissa konflikteissa. On valitettavaa, että Moldova on nyt hylännyt EU:n tarjouksen välitysavusta Transnistrian konfliktissa.

Ei ole sattumaa, että Moldova on lapsipuolen asemassa eurooppalaisessa perheessä. Tämä johtuu maan kaoottisesta sosialismin jälkeisestä taloudesta. Kuten tiedämme, Moldovan itäosassa sijaitseva erinomainen teollisuusalue on julistautunut itsenäiseksi Venäjän tuella ja sinetöinyt näin maan taloudellisen taantumun, koska talous perustuu ainoastaan maatalouteen.

Kun Moldovan kansalaiset äänestävät marraskuun lopulla uuden hallituksen, on tärkeää varmistaa, että vaalit sujuvat kitkattomasti, jotta voidaan estää levottomuudet ja esimerkiksi Romanian kanssa syntyneen konfliktin kärjistyminen.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa komission jäsen, minulla oli mahdollisuus tarkkailla Moldovan uusintavaaleja. Kun keskustelimme silloisten oppositiopuolueiden edustajien kanssa, huomasimme suurta muutoshalukkuutta. Muutosta on tapahtunut. Nykyinen pääministeri Filat, joka puhui tuolloin opposition edustajana, osoitti selkeästi Eurooppaan liittyviä pyrkimyksiä. Puhuimme hyväksyen hänen työnsä vaikutuksista, kun hän oli vieraana täällä Euroopan parlamentissa. Saman totesi myös ulkoasiainvaliokunnan valtuuskunta, joka vieraili hiljattain Moldovassa.

Sisäpolitiikan ongelmat, jotka koskevat erityisesti Transnistriaa, ja maan jakautuminen ja sekavuus, jotka symboloivat menneisyyttä ja hajaannusta, ovat kaikki hyvin vaikeita kysymyksiä. Meidän on tuettava prosessia, joka mahdollistaa Transnistrian liittämisen Moldovaan. Siihen liittyy useita ongelmia, muun muassa muuttoliike. Arvoisa komission jäsen, jokainen Moldovaa tukeva ilmaus, ja tässä olen samaa mieltä kollegani...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, matkustin viime viikonloppuna Moldovan Chişinăuhun. Osallistuin kulttuuriministerin järjestämään kokoukseen, jossa käsiteltiin Moldovan yhdentymistä Eurooppaan erityisesti kulttuurin kannalta. Olin hyvin tyytyväinen suureen kasvupaluuteen, erityisesti useisiin aloitteisiin, jotka kattoivat aiheita infrastruktuurin ja tie-, sähkö- ja muiden verkkojen rakentamisesta eri alojen ammattikoulutukseen ja muiden ammattien kertauskursseihin.

Moldovalaiset ovat hyvin kiinnostuneita liittymään EU:hun. Hallituksen tavoitteena on liittyminen Euroopan unioniin lähitulevaisuudessa ja se toimii tavoitteen mukaisesti. Euroopan on hyvä keskittyä tällä hetkellä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n rahoituksen luonnollisten tuensaajien määrä on tällä hetkellä hiukan alle puolet jäsenten kokonaismäärästä. Kun jäsenmäärä kasvaa entisestään ja mukaan tulee entistä köyhempiä Itä-Euroopan valtioita, nettosaajien osuus saattaa kasvaa kahteen kolmasosaan. Tämä tapahtuu luonnollisesti nykyisten nettomaksajien kustannuksella, mutta myös niiden nykyisten jäsenten kustannuksella, jotka ovat nettosaajia.

Meille kerrotaan usein, ettei viisumivaatimusten lieventäminen liity mitenkään maahanmuuttoon, mutta tällä tarkoitetaan tietysti laillista maahanmuuttoa. Se liittyy kaikin tavoin laittomaan maahanmuuttoon: ihmiskauppaan, jolla tuodaan ihmisiä

työskentelemään alle vähimmäispalkalla ja alle vähimmäistason työoloissa. Se myös vie maasta työikäisiä ihmisiä, jotka voisivat nostaa maan köyhyydestä.

Lopuksi haluan todeta, että Moldova itsenäistyi Neuvostoliitosta vuonna 1991. Haluaako se todellakin luopua itsenäisyydestään EU:n takia, sai se millaisen määrän hopearahoja tahansa?

Ștefan Füle, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen tähän keskusteluun. Olen tyytyväinen keskustelun ajankohtaan ja ennen kaikkea olen tyytyväinen viestin selkeään yhtenäisyyteen ja kunnianarvoisan parlamentin tukeen.

Moldovan tasavalta on historiansa käännekohdassa. Komissio on auttanut Moldovan hallitusta toteuttamaan mahdollisimman suuren osan sen kunnianhimoisesta uudistusohjelmasta viime vuoden aikana.

Tukemamme uudistukset vastaavat poikkeuksetta EU:n ja Moldovan toimintasuunnitelman laaja-alaisia tavoitteita. Näiden uudistusten onnistuminen on elintärkeää Moldovan tasavallan tulevaisuudelle.

Olemme useaan otteeseen ilmaisseet tukemme visiolle nykyaikaisesta ja vauraasta Moldovasta, joka yhteiskunta on yhtenäinen ja jonka alueellinen koskemattomuus on palautettu, emme ainoastaan 30. syyskuuta, jolloin Graham Watsonin mainitsema Moldovan ystävien ryhmä vieraili <http://en.wikipedia.org/wiki/Chi%C5%9Fin%C4%83u> ssa. Ei ole epäilystäkään, etteikö Euroopan historiasta pitäisi ottaa tässä oppia.

Moldovan tasavalta on myönteisellä tiellä. Olen varma, että maa pystyy pääsemään poliittiseen kompromissiin, jonka uudistuksiin sitoutuminen vaatii. Pysymme kaikki omalta osaltamme ja mahdollisuuksien mukaan Moldovan kansalaisten rinnalla ja tarjoamme heille uudistuksiin tarvittavan ulkoisen tuen. Jatkamme heidän tukemistaan, jotta he läpäisevät kestävyyskokeet tulevissa parlamenttivaaleissa. Minäkin toivon vilpittömästi, että näiden vaalien jälkeen näemme Moldovassa kaikenkattavan poliittisen prosessin, joka perustuu Eurooppa-myönteiseen ohjelmaan ja joka jatkaa muutosprosessia Moldovan kansalaisten ja myös Euroopan hyväksi.

Puhemies. – (ES) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä ⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään torstaina 21. lokakuuta 2010 klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

George Becali (NI), *kirjallinen*. – (RO) Minäkin olen tyytyväinen edistykseen, jota Euroopan unioni on saavuttanut viime vuoden aikana Moldovan tasavallan osalta. Haluan onnitella kollegoitani, jotka jättivät tämän päätöslauselmaesityksen.

Romania on ollut liittymisestään lähtien sitoutunut Moldovan tasavallan asian puolustamiseen EU:n sisällä. Mielestäni konkreettinen todiste tästä alkuperäisestä sitoutumisesta on se, kuinka monta romanialaista parlamentin jäsentä eri poliittisista ryhmistä allekirjoitti tämän päätöslauselman.

(1) Ks. pöytäkirja.

90 miljoonaa euroa, jotka kyseiselle valtiolle myönnettiin makrotaloudellisena apuna, olivat ja ovat yhä elinehto, jota Moldova ja sen kansalaiset tarvitsivat saadakseen aikaan edistystä ja etenkin kyetäkseen vastaamaan sitoumuksiin, joita se on tehnyt uudistusten, oikeusvaltion ja korruption torjunnan alalla.

Moldovan tasavallalla on kaksi suurta ongelmaa, jotka on ratkaistava. Ensimmäinen on Transnistria, jonka kohdalla Euroopan hallitusten on osallistuttava konkreettisemmin ja vahvemmin ja jonka osalta on jatkettava neuvotteluja. Toinen ongelma – joka riippuu luonnollisesti Moldovan tasavallan demokraattisista poliittisista voimista, joita meidän on kannustettava – on se, miten vaalit toimitetaan 28. marraskuuta. Meidän on taattava, että maassa ja maan ulkopuolella asuvilla kansalaisilla on äänioikeus vaaleissa, joissa valitaan maalle keskushallinto. Kiitos.

4. Merellä kadonneet kontit ja niiden korvaaminen (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Brian Simpsonin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, jonka aiheena on merellä kadonneet kontit ja niiden korvaaminen (O-0115/2010 – B7-0469/2010).

Brian Simpson, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten totesitte, puhuin tänä aamuna liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta aiheesta, jota on ylenkatsottu jo pitkään, nimittäin aluksista mereen putoavista konteista.

On uskomatonta, että nykyaikana tuhansia kontteja katoaa vuosittain; valtaosa niistä putoaa aluksista mereen. Arvioiden mukaan peräti 10 000 konttia katoaa merellä joka vuosi. Näyttää siltä, että laivayhtiöt ja vakuutusyhtiöt ovat tyytyneet näihin lukuihin, eivätkä ole puuttuneet tilanteeseen millään tavalla. Euroopan merivesillä katoaa vuosittain 2 000 konttia, ja tämä luku näyttää kasvavan vuosi vuodelta. Mereen pudonneet kontit ovat uhka merenkululle, ne voivat saastuttaa meriveden myrkyllisillä tai myrkyttömällä materiaaleilla, ja niiden puhdistamisesta aiheutuu paikallisviranomaisille suuret kustannukset.

Liikennevaliokunta vaatii nyt toimia näiden lukujen vähentämiseksi ja haluaa viestittää merenkulkualalle, että nykyisen kaltaista tilannetta ei tulla enää jatkossa suvaitsemaan. Alankomaissa toimivan MARIN-tutkimuslaitoksen mukaan suurimpia syitä konttipinojen romahtamiseen ovat vialliset sidonnat, ylipainoiset kontit ja virheellinen ahtaus. Suurten alusten miehistön on lisäksi vaikea arvioida, milloin raskaat lastit liikkuvat aluksen keulassa ja perällä, sillä sääolot voivat lisätä vertikaalista kiihtyvyyttä näillä alueilla enemmän kuin pitäisi aluksen suunnittelua koskevien eritelmien mukaisesti.

Ei-myrkyllisistä aineista ei sitä paitsi ole tehty yleissopimusta, jossa määrättäisiin ankaraan vastuuseen perustuvasta korvauksesta, vaan puhdistuskustannukset lankeavat paikallisviranomaisten maksettaviksi. Euroopan parlamentti vaatii, että laivayhtiöt kantavat vastuunsa tästä ongelmasta. Me toivomme, että komissio paneutuisi tämän tilanteen ratkomiseen nykyistä proaktiivisemmin. Pyydän nyt komissiota tutustumaan Lashing@Sea-tutkimushankkeen tuloksiin ja laatimaan ehdotuksia konttien sidonnan ja siinä käytettyjen välineiden parantamiseksi.

Toiseksi komission on pyrittävä varmistamaan, että kaikki kontit punnitaan satamissa ja ahdetaan oikein, ennen kuin alukset päästetään merelle, ja että kontteihin asennetaan automaattisesti aktivoituvia merkkivaloja niiden paikallistamisen helpottamiseksi.

Kolmanneksi me pyydämme komissiota tarkistamaan korvausjärjestelmää niin, että paikallis- ja alueviranomaiset eivät jää häviäjän asemaan.

Lopuksi haluan muistuttaa siitä, että merenkulkualan on laajemminkin ottaen ryhdistädyttävä. Ymmärrän, että kontteja voi kadota poikkeuksellisen kovissa myrskyissä. En kuitenkaan voi käsittää sitä, että kontteja katoaa työntekijöiden hutiloinnin takia tai siitä syystä, että kontit ahdetaan liian täyteen tai ne pinotaan väärin tai koska alalla suhtaudutaan katoamisiin yleensä ottaen välipitämättömästi.

Aluksista putoavat kontit ovat vaarallisia. Me emme voi hyväksyä sitä, että 20 000 konttia katoaa vuosittain. Kyse on kuolemanvaarasta, ja siksi me vaadimme toimintaa. Merenkulkuala ei näytä olevan halukas ryhtymään toimiin. Meidän on siis ehkä ryhdyttävä.

Máire Geoghegan-Quinn, *komission jäsen*. – (GA) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Simpsonia siitä, että hän on ottanut esiin tämän tärkeän ongelman, joka kiinnostaa monia Euroopan parlamentin jäseniä ja myös komissiota.

(EN) Komissio on ottanut Lashing@Sea-tutkimushankkeen tulokset vastaan mielenkiinnolla. Konttien katoaminen merellä on ensisijaisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön asia, sillä tätä alaa säädellään kansainvälisesti. Komissio aikoo kuitenkin tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa edistääkseen toimia kansainvälisesti hyväksytyjen menettelyiden laatimiseksi Kansainvälisen merenkulkujärjestön sisällä.

Mitä tulee toiseen, konttien ylipainoa ja virheellistä ahtausta koskevaan kysymykseen, EU:n tasolla ei ole laadittu sääntöjä, jotka velvoittaisivat punnitsemaan kontit ennen niiden lastaamista alukseen tai noudattamaan tiettyjä menettelyitä ahtauksessa tai sidonnassa. Tästä asiasta on säädetty kansallisella tasolla tai määrätty kansainvälisissä sopimuksissa.

Komissio ei aio tässä vaiheessa laatia tästä asiasta lainsäädäntöaloitetta. Se saattaa kuitenkin päättää toisin, mikäli kansainväliset neuvottelut eivät tuota tulosta ja mikäli alusten vakaudessa tai vahvuudessa taikka konttikadon määrässä tapahtuu kielteistä kehitystä.

Ennen uusien ehdotusten esittelemistä komission pitäisi arvioida ehdotuksen vaikutuksia laivayhtiöihin kattavasti. Komissiolla ei ole tällä hetkellä riittävästi tietoja tästä asiasta.

Mitä tulee kolmanteen kysymykseen, joka koski merellä kadonneiden konttien paikannusjärjestelmää, tätä mahdollisuutta voisi olla syytä tutkia tarkemmin. Paikannuslaitteiden asentaminen miljooniin kontteihin olisi kuitenkin kallista. Paikannusjärjestelmän tuomat hyödyt olisi arvioitava perusteellisesti ennen kuin siitä voitaisiin tehdä pakollinen.

Komissio voisi myös tarkastella mahdollisuutta selventää direktiiviä 2002/59/EY, jolla perustettiin alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä ja joka velvoittaa jäsenvaltiot varmistamaan, että alusten päälliköt ilmoittavat asianomaisille rannikkoasemille kaikista meressä ajelehtivista konteista.

Jos konttien paikantamisen mahdollisuutta ryhdytään tarkastelemaan, on huomioitava siihen liittyvien toimenpiteiden kustannukset. Tällaista mahdollisuutta voidaan kuitenkin harkita samalla, kun tarkastellaan konttien mahdollista kehittämistä logistiikan ja turvallisuuden parantamiseksi.

Kadonneiden konttien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen voidaan vaikuttaa merenkulkualan vakuutuksista annetun direktiivin 2009/20/EY nojalla sekä alusten

aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja seuraamuksista annetun direktiivin 2005/35/EY nojalla, mikäli mereen on heitetty öljypitoisia pilaantumista aiheuttavia aineita.

Lisäksi ympäristövastuusta annetussa direktiivissä 2004/35/EY säädetään toiminnanharjoittajan ankarasta vastuusta, mikäli tämä on aiheuttanut vahinkoa ympäristölle kuljettamalla meriteitse vaarallisia tai pilaavia aineita. Toiminnanharjoittajan on tällöin korjattava suojelluille lajeille ja luontotyypeille aiheuttamansa vahingot.

Lisätoimenpiteet, joiden tarkoituksena on luoda korvausjärjestelmä kadonneiden konttien aiheuttamien vahinkojen varalle, olisi tutkittava tarkasti suhteellisuusperiaatteen kannalta, jotta voidaan todeta, ovatko EU:n toimet tässä asiassa perusteltuja. Komissio katsoo, että tässä vaiheessa on asetettava etusijalle Kansainvälisen merenkulkujärjestön toimet standardien kehittämiseksi.

Dominique Riquet, *PPE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten jäsen Simpson totesi, Euroopan vesillä katoaa vuosittain tuhansia kontteja, jotka aiheuttavat kahdenlaisia merkittäviä riskejä: Ne aiheuttavat saastumisriskin, josta on puhuttu jo paljon. Koska monet konteista eivät uppoa, vaan jäävät kellumaan vesimassojen väliin, jolloin niitä on vaikea paikantaa, ne vaarantavat sen lisäksi alusten liikkumisen, oli kyse sitten rahtialuksista tai erityisesti pienistä kalastusaluksista ja vapaa-ajan käyttöön tarkoitetuista aluksista. Kuten tiedämme, tämä johtaa vakaviin onnettomuuksiin, jotka voivat vaatia ihmishenkiä.

Kyse on siis erittäin vakavasta ongelmasta. Komissio yrittää ilmeisesti sanoa, että sillä joko ei ole riittävästi tietoa toimiakseen tai että se katsoo olemassa olevien järjestelyiden valossa olevan tarpeen toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä. Tämä ei kuitenkaan ole totta: todellisuudessa tälle tilanteelle ei ole tehty mitään.

Tästä syystä me haluamme ehdotuksia todellisista toimenpiteistä. Me haluamme ehkäiseviä toimenpiteitä; tällä tarkoitan toimenpiteitä, jotka liittyvät konttien lastaus- ja ahtausmenetelmiin sekä mahdollisuuteen asentaa kontteihin merkkivaloja. Asennus voidaan toteuttaa ilman kohtuuttomia taloudellisia kustannuksia. Merkkivalon ansiosta kadonneet kontit voidaan havaita, jolloin alukset eivät törmää niihin, mikä säästää ihmishenkiä, ja ne voidaan poistaa, mikäli ne sisältävät myrkyllisiä aineita. Mikäli kontti sisältää myrkyllisiä tai erittäin myrkyllisiä aineita, merkkivalon on voitava lähettää tietynlainen viesti, jotta ympäristöriskejä voidaan ennakoida ja hillitä.

Merkkivalon avulla on myös voitava tunnistaa kontin omistaja, sillä suullisessa kysymyksessä esiin tuotuun vastuun ongelmaan on syytä suhtautua vakavasti. Niin kauan kun omistajia ei tunneta ja kun kontteja ei voida tunnistaa ja paikantaa, konttien palauttamisen ja vahingonkorvausten suhteen ei voida tehdä mitään.

Komissio saa ei tyytyä vain toteamaan, ettei meillä ole tarvittavia resursseja tai että nykyiset resurssit riittävät, sillä se ei ole totta. Kyse on ympäristöturvallisuudesta, mutta myös ihmishengistä; sitä ei pidä unohtaa.

Saïd El Khadraoui, *S&D-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ryhmäni puolesta yhtyä liikenne- ja matkailuvaliokunnan puheenjohtajan, jäsen Simpsonin, esittämiin huomioihin ja kysymyksiin. Konttien katoaminen – ja myös niiden sisällön katoaminen, kyse on tietenkin myös konttien sisällöstä – on epäilemättä aliarvioitu ja väheksytty ongelma. Kuten on jo todettu, yksin Euroopan vesillä katoaa vuosittain jopa 2 000 konttia, mikä aiheuttaa monia seurauksia ympäristölle, mahdollisesti alusten miehistölle, muille aluksille ja

rannikkoalueille, jotka joutuvat usein kantamaan vastuun jätteiden poistamisesta. Kyse on siis ongelmasta, johon meidän on puututtava.

Konttien katoamiseen on monia syitä, kuten vaikeat sääolosuhteet, nopeus, konttien puutteellinen kiinnitys ja pinoaminen sekä ylipaino. Ryhmäni katsoo tämän ongelman koskevan koko Eurooppaa, minkä vuoksi komission olisi perusteltua ryhtyä toimiin. Meidän ei pidä jäädä passiivisesti odottelemaan Kansainvälisen merenkulkujärjestön toimenpiteitä. Me voisimme erityisesti ryhtyä toimiin katoamistapausten kirjaamiseksi ja tietoisuuden lisäämiseksi Euroopan satamissa. Lisäksi komissio voisi ottaa tämän ongelman puheeksi satama-alan eurooppalaisen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun yhteydessä ja ehdottaa ratkaisuja, kuten uusia konttien lastaustapoja tai koulutuksen uudistamista.

Olen yhtä mieltä jäsen Riquet'n kanssa siitä, että konttien paikannus olisi erittäin tärkeää varmistaa – ei ainoastaan niiden katoamisen yhteydessä, vaan myös koko kuljetusketjun valvonnan yhteydessä. Arvoisa komission jäsen, tästä syystä odotan komissiolta hiukan konkreettisempia aloitteita tulevien kuukausien ja vuosien aikana.

Gesine Meissner, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Geoghegan-Quinn, otsikoihin nousi jokin vuosi sitten tapaus, jossa lenkkittosuja täynnä oleva kontti ajelehti jonkin kaukaisen saaren rantaan ja sai siellä asukkailta riemukkaan vastaanoton. Eräässä toisessa tapauksessa rantaan ajelehti liuta kumiankkoja. Nämä ovat tietenkin mukavia esimerkkejä konttien katoamistapauksista. Tosiasia on kuitenkin se, että monissa tapauksissa kadonneet kontit voivat aiheuttaa vakavia vahinkoja. On käynyt selväksi, että meidän on tehtävä tälle asialle jotain.

Alankomaiden hallitus oli huolissaan katoamisista ja käynnisti tutkimukset niiden syiden selvittämiseksi. Tutkimuksissa tuli esiin useita syitä. EU on antanut säännöksiä siitä, miten lasti pitäisi kiinnittää aluksilla, ja kaikilla aluksilla on ohjekirjat, joissa nämä säännökset on esitetty; tästä huolimatta lasti kiinnitetään asianmukaisesti vain 46 prosentilla aluksista. Me emme siis tarvitse uusia sääntöjä. Te olitte oikeassa sen suhteen, arvoisa komission jäsen Geoghegan-Quinn. Monissa tapauksissa lastin painoa ei ole tasapainotettu oikein. Toinen syy on se, että lähimerenkulussa monien alusten miehistö irrottaa konttien kiinnitykset ennen määränpäähän saapumista lastin purkamisen nopeuttamiseksi. Pinoamisessa tapahtuneet virheet ovat myös yksi ongelman aiheuttajista vanhojen tai viallisten laitteiden käytön ohella. Konttien katoamiset voivat tietenkin aiheuttaa merkittäviä ympäristöongelmia. Noin 70 prosenttia aluksista mereen pudonneista esineistä vajoaa pohjaan; tästä herää kuitenkin kysymys: mitä vahinkoa tästä aiheutuu merenpohjalle? 15 prosenttia mereen pudonneista tavaroista päätyy rannikolle. Loput 15 prosenttia jää mereen kellumaan ja aiheuttaa merkittäviä riskejä muille aluksille, porauslautuille ja ympäristölle.

Näin ollen kun merellä tapahtuu onnettomuuksia, on syytä tutkia, oliko onnettomuuden osasyynä mereen jäänyt kontti. Sitten meidän on keskusteltava laivayhtiöiden ja satamatoimijoiden kanssa ja varmistettava, että he noudattava säännöksiä. Sen ohella on tehtävä säännöllisiä tarkastuksia. Kaksi tuhatta konttia on aivan liian paljon, ja pelkään pahoin, että toteutettavuustutkimusten tekeminen kestäisi liian kauan. Meidän on ryhdyttävä toimiin heti, sillä tämä tilanne ei voi jatkua nykyisenlaisena.

Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

Jaroslav Paška, *EFD-ryhmän puolesta*. – (SK) Nähdäkseni ratkaisu merellä kadonneiden konttien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen löytyy kolmen tahon välisistä toimivista suhteista. Nämä tahot ovat kuljettavien tavaroiden omistaja, laivayhtiö ja vakuutusyhtiö.

Liikenteenharjoittaja, laivayhtiö ja erityisesti miehistö ovat vastuussa tavaroiden turvallisuudesta merellä. Miehistö on vastuussa myös konttien mereen putoamisen tai liukumisen estämisestä, toisin sanoen voimassa olevien kansainvälisten säännösten noudattamisesta, sekä tavaroiden turvallisen kuljettamisen takaamisesta kansainvälisessä merenkulussa.

Mielestäni meidän olisi aloitettava tämän ongelman ratkominen pyrkimällä ensin takaamaan niiden säännösten noudattaminen, jotka koskevat tavaroiden kiinnittämistä ennen merelle lähtöä. Se on tässä mielestäni keskeinen kysymys. Vasta sen jälkeen voimme ryhtyä laatimaan tavarakuljetuksia koskevia uusia, täydentäviä säännöksiä. Vasta sitten kun tunnumme todellisen lähtötilanteen ja tiedämme, missä määrin säännöksiä noudatetaan, voimme lähteä tarkistamaan säännöksiä, jotka ovat jo voimassa kansainvälisessä merenkulussa ja tapauksesta riippuen myös Euroopan unionissa.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, kollegani Brian Simpson on nostanut esiin hyvin tärkeitä kysymyksiä, ja minun täytyy sanoa, että olen pettynyt komission jäsenen antamaan vastaukseen. Onko hän halukas tai valmis tekemään mitään tätä asiaa koskevien säännösten laatimiseksi?

– (EN) Tämä on erittäin tärkeä asia ja haluan kiittää kollegaani Brian Simpsonia sen esiin tuomisesta, sillä tilastot osoittavat, että tilanne on menossa huonompaan suuntaan.

Noin 50 prosenttia maailman laivaston vetoisuudesta kuljettaa myrkyttömiä aineita irtotavarana. Konttialusten määrä on kasvanut kaikkialla maailmassa nopeasti; se on kasvanut vuoteen 1984 nähden 140 prosentilla, 32,6 miljoonasta 78,3 miljoonaan bruttorekisteritonniin. Tähän ongelmaan on siis puututtava.

Myös alusten nopeuksien kasvu aiheuttaa ongelmia; konttialukset liikkuvat selvästi nopeammin kuin irtotavaraa kuljettavat alukset. Alukset kulkevat nyt 27 solmun nopeudella, mikä on valtava nopeus mahdollisen törmäyksen tai iskun sattuessa. Myös tällä saralla on siis suuria ongelmia.

Sitten on vielä laivaston ikään liittyvät ongelmat. Valtaosa kontteja kuljettavista aluksista on ollut toiminnassa jo 19–24 vuotta, joten rakenteelliset viat ovat merkittävä ongelma. Nyt tarvitaan lainsäädäntöaloitetta. Meidän ei pidä sallia välinpitämätöntä asennetta. Nyt tarvitaan myös yleissopimusta, jossa määrätään ankaraan vastuuseen perustuvasta korvauksesta ja joka velvoittaa EU:n vesillä kulkevat alukset automaattisesti maksamaan mereen joutuneiden konttien aiheuttamista tahattomista myrkkypäästöistä.

Lyhyesti sanottuna meidän on siis ryhdyttävä toimiin, koska tilanne on menossa huonompaan suuntaan ja, kuten jäsen Simpson totesi, koska useimmissa onnettomuustapauksissa kyse on inhimillisistä erehdyksistä konttien kiinnittämisen ja käsittelyn yhteydessä. Laivayhtiöt on siis todella otettava tähän mukaan.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, nyt marraskuussa tulee kuluneeksi tasan kahdeksan vuotta siitä, kun Prestige-niminen öljytankkeri, jolla oli lastinaan

70 000 tonnia raakaöljyä, joutui onnettomuuteen Galician rannikolla. Onnettomuuden seurauksena tankkerista vuoti 20 000 tonnia öljyä. Tämä vuoto yhdessä silloisen julkisista töistä vastaavan ministerin, Francisco Álvarez-Cascosin, väärinarviointien kanssa johti valtavaan katastrofiin ja Galician rannikon historian pahimpaan ekologiseen, sosiaaliseen ja taloudelliseen murhenäytelmään.

Yksi vuodon mahdollisista aiheuttajista olivat nimenomaan mereen pudonneet kontit, jotka kelluivat meren pinnalla aaltojen ja myrskyjen armoilla. Meressä kelluvat kontit ovat kuin ammuksia, jotka voivat paiskautua kohti mitä tahansa laivaa, sekä Prestigen kaltaisia öljytankkereita että myös matkustajalaivoja, lauttoja ja risteilyaluksia.

Lashing@Sea-tutkimushankkeen tulokset ovat tuoneet esiin vakavia puutteita ja laiminlyöntejä eri alueilla. Satamien lastaushenkilökunnan ja ahtaajien sekä alusten miehistön koulutus ja ohjeistus on puutteellista, heidän koulutuksensa on säännönmukaisesti riittämätöntä ja henkilökuntaa on aina liian vähän, vaikka alukset, joilla he työskentelevät, ovat todellisia merten jättiläisiä.

Lisäksi konttien kiinnityksessä ja paikannuksessa ei käytetä riittävästi parhaita käytössä olevia tekniikoita, ja kontit ovat usein liian täysiä. Lopuksi haluan sanoa, että näiden merten jättiläisten aiheuttamista uusista fysikaalisista vaikutuksista on tehtävä kustannus- ja riskiarviointi. Näitä vaikutuksia ovat muun muassa niin kutsuttu parametrinen resonanssi-ilmiö, jonka seurauksena kontit voivat pudota aluksen takaosasta mereen tavanomaista nopeammin.

Tästä syystä me pyydämme Euroopan komissiota ryhtymään välittömästi ehkäiseviin toimenpiteisiin, kehittämään ahtaajien ja miehistöjen koulutusta, ohjeistusta ja kertauskursseja. Me vaadimme lisäksi teknisten turvatoimenpiteiden toteuttamista: punnitsemista satamissa, sitomisvälineiden ja pinoamistapojen kehittämistä sekä asianmukaisia merkintöjä, joiden avulla kadonneet kontit voidaan paikantaa; paikantaminen voisi olla yksi Galileo-hankkeen tarjoamista palveluista.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, on hyvä, että Euroopan komissiota ei ollut olemassa 1400-luvulla. Jos komissio olisi ollut toiminnassa jo tuolloin, Kristoffer Kolumbus kumppaneineen olisi todennäköisesti seilannut seuraavassa kontissa, joka olisi uponnut pikapuoliin, eivätkä he olisi koskaan päässeet Amerikan mantereelle.

Me tunnemme tämän ongelman aiheuttajan. Me tiedämme, että sille on tehtävä jotain. Mikä on komission vastaus? Komissio vastaa, että mitään ei voida tehdä. En voi kerta kaikkiaan hyväksyä tätä. Me tiedämme, että syynä ovat vialliset sidonnat, että konttien ahtauksessa on puutteita ja että kontit ovat ylipainoisia; me tiedämme, että kontit putoavat mereen myös hyvällä säällä ja että yksittäiset maat eivät voi puuttua tilanteeseen omilla säännöksillään. Kenen sitten pitäisi puuttua tähän tilanteeseen, ellei komission, joka on vastuussa siitä, että tällaisia ongelmia ei pääse syntymään Euroopan vesillä?

Me emme ole huolissamme vain ympäristövahingoista. Myös ihmishenget ovat vaarassa. Miten käy, jos pieni, muovirunkoinen vene törmää laivasta pudonneeseen konttiin keskellä Atlanttia? Vene uppoaa. Eikä silloin uppoa vain vene, vaan myös sillä matkustavat ihmiset. Pohjois-Atlantin vesillä kelluminen pitkään pelkässä pelastusliivissä ei ole järin mukavaa. Tämä vaara on otettava huomioon. Tästä syystä en voi hyväksyä sitä, että asialle ei tehdä mitään. Euroopan komission on mielestäni laadittava mahdollisimman pian säännöksiä, joilla tästä tilanteesta voidaan tehdä loppu. Nykytilanne on vaarallinen ja kestämaton, sille

on tehtävä jotain. Vaadin komissiota ryhtymään nopeasti toimiin, sillä se vastaa tästä tilanteesta.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, merellä kadonneet kontit, joista keskustelemme tänään, on mielestäni hyvin tärkeä asia, sillä siihen liittyy erittäin keskeisiä, ennen kaikkea EU:n rannikkoalueiden taloutta koskevia kysymyksiä. Katson tästä syystä, että Euroopan komission on pyrittävä perustamaan vakuutusrahasto, joka voi maksaa korvauksia merellä kadonneista konteista vuotaneiden, toisinaan myrkyllisten aineiden aiheuttamista vahingoista.

Lisäksi on suositeltavaa parantaa merenkulun turvallisuutta tiukentamalla lainsäädäntöä, joka koskee tavaroiden ahtaamisen valvontaa ja jolla pyritään estämään vahingollisten ja myrkyllisten tavaroiden laitton ahtaaminen laivoihin. Olen pyytänyt tämän vakuutusrahaston perustamista jo aiemmin muissa samankaltaisissa yhteyksissä.

Brian Simpson, *laatija.* – (EN) Arvoisa puhemies, lyhyesti sanottuna olen pettynyt vastaukseen, jonka komissio antoi suulliseen kysymykseemme.

Ymmärrän, että maailmanlaajuisen sopimuksen laatiminen olisi paras mahdollinen ratkaisu ja että Kansainvälisen merenkulkujärjestön on oltava tässä mukana. Kansainvälinen merenkulkujärjestö taitaa kuitenkin kuulua maailman hidasliikkeisimpiin kansainvälisiin järjestöihin. Se toimii etanan vauhdilla; me taas haluamme näkyviä toimia nyt heti.

Arvoisa komission jäsen, jos heittäisin mereen tahallisesti 2 000 raskasta ja täynnä tavaraa olevaa metallilaatikkoa, minut asetettaisiin syytteeseen. Kuitenkin me sallimme tämän tapahtuvan vuosittain EU:n vesillä.

Vetoan teihin: te ette voi esittää Pontius Pilatusta ja pestä käsiänne tästä ongelmasta. Tämä on kasvava ongelma. Tämä on vakava ongelma, johon teidän on puututtava. Tämän ongelman taakse ei voi piiloutua vakuutellen, että meidän on laadittava arviointeja siitä tai tästä.

Te olette kuulleet parlamentin jäsenten näkemyksen. Olkaa hyvä ja ryhtykää toimiin tämän ongelman korjaamiseksi.

Máire Geoghegan-Quinn, *komission jäsen.* – (GA) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen kaikille tähän keskusteluun osallistuneilla parlamentin jäsenille. Haluan korostaa ymmärtäväni täysin tämän aiheen tärkeyden ja sen, että jäsenten silmissä komission on hyvin tärkeää pyrkiä laatimaan politiikkaa tämän ongelman ratkaisemiseksi. Tämä keskustelu ja kaikkien osallistujien puheenvuorot ovat osoittaneet tämän kysymyksen tärkeyden.

(EN) Keskustelu osoitti myös sen, että ympäristönsuojeluun on erittäin tärkeää kiinnittää huomiota. Tämänpäiväinen keskustelu on edennyt mielenkiintoisella tavalla jäsen Meissnerin mainitsemista kumiankoista ja kengistä Kristoffer Kolumbukseen asti; perimätiedon mukaan hän kävi kotisatamassani Länsi-Irlannissa. Olen todella iloinen, että hän saattoi tehdä kuuluisan matkansa!

Haluan kuitenkin jälleen korostaa kaikille parlamentin jäsenille ja erityisesti jäsen Simpsonille, joka on kiinnostunut tästä asiasta ja tehnyt sen eteen paljon, että me suhtaudumme tähän asiaan hyvin vakavasti. Me olemme tietoisia merellä kadonneiden konttien lukumäärän merkittävästä kasvusta ja, kuten totesimme aiemmin, komission jäsen Kallas tarkastelee tätä ongelmaa parhaillaan. Hänen näkemyksensä mukaan kyse ei ole vain konttien virheellisestä sitomisesta, vaan myös niiden ylipainoisuudesta. Toisinaan

kyse on myös aluksen vahvuudesta, joka tuotiin äsken esiin, sekä alusten iästä, jonka jäsen Higgins nosti esiin.

Kuten jo totesin, meriympäristön turvallisuus ja suojeleminen ovat komissiolle hyvin tärkeitä tavoitteita. Me emme voi tinkiä niistä. Me aiomme tarkastella – ja etenkin komission jäsen Kallas aikoo tarkastella –, onko lisätoimenpiteitä tarpeen toteuttaa. Hän tekee tätä päätöstä pohtiessaan varmasti mielellään tiivistä yhteistyötä teidän ja valiokuntanne kanssa, hyvä jäsen Simpson.

Meillä on käytössämme jo useita välineitä, joilla pyritään parantamaan turvallisuutta sekä ehkäisemään saastumista, mukaan lukien merellä kadonneiden konttien aiheuttamaa saastumista. Mitä tulee konkreettisiin toimenpiteisiin, en pidä EU:n tason toimia tässä vaiheessa tarpeellisina. Olen kuitenkin kanssanne yhtä mieltä siitä, että Kansainvälinen merenkulkujärjestö on toimissaan hyvin hidas ja että komission on pyrittävä nopeuttamaan ratkaisujen tekemistä.

Olen kuitenkin yhä sitä mieltä – ja tiedän myös komission jäsen Kallaksen olevan vahvasti sitä mieltä –, että sopiva foorumi näiden asioiden käsittelyyn on Kansainvälinen merenkulkujärjestö. Siellä voitaisiin uskoakseni rohkaista tarkastelemaan Lashing@sea-tutkimushankkeen tuoreita tuloksia.

Hanke osoittaa jälleen kerran myös sen, että menettelyjen ja standardien laatimisessa on tärkeää huomioida maailmanlaajuinen näkökanta, jotta jäsenvaltioiden ja muiden valtioiden toimijoille voidaan taata tasapuoliset edellytykset, josta puhuimme aiemmin.

Haluan lopuksi korostaa, että näistä asioista olisi ensin keskusteltava Kansainvälisen merenkulkujärjestön sisällä. Komissio osallistuu järjestön toimintaan tarkkailijana ja laatii lausuntoja yhdessä jäsenvaltioiden kanssa.

Välitän tämänpäiväisen keskustelun tulokset komission jäsen Kallakselle. Tiedän, että hän tarkastelee ja edistää tätä asiaa siinä yhteydessä.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Merellä kadonneiden konttien ottaminen puheeksi oli erinomainen päätös. Helmikuun 8. päivä tänä vuonna Puolasta Ruotsiin matkanneet lautat joutuivat välittömään vaaraan. Suomalainen rahtialus *Linda* matkasi Rotterdamista Pietariin. Ylittäessään puolalaisten ja ruotsalaisten alusten käyttämää laivareittiä alukselta putosi kolme konttia, jotka sisälsivät 8,3 tonnia ympäristölle vaaralliseksi luokiteltuja aineita, 7 tonnia meren eliöstölle vaarallisia tuotteita ja 5,5 tonnia helposti syttyviä aineita. Tällä kertaa onneksi vältyttiin pahimmalta.

Olen samaa mieltä siitä, että kaikki kontit olisi punnittava satamassa ja ahdettava asianmukaisesti ennen alusten lähtöä merille. Tämä on kuitenkin pitkän aikavälin suunnitelma. Lyhyellä aikavälillä komission pitäisi laatia asetukset, jossa säädetään vaaralliseksi luokiteltuja aineita sisältävien konttien erityisvalvonnasta. Haluaisinkin esittää komissiolle kysymyksen, milloin se aikoo ryhtyä toimiin tässä asiassa?

5. Yhdennetty meripolitiikka (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana jäsen Meissnerin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0266/2010) yhdenntetystä

meripolitiikasta sekä sen edistyneen arvioinnista ja uusista haasteista (KOM(2009)0540 – 2010/2020(INI)).

Gesine Meissner, *esittelijä.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Geoghegan-Quinn, hyvät parlamentin jäsenet, toivoisin, että istuntosali olisi ääriään myöten täynnä, en oman itseni takia enkä sen vuoksi, että tämä on ensimmäinen mietintöni, vaan mietintöni aiheen takia; tämä aihe on vain harvalle tuttu, mutta se on kuitenkin äärimmäisen tärkeä.

Vain harvat ovat kuulleet puhuttavan yhdenntystä meripolitiikasta; se on kuitenkin ratkaisevan tärkeä asia meidän kaikkien kannalta, sillä tosiasia on, että meidän tulevaisuutemme on riippuvainen merestä. 70 prosenttia maapallon pinta-alasta on vettä. Väestö kasvaa, ei tosin Euroopassa, mutta se kasvaa kaikkialla muualla maailmassa, ja vuoteen 2050 mennessä maailman väkiluku yltää 9 miljardiin. Maapallosta on tulossa väestöön nähden liian pieni, ja monet asiantuntijat ovat jo huomanneet merien tarjoamat huomattavat mahdollisuudet. Meidän on nyt pyrittävä turvaamaan merten resurssit tuleville sukupolville yhdenntyn meripolitiikan avulla.

Toistaiseksi meristä ja niiden resursseista on tutkittu vain 10 prosenttia, mutta merestä peräisin olevia tuotteita on jo 50 000. Tällä hetkellä meristä pyritään tuottamaan energiaa ja erottamaan raaka-aineita lääketieteen, kosmetiikan ja teollisuuden käyttöön. Kattavaa meripolitiikkaa laadittaessa on varmistettava, että meri ei iske takaisin, kuten menestyskirjailija Frank Schätzingin huomiota herättäneessä romaanissa tapahtui. Meillä on mahdollisuus tehdä meritaloudesta koko taloutemme tärkein kasvualue. Tästä syystä nyt puhutaan paitsi vihreistä työpaikoista, niin myös sinisistä työpaikoista ja sinisestä kasvusta. EU:n rantaviiva on 23 000 kilometriä pitkä, ja kolmasosa EU:n väestöstä asuu meren äärellä. Ympäristöystävällinen merenkulku ja merellä tuotettava energia ovat alueita, joilla Euroopalla on runsaasti asiantuntemusta, jota voidaan kehittää edelleen. Tästä syystä tarvitaan yhdenntettyä lähestymistapaa, jotta kaikki tavoitteet voidaan saavuttaa aukottomasti.

Mitä eri alueita yhdenntetty meripolitiikka kattaa? Ensimmäinen niistä on liikenne. Merenkulkua voidaan sanoa Euroopan liikenteen moottoriksi, sillä 95 prosenttia ulkopuolisesta kaupasta ja 40 prosenttia Euroopan sisäisestä kaupasta liikkuu meritse satamasta toiseen ja sieltä eteenpäin sisämaayhteyksien ja -logistiikan välityksellä. Määrien odotetaan kasvavan, joten meidän on pyrittävä erityisesti vähentämään päästöjä kehittämällä ympäristöystävällisempiä aluksia. Toinen alue on laivanrakennus. Kuten jo totesin, meillä on paljon asiantuntemusta laivanrakennuksen alalla. Tätä asiantuntemusta on hyödynnettävä tuottavalla tavalla olemassa olevien työpaikkojen turvaamiseksi ja uusien luomiseksi.

Meripolitiikkaan kuuluvat tietenkin myös kalastus ja vesiviljely. Kala ei ole vain ravinnonlähde. Lisäksi vesiviljely on nopeimmin kasvava maatalouden ja kalastuksen osa-alue. Meidän on tärkeää olla tästä tietoisia.

Energia-alalla on meneillään paljon mereen liittyviä hankkeita. Meillä on öljy- ja kaasuputket, öljynporaustalut ja merituulivoimapuistot; tankkereihin suunnitellaan jo asennettavaksi purjeita, jotta ne voisivat vähentää energiankulutustaan 20 prosentilla käyttämällä tuulivoimaa. Aaltoenergia on mahdollinen tulevaisuuden ala, ja biomassana käytettävä mikrolevä on lähes rajoittamaton energianlähde.

Tutkimuksen alalla on paneuduttu sinisen bioteknologian käyttöön lääketieteessä. Kipulääkkeitä ja malarialääkkeitä on jo saatu aikaan, ja parhaillaan kehitetään uusia syöpälääkkeitä.

Rannikoiden suojeleminen on tärkeä asia, ja myös se on sisällytetty yhdenmukaistettuun meripolitiikkaan. EU:n rannikoita uhkaavat myrskyjen aikaiset nousuvedet; niitä on suojeltava ei ainoastaan nousuvedeltä, vaan myös öljypäästöiltä, merirosvoukselta ja salakuljetukselta. Lisäksi meidän on puututtava ongelmaan, joka Italiassa on noussut esiin turvapaikanhakijoiden vuoksi.

EU:n rannikot ovat tietenkin myös suosittuja matkailukohteita, ja me pyrimme kehittämään rannikoiden kestävä matkailua.

Yhdenmukaistettu meripolitiikkaan sisältyy siis monia erillisiä alueita, jotka kaikki ovat yhteydessä veteen. Yhdenmukaistettujen meripolitiikan tavoitteena on kehittää näitä alueita harkitusti ja yhdenmukaisesti tekemällä yhteistyötä. Monet eivät ole siitä tietoisia, mutta tämä on äärimmäisen tärkeää.

Euroopan unioni on jo saavuttanut tässä suhteessa paljon, mutta sen on tehtävä vielä enemmän. Tästä syystä olen keskittynyt tässä mietinnössä yksittäisten alueiden sijaan pääasiassa siihen, mitä viime vuosina – vuoden 2007 sinisen kirjan julkistamisen jälkeen – on tapahtunut, mitä asioita on tarpeen kehittää ja mitä toimia on syytä jatkaa. Nämä alueet mainitsen uudelleen lyhyesti loppupäätelmissäni.

Máire Geoghegan-Quinn, komission jäsen. – (GA) Arvoisa puhemies ja hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensimmäiseksi sanoa, että kollegani komission jäsen Damanaki on tänään Portugalissa puheenjohtaja Barroson nimissä; hän osallistuu siellä tärkeään meriasioita ja meripolitiikkaa käsittelevään konferenssiin, eikä siis valitettavasti voi osallistua tämänpäiväiseen parlamentin istuntoon.

(EN) Haluan kuitenkin todeta aluksi, että tämä keskustelu todistaa, että meripolitiikalla on merkitystä. Haluan myös onnitella esittelijää, jäsen Meissneria, tästä hyvin onnistuneesta mietinnöstä.

Komissio on erittäin tyytyväinen tähän erinomaiseen mietintöön sekä sen myönteiseen suhtautumiseen yhdenmukaistettuun meripolitiikkaamme kohtaan. Tämä mietintö ei ole pelkkä tilannekartoitus. Siinä esitetään lisäksi kunnianhimoisen, kattava ja yksityiskohtainen visio meripolitiikan tulevaisuudesta. Parlamentti johtaa esimerkillään, eikä se ole ensimmäinen kerta yhdenmukaistettujen meripolitiikasta keskusteltaessa. Mietintö on tulosta ihailtavasta valiokuntien välisestä yhteistyöstä, joka lisää politiikkamme demokraattista legitimitettiin. Se myös avaa uusia näköaloja, ei vähiten kansallisten ja alueellisten parlamenttien ja viranomaisten tervetulleeseen osallistumisen kautta, yhdenmukaistettujen meripolitiikkamme kehittämiseksi aidosti toimivaksi ja merkittäväksi politiikaksi, joka luo uusia työpaikkoja ja laadukkaampia työpaikkoja.

Komissio on varma siitä, että mietinnössä esitetyt poliittiset vaatimukset vaikuttavat tulevaan meripolitiikkaamme myönteisesti kolmella merkittävällä tavalla.

Ensinnäkin siinä tarkastellaan tulevaisuuteen suuntautuneesti Eurooppa 2020 -strategian merellistä ulottuvuutta ja taataan merialojen ja rannikkoalueiden kestävä kasvu.

Toiseksi niissä näytetään tietä kohti nousevia poliittisia tavoitteita, joiden edistämiseksi komission ja parlamentin pitäisi tehdä yhteistyötä. Näitä tavoitteita ovat ilmastomuutoksen lieventäminen rannikkoalueilla ja rannikkoalueiden kestävä matkailun edistäminen,

ympäristöystävällisemmän, turvallisemman ja kilpailukykyisemmän merenkulun tukeminen kaikkialla rajattomalla, yhteisellä merialueella sekä lisätoimien toteuttaminen merenkulun turvallisuuden ja onnettomuuksien ennaltaehkäisyn edistämiseksi.

Kolmanneksi mietinnössä esitetään johdonmukaisia ja rakentavia ehdotuksia tulevista toimista.

Odotan mielenkiinnolla puheenvuorojanne tästä aiheesta.

Werner Kuhn, *kalatalousvaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Geoghegan-Quinn, haluan aluksi kiittää jäsen Meissneria hänen tekemästään työstään, jota voisi luonnehtia todella yhdennetyksi sanan aidoimmassa merkityksessä – ei vain siksi, että se käsittelee yhdennettyä meripolitiikkaa, vaan myös siitä syystä, että se kattaa kaikki sen erikoisalueet. Kalatalouden osalta haluan sanoa jälleen kerran, että kalastus ja vesiviljely ovat tietenkin yhdennetyn meripolitiikan keskeinen osa. Pidän myös tärkeänä mainita jälleen kerran, että Euroopan unionissa tuotetaan noin 2 miljoonaa tonnia kalastus-, kala- ja vesiviljelytuotteita, mutta niitä kulutetaan 8 miljoonaa tonnia.

Euroopan unioni on yksi maailman suurimmista kalastustuotteiden vientialueista. Siitä syystä luonnonvarojemme suojelu asettaa meille erityisiä haasteita. Yksi ratkaiseva tekijä tässä suhteessa on merten aluesuunnittelu, joka on mainittu jo aiemmin. Meidän on tärkeää tunnistaa todellinen tärkeysjärjestyksemme. Pyyntialueet ja suojelualueet ovat ilman muuta etusijalla yhdessä laivareittien ja tietenkin tässä yhteydessä meriturvallisuuden kanssa. Erityistä huomiota on kiinnitettävä vilkasliikenteisimpiin laivareitteihin.

Me olemme puhuneet paljon uusiutuvasta energiasta. Merituulivoimapuistot, joita rakennetaan suurin joukoin energian tuottamiseksi, on myös huomioitava sekä kalatalouden että meriturvallisuuden yhteydessä. Tämä asettaa merkittäviä haasteita. Haluaisin tässä yhteydessä ottaa esiin myös erään toisen asian. Kalastusmenetelmiä koskevaa tutkimus- ja kehitystyötä on tuettava. Komission tähän käyttöön varaama 50 miljoonan euron tuki ei riitä. Arvoisa komission jäsen Geoghegan-Quinn, pyydän teitä välittämään tämän viestin eteenpäin.

Yhdennetty meripolitiikka ei tietenkään pääty Euroopan rajoille. Meidän on tehtävä yhteistyötä naapureidemme kanssa. On syytä muistaa esimerkiksi Islannin ja Färsaarten viime vuosien tapahtumat sekä Välimeren alue, Libya ja Egypti, jotka muodostavat merkittävän haasteen.

Georgios Stavrakakis, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meriympäristön kestävä käyttö vaikuttaa ratkaisevalla tavalla koko Euroopan kestävyteen ja kasvuun, etenkin niihin jäsenvaltioihin, joiden talous on suoraan sidoksissa mereen.

Tasapainoinen kasvu perusaloilla, kuten kalastuksen ja vesiviljelyn alalla sekä energian, liikenteen ja matkailun alalla voi turvata kansalaisten ammatillisen tulevaisuuden ja toimeentulon. Aluekehityksen näkökulmasta alueellista koheesiota on erittäin tärkeää hyödyntää uutena perustana sisämarkkinoiden jatkuvalla yhdentymiselle. Merenkulkualalla tämä merkitsee lähimerenkulun edistämisen jatkamista sekä syrjäisten merialueiden ja saarien välisten yhteyksien sekä niiden mantereelle ja talouskeskuksiin suuntautuvien yhteyksien parantamista. Tämä on ratkaisevan tärkeää sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion saavuttamisen kannalta.

Yhdennetyssä meripolitiikassa omaksuttu innovatiivinen lähestymistapa on myös tärkeä ja se on korvannut rikkonaisen lähestymistavan meripolitiikkoihin. Synergioiden käyttäminen hyödyttää Euroopan unionin kansalaisia kahdella tavalla: siten saadaan aikaan parempi lopputulos ja säästetään rahaa.

Georgios Koumoutsakos, *PPE-ryhmän puolesta.* – (EL) Arvoisa puhemies, yhdennetty meripolitiikka on Euroopan unionille ratkaisevan tärkeä. Me tarvitsemme sitä hyödyntääksemme täysin yhtä Euroopan perusvahvuuksista: sen vahvoja merenkulun perinteitä. Yhdennetyn meripolitiikan strategisena tavoitteena on vahvistaa Euroopan johtavaa asemaa merenkulkualan tutkimuksen ja teknologian kehittämisen alalla, muun muassa laivanrakennuksessa, merivarojen hyödyntämisessä ja merellä tapahtuvassa energiantuotannossa, kehittämällä meripolitiikkojen välistä koordinoitua.

Yhdennetyn meripolitiikan on tuettava eurooppalaista merenkulkua, joka on maailmassa vailla vertaansa, jotta se voi säilyttää johtavan asemansa kansainvälisellä tasolla. Eurooppalainen merenkulku on arvokas vahvuus ja sen kilpailukyky on turvattava; se on erittäin tärkeä tekijä Euroopalle. Tästä syystä Kansainvälisellä merenkulkujärjestöllä on oltava kiistämätön asema, ja sen hyväksymät kansainväliset ratkaisut on pantava täytäntöön kaikkialla maailmassa.

Jäsen Meissnerin mietinnössä korostetaan ja tarkastellaan aivan aiheellisesti merihallinnon, merivalvonnan ja merten aluesuunnittelun merkitystä. Näillä toimilla on kuitenkin yksi ehdoton edellytys: niissä on noudatettava YK:n merioikeusyleissopimusta. Näin ollen mietinnön 25 kohta, jossa Euroopan parlamentti pyytää kaikkien merialueiden ja erityisesti Välimeren rannikkojäsenvaltioita ratkaisemaan rajakysymykset YK:n merioikeusyleissopimuksen perusteella, on äärimmäisen tärkeä. Mietinnössä korostetaan yksinomaisten talousvyöhykkeiden valtavaa merkitystä Euroopalle. Haluan onnitella jäsen Meissneria hänen erinomaisesta panoksestaan ja yhteistyöstä kanssamme. Haluan myös kiittää kaikkia varjoesittelijöitä heidän panoksestaan. Eurooppalaisen merenkulun innokkaana puolestapuhujana suhtaudun kuitenkin suurella varauksella jäsen Meissnerin joitain päiviä sitten jättämään tarkistukseen, jota pidän hyvin huolestuttavana.

Knut Fleckenstein, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi onnitella jäsen Meissneria tästä mietinnöstä ja kiittää häntä hänen tekemästään raskaasta työstä. Me tuemme tässä mietinnössä omaksuttua lähestymistapaa, jossa yksittäisten jäsenvaltioiden meripolitiikan alakohtaisen rakenteen sijaan korostetaan meripolitiikan koordinoitua jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä.

Tulevaisuudessa tila tulee käymään maailman merissä ja valtamerissä vähiin. Meret ovat liikennereittejä, raaka-aineiden ja energian lähteitä, elintarvikkeiden tuottajia ja vesivarastoja. Merten taloudellinen hyödyntäminen on lisääntymässä ja sen myötä myös niihin kohdistuvat ympäristövaikutukset lisääntyvät. Eturistiriitoja tulee nousemaan, ja ne on ratkaistava valtioiden sisäisen ja välisen tehokkaan koordinoinnin avulla.

Tässä yhteydessä on mahdotonta kommentoida kaikkia ongelmakohtia, mutta haluaisin mainita lyhyesti rikkipäästöjä koskevat valvonta-alueet. Ei ollut minun tarkoitukseni höllentää raja-arvoja. Kun komissio esittelee tutkimuksensa, selviää, missä määrin raja-arvot vaikuttavat liikenteen siirtymiseen mereltä maalle erityisesti Pohjanmerellä ja Itämerellä. Sitten voimme keskustella tästä tarkemmin. Kilpailun edellytysten on kuitenkin säilyttävä samantasoisina Euroopan unionin pohjois- ja eteläosissa. Tämän on oltava myös yksi komission tavoitteista.

Olemme jossain määrin tyytymättömiä erääseen seikkaan. Euroopan laivanrakennusteollisuuden strategisesti merkityksestä on keskusteltu jo pitkään. On myös todettu, että innovointi on Euroopan laivanrakennusteollisuudessa hyvin tärkeää, sillä ilman sitä ala ei voi selvitä. Laivanrakennusteollisuutta koskeva politiikkamme tarvitsee koordinoitua strategiaa. Mielestäni jäsenvaltioiden vaatimus varata rahoitusta laivanrakennukseen oli myös hyvin merkittävä, mutta liberaalit ja konservatiivit eivät ole tukeneet sitä. Hyvät parlamentin jäsenet, miten te ehdottaisitte Euroopan laivanrakennusteollisuutta tuettavan? Työpaikkojensa puolesta pelkäävät eurooppalaisten telakoiden työntekijät eivät tyydy pelkkiin latteuksiin ja tyhjiin onnentoivotuksiin. Me sosiaalidemokraatit odotamme tällä alalla parempia toimenpiteitä ja parempia ehdotuksia.

Izaskun Bilbao Barandica, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (ES) Arvoisa puhemies, kolmasosa eurooppalaisista asuu rannikkoalueilla. EU on maailman johtava merivalta. Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukainen yhdenntetty politiikka auttaa meitä vahvistamaan johtajuuttamme.

Tämä edellyttää kuitenkin laajaa ja monialaista politiikkaa, jossa huomioidaan kaikki kansalaisyhteiskunnan tahot sekä rannikkoalueiden paikallis- ja alueviranomaisten strategiat ja velvollisuudet. EU:n rannikot ja meret on nähtävä myös jatkossa mahdollisuutena.

Tästä syystä meidän on vahvistettava kestävää kalastuspolitiikkaamme huomioiden merestä toimeentulonsa saavien ihmisten vaikeudet; sivumennen sanoen nämä ihmiset ovat tässä asiassa suuressa vastuussa. Turvallisuuspolitiikkaa on vahvistettava, jotta eurooppalaisten sopimusten nojalla toimivien kalastusalusten turvallisuus voidaan taata. Tämä edellyttää merirosvouksen torjumista ja sitä kautta Atalanta-operaation vahvistamista.

Meidän on osoitettava täysi tukemme strategisesti merkittävällä laivanrakennusteollisuudelle, joka käy läpi ankaria aikoja Kaakkois-Aasiasta tulevan kilpailun vuoksi; se tarvitsee ja odottaa Euroopalta täyttä tukea, jota sillä tällä hetkellä ei ole.

Merten valtateitä on kehitettävä hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ja uusiutuvaa energiaa on vietävä nykyistä pidemmälle.

Innovointi, elinten välinen koordinointi, sopivat rahoitusvälineet ja Euroopan strategian selkeä määrittely kaikilla asiaankuuluvilla aloilla antavat meille mahdollisuuden saada aikaan taloudellista, teknistä ja kestävää kehitystä sekä tutkimusta, joiden ansiosta voidaan luoda laadukkaita työpaikkoja. Samalla voimme suojella jotain sellaista, josta me kaikki välitämme ja jonka me kaikki haluamme säilyvän hengissä: merta.

Keith Taylor, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, halua kiittää esittelijää, jäsen Meissneria, Verts/ALE-ryhmän puolesta tämän mietinnön laatimisesta ja sen valmistelusta yhdessä muiden poliittisten ryhmien kanssa.

71 prosenttia maapallon pinta-alasta on veden peitossa, joten yhdenntetyn meripolitiikan laatimiseen on todella painavat syyt. Euroopalla on tietenkin 305 000 kilometriä rantaviivaa.

Tämä oli komission tavoitteena, kun se vuonna 2009 ilmoitti omaksuvansa aiempaa monialaisemman poliittisen lähestymistavan sellaisiin aloihin kuin meriliikenteeseen, meriympäristöön, aluepolitiikkaan ja kalatalouteen.

Nyt meillä on käsissämme jäsen Meissnerin mietintö, joka on liikenne- ja matkailuvaliokunnan vastaus tähän uuteen linjaukseen. Me aiomme tukea tätä mietintöä.

Se on hyödyllinen askel oikeaan suuntaan, kohti merivarojemme varjelemista ja kestäväää käyttöä.

Katsomme kuitenkin, että tehtävää on vielä paljon. Me tuemme mietinnön ehdotuksia, jotka koskevat meriasioiden hallinnointia, merialuekohtaisia aloitteita ja strategioita, merten aluesuunnittelua ja merivalvontaa, merenkulkualan tutkimusta koskevia puitteita, seurantakeskusta ja tietoverkkoa sekä rahastoa merenkulun infrastruktuurin tukemiseksi.

Pidän erityisen myönteisenä sitä, että mietintöön on nyt sisällytetty hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteet sekä uusiutuvan aurinko- ja tuulienergian käytön tukeminen aluksilla.

Myöhemmin tänään pidettävien äänestysten osalta haluaisin pyytää parlamentin jäseniä erityisesti tukemaan esittelijän tarkistusta, jonka tavoitteena on lisätä mietintöön mahdollisuus sisällyttää päästökauppajärjestelmät EU:n ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön sääntöihin.

Liikenne- ja matkailuvaliokunnan äänestyksessä äänet jakautuivat tässä asiassa tasan, 20 ääntä puolesta ja saman verran vastaan, joten on aivan perusteltua, että jäsen Meissner on tuonut asian tänään täysistunnon äänestettäväksi.

Pyydän parlamentin jäseniä osoittamaan hiukan vuoden 2020 tavoitteiden edellyttämää kaukonäköisyyttä ja tukemaan esittelijän tarkistusta, jossa tunnustetaan, että nämä toimenpiteet ovat täysin laajempien, hiilidioksidipäästöjen vähentämistä ja Eurooppa 2020 -hanketta koskevien strategisten tavoitteidemme mukaisia.

Struan Stevenson, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, tuen sellaisen yhdenmetyt meripolitiikan laatimista, joka suojaa ja edistää toissijaisuuden, kilpailukykyisyyden ja merivarojen kestävään käytön periaatteita. En kuitenkaan kannata eurooppalaisen rannikkovartioston henkiinherättämistä. Tämä ajatus on hylätty jo kertaalleen aiemmin. En pidä sitä tarpeellisena. Uskon sen tulevan aivan liian kalliiksi näinä taloudellisesti tiukkoina aikoina.

Lisäksi pidän direktiiviä merten aluesuunnittelusta tarpeettomana ylellisyytenä, joka ei nähdäkseni toisi lisäarvoa jäsenvaltioiden välisiin nykyisiin yhteistyömenettelyihin.

Voinko ottaa tässä yhteydessä esiin myös vaikutukset, joita merituulivoimaa, aaltoenergiaa ja vuorovesivoimaa edistävillä hankkeilla sekä merisuojealueiden nimeämisellä on rannikolla tapahtuvaan ja perinteiseen kalastukseen? Rannikkovesiä ei voida nimetä merisuojealueiksi tai uusiutuvan energian tuotantoalueiksi piirtämällä kartalle noin vain viivoja. Pienimuotoista kalastusta harjoittavia kalastajia ei voida siirtää vesiltään summittaisesti ilman kattavaa kuulemista. Tällaisten alueiden nimeämisen tulee edetä alhaalta ylöspäin, ei ylhäältä alaspäin, ja sen yhteydessä on kuultava eri osapuolia.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (CS) Yhdenmetyt meripolitiikasta ei keskustella Euroopan unionissa ensimmäistä kertaa. Ympäristönsuojelun, kalastuksen, liikenteen, energian, teollisuuden sekä tieteen ja tutkimuksen yhteensovittaminen ja kehittämisen eri osa-alueiden sisällyttäminen samaan suunnitelmaan on kuitenkin yhä hyvin vaikeaa. Komission kertomus vastaa kysymykseen siitä, miten vuoden 2007 sinisen kirjan toimintasuunnitelma on toteutettava. Kertomuksesta käy ilmi, että 56 toimenpidettä ehdotetuista 65 toimenpiteestä on käynnistetty tai viety loppuun ja että valtaosa niistä on toteutettu komission tai neuvoston säädöksinä.

Sisämaa-alueilla tärkeimpänä tavoitteena on kuitenkin liittää meripolitiikka politiikkaan, joka tukee Euroopan päävesiväylien parempaa ja järkevää käyttöä; katsokaa mietinnön

kohta 40. Tässä yhteydessä on perinteisesti keskitytty Rein- ja Maas-jokiin sekä niihin yhteydessä olevaan vesiväyläverkostoon Ranskassa, Belgiassa, Alankomaissa ja Saksassa, mukaan lukien Rein-Main-Tonava-kanavaan. Wienin alapuolella oleva Tonavan keskiosa ja Magdeburgin yläpuolella sijaitsevat Elbe-joen sivujoet ovat valitettavasti jääneet näiden toimenpiteiden ulkopuolelle. Näiden vesiväylien liikennekäytöstä keskustellaan huomattavasti harvemmin, ja niiden laivakulkukelpoisuuden kehittämisen tukeminen ei kiinnosta Euroopan komissiota ja neuvostoa. Tämä on ilman muuta ikävää, sillä näiden vesiväylien suuri energiapotentiaali jää näin käyttämättä; aluksista rahtia rautatie- ja tieliikenteeseen välittävien satamakaupunkien terminaalien laajentamiseen kehittyä tarpeetonta painetta samalla, kun jokisatamissa osa kapasiteetista jää käyttämättä.

Meri-, rautatie- ja tieliikenteen yhteen liittämisen ohella on tietenkin välttämätöntä tarkastella myös rannikkoalueiden ympäristönsuojeluun ja energiankäyttöön liittyviä ongelmia. Tässä yhteydessä on syytä esittää joitain lisäkysymyksiä jäsen Meissnerin mietinnössä esittämien kysymysten lisäksi. Nämä kysymykset koskevat kahta aihetta: meri- ja jokiliikenteen välistä suhdetta sekä niiden yhdistämistä.

Kannatan mietinnössä esitetyjä kymmeniä ehdotuksia. Haluan korostaa, että kolmas meripaketti on tärkeää panna täytäntöön johdonmukaisesti. Kohdassa 21 esitetty ekologisten ratkaisujen kehittäminen öljytankkereiden puhdistamiseen ja vanhojen alusten käytöstä poistamiseen on mielestäni tärkeä ehdotus saastumisen ehkäisemiseksi. Asian tämänhetkinen tila on surkea. Tuen Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston laatimaa mietintöä.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta.* – (DA) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Meissneria tarkkaan mietitystä ja kattavasta mietinnöstä, johon on vaikea lisätä mitään. Olen jäsen Meissnerin tavoin innokas politiikan alojen välisen johdonmukaisuuden, monialaisten tutkimusohjelmien ja uusien haasteiden puolesta puhuja, mutta kaikkein eniten minua huolestuttavat merten saastumiseen liittyvät ongelmat.

Euroopan parlamentissa hyväksytään niin valtavia määriä mietintöjä, että ne ikävä kyllä unohtuvat pian hyväksymisensä jälkeen. Haluan tästä syystä muistuttaa komissiota lisäpöytäkirjasta, jonka parlamentti hyväksyi 26. tammikuuta tänä vuonna, toisin sanoen lähes 9 kuukautta sitten. Lisäpöytäkirja käsitteli EU:n jäsenvaltioiden välisen yhteistyön aloittamista Koillis-Atlantilla tapahtuvien katastrofien torjumiseksi. Tämä aihe on mainittu myös jäsen Meissnerin mietinnössä kohdassa 4. En ole edelleenkään saanut komissiolta minkäänlaista palautetta tästä asiasta sen suhteen, onko tällaisen yhteistyön luomiseksi tai jäsenvaltioiden valmiustason nostamiseksi toteutettu toimenpiteitä, tai sen suhteen, aikooko komissio kenties itse nostaa EU:n valmiustasoa. Meksikonlahden öljykatastrofin käsittely on meillä kuitenkin vielä aivan tuoreessa muistissa ja Pohjanmeren aivan liian vanhat ja ruosteiset öljynporausreiät muodostavat jatkuvan uhkan. Haluaisin siis jälleen kerran kysyä komissiolta: Mitä merten onnettomuusvalmiuden suhteen on tehty? Onko meidän odotettava, että jotain vakavaa tapahtuu, ennen kuin Eurooppa herää toimimaan?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, aika on merten suojelussa loppumassa kesken. Jos merten tuhoamista jatketaan nykyistä tahtia, me tuhoamme lopulta itsemme, sillä merten kasvisto tuottaa 70 prosenttia ilmakehän hapesta. Ei riitä, että ympäristönsuojelua edistetään vain EU:n sisällä niin kuin yleensä teemme, sillä on selvää, että tuulet ja aallot eivät kunnioita poliittisia rajoja.

Tästä syystä en ymmärrä, miksi me emme laadi selkeitä säännöksiä, jotta rikkaat teollisuusmaat eivät voisi siirtää ympäristöongelmiaan kehitysmaihin. Alusten

romuttamisesta on laadittava tarkkoja säännöksiä. Aluksia, jotka sisältävät tonneittain asbestin saastuttamaa jätettä, lähetetään Euroopasta Intiaan, Bangladeshiin ja Pakistaniin romutettaviksi; siellä ne saastuttavat suuria osia rantaviivasta. Nämä ongelmat kuitenkin palaavat meille takaisin saastuneiden kalojen ja äyriäisten muodossa; ne päätyvät lautasillemme elintarvikeketjun kautta. Vielä emme ole edes maininneet näiden maiden työntekijöitä, jotka vaarantavat henkensä puutteellisten turvamääräysten vuoksi. Joka päivä yksi laiva, joka päivä yksi kuollut. Näin intialaisessa Alangin kaupungissa työskentelevät laivanromuttajat kuvaavat vaarallista työtään.

Myöskään syvänmeren porauksista ei ole laadittu selkeitä säännöksiä. Haluaisin tässä yhteydessä tuoda esiin komission jäsen Öttingerin erittäin myönteiset toimet porauslauttojen turvallisuutta edistävien säännösten laatimiseksi.

Vilkasliikenteisille laivaväylille, kuten Bosporin salmelle, jossa luotsauksesta ei ole vielä tehty pakollista, ei ole laadittu säännöksiä. Salmen läpi kulkee suuria tankkereita päivittäin.

Toinen myönteinen seikka, jonka haluan tuoda esiin, on se, että laivayhtiöt toimivat aktiivisesti ympäristön ja meren eläimistön suojelemiseksi. Eräs italialainen laivayhtiö on esimerkiksi asennuttanut aluksiinsa järjestelmän, joka estää niitä törmäämästä valaisiin. Olisi erinomaista, jos EU voisi tukea tällaisia yksityisten yhtiöiden myönteisiä toimenpiteitä.

Ville Itälä (PPE). - (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää erinomaisesta työstä ja erityisesti siitä, että hän on suhtautunut oikealla tavalla IMO:n rikkipäästöjä koskevaan päätökseen. Toivon, että komissio todella ottaa huomioon tämän päätöksen, joka tänään varmasti hyväksytään yksimielisesti parlamentissa.

IMO:n päätös on tehty hätiköiden ilman ympäristöarviointeja ja ilman kustannusarviointeja. EU:n ei pidä toistaa IMO:n tekemää virhettä. Jos pohjoiseen asetetaan erilaiset päästörajat kuin etelään, kilpailu vääristyy ja säännöt vääristyvät EU:n sisällä. Päästörajojen on oltava samanlaiset. Olen aivan varma, että on Euroopan unionin kilpailulainsäädännön vastaista, jos näin tullaan tekemään.

Mihin tämä johtaa esimerkiksi oman maani osalta? Tämä johtaa siihen, että teollisuudelle tulee noin miljardin lisälasku vuodessa. Suomalaiset työpaikat ovat vaarassa, vaikka me yritämme täällä kaikin keinoin lisätä työpaikkojen määrää EU:ssa. Puhutaan Eurooppa 2020 -strategiasta, mutta tehdään toisenlaisia päätöksiä, joilla nämä työpaikat viedään.

Kuljetus siirtyy Suomenkin osalta venäläisille laivoille, jotka sitten rekoilla kuljettavat tavarat Suomeen, koska Venäjä ei tule ratifioimaan tätä IMO:n päätöstä. Tämä tuskin voi olla EU:n toive. Ruotsalaiset ovat sanoneet, että he siirtävät kumipyörille tämän liikenteen, joka nyt tapahtuu laivoilla. Tehtäisiin siis ympäristön kannalta huono päätös ja tulevien eurooppalaisten työpaikkojen kannalta huono päätös. Toivon, että komissio todella ymmärtää tämän päätöksen, joka tänään on yksimielisesti syntymässä parlamentissa.

Guido Milana (S&D). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää esittelijää. Kun kyse on yhdennetystä meripolitiikasta, me emme saa tyytyä pelkkiin hyviin aikeisiin; meidän on annettava uutta potkua strategialle, joka edistää kasvua ja kehitystä Euroopan unionissa, ja otettava takaisin kaikki se aika, joka ympäristökatastrofien estämisessä sekä ilmastomuutoksen ja saastumisen torjumisessa on menetetty.

Jäsen Pirillo muistutti Euroopan parlamenttia juuri tänä aamuna tuoreesta suuronnettomuudesta, joka tapahtui muutama päivä sitten Paolan kaupungissa Calabriassa. Komission on osoitettava, että pyrkii aidosti saamaan jotain aikaa, että se ei vain käytä

hallintovälineitään, vaan panee aidosti täytäntöön kohdennettuja lainsäädäntötoimenpiteitä ja ottaa aidosti opikseen aiemmista virheistä, jotka olivat seurasta usein liian alakohtaisesta lähestymistavasta.

Me tiedämme, että kyseessä on hyvin monimutkainen prosessi, mutta me olemme vaikeassa ja vaativassa käännekohdassa, jossa huomio ei saa herpaantua ja jossa paikalliset merialueet tarvitsevat riittäviä investointeja ja yhteisiä hallintojärjestelmiä sekä toimielinten välisessä että kansainvälisessä yhteistyössä; Välimeri poikkeaa muista merialueista sen lainkäyttövaltaan liittyvien kysymysten monimutkaisuuden vuoksi.

Tästä syystä on tärkeää tarkastella Välimeren hallintoa kaikkien rannikkovaltojen yhteisenä vahvuutena yhteisen perinnön periaatteen, tai *res communis omnium* -periaatteen, perusteella. Muutoin yhä yleistyvä tapa julistaa yksipuolisesti yksinomaisia talousvyöhykkeitä tai vastaavia Välimeren alueella Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen vastaisesti horjuttaisi tehokkaan yhteisen hallinnon ajatusta.

Haluan tässä yhteydessä huomauttaa, että vain kuukausi sitten tämän tulkinnan noudattaminen Libyassa aiheutti eurooppalaiseen kalastusalukseen kohdistuneen aseellisen hyökkäyksen; olisi väärin luulla, että kyse on vain Italian ja Libyan välisestä asiasta.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan aluksi esittää suuret kiitokset esittelijällemme, jäsen Meissnerille, tästä erinomaisesta mietinnöstä ja ennen kaikkea hänen erinomaisesta yhteistyöstään meriä ja rannikkovyöhykkeitä käsittelevän laajennetun työryhmän kanssa; työryhmä, jonka puheenjohtajana toimin, saattoi jäsen Meissnerin ansiosta varmistaa, että sen jäsenille tärkeitä asioita koskevat tarkistukset hyväksyttiin. Mietintö tarjoaa meille tilaisuuden suunnitella tulevaisuutta, mikä nykytilanteessa on hyvin tärkeää.

Katsomme, että yhdennettyyn meripolitiikkaan on ehdottoman tärkeää sisällyttää kaksi asiaa. Ensinnäkin meri- ja rannikkoympäristön suojelusta on tehtävä ensisijainen tavoite. Tästä on jo laadittu puitedirektiivi, mutta myös muita välineitä on kehitettävä erityisesti rannikkoalueiden yhdennetyn käytön ja hoidon sekä ja merten aluesuunnittelun osalta.

Meidän on käytettävä hyödyksemme seuraavat kolme vuotta ja laadittava todellinen yhteisön meripolitiikka, jonka avulla voidaan sulkea maa-alueita ja merialueita koskevien eri välineiden välinen keinotekoinen kuilu, muutoin kansalaiset eivät voi käsittää tätä. Me siis odotamme tässä suhteessa paljon komission jäsen Damanakilta.

Toinen asia on sininen kasvu. Me kaikki pidämme sitä hyvin tärkeänä ja me toivomme, että meri- ja kalastusasioiden pääosaston käynnistämä tutkimus tuo lisätietoa odotettavissa olevista toiminnan ja työllisyyden lähteistä.

Haluan muistuttaa teitä merialueiden käynnistämästä Vasco de Gama -nimisestä hankkeesta ja kiitän jäsen Meissneria siitä, että hän on ottanut sen huomioon.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Yhdennetty meripolitiikka on hyvin tervetullut strategia, sillä meremme ovat yhteydessä toisiinsa ja kaikki meriä hyödyntävät alat vaikuttavat yhdessä meriympäristöön. Näin ollen olisi tuhoisaa ja vastuutonta jättää myös jatkossa meriympäristöä koskevassa päätöksenteossa huomioimatta yhteisvaikutukset, joita kalastus, ruoppaus, laivaliikenne, tuulivoima, aaltoenergia, matkailu ja muu toiminta meriympäristölle aiheuttavat.

Meristrategiadirektiivi on yhdennetyn meripolitiikan ympäristöpoliittinen tukipilari; siinä todetaan, että kaikkien jäsenvaltioiden on saavutettava merten hyvä ekologinen tila

vuoteen 2020 mennessä. Jos tämä tavoite halutaan saavuttaa, jäsenvaltioiden on käynnistettävä mahdollisimman pian meriasioiden hallinnointi, joka on käytännössä yhdenmukainen ja jota koskevat päätökset tehdään yhdessä keskuspaikassa.

Annan teille esimerkin siitä, miten huonosti asiat voivat mennä, kun meren eri käyttäjiä valvovat eri viranomaiset ja koskevat eri lait. Ruotsissa, eteläisen Kattegatin alueella, Ruotsi ja Tanska ovat sopineet suojelevansa turskan kutualueet epätoivoisena yrityksenä turvata viimeiset jäljellä olevat turskakannat. Toinen ruotsalainen viranomainen päätti hiljattain, että Falkenbergin kunnan pitää voida heittää valtavia määriä satamien ruoppausjätettä mereen juuri turskan kutualueelle.

Jäsenvaltioilla on nyt velvollisuus saavuttaa merten hyvä ekologinen tila vuoteen 2020 mennessä. Tässä voidaan onnistua vain toimimalla merten tilaan vaikuttavassa päätöksenteossa johdonmukaisesti ja harjoittamalla merten aluesuunnittelua.

Merten aluesuunnittelu auttaa meitä myös näkemään selvemmin, kenellä on mereen liittyviä intressejä, kuka haluaa käyttää merta, ja tekemään selväksi, että kaikkien on noudatettava samoja sääntöjä. Myös kalastustoiminnassa on laadittava ympäristövaikutusten arviointeja ja noudatettava parhaiden käytänteiden periaatetta. Lisäksi toiminnassa on noudatettava ennalta varautumisen periaatetta aivan kuten merenpohjaan vedettyjen kaasuputkien ja tuulivoimapuistojen on.

Se olisi suuri harppaus oikeaan suuntaan.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Yhdenmukainen meripolitiikkaa koskeva mietintö saa meidän ajattelemaan tarkemmin ja vaatii meitä syventymään tähän asiaan aiempaa paremmin. Työjärjestyksen 48 artiklan mukainen mietinnön lyhyt esittely, sääntöjen vastainen tarkistusten jättämismahdollisuuden rajoittaminen ja useimpien Euroopan komission jättämien tarkistusten hylkääminen eivät herätä luottamusta eivätkä toivoa siitä, että liikenne- ja matkailuvaliokunta aikoo käsitellä yhdenmukainen meripolitiikkaa täysin vastuullisella tavalla.

Ei pidä unohtaa, että Euroopan unionin merenkulkuala on nyt syvässä kriisissä. Alaa uhkaavat Kaukoidästä tuleva kilpailu ja polkumyynti sekä se, että halvat liikenteenharjoittajat valtaavat alaa muilta laivayhtiöiltä. Tämä on seurausta eurooppalaisen yhdenmukaisen meripolitiikan puuttumisesta. Laivanrakennusteollisuus on kriisissä. Kotivaltio kaksi suurinta telakkaa on suljettu hiljattain; tämä tapahtui Euroopan komission painostuksesta ja Puolan hallituksen tehottomista toimista huolimatta. Tämä on lisännyt työttömyyttä ja on saanut aikaan valtavasti taloudellisista syistä tapahtuvaa maastamuuttoa. Tästä syystä vaadin, että yhdenmukainen meripolitiikkaan kiinnitetään asianmukaista huomiota ja että asiaan omaksutaan täysin vastuullinen lähestymistapa.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Meriympäristöä koskevia toimia ja alakohtaisia politiikkoja on lukuisia; ne ulottuvat kalastuksesta meriliikenteeseen ja matkailusta energiaan ja niihin kuuluvat myös muun muassa tiede ja tutkimus. Tämä monilukuisuus edellyttää yhdenmukainen meripolitiikkaa, joka edistää kaikkien eri alojen suotuisaa yhteistyötä meriympäristön kestävyys ja meriympäristön ekosysteemien suojelun puitteissa. Tämä johtuu siitä, että paikalliset ja alueelliset erityispiirteet ovat ratkaisevan tärkeitä tämän suhteen kannalta, ja myös yhdenmukaisen meripolitiikan vaikutukset tuntuvat paikallis- ja aluetasolla. Meripolitiikkaa ei pidä ainoastaan panna täytäntöön paikallis- ja aluetasolla, vaan se pitää myös määrittellä siellä. Määrittelyyn tulee ottaa mukaan muun muassa rannikkoyhteisöt, jotka tekevät työtä meriympäristön parissa, jotka tuovat sen

elämään ja ovat riippuvaisia siitä. Meidän ei pidä myöskään unohtaa välttämätöntä yhteistä näkemystä eikä yhteistyötä ja yhteistoimintaa, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä, sillä valtameret ja meret ovat yhteydessä toisiinsa ja riippuvaisia toisistaan.

Tällä alalla toteutettavien Euroopan unionin aloitteiden pitää taata kunkin jäsenvaltion itsemääräämisoikeus ja valta niiden omien aluevesien ja yksinomaisten talousvyöhykkeiden hallinnoinnissa; samalla aloitteiden on tuettava resursseja, jotka ovat osa jäsenvaltioiden luontaista potentiaalia ja suhteellisia vahvuuksia.

Yhdennetyn meripolitiikan pitää kattaa muun muassa merentutkimuksen edistäminen sekä meriteknologian ja laivakonetekniikan, kuten laivanrakennuksen, eri osa-alueiden edistäminen. Niiden lisäksi kattavaan yhdennettyyn meripolitiikkaan tulee sisällyttää myös seuraavat tekijät: ekologisesti kestävämmän meriliikenteen edistäminen ja satamainfrastruktuurin edistäminen osana niiden julkista hallinnointia; kalastuksen edistäminen siten, että alan modernisointi sekä ekologinen kestävyys ja sosio-taloudellinen elinkelpoisuus taataan; riittävä ja riippumaton rahoitus, joka ei vie varoja Euroopan kalatalousrahastolta; sekä viimeisenä syrjäisimpien alueiden asema ja erityispiirteet.

Nick Griffin (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin ottaa neuvoja asiantuntijoilta, on hyvä tutkia heidän aiempia toimiaan ja tarkistaa, ovatko he päteviä. Yhdennetty meripolitiikka on osittain kalatalousvaliokunnan työtä, joten ennen kuin allekirjoitamme sen suuret suunnitelmat, meidän on syytä tarkastella kriittisesti Euroopan unionin aiempia toimia merten hallinnoinnissa. Tämä edellyttää Yhdistyneelle kuningaskunnalle ennen kuuluneiden aluevesien tilanteen tarkastelua; nämä aluevedet huijattiin salakavalasti EU:n byrokraattien valvontaan vuonna 1973, sillä lähes 70 prosenttia niin kutsutuista "EU:n kalastuskiintiöistä" on itse asiassa Yhdistyneen kuningaskunnan kalastuskiintiöitä.

Miten kalamme ja kalastajamme ovat pärjänneet yhteisen kalastuspolitiikan alaisuudessa? Luvut kertovat paljon enemmän kuin kaikki tämän mietinnön hienot sanat. 88 prosenttia EU:n kalakannoista on ylikalastettuja, kun vastaava koko maailman keskiarvo on noin 27 prosenttia. 30 prosenttia kalalajeistamme on nyt virallisesti turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella, sillä aikuisten kalojen määrä on liian vähäinen luonnollista lisääntymistä ajatellen. Yhteisen kalastuspolitiikan kohtuuttoman kiintiöjärjestelmän vuoksi yksistään Pohjanmereen heitetään vuosittain lähes miljoona tonnia kuollutta kalaa. Samalla joidenkin kalalajien, kuten isotuulenkalojen, teollinen ryöstäminen on johtanut joidenkin lintulajien, kuten lunnien, kantojen romahtamiseen.

Euroopan eteläpuolella tilanne on aivan yhtä huono. Länsi-Afrikan kalastajat, jotka ovat harjoittaneet elinkeinoaan sukupolvien ajan, joutuvat vaihtamaan kalastuksen ihmiskauppaan, koska EU:ssa rekisteröidyt alukset ovat kalastaneet heidän kalavetensä tyhjiin.

EU:n on aika myöntää, että se on huolehtinut meren hallinnoinnista huonommin kuin kukaan muu koko maailmassa; sen toiminta on tyypillinen esimerkki niin kutsutusta yhteismaan ongelmasta – ilmiöstä, jossa jaetut varat joutuvat aina lopulta ylikulutuksen kohteeksi, sillä ne, jotka rajoittavat omaa käyttöönsä, joutuvat häikäilemättömiä käyttäjiä epäedullisempaan asemaan.

On aika palauttaa merten ja kalastusalueiden hallinta suvereenille valtioille, jotka ovat aiemmilla toimillaan osoittaneet olevansa päteviä tähän tehtävään. Kaksi kolmasosaa EU:n aluevesistä, jotka EU on kalastanut tyhjiin, on Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan kalastajien vesiä.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, esittelijää, jäsen Meissneria, on varmasti syytä onnitella. Vaikka kantamme ovat poikenneet toisistaan ja ovat olleet jopa ristiriitaisia, hän on onnistunut löytämään kompromissiratkaisuja, joiden ansiosta voimme nyt kaikki seistä yhdessä tämän tärkeän asian takana.

Hyvät parlamentin jäsenet, liikenne- ja matkailuvaliokunta on päättänyt, että kaikki meret on suojeltava samalla tavoin, sillä toisenlaiset ratkaisut johtaisivat epäoikeudenmukaiseen kilpailuasemaan.

Me hyväksymme enemmistön kannan, jonka mukaan on pyrittävä sellaiseen oikeudelliseen tilanteeseen, jossa koko unionia koskevat samat säännöt, vaikka en voi olla sanomatta, että tällaiseen ratkaisuun liittyy selkeästi jonkin verran epäoikeudenmukaisuutta.

On selvää, että Itämeri, Pohjanmeri ja Englannin kanaali ovat saastuneempia, ja mielestäni rikkopitoisuuksien valvonnan pitäisi olla tiukempaa.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on lyhentää kuljetusaikoja ja vähentää käsittelykuluja, ovat ilman muuta myönteisiä aloitteita. Haluan kuitenkin toistaa jälleen tämän saman asian: meillä on tässä asiassa vielä paljon työtä tehtävänä. Jos me emme vapauta satamiamme määrätietoisesti, ne eivät voi laajentua täyttämään keskeistä tehtävää, josta niiden on huolehdittava liikennemuotojen yhteistoiminnan edistämiseksi.

Ilmastonmuutoksen seurauksia lieventävän hiilidioksidipäästöjen vähentämisstrategian edistäminen on myös myönteinen asia.

Mielestäni tämä on hyvä mietintö, joka on syytä hyväksyä. Ei pidä kuitenkaan unohtaa, että tämä mietintö on laadittu hetkellä, jolloin maailmaa koettelee vakava ympäristöonnettomuus – Meksikonlahden katastrofi.

Kehotamme näin ollen komissiota arvioimaan, onko Euroopan meriturvallisuusvirastosta annetun asetuksen tarkistamisen yhteydessä tarpeen vahvistaa viraston asemaa ennaltaehkäisevien tarkastusten ja hiilivetyvuotojen jälkeisten puhdistustehtävien toteuttamisessa. Arvoisa komission jäsen, tämä on nähdäkseni tarpeellinen uudistus ja näitä tehtäviä on tuettava tarvittavilla toimintavaltuuksilla.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää jäsen Meissneria hänen erinomaisesta työstään ja siitä, että hän on mietinnöllään saanut aikaan laajan yksimielisyyden. Ryhmäni koordinaattorina haluaisin käyttää tämän tilaisuuden ja esittää kunnianosoitukseni entiselle kollegallemme, jäsen Piecykille, joka menehtyi kaksi vuotta sitten. Hän teki Euroopan parlamentissa urauurtavaa työtä yhdenmätyn eurooppalaisen meripolitiikan luonnostelemiseksi. Nyt me voimme jatkaa meripolitiikan kehittämistä hänen työnsä pohjalta.

Meripolitiikka on monitahoinen ala, johon liittyy monia eri osa-alueita; sen vuoksi meidän on tehtävä paljon työtä saavuttaaksemme tavoitteemme. Ensimmäiseksi meripolitiikan alalle on saatava aikaan uutta liikettä luomalla tehokkaita rakenteita ja asianmukaisia toimenpiteitä; tämä alahan tarjoaa paljon työpaikkoja kaikkialla Euroopassa sekä suoraan että epäsuorasti ja on ennen kaikkea ratkaisevan tärkeä Euroopan rannikko- ja satama-alueiden kehittämisen kannalta.

Rakenteesta on jo puhuttu ja siihen kuuluvat myös eurooppalaiset rakenteet. Euroopan meriturvallisuusvirastoa on vahvistettava ja sille on annettava nykyistä tärkeämpi asema;

samalla sille on annettava myös tarvittavat valtuudet ja resurssit. Myös öljykatastrofista ja öljynporauksesta on puhuttu. Minun mielestäni pitäisi olla selvää, että valtuuksiin tehtävien mahdollisten muutosten pitäisi vahvistaa meriturvallisuusviraston asemaa. Meriturvallisuusvirastolla pitäisi olla merkittävä asema myös kansallisten tarkastusviranomaisten, rannikkovalvontaviranomaisten ja muiden kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön kehittämisessä.

Lisäksi on vastattava tietenkin myös tiettyihin ympäristötilaa koskeviin merkittäviin haasteisiin. Laivaliikenne saastuttaa tarpeettoman paljon. Kehittämisen varaa on siis yhä paljon. Me puhumme rikkipitoisuuden raja-arvoista, joiden pitäisi olla samat kaikkialla, ja päästökauppajärjestelmästä – ja kehotan komissiota todella painostamaan Kansainvälistä merenkulkujärjestöä myös jatkossa tämän asian suhteen. Tarvitsemme tietenkin myös tehokasta aluesuunnittelua.

Lopuksi haluan vielä sanoa yhden asian: mielestäni on tärkeää ryhtyä toimiin myös yhteiskunnallisella tasolla ja edistää alan ammattien kuvaa nuorten keskuudessa.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yhdennetty meripolitiikka on eteenpäin katsova ala. Meriä käytetään yhä intensiivisemmin liikenteen, mereen liittyvien taloudellisen toiminnan eri muotojen, energian tuotannon ja kalastuksen tarpeisiin; näiden eri alojen kehittämisen on tapahduttava koordinoitusti. Käytettävissä oleva tila on rajallinen ja sen vuoksi eri alojen on suhtauduttava yhteistyöhön vastuullisesti ja harkitsevasti. Merten käytön ja suojelun ei pidä olla ristiriidassa keskenään. Käyttö ja suojele ovat riippuvaisia toisistaan, sillä meret voivat vastata tarpeisiimme vain, jos niiden tila on hyvä. Haluan tuoda esiin Itämeren rannikkovaltioidenvälisen myönteisen yhteistyön; Itämeren valtiot tekevät yhteistyötä edistääkseen kalastuksen, ympäristön, infrastruktuurin ja matkailun dynaamista kehitystä rannikkoalueilla. Meidän on myös jatkossa panostettava kalatalouteen, joka on heikossa asemassa ja jota usein pidetään vähemmän tärkeänä alana; elintarvikkeita tuottavana alana se on kuitenkin rannikkoalueiden talouden elintärkeä osa.

Haluan onnitella jäsen Meissneria tästä myönteisestä mietinnöstä.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä mietintö osoittaa selvästi meriympäristöön liittyvät haasteet, jotka koskevat kalastusta, vesiviljelyä, liikennettä, matkailua, energiaa, kaivannaisia ja biologisia resursseja sekä ilmastonmuutosta koskevaa tutkimusta. Kehittämispotentiaalia on valtavasti ja se on turvattava, sitä on suojeltava ja sitä on edistettävä kestäväällä tavalla, sillä ihmiskunnan tulevaisuus riippuu siitä. Mietinnössä todetaan myös aivan oikein, että Euroopan unioni on maailman johtava merivalta ja että syrjäisimpien alueidensa ansiosta sillä on maailman suurin yksinomainen talousvyöhyke.

Näiden havaintojen valossa on Euroopan unionin velvollisuus panna täytäntöön kunnianhimoinen politiikka, kattava meripolitiikka. Jos maailman johtava merivalta ei tee sitä, niin kuka sen tekee? On kuitenkin syytä huomauttaa, että päätöslauselmassa ei mennä tässä asiassa kovin pitkälle. Vain 50 miljoonan euron määrärahoilla ei voi väittää olevansa maailman johtava päätöksentekijä.

Syrjäisimpien alueiden strateginen asema, joka perustuu niiden sijaintiin kaikilla maapallon merillä, on tunnustettu. Olisi kuitenkin ollut perusteltua antaa niille johtava asema meriä koskevassa keskeisessä strategiassa. Esittelijä ei kuitenkaan vienyt tätä ajatusta eteenpäin, mitä pidän valitettavana.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, valtameret ja meret muodostavat 70 prosenttia maapallon pinta-alasta, elämä sai alkunsa

niissä ja ihmiskunnan koko historian ajan ne ovat olleet ravinnon lähde kalastuksen kautta sekä kansojen ja kulttuurien välinen viestintäkeino meritse tapahtuvan kaupan ansiosta. Tästä ovat saaneet alkunsa perinteiset meren hyödyntämismuodot: kalastus ja liikenne.

Meri on saamassa globaalissa maailmassa uudenlaista asemaa geostrategisena ja geopoliittisena näyttämönä, jolla Euroopalla on keskeinen asema. Lisäksi me elämme nyt merten niin kutsuttujen uusien käyttötarkoitusten aikaa; niitä ovat muun muassa meren energian sekä kivennäis- ja geneettisten varojen hyödyntäminen. Myös nämä uudet käyttötarkoitukset edellyttävät kalastuksen ja meriliikenteen tavoin kokonaisvaltaista näkemystä ja yhteisiä toimia. Jäsen Meissner on itse asiassa pyrkinyt antamaan tästä käsityksen, mistä onnittelen häntä lämpimästi.

Euroopan unionin on tärkeää suunnitella eurooppalainen merialue ja sen käyttötavat erityisesti rannikkoalueiden osalta ja aivan erityisesti syrjäisimpien alueiden osalta. Jotta yhdenmety meripolitiikka voisi olla enemmän kuin vain osiensa summa ja jotta kalastus saisi ansaitsemansa aseman, on ehdottoman tärkeää, että kalastus on edustettuna meriklustereissa; näin toiveet voidaan huomioida yhteistyössä ja merialueiden käytössä esiin tulevista etujen päällekkäisyyksistä aiheutuvat vaikeudet voidaan voittaa.

Johannesburgin vuoden 2002 huippukokouksessa tehtyjen päätösten noudattamiseksi on ehdottoman tärkeää suojella biologisesta näkökulmasta kaikkein haavoittuvimpia biologisia ja maantieteellisiä alueita sekä edistää kestävästä kalastusta ottamalla käyttöön nykyistä valikoivampia kalastustapoja. Tästä syystä on tärkeää laatia monialaisia poliittisia välineitä, jotka kattavat merialan kaikki eri toiminnot sekä puolustavat kunkin toimintamuodon vaatimuksia ja erityispiirteitä merialueiden käytön suhteen.

Merten suojelu on moraalinen velvollisuus, josta meidän on huolehdittava itsemme ja tulevien sukupolvien tähden.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Arvoisa puhemies, lähes kaikkien eurooppalaisten sivilisaatioiden toiminta on perustunut meren hyödyntämiseen. Lissabonin sopimuksessa on nyt määrätty uusista politiikoista ja välineistä, jotka vähentävät konflikteja, edistävät dynaamisia yhteisvaikutuksia ja kitkevät pois epäoikeudenmukaista kilpailua ympäristön suojelemiseksi ja työpaikkojen luomiseksi. Yhdenmety meripolitiikka edellyttää monialaista, kattavaa strategiaa rannikko- ja saaristoalueiden sekä merien kehittämiseksi kestäväällä tavalla.

Oleellinen väline meren käyttötapojen rajaamiseksi järkevällä tavalla on rajat ylittävä merten aluesuunnittelu. Meidän on rohkaistava yhtenäisten ja integroitujen merihallintorakenteiden laatimista aluetasolla sekä EU:n merellisiä makroalueita koskevien strategioiden luomista. Meidän on valmistauduttava Euroopan rannikkovartioston perustamiseen tehokkaan ja yhdenmety merivalvonnan mahdollistamiseksi.

Kaikki ovat varmasti yhtä mieltä siitä, että merenkulun hiilidioksidipäästöjä on vähennettävä. Meidän on harjoitettava Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä koordinoitua painostusta maailmanlaajuisten sääntöjen laatimisen puolesta. Euroopassa tehtävä yksipuolinen päätös merenkulkua koskevan päästökauppajärjestelmän luomisesta aiheuttaisi nähdäkseni tuhoisia seurauksia eurooppalaiselle merenkululle ja lykkäisi todellista ratkaisua, toisin sanoen kansainvälisten sääntöjen laatimista. Ei pidä unohtaa, että merenkulku on luonteeltaan nimenomaan kansainvälistä toimintaa.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää jäsen Meissneria tästä yhdenmety meripolitiikkaa koskevasta mietinnöstä. Olen

hänen kanssaan yhtä mieltä siitä, että meriliikennettä ja laivanrakennusteollisuutta on vahvistettava, että rannikkoalueet on turvattava ja että innovaatiota ja tutkimusta on edistettävä.

Meriliikenteellä on nykypäivänä keskeinen rooli kaupan alalla. Tästä syystä meidän on edistettävä samalla merialueella sijaitsevien pienten ja suurten satamien välistä yhteistyötä kaupan sujuvuuden lisäämiseksi. Lisäksi intermodaalisuus on taattava investoimalla satamien ja kuivasatamien infrastruktuuriin erityisesti niissä satamissa, jotka voidaan liittää toisiinsa eurooppalaisten liikennekäytävien kautta.

Lopuksi haluan vielä ottaa esiin yhden asian, jota ei pidä väheksyä, nimittäin satamien turvallisuuden. Kaikki turvatoimenpiteet on yhtenäistettävä kaikissa Euroopan satamissa meriliikenteen turvaamiseksi nykyistä paremmin ja sen varmistamiseksi, että satamat, joille paremman turvallisuustason takaaminen aiheuttaa muita suurempia kustannuksia, eivät joudu epäoikeudenmukaiseen kilpailuasemaan.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Yhdennetyn meripolitiikan laatiminen on ehdoton välttämättömyys, sillä aiemmin harjoitettu hajanainen lähestymistapa on johtanut meripolitiikan tehottomuuteen ja ristiriitoihin. Jäsen Meissnerin mietinnössä toistetaan Euroopan parlamentin kanta yhdennetyn, johdonmukaisen ja yhteisen päätöksentekomenettelyn laatimisesta valtameriä, meriä, rannikkoalueita ja merialan eri toimintoja koskevissa asioissa. Yhdennetty meripolitiikka edistää monialaista lähestymistapaa meriasioiden hallinnointiin tunnistamalla ja hyödyntämällä meripolitiikkaa koskevien Euroopan unionin politiikkojen välisiä synergia-alueita.

Asetusehdotuksessa säädetään ohjelmasta, joka tarjoaa pysyvän kehyksen meripoliittisille aloitteille myönnettyjen avustusten säilyttämiseksi ja joka johdonmukaistaa merten ja rannikkoalueiden kehittämiseen myönnettävien varojen käyttöä. Valitettavasti ainut elinkelpoinen ja toteutettavissa oleva rahoitusratkaisu nykyisessä taloustilanteessa oli EU:n vaatimaton rahoitusapu. Toivon kuitenkin, että tämä rahoituskeino mahdollistaa yhdennetyn meripolitiikan tavoitteiden saavuttamisen sekä lyhyellä että keskipitkällä aikavälillä.

Luís Paulo Alves (S&D) . – (PT) Arvoisa puhemies, Eurooppa 2020 -strategiassa kannatettu älykäs kasvu voidaan saavuttaa vain ottamalla älykkäällä tavalla käyttöön Euroopan moninaisuuden olennaisesti kuuluvat erilaiset potentiaalit.

Euroopan unionilla on maailman suurin yksinomainen talousvyöhyke, jonka pinta-ala on 25 miljoonaa neliökilometriä. Meillä on 32 000 kilometriä rantaviivaa, jolla asuu kolmasosa väestöstämme. Rannikkoalueet tuottavat 40 prosenttia bruttokansantuotteestamme ja 95 prosenttia ulkomaankaupastamme. Näiden viimeksi mainittujen lukujen pitäisi herättää komissio ja neuvosto toimimaan, sillä ne eivät voi saavuttaa älykästä kasvua, joka on edellytys Eurooppa 2020 -strategian onnistumiselle, ilman yhdennettyä eurooppalaista meripolitiikkaa.

Haluan kiinnittää huomionne erityisesti Euroopan avomerten ja merenpohjan sisältämään potentiaaliseen biologiseen ja geneettiseen rikkauteen sekä mineraaliesiintymiin, joista tiedämme toistaiseksi vain vähän. Näiden alojen tutkimus- ja kehitystyötä on tärkeää lisätä.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Geoghegan-Quinn, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on suojeltava maailman merten ekosysteemejä. Meret ja globalisaation käsite eivät kuitenkaan sulje toisiaan pois. Laivareitit ovat vaurautemme kannalta elintärkeitä, sillä ne ovat maailman kaupan valtavyöliä. Paljon

on vielä tehtävänä ennen kuin voimme olla varmoja siitä, että ympäristöä suojellaan ja että liikennereittimme ovat turvallisia.

Tulevaisuudessa meidän on turvattava myös raaka-aineiden saantimme. Tutkijoiden ennusteiden mukaan merenpohjasta ja merestä voidaan löytää arvokkaita raaka-aineita. Tärkeää on uuttaa ja louhia niitä tavalla, joka ei vahingoita ympäristöä.

Kolmas asia, jota haluaisin tarkastella, on merten ja sisämaan vesiväylien väliset yhteydet. Mielestäni on tärkeää luoda yhteys sisämaan vesiliikenteeseen. Tonavan kehittäminen on tässä suhteessa keskeisessä asemassa. EU:n pisimpänä jokena Tonava voi yhdessä Rein-Main-Tonava-kanavan kanssa yhdistää Mustanmeren Pohjanmereen. Meidän pitäisi luoda yhteys yhdenntyn meripolitiikan ja sisämaan vesiväylien välille.

Gerard Batten (EFD). - (EN) Arvoisa puhemies, kenellekään tuskin on yllätys se, että EU haluaa yhdistää meripolitiikkansa, aivan kuten se haluaa yhdistää kaiken muunkin kaikilla elämän ja politiikan aloilla ympäri Eurooppaa.

Tiedustelin vuonna 2007 Yhdistyneen kuningaskunnan merenkulusta ja kalataloudesta vastaavalta ministeriöltä, minkä verran kalaa Yhdistyneen kuningaskunnan vesillä on saatu. Minulle vastattiin, ettei Yhdistyneen kuningaskunnan vesialuetta ole mahdollista rajata, sillä ne katsotaan nyt osaksi EY:n aluevesiä. Yhdistyneellä kuningaskunnalla ei siis enää ole omia aluevesiä.

On ehkä aivan paikallaan keskustella tästä aiheesta tänään, sillä – kuten kaikki varmasti tiedätte – tänään tulee kuluneeksi 205 vuotta Trafalgarin taistelusta, joka käytiin 21. lokakuuta 1805. Trafalgarin taistelussa amiraali lordi Nelson ja monet muut urheat miehet antoivat henkensä, jotta Britannia voisi pysyä vapaana ja itsenäisenä maana. Lordi Nelsonin viimeiset sanat olivat: ”Luojan kiitos, olen tehnyt velvollisuuteni.” UKIP-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet tekevät velvollisuutensa tänä iltapäivänä ja äänestävät tätä mietintöä vastaan.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, tietomme meren ekosysteemeistä ovat yhä aivan liian vähäiset, ja monet erityisesti avomeren alueet ovat kartallamme yhä vain valkoisia aukkoja. Meret ja valtameret ovat kuitenkin yksi tämän vuosisadan suurista haasteista, eivätkä yksinomaan siitä syystä, että ne tuottavat meille ravintoa ja proteiineja. Meidän ei pidä aliarvioida niiden vaikutusta ilmastoon ja sitä kautta niiden merkitystä ihmiskunnan hyvinvoinnin kannalta.

Ison valliriutan esimerkki osoittaa, että meren ekosysteemit voivat uusiutua, jos tarvittavat ympäristön suojelutoimenpiteet toteutetaan. Kalakannat ovat kasvaneet riutan suojelluilla alueilla 30–75 prosentilla vain kahdessa vuodessa. Yli 40 prosenttia maailman väestöstä elää alle 100 kilometrin päässä merestä ja voi siten joutua tsunamin uhriksi. Tästä syystä pidän erittäin myönteisenä suunnitelmaa panna rannikkoalueillamme täytäntöön yhteinen eurooppalainen strategia suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi. Erilaisten päästörajojen asettaminen EU:n vesillä on kuitenkin vastoin yhdenntettyä meripolitiikkaa, jossa pyritään kaikkien osatekijöiden huomioimiseen. Tällä alalla on toimittava johdonmukaisesti.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Yhdenntyn meripolitiikan merkitys on kiistaton tilanteessa, jossa Euroopan unioni on maailman johtava merivalta ja 40 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta tuotetaan merten ja rannikkoalueiden läheisyydessä. Meripolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota Euroopan merten erilaisiin alueellisiin ominaispiirteisiin. Jokainen merialue on ainutlaatuinen ja edellyttää erityishuomiota, jotta sen käyttäjien kanssa voidaan päästä kestäväan tasapainoon.

Samalla meidän on taattava meripolitiikalle riittävä rahoitus seuraavan ohjelmakauden rahoitusnäkymissä ja sitä kautta luotava uusi lähestymistapa, jonka tarkoituksena on edistää merialan kaikkien toimintamuotojen mahdollisimman hyvää kehitystä kestäväällä tavalla ja kattaen kaikki merialueet. Näin saatavat hyödyt ovat paljon suurempia ja ympäristövaikutukset ovat lievempiä.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, esittelijät ja muut parlamentin jäsenet ovat puheenvuoroissaan käsitelleet kattavasti yhdenmetyntä meripolitiikan sisältöä. Haluaisin puolestani puhua merenkulun päästöistä. Merenkulun päästöt on sisällytettävä päästöjen vähentämistä koskeviin suunnitelmiin, vaikka se ei olekaan helppo tehtävä. Jotta rajoitukset voivat olla tehokkaita, ne on ensiarvoisen tärkeää sisällyttävä Kansainvälisen merenkulkujärjestön kansainväliseen sopimukseen. Jos tällaista sopimusta ei saada aikaan, on syytä harkita vakavasti alueellisten toimenpiteiden hyväksymistä EU:ssa. Kuten jäsen Danellis totesi, tämä ei ole helppo tehtävä ja, jos me haluamme onnistua, meidän on noudatettava lentoliikenteen esimerkkiä.

Nämä toimenpiteet on pantava täytäntöön kauppalaivojen poikkeamissatamien perusteella ja meidän on päätettävä siitä, miten päästöjä verotetaan. Päästökauppajärjestelmä on osoittautunut melko monimutkaiseksi ja tehottomaksi. Meidän on löydettävä yksinkertainen ja tehokas ratkaisu, kenties hiilivero tai jokin muu yksinkertainen ja tehokas yhdistelmäratkaisu.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin jälleen kerran nostaa esiin Euroopan unionin liikennestrategian. Tavoitteenamme on siirtää tavaroita tieliikenteestä meriliikenteeseen sekä tarjota tehokkaita ja ympäristöystävällisiä liikennemuotoja. Joillain merenkulun aloilla ympäristötavoitteita ei pidä kuitenkaan asettaa niin korkealle kuin rikkidioksidipäästöjen valvonta-alueilla Itämeressä ja Pohjanmeressä, muutoin liikenteen kustannukset nousevat huomattavasti. Jäsen Itälä ja jäsen Fleckenstein viittasivat jo tähän. Haluaisin pyytää komission jäsen Geoghegan-Quinnia arvioimaan tutkimusta, jota laaditaan hyvin huolellisesti. Me emme halua siirtää liikennettä mereltä takaisin teille. Me haluamme oikeudenmukaista kilpailua Pohjois-Euroopassa, Euroopan unionissa ja Välimeren alueella. Se on yksi olennaisista vaatimuksista.

Merenkulun turvallisuuden osalta haluaisin vielä sanoa, että hyvin vilkasliikenteisten laivareittien ja salmien turvallisuudelle pitäisi antaa yhdenmetyssä meripolitiikassa nykyistä keskeisempi sija. Esimerkiksi Kadetin salmessa ja Bosporin salmessa, kuten eräs puhuja jo mainitsi, pitäisi jatkossa olla pakollinen luotsaus. Paikoissa, joissa kulkee suuria tankkereita ja kuljetetaan vaativia rahteja, pakollinen luotsaus parantaisi meriturvallisuutta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Merenkulku ja laivateollisuus ovat hyvin tärkeitä EU:n jäsenvaltioiden taloudellisen hyvinvoinnin kannalta ja tarjoavat arvokkaita palveluita Euroopan ja koko maailman teollisuudelle sekä kuluttajille.

Onnittelten jäsen Meissneria tästä mietinnöstä. Haluan korostaa esteettömän merialueen tärkeyttä. Samalla me kehoitamme komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan ja säilyttämään pienet satamat, laajentamaan lyhyen matkan merikuljetusten verkostoa, jotta maakuljetusten etäisyydet voitaisiin lyhentää mahdollisimman pieniksi, tukemaan kuljetusmuotoihin, rahdin käsittelyyn ja logistisiin ratkaisuihin suuntautuvaa tutkimusta ja innovointia, jotta voidaan löytää ratkaisuja, jotka lyhentävät kuljetusaikoja ja vähentävät käsittelykuluja, tukemaan satamainfrastruktuurin kehittämistä sekä takaamaan intermodaalisuuden.

Eurooppa-neuvoston pitäisi pyytää Euroopan komissiota laatimaan Mustanmeren geostrategista merkitystä painottaen Euroopan unionin Mustameri-strategia. Mustaanmereen on tähän asti kiinnitetty valitettavan vähän huomiota huolimatta sen geostrategisesta merkityksestä Euroopan unionille.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, yhdenntyn meripolitiikan laatiminen on elintärkeä asia Irlannin, Euroopan ja myös koko maailman talouden kannalta. Koska Irlanti on saarivaltio, meriliikenne on sen talouden kulmakivi.

Yli 99 prosenttia, siis yli 99 prosenttia, kaikesta Irlannin kauppatarvasta tilavuudessa mitattuna kuljetetaan meriteitse. Arvioiden mukaan Irlannin merenkulkuun pohjautuva teollisuus työllistää noin 8 000 henkilöä ja tuottaa maassa vuosittain yli 1,5 miljardia euroa.

Merenkulku liittyy Irlannin talouden muuhun Eurooppaan ja koko muuhun maailmaan. Merenkulku on strategisesti erittäin tärkeä maalleni ja sen talouden elpymiselle. Merialan nopeasti muuttuva luonne edellyttää yhtenäistä eurooppalaista lähestymistapaa. Alan toimintojen, kuten meriliikenteen, kehitystyön, vesiviljelyn ja matkailun – sekä meren uusien käyttömuotojen, kuten vedenalaisten tekniikoiden, meren uusiutuvien energialähteiden ja sinisen biotekniikan – kasvu luo lisäpainetta jo nyt ahtaaksi käyvään meritilaan.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, yhdenntetty meripolitiikka on monialainen, alueellinen ja alakohtainen politiikka, ja kalatalouden ja vesiviljelyn on oltava osa sitä siten, että se ei joudu toisen politiikan osaksi. Meidän kaikkien on puututtava koko yhteiskuntaa ja erityisesti kalataloutta koskettaviin ympäristö- ja talouskysymyksiin; näitä ovat muun muassa uudet teknologiat, kalastusvälineet, lajien kehittyminen, merialaa koskeva talousohjelma uusien ja parempien työpaikkojen luomiseksi, toimitusten laatu, kansainväliset suhteet, joiden tavoitteena on ehkäistä merirosvousta ja edistää meren hallinnointia esteettömästi ja ilman kestävyysongelmia, kuten Islannin tapauksessa.

Näin meidän on toimittava, jos me haluamme luoda yhdenntyn meripolitiikan ja jos me aiomme edistää ympäristön tilaa ja kestävyyttä.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, yhdenntetyllä meripolitiikalla on monialainen tehtävä: se kattaa lukuisia eri osa-alueita ympäristöstä merien ja merenkulkualan tutkimukseen.

Yhdenntetyssä meripolitiikassa ei määrätä kansainvälisten aluevesirajojen valvonnasta laittoman kalastuksen tai rajojen ylittämisen varalta. Toivon, että tähän seikkaan paneudutaan vakavasti tarkasteltaessa yhdenntettyyn meripolitiikkaan korvamerkittäviä varoja. Toivon myös, että varat auttavat vahvistamaan valvontaa uudenaikaisten valvontajärjestelmien, kuten ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisten seurantapalveluiden (GMES), avulla.

Yhdenntyn meripolitiikan monialaisen luonteen takaa – toivoakseni tulevassa rahoituspaketissa – EU:n talousarvio, eivätkä kalatalouden määrärahat, jotka käytetään alakohtaisiin toimiin. Olen hyvin kiitollinen esittelijälle tästä tärkeästä asiakirjasta ja toivon, että komissio ja neuvosto vastaavat pyyntöihimme kaikilta osin.

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia, jäsen Pirillo. En sisällyttänyt alkuhuomautuksianne puheikaanne, sillä puhuitte hyvin tärkeästä asiasta. Haluan kuitenkin vakuuttaa teille, että kaikki varapuheenjohtajat pyrkivät tekemään tässä suhteessa parhaansa. Haluaisin järjestää

kanssanne pienen kilpailun. Vedämme hatusta parlamentin jäsenten nimiä ja katsomme, kuka osaa ääntää ne parhaiten. Virheitä kuitenkin sattuu toisinaan, joten pyydän teiltä kärsivällisyyttä.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kiitos tästä puheajasta. Haluan onnitella jäsen Meissneria lämpimästi hänen erinomaisesta työstään ja myös hänen kyvystään huomioida kollegoidemme pyynnöt ja tarkistukset.

Olen erityisen kiitollinen kahdesta tarkistuksesta. Ensimmäinen niistä on tarkistus, jossa komissiota vaaditaan parantamaan merenkulkualan työntekijöiden työoloja ja sisällyttämään Kansainvälisen työjärjestön (ILO) merityötä koskeva yleissopimus viimeinkin EU:n lainsäädäntöön. Tarkistukseen sisältyy myös ehdotus merenkulkijoiden pätevyymis- ja koulutusohjelmasta, jossa säädetään nimenomaisesti nuorten rekrytoinnista ja kolmansien maiden mukaantulosta.

Olen kiitollinen myös tarkistuksesta, jossa komissiota vaaditaan auttamaan jäsenvaltioita panemaan täytäntöön ohjelma vedenalaisten laivanhylkyjen ja reliikkien paikantamiseksi ja kartoittamiseksi. Hylyt ja reliikit ovat osa Euroopan historiallista ja kulttuuriperintöä; olen itse kotoisin Espanjasta, jonka rannikoilta reliikkejä löytyy paljon. Tämä ohjelma edistää vedenalaisen perinnön ymmärtämistä ja tutkimista sekä ehkäisee ryöstelyä mahdollistaen siten reliikkien asianmukaisen säilymisen.

Uskon, että nämä kaksi tekijää voivat yhdessä jäsen Meissnerin erinomaisten ehdotusten kanssa edistää merkittävällä tavalla Euroopan tarvitseman uuden meritietoisuuden luomista.

Máire Geoghegan-Quinn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelun aluksi jäsen Meissner pahoitteli sitä, että niin harva parlamentin jäsen oli salissa paikalla. Hänellä on kuitenkin varmasti syytä olla tyytyväinen siihen, että keskusteluun osallistui 37 puhujaa.

Keskustelu oli hyvin hedelmällinen ja sen aikana nousi esiin tuoreita ajatuksia, jotka kannustavat meitä pyrkimään meripolitiikan alalla yhä pidemmälle. EU:n meripoliittisten varojen hallinnoinnissa on noudatettava Euroopan komission asetusehdotusta yhdennetyn meripolitiikan rahoittamisesta vuosina 2011, 2012 ja 2013. Ehdotettujen 50 miljoonan euron määrärahojen tarkoituksena on jatkaa vuodesta 2007 lähtien tehtyä työtä poliittisten esteiden poistamiseksi ja synergioiden vapauttamiseksi yhdistämällä kaikki merta koskevat politiikat, kuten liikennettä, kalastusta, tulleja ja meriympäristön suojelua koskevat politiikat.

Komissio aikoo tehdä Euroopan parlamentin kanssa yhteistyötä, jotta tämä asetus voisi tulla pian voimaan ja jotta voimme panna täytäntöön tulevaan yhdennettyyn meripolitiikkaan sisältyviä toimia. Merivalvonta on myös tärkeä uusi aloite. Se tulee muuttamaan huomattavasti kaikkien merellä toimivien merenkulkualan viranomaisten toimintaa ja luomaan yhteisen tiedonvälitysympäristön EU:n merialueelle.

Komission tätä aloitettava koskeva tiedonanto ilmestyi juuri eilen. Siinä kulminoituu suuri määrä työtä, jonka tuloksena on laadittu kolmivaiheinen tiekartta. Tiekartan tavoitteena on saavuttaa lyhyessä ajassa yhdennetty merihallinto, joka näytti hyvin vaikealta toteuttaa vielä pari kuukautta sitten.

Siirryn nyt käsittelemään puheenvuoroissa esiin tuotuja kysymyksiä. Rikkipäästöjen osalta komissio on täysin tietoinen teollisuusryhmien esiintuomista ongelmista, joita Kansainvälisen merenkulkujärjestön vuonna 2008 hyväksymät uudet alusten polttoaineen laatua koskevat standardit voivat aiheuttaa. Tästä syystä komissio vaati Kansainvälistä

merenkulkujärjestöä laatimaan sopimus, jonka tämä myöhemmin laatikin ja jonka arvioidaan nyt vähentävän rikkidioksidipäästöjä jopa 90 prosenttia ja ennen kaikkea sekundääristen hiukkasten päästöjä jopa 80 prosenttia.

Komissio aikoo esitellä ehdotuksen EU:n lainsäädännön yhdenmukaistamisesta Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätöksen mukaisesti lähikuukausina. Ehdotuksen ohessa julkistetaan yksityiskohtainen kertomus, jossa käsitellään myös merenkulkujärjestön päätöstä koskevan vaikutusten jälkiarviointimme tuloksia sekä mahdollisia toimenpiteitä, joita komissio voisi toteuttaa lieventääkseen alaan kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

Jäsen de Grandes Pascual nosti esiin merialueiden kysymyksen. EU on tietoinen eri merialueiden erityistilanteista ja kehittää näihin erityistarpeisiin sopivia strategioita kutakin merialuetta varten.

Jäsen Rosbach nosti joidenkin muiden jäsenten tavoin esiin kysymyksen suuronnettomuuksien ehkäisy suunnitelmasta. Euroopan meriturvallisuusvirasto vastaa merenkulun turvallisuuden valvonnasta. Toistaiseksi sillä ei ole juridisia valtuuksia laatia ympäristökatastrofeja koskevaa sääntelyä. Euroopan meriturvallisuusviraston toimivallan mahdollisesta laajentamisesta lähivuosina käydään kuitenkin parhaillaan keskustelua nyt, kun komissio tarkastelee viraston toimivallan laajentamista tai uusimista. Parlamentti toimii tässä asiassa tietenkin keskeisenä osapuolena.

Tutkimuksesta, innovoinnista ja tieteestä vastaavana komission jäsenenä olen hyvin ilahtunut siitä, että monet parlamentin jäsenet ottivat esiin toisaalta yleensä meripolitiikan ja toisaalta merien ja merenkulkualan tutkimuksen välisen suhteen. Puheenjohtajavaltio järjesti viime viikolla Ostendessa hyvin tärkeän konferenssin, jossa käsiteltiin juuri tätä aihetta ja joka kokosi yhteen tämän alan tutkijoita. Tämä on yhdennetylle meripolitiikalle hyvin tärkeä tukipylväs.

Haluan vielä kerran kiittää jäsen Meissneria tästä hyvin kattavasta ja kauaskantoisesta mietinnöstä. Uskon, että voimme nyt jatkaa kaikkien tulevien merialoitteiden täytäntöönpanoa uudella innolla ja luottamuksella.

Kiitos ja pyydän anteeksi tulkeilta, jos puhuin liian nopeasti.

Gesine Meissner, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä, että piditte lukua, arvoisa komission jäsen Geoghegan-Quinn. En laskenut, kuinka monta puheenvuoroa tässä keskustelussa pidettiin; 37 on todella paljon. Haluan kiittää kaikkia tämännäpäiväiseen keskusteluun osallistuneita. Haluan lisäksi kiittää kaikkia varjoesittelijöitä heidän työstään; unohdin kiittää heitä keskustelun alussa. Me olemme tehneet todella rakentavaa yhteistyötä, ja olen nauttinut siitä aidosti. Olen käsitellyt mietinnössä monia aiheita, sillä minulle on hyvin tärkeää saada tällä tärkeällä alalla vakuuttava enemmistö.

Monissa eri aiheita koskeneissa puheenvuoroissa on korostettu sitä, että me tarvitsemme merialan tutkimuksessa, suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja toimien valvonnassa yhteisiä toimia yhteisen hallinnoinnin, aluesuunnittelun ja valvonnan kautta. Tästä mietinnössä on kysymys. Sen aihe on kuitenkin hyvin monitahoinen.

Haluaisin sanoa muutaman sanan joistain puheenvuoroista. Jäsen Fleckenstein otti esiin rikkidioksidipäästöjen ongelman. Se on sisällytetty mietintöön, sillä halusimme varmistaa, että kilpailu ei vääristyisi; meidän on kuitenkin samalla varmistettava myös se, että merenkulusta tulee entistä ympäristöystävällisempää. Se, mitä sanoitte laivanrakennuksesta, hyvä jäsen Fleckenstein, ei kuitenkaan pidä täysin paikkaansa. Ei ole kyse siitä, etteivätkö

liberaalit ja konservatiivit olisi halunneet sisällyttää sitä mietintöön. Kyse oli ainoastaan siitä, miten se pitäisi panna täytäntöön, pitäisikö meidän perustaa uusi eurooppalainen rahasto vanhojen alusten kunnostamiseen vai pitäisikö meidän laatia strategia. Tämä on tämänhetkinen sanamuoto.

Puheenvuoroissa nousi esiin myös tarkistus, jonka jätin sisällyttääkseni mietintöön päästökaupan. Valiokunnassa se hylättiin hyvin pienellä enemmistöllä, mutta me kaikki olemme varmasti vakuuttuneita siitä, että meidän on jatkettava tällä tiellä. Tästä syystä toivon saavani tukea näissä asioissa.

Hyvä jäsen Kohlíček, te sanoitte, että kaikkien alojen yhteen liittäminen oli vaikeaa; minä tiedän kuitenkin, että se on mahdollista. Joukko sidosryhmien ja liike-elämän edustajia kaikilta merialan osa-alueilta kokoontuu kahdesti vuodessa vaihtamaan ideoita. He ovat näkyviä eurooppalaisia toimijoita ja arvostavat suuresti tilaisuutta kokoontua yhteen.

Lopuksi haluan vielä kommentoida viittausta eri alueiden suureen lukumäärään. Saarten kanta on sisällytetty mietintöön; väite sen jättämisestä mietinnön ulkopuolelle ei siis pidä paikkaansa. Ainoa alue, jota strategiat eivät kata, on Pohjanmeri. Asun lähimpänä Pohjanmerta ja halusin siitä syystä mainita, että kun me puhumme Mustastamerestä, Välimerestä ja Tonavasta, meidän ei pidä unohtaa Pohjanmerta.

Haluan lopuksi esittää kiitokseni erityisesti siitä huomautuksesta, että meidän pitäisi kantaa moraalinen vastuu merestä ja tulevista sukupolvista. Tästä syystä valitsin otsikon ”Me tarvitsemme uutta tietoisuutta merestä”. Jos me jatkamme työtä tällä saralla, me voimme saada aikaan paljon.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää työjärjestyspuheenvuoron. Haluan kiittää puheenjohtajaa siitä, että hän päätti keskustelun varhain ennen äänestystä, sillä se on arvokas tapa päättää tämä keskustelu; sen ansiosta voimme päättää puheemme rauhalliseen sävyyn ja se myös jättää jäsenille aikaa saapua paikalle. Eilen asiat eivät sujuneet lainkaan niin kuin piti ja suunnittelussa oli ongelmia. Tänään tilanne on hoidettu oikein. Toivon, että puheenjohtaja ottaa tämän jatkossa huomioon ja varaa riittävästi aikaa keskustelun päättämisen ja äänestysten alkamisen välille.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n on tärkeää varmistaa, että sen rannikkoja suojellaan. On myös tärkeää, että voimassa oleva lainsäädäntö tekee öljynetsinnästä ja -porauksesta turvallisempaa.

Lissabonissa toimiva Euroopan meriturvallisuusvirasto tarjoaa tukea ja teknistä apua meriturvallisuutta ja suojelua sekä alusten aiheuttamaa saastumista koskevan unionin lainsäädännön laatimiseen ja soveltamiseen.

Tämän vuoden kesäkuussa jätin komission jäsenille Günther Oettingerille, Siim Kallasille ja Kristalina Georgievälle kirjallisen ehdotuksen Euroopan meriturvallisuusviraston vastuualueen laajentamisesta ja turvallisuuden valvontamekanismien luomisesta Pohjanmerellä, Mustallamerellä ja Välimerellä sijaitseville eurooppalaisille öljynporauslaitteille. Lisäksi ehdotin, että virasto saisi vastuulleen öljynporaukseen liittyvien

ympäristökatastrofien ennaltaehkäisyyn. Tämä ehdotus mahdollistaa rahoitukseen sekä inhimillisiin ja teknisiin voimavaroihin liittyvät mittakaavaedut.

Olen tyytyväinen komission jäsenen vastaukseen, joka osoittaa komission suhtautuvan avoimesti Euroopan meriturvallisuusviraston säännösten tarkistamiseen ja viraston vastuualueen laajentamiseen merellä tapahtuvien ympäristökatastrofien ehkäisemisen suhteen. Vetoan vielä kerran Euroopan komissioon Euroopan meriturvallisuusviraston vastuualueen laajentamiseksi, jotta rannikkoalueidemme turvallisuus olisi taattu.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), kirjallinen . – (ET) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten hyvin tiedämme, Kansainvälinen merenkulkujärjestö on asettanut MARPOL-sopimuksen liitteen VI nojalla useita eri alueiden rikkipitoisuuksia koskevia vaatimuksia. Itämeri, Pohjanmeri ja Englannin kanaali on julistettu rikkidioksidipäästöjen valvonta-alueiksi, ja näille alueilla on asetettu muita tiukempia vaatimuksia päästöjen vähentämiseksi merkittävästi. Näillä alueilla voidaan vuodesta 2015 lähtien käyttää meripolttoaineita, mikäli niiden rikkopitoisuus ei ylitä 0,1 prosentin raja-arvoa. Muilla alueilla rikkipitoisuuden raja-arvo on 0,5 prosenttia ja sitä sovelletaan vuodesta 2020 lähtien. Tätä asiaa käsiteltiin myös kotikaupungissani Tallinnassa 24. syyskuuta pidetyssä kansainvälisessä merenkulkualan konferenssissa. Mielestäni EU ei voi ratkaista tilannetta asettamalla omia vaatimuksia, mikäli ne eivät koske kolmansia maita, sillä silloin eurooppalainen merenkulkuala joutuisi epäoikeudenmukaiseen kilpailuasemaan. Tilanne on ratkaistava kansainvälisesti niin, että asetetut vaatimukset ovat todellisia ja koskevat kaikkia Itämerellä liikkuvia aluksia, ei ainoastaan EU:n jäsenvaltioiden aluksia. Lisäksi järjenvastaisten standardien asettaminen ajaa tavaraliikenteen meriltä takaisin teille, vaikka tieliikenne on ympäristölle paljon vaarallisempi ja haitallisempi liikennemuoto. Kannatan tässä asiassa siis Viron ja Suomen hallitusten sekä Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön kantoja, joiden mukaan Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätöstä on tarkistettava ja järjestön olisi asetettava yhdenmukaisia sääntöjä kaikille EU:n alueilla ja niillä liikkuville aluksille.

Traian Ungureanu (PPE), kirjallinen . – (EN) EU:n Mustameri-strategian esittelijänä pidän valitettavana sitä, että Mustaamerta koskevat kysymykset on jätetty unionin yhdennetyssä meripolitiikassa lähes kokonaan huomiotta. Mustameri sisällytettiin yhdennettyyn meripolitiikkaan jo vuonna 2007, mutta käytännön EU-toimet ovat jääneet tässä asiassa vielä toteutumatta. Vaadin Euroopan komissiota toimimaan selvästi aiempaa ponnekkaammin yhdennetyn meripolitiikan Mustaamerta koskevien näkökohtien kehittämiseksi. Yhdennetty meripolitiikka on tärkeä väline EU:n merialueiden mahdollisuuksien ja haasteiden tunnistamiseksi johdonmukaisella tavalla, jonka tavoitteena on edistää rannikkoalueiden kattavaa kehitystä. Olen vakuuttunut siitä, että Mustameri, joka sijaitsee osittain EU:n rajojen sisäpuolella, ja sen rannikkovaltiot tarvitsevat kipeästi tämän välineen asianmukaista soveltamista. Yhdennetyn meripolitiikan kansainvälinen ulottuvuus on ratkaisevan tärkeä näkökohta meripolitiikan onnistuneessa täytäntöönpanossa Mustanmeren alueella, jolla sijaitsee myös seitsemän EU:n ulkopuolista valtiota. Euroopan parlamentti valmistelee parhaillaan mietintöä EU:n Mustameri-strategian laatimisesta. Toivon, että komissio seuraa tätä aloitetta ja katsoo tulevaa strategiaa tärkeänä pohjana yhdennetyn meripolitiikan täytäntöönpanon vahvistamiselle Mustanmeren alueella.

(Istunto keskeytettiin klo 11.40 ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti
puhemies **Jerzy BUZEK**

6. Saharov-palkinto 2010 (ilmoitus palkinnon saajasta)

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, olen juuri tullut puheenjohtajakokouksesta. Minulla on suuri etuoikeus ja kunnia ilmoittaa teille meidän kaikkien kannalta tärkeistä tuloksista. Me puolustamme täällä parlamentissa ihmisoikeuksia 500 miljoonan kansalaisen puolesta.

Käytyään tänään merkittävän keskustelun, jossa asiaa tarkasteltiin laaja-alaisesti ja syventävästi, puheenjohtajakokous päätti myöntää mielipiteenvapauden Saharov-palkinnon 2010 Guillermo Fariñasille.

(*Suosionosoituksia*)

Guillermo Fariñas on riippumaton toimittaja ja poliittinen toisinajattelija. Hän oli valmis uhraamaan ja vaarantamaan oman terveytensä ja henkensä painostuskeinona muutoksien aikaansaamiseksi Kuubassa. Hän ryhtyi nälkälakkoihin vastustaakseen ilmaisunvapauden puutetta Kuubassa ja kyseenalaistaakseen sen, ylläpitäen siten kaikkien niiden toivoa, jotka kannattavat vapautta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

Toivon voivani joulukuussa luovuttaa palkinnon hänelle henkilökohtaisesti täällä Strasbourgissa, mikä olisi hyvin merkittävä hetki Euroopan parlamentin ja kaikkien kuubalaisten mielipidevankien kannalta.

Toivon vilpittömästi, että Naiset valkoisissa (*Las Damas de Blanco*) -järjestö – toinen kuubalainen Saharov-palkinnon saaja vuodelta 2005 – pääsee yhdessä Guillermo Fariñasin kanssa noutamaan palkinnon henkilökohtaisesti.

Saanan lisätä, että kaikki ehdokkaat olivat erinomaisia siltä osin, mitä mieltä olemme ihmisoikeuksista ja niiden puoltamisesta kaikkialla maailmassa. Voimme onnitella heitä kaikkia mutta meidän oli tehtävä valinta, eikä muita mahdollisuuksia ollut. Haluan korostaa, että voittajia on paljon kaikkialla maailmassa ja että tuemme heitä kaikkia. Se on syytä toistaa vielä kerran.

(*Suosionosoituksia*)

Puhetta johti
varapuhemies **Diana WALLIS**

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan käyttää työjärjestyspuheenvuoron. Saharov-palkinnon tämänvuotiset myöntämisperusteet ovat mielestäni pöyristyttävät. Katson, että poliittiset valinnat on asetettu ihmisoikeuksien puolustamisen edelle.

(*Suosionosoituksia*)

Saharov-palkinto on nyt myönnetty kuubalaiselle kolmatta kertaa palkinnon historian aikana. Tuomitsen ensimmäisenä tavan, jolla ihmisoikeuksia uhataan Kuubassa. Asiasta ei ole epäilystäkään. Olen aina puolustanut ihmisoikeuksien suojelemista poikkeuksetta. Katson kuitenkin, että Saharov-palkinnon myöntäminen kuubalaiselle kolmatta kertaa palkinnon noin 20-vuotisen historian aikana on jo hieman liikaa, ja antamamme poliittinen

merkki heikentää Saharov-palkinnon merkitystä. Tästä syystä ehdotan, että päätöksen Saharov-palkinnon saajasta tekee koko parlamentti eikä puheenjohtajakokous.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7. Äänestykset

7.1. Vakautusväline (A7-0066/2009, Franziska Katharina Brantner) (äänestys)

7.2. Kehitysyhteistyön rahoitusväline (A7-0078/2009, Gay Mitchell) (äänestys)

7.3. Demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuista edistämistä koskeva rahoitusväline (A7-0188/2010, Kinga Gál) (äänestys)

7.4. Teollistuneiden maiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusväline (A7-0052/2010, Helmut Scholz) (äänestys)

7.5. Kehitysyhteistyön rahoitusväline (A7-0285/2010, Charles Goerens) (äänestys)

7.6. Tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitseminen (A7-0273/2010, Cristiana Muscardini) (äänestys)

Cristiana Muscardini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, parlamentti on jo monta kertaa ilmaissut tukevansa asetuksen tavoitteita.

Tänään toimitetun puoltavan äänestyksen myötä Euroopan kansoilla on oikeus saada tietoa ostamiensa tuotteiden alkuperästä. Jos kuitenkin torjumme asetuksen, kuten meitä kehoitetaan tekemään tarkistuksessa 45, epäämme eurooppalaisilta oikeuksia, joita kiinalaiset, intialaiset ja yhdysvaltalaiset hyödyntävät jo nyt.

Olen kiitollinen varjoesittelijöille Susta ja Rinaldi sekä kaikille niille, jotka pyrkivät saavuttamaan kompromissin. Toivon, että demokratiavaje, josta yhteisön kuluttajat ovat tähän asti kärsineet, saadaan lopulta poistettua.

Puhemies. – (EN) Tarkistus on selvästi hylätty. Hyvät kollegat, asia oli varsin selvä.

– Ennen tarkistuksesta 19 toimitettua äänestystä:

Cristiana Muscardini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, pyydämme poistamaan sanat ”tai kaupallisista” tarkistuksen 19 toisesta kohdasta, jotta selvennetään tekstiä ja helpotetaan sen soveltamista.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Tarkistuksesta 43 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, pyydän tarkistamaan 43 kohdan 2 ja 3 osaa.

Puhemies. – (EN) Ei, asia oli selvä enkä nyt palaa siihen.

7.7. Eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuus (A7-0276/2010, Edvard Kožušník) (äänestys)

7.8. Ukraina (B7-0571/2010) (äänestys)

Hannes Swoboda (S&D). - (EN) Arvoisa puhemies, jos emme saavuta enemmistöä, kehotan parlamenttia siirtämään päätöslauselmasta toimitettavan äänestykseen seuraavaan Strasbourgissa järjestettävään istuntoon.

Kävimme eilen hyvin avointa keskustelua, jossa monet meistä toivat esille Ukrainan tapahtumiin liittyviä huolenaiheita.

Keskustelemme ensi viikolla ulkoasiainministerin kanssa. Perustamme vaalitarkkailuvaltuuskunnan. Parlamentaarisesti yhteistyövaliokunnan kokous järjestetään Kiovassa ja Odessassa ensi kuun alussa. Olisi siis oikeudenmukaista toimittaa päätöslauselmasta äänestys heti vierailun jälkeen, Brysselissä järjestettävällä istuntokaudella.

Toivon jäsenien olevan samaa mieltä ja kannattavan ehdotusta.

Puhemies. - (EN) Kiitos, jäsen Swoboda. Annan puheenvuoron toiselle ehdotusta kannattavalle puhujalle, jos sellaisia on.

Michał Tomasz Kamiński (ECR). - (PL) Arvoisa puhemies, kannatan jäsen Swobodan ehdotusta. Pidän järkevänä, että meidän – Euroopan parlamentin – arviomme Ukrainan tilanteesta, mistä keskustelimme eilen, siirretään parlamentin seuraavalle istuntokaudelle. Tämä sijoittuu Ukrainan kannalta tärkeiden tapahtumien jälkeiseen ajankohtaan, minkä myötä näkökulmamme laajenee merkittävästi. Saamme tarkasteltavaksemme Ukrainan vaaleihin tarkkailijoina osallistuvien kollegojemme laatiman raportin ja vaikuttaa siltä, että parlamentti toimii viisaasti siirtäessään äänestystä.

Puhemies. - (EN) Kiitos, jäsen Kamiński. Ehdotusta ymmärtääkseni vastustava jäsen Gahler on pyytänyt puheenvuoroa. Pitääkö tämä paikkansa?

Michael Gahler (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, kehotan kollegojani äänestämään siirtämistä vastaan. Meidän on ilmaistava kantamme ennen vaaleja eli nyt.

Kyse on oikeudenmukaisten vaalien järjestämisestä eurooppalaisessa valtiossa ja asiaa on tarkasteltava puolueettomasti. Viime kerralla, vuonna 2004, ilmaisimme kantamme vasta vilpillisten vaalien jälkeen ja olimme asiasta yksimielisiä.

Tällä kertaa on saatu ennalta runsaasti todisteita siitä, että turvallisuusyksiköt ovat puuttuneet asiainkulkuun ja että äänestäjiä on laajamittaisesti hämmennetty epämällä heidän äänestysoikeutensa tai käyttämällä väärennettyjä paikallisia ehdokasluetteloita.

Yhdistäkäämme siis jälleen voimamme demokratian nimissä. Ukrainan lähetystöjen meihin kaikkialla yhteisössä kohdistamat laajamittaiset painostustoimet, joilla pyritään estämään päätöslauselman hyväksyminen, osoittavat mielestäni, että olemme oikeassa ilmaistessamme kantamme nyt.

Puhemies. - (EN) Toimitan nyt äänestyksen jäsen Swobodan ehdotuksesta, jonka mukaan äänestystä olisi siirrettävä.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, voitteko selventää, onko pyynnössä kyse äänestyksen siirtämisestä Brysseliin vai Strasbourgiin, koska olen kuullut kummatkin versiot?

Puhemies. – (EN) Ilmeisesti Brysseliin: ovatko kaikki tietoisia siitä, että äänestys halutaan siirtää Brysseliin? Tältä pohjalta toimitan ehdotuksesta äänestyksen.

(Parlamentti hyväksyi äänestyksen lykkäämistä koskevan pyynnön.)

7.9. Toteutetut uudistukset ja kehitys Moldovan tasavallassa (B7-0572/2010) (äänestys)

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, suullinen tarkistus koskee 3 kohtaan esitettyä tarkistusta 1. Siinä ehdotetaan sanan ”etenemissuunnitelma” korvaamista sanalla ”toimintasuunnitelma”, koska se on oikea ilmaisu. Tarkistus kuuluu siis nyt seuraavasti: ”kehottaa neuvostoa pyytämään komissiota kehittämään nopeasti [viisumivapautta koskevan] toimintasuunnitelman” ja niin edelleen.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen 11 kohdasta toimitettua äänestystä:

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää suullisen tarkistuksen, joka on pelkkä tyyllinen parannus 11 kohtaan. Täten taataan parlamentin arvokkuus, koska sen ei pitäisi ”kehottaa” tai ”vaatia” laittomin perustein toimivia viranomaisia käyttäytymään paremmin.

Muistutettaessa Moldovan kansalaisten äänioikeudesta sana ”kehottaa” olisi korvattava sanoilla ”toteaa, että” ja sanan ”Transnistrian” jälkeen olisi lisättävä sanat ”alueen viranomaisilla ei ole oikeutta estää”.

Pyydän teitä kannattamaan tätä suullista tarkistusta. Meidän ei pidä esittää viranomaisille pyyntöä vaan vaatimus.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.10. Yhdennetty meripolitiikka (A7-0266/2010, Gesine Meissner) (äänestys)

Säid El Khadraoui (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen yhtä mieltä esittelijän ja varjoesittelijöiden kanssa siitä, että tekstiin on tehtävä pienimuotoinen tarkistus sen korostamiseksi, että kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kehyksessä on tehtävä ympäristötoimia koskeva maailmanlaajuinen sopimus. Asiakirjassa viitataan erityisesti IMO:n merellisen ympäristön suojelukomitean 61. kokoukseen, joka järjestettiin muutama viikko sitten. Heti kyseisen kohdan jälkeen on lisättävä seuraavat sanat, jotka lausun englanniksi: ”ja jatkamaan vetoomuksiaan sen puolesta, että IMO:n kehyksessä saavutettaisiin lisää merkittävää edistystä”.

Puhemies. – (EN) Vastustaako kukaan? Ilmeisesti ei, joten toimitamme äänestyksen tarkistuksesta 1 nimenhuutoäänestyksellä.

7.11. EU:n ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteet (A7-0277/2010, Helmut Scholz) (äänestys)

8. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

Mietintö: Franziska Katharina Brantner (A7-0066/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Kiitos paljon, arvoisa puhemies. Tässä tapauksessa aloitan alusta. Euroopan unionin talous on viime vuosina usein kärsinyt kriisien ja rahoitusalan epävakauden vuoksi niin paikallisesti kuin maailmanlaajuisesti. Ennalta valmisteltuja tukisuunnitelmia tarvitaan, jotta estetään vastaavien vaaratilanteiden toistuminen tulevaisuudessa, ja on kehitettävä ongelmia edeltäviä ja niiden jälkeisiä asianmukaisia valmiuksia. Vakautusväline sopii erittäin hyvin tähän tarkoitukseen.

Rahoitusalan ja teknisen alan tukeen olisi sisällyttävä myös inhimillisen ja taloudellisen kehityksen edistäminen sekä ihmisoikeuksien, demokratian ja perusvapauksien rikkomistapauksissa toteutettavat kuulemiset. Tuen myös esittelijän kantaa strategisen suunnittelun alan parantamisesta. Tämä on erityisen tärkeää pyrittäessä estämään sosiaalisia konflikteja ja perustettaessa ulkosuhdehallintoa.

Puhetta johti

varapuhemies **László TÓKÉS**

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestettyämme Brantnerin mietinnöstä haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kiinnittää komission ja neuvoston huomion siihen, että vakautusvälineen muuttamisesta on saavutettava kolmikantasopimus mahdollisimman pian.

Kiistanalainen kysymys liittyy delegoituihin säädöksiin ja parlamentille tarjoutuvaan vaihtoehtoon, jonka mukaan se voi laillisesti valvoa EU:n rahoitusvälineiden käyttöä. Tarvitsemme nopeaa poliittista ratkaisua, joka perustuu EU:n kolmen toimielimen väliseen tasapainoon.

Kannustan myös komissiota parantamaan kertomusten antamista Euroopan parlamentille erityisesti hankkeiden suunnittelusta, kehityksestä, toteutuksesta ja seurannasta.

Vaikka parlamentti saa komissiolta tietoa poikkeuksellisista avustustoimenpiteistä, komission kattavampi strateginen ja analyttinen raportointi ei edelleenkään vastaan parlamentin odotuksia.

Mietintö: Gay Mitchell (A7-0078/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Kehitysyhteistyövälineen avulla osallistutaan välittömästi demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen levittämiseen naapurivaltioissa ja -alueilla. Sillä tuetaan kestävää sosiaalista, taloudellista ja poliittista kehitystä mutta myös näiden valtioiden vaiheittaista yhdentymistä maailmantalouteen. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäsenenä mainitsen vielä yhden tästä yhteistyöstä johtuvan hyödyn, eli kansainvälisen yhteistyön, jota tehdään luonnonvarojen hallinnan, ympäristönsuojelun ja biologisen monimuotoisuuden suojelemisen alalla. Kannatan erityisesti tarkistusta 5, jossa kiinnitetään huomio sokerialan merkitykseen talouden kannalta. On muistettava, että elintarviketurva on erittäin tärkeä asia kehitysmaiden kannalta.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mielihyvin tämän mietinnön puolesta. Totean, että esittelijä, kollegani Gay Mitchell, ei voinut tänään olla täällä, koska hän oli eilisiltana Irlannissa käynnistämässä kampanjaa kirjoittamansa kirjan puolesta. Hänet nimettiin tietysti vuoden parlamentin jäseneksi työstä, jota hän on tehnyt koko kehitysalalla.

Koulutus on mielestäni asia, jota on korostettava enemmän. Eräs irlantilainen kasvatustieteilijä lausui kerran: ”*Educate that you may be free*” (Kouluttakaa, jotta voisitte olla vapaita), ja tähän olisi mielestäni keskityttävä hieman enemmän koko kehitystä ja kolmansia maita koskevalla alalla.

Totean lopuksi leikkimielisesti, että pukuni varastettiin huoneestani eilisiltana – olenko tämän seurauksena kehitystukikelpoinen?

Mietintö: Edvard Kožušník (A7-0276/2010)

Alajos Mészáros (PPE). - (HU) Pidän myönteisenä komission ehdotusta eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta, jotta voidaan korjata sen puutteet ja saavuttaa oikea tasapaino eurooppalaisen, kansallisen ja kansainvälisen näkökulman välillä. Tarvitsemme järjestelmää, jolla edistetään eurooppalaista innovointia ja kestävää kehitystä, parannetaan Euroopan unionin kilpailukykyä ja vahvistetaan sen asemaa kansainvälisessä kaupassa. Lisään vielä, että vaikka pk-yritykset ovat keskeinen osa yhteisön markkinoita, ne eivät mielestäni osallistu riittävästi standardointijärjestelmän toimintaan, minkä vuoksi ne eivät voi täysin hyödyntää standardoinnista saatavia hyötyjä. Tulevaisuuden kannalta saattaa olla olennaisen tärkeää parantaa niiden edustusta ja osallistumista järjestelmän toimintaan. Eurooppalaisen standardoinnin yhtenäistävä luonne tehostaa sisämarkkinoiden toimintaa ja korostaa samalla Euroopan unionin asemaa taloudellisena ja poliittisena kumppanina maailmanmarkkinoilla.

Mietintö: Cristiana Muscardini (A7-0273/2010)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Haluan puhua jäsen Muscardinin mietinnöstä. En kannattanut sitä tarkasteltuani huolellisesti kaikkia siihen sisältyviä asioita. Miksikö? Koska muu maailma katsoisi, että Euroopan unioni toimii protektionistisesti pakottaessaan toteuttamaan tällaisen toimen. Toimen valvominen veisi paljon enemmän aikaa ja saattaisi edellyttää lähienkilöstöä, kun tavaroita puretaan ja muita menettelyjä toteutetaan.

Pakollinen merkintävaatimus kannustaa aloittamaan nimettömien tavaroiden osien väärentämisen. Sen sijaan, että tuotteeseen merkitään kyseinen alkuperämaa, siihen saatetaankin lisätä esimerkiksi väärennetty ”*Made in Italy*” tai ”*Made in France*” -merkintä, mitä emme halua.

Päätöslauselmaesitys: Toteutetut uudistukset ja kehitys Moldovan tasavallassa (B7-0572/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Äänestin Moldovaa koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Moldova on kulkenut pitkän tien sen jälkeen, kun Eurooppa jaettiin etupiireihin Molotov-Ribbentrop-sopimuksen nojalla ja Moldovasta tuli osa Neuvostoliiton etupiiriä. Moldova on nykyään itsenäinen valtio, jolla tosin on lukuisia ongelmia, mutta jonka tavoitteena on yhdyttyä Eurooppaan. Tänään haluan jälleen kerran vedota koko Moldovan poliittiseen luokkaan, sen poliittiseen eliittiin, sen kaikkiin demokraattisiin poliittisiin voimiin ja kansallisiin vähemmistöihin, jotta ne torjuvat haitallisen vastakkainasettelun ja kehittävät yhteisymmärryksen ja poliittiseen

kompromissiin perustuvaa kulttuuria. Niiden olisi mielestäni tarjottava yhteiskunnalle kattava näkemys Moldovan tasavallasta, näkemys, jonka tavoitteena on Moldovan tasavallan Euroopan unionin jäsenyys. Päätöslauselmassa tarkastellaan myös Transnistriaa eli paikoilleen jähmettynyttä konfliktia. Transnistria on asetettava keskeiselle sijalle EU:n esityslistalla ja kaikkien valtioiden, myös Venäjän, on kunnioitettava Moldovan alueellista koskemattomuutta. Transnistrian on oltava osa Moldovan tasavaltaa.

Mietintö: Gesine Meissner (A7-0266/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE). - (LT) Äänestin yhdenntetystä meripolitiikasta laaditun päätöslauselman puolesta, koska merenkulkuala on keskeisen tärkeässä asemassa ja haluan jättää tuleville sukupolville puhtaat ja turvalliset merialueet. Merien geostrateginen merkitys on kasvanut suuresti. Meriä ja niiden varoja on mukautettava ja toimia sovitettava yhteen, minkä vuoksi yhdenntetty meripolitiikka on tärkeässä asemassa, koska siinä yhdistyvät kaikki meripolitiikan osa-alueet: meriliikenne, kalastus, vesiviljely, energia, meriturvallisuus, meriympäristön suojelu ja tieteellinen tutkimus sekä matkailu. Haluan erityisesti kiinnittää huomion taloudelliseen ja sosiaaliseen merkitykseen siitä yksinkertaisesta syystä, että Euroopan unionilla on 320 000 kilometriä rannikkoviivaa, kolmasosa sen kansalaisista elää rannikolla ja heidän määränsä on kasvussa. Merien olisi mielestäni jatkossakin oltava taloudellista kasvua ylläpitävä voima.

Mietintö: Helmut Scholz (A7-0277/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Euroopan unioni on suurin suorien ulkomaisten investointien lähde Latinalaisessa Amerikassa. Vaikka näiden kahden alueen väliset kauppasuhteet ovat tiivistyneet, EU:n ja Latinalaisen Amerikan välinen kauppa on vähemmän dynaamista muiden maailman alueiden kanssa solmittuihin kauppasuhteisiin nähden.

Korean kanssa äskettäin tehty vapaakauppa-alueutta koskeva sopimus on esimerkki hyvästä tahdosta, kun taas Latinalaisen Amerikan Mercosur-kaupparyhmittymän kanssa on käyty neuvotteluja jo vuodesta 1999 ja ne ovat jopa olleet keskeytettyinä viiden vuoden ajan. Kannatan prosessia, jonka myötä pyritään lujittamaan ja monipuolistamaan kauppasuhteita Latinalaiseen Amerikkaan sekä ottamaan käyttöön vakaampi oikeudellinen kehys. Tällä tavoin Euroopan unionin yrittäjille avautuvat lähes 600 miljoonan kuluttajan markkinat. Euroopan unionin kaupallisten toimijoiden kannalta on myös merkittävää, että Latinalaista Amerikkaa ja Eurooppaa yhdistävät yhteiset arvot, kieli, historia ja kulttuuri.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Latinalaisen Amerikan kanssa käytävää kauppaa tarkastellutta esittelijää tästä loppujen lopuksi tasapainoisesta ja oikea-aikaisesta mietinnöstä.

Latinalaisen Amerikan valtioiden kanssa solmittuja kauppasuhteita ollaan jo syventämässä Euroopan unionin tehtyä hiljattain vapaakauppasopimuksen kahden Andien valtion eli Kolumbian ja Perun kanssa.

Saatoimme äskettäin päätökseen WTO:ssa pisimpään jatkuneen kiistan, joka koski Latinalaisen Amerikan valtioiden kanssa käytävää banaanikauppaa. Käynnistämme pian neuvottelut kaikkien Mercosur-valtioiden, joiden kanssa käytävä tavarakauppa on suuruudeltaan yli 62 miljardia euroa, kanssa tehtävästä merkittävästä vapaakauppasopimuksesta. EU:n investoinnit Mercosur-valtioiden alueella ovat suuruudeltaan 167 miljardia euroa vuodessa.

Nämä luvut kasvavat kasvamistaan tulevina vuosina. Tällaisen sopimuksen tekeminen sekä Japanin ja Intian kanssa käytävät tulevat vapaakauppaneuvottelut ovat epäilemättä merkittäviä toimia pantaessa täytäntöön EU:n strategiaa, jonka tavoitteena on, että siitä tulisi maailman tärkein kaupallinen toimija.

(EN) Eilen meiltä loppui aika kesken. Seuraavana joitakin äänestyselityksiä, jotka liittyvät eilisiin äänestyksiin.

Mietinnöt: László Surján (A7-0281/2010), Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Helga Trüpel (A7-0284/2010)

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, jos joku äänestäjistämme tunki eilen iltapäivällä voimakenttien liikahtavan, se johtui uskomattomasta yhteensattumasta: juuri samalla hetkellä, kun Yhdistyneen kuningaskunnan valtiovarainministeri ilmoitti parlamentin alahuoneessa menojen rankimmasta leikkauksesta Yhdistyneessä kuningaskunnassa sitten 1920-luvun, täällä parlamentissa hyväksyttiin yhteisön talousarvion korottaminen tavalla, joka maksaa Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajille 880 miljoonaa Englannin puntaa. Se ei ole osuutemme talousarviosta. Se on osuutemme lisäyksestä. Koska ilmoitimme eilen 490 000 työpaikan menettämisestä julkisella sektorilla, summaa kannattanee havainnollistaa vertaamalla sitä julkisen sektorin virkanimityksiin. Summalla olisi voitu nimittää 15 000 julkisen terveydenhoitojärjestelmän lääkäriä, 30 000 sairaanhoitajaa, 35 000 poliisia tai 50 000 sotilasta.

Kyse ei ole ainoastaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Kaikki jäsenvaltiot pyrkivät leikkaamaan kansallisia talousarvioita samalla kun Euroopan unionin talousarvio laajenee laajenemistaan ja nielee kansalliset säästöt. Kunpa parlamentti olisi yhtä halukas käyttämään asianmukaisesti sille jo annettua valtaa – ennen kaikkea saattamaan toimeenpanevan vallan vastuuseen ja pitämään menot kurissa – kuin haalimaan uusia toimivaltuuksia. Äänestäjämme ansaitsevat meiltä parempaa.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin vastata lyhyesti jäsen Hannanin puheenvuoroon. Parlamentilla on tietysti oltava toimipaikka, mutta se on vahvistettu perustamissopimuksissa ja se sijaitsee täällä Strasbourgissa. Olette oikeassa todetessanne, että meidän on säästettävä veronmaksajien varoja ja että meidän on pyrittävä toimimaan yhdessä paikassa. Hyvä jäsen Hannan, parlamentarismien tyyssija on kuitenkin täällä Strasbourgissa. Täällä me voimme toimia yhdessä parlamentin jäsenenä ja kansalaisten edustajina.

Puhemies. – (RO) Suokaa anteeksi, mutta näin ei voi jatkua. Tässä ei ole kyse äänestyselityksestä. Pyydän nyt esittämään puheenvuoroja seuraavasta eli Estrelan mietinnöstä.

Mietintö: Edite Estrela (A7-0032/2010)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Kannatin eilen Estrelan mietinnöstä toimitetussa äänestyksessä 20 viikon äitiyslomaa, jonka ajalta maksetaan täyttä palkkaa, koska tarvitsemme oikeudenmukaista ja tarkoituksenmukaista vähimmäisnormia äitiysloman kestosta ja äitiysloman ajalta maksettavasta palkasta kaikkialla yhteisössä. Äänestin tyhjää isyysvapaata ja adoptiovapaata koskevasta kysymyksestä, koska Euroopan komissio on ilmoittanut, että asiasta laaditaan erillinen direktiivi. Unionin lainsäädännön avoimuuden nimissä en myöskään halua, että raskaana olevien työntekijöiden suojelua koskevaan direktiiviin sisällytetään isyysvapaata koskevia kysymyksiä.

Toivon, että Euroopan komissio saattaa työmarkkinaosapuolien kuulemiset pian päätökseen ja esittää hyväksyttäviä ehdotuksia isyysvapaasta ja adoptiovapaasta sekä itsenäisistä ammatinharjoittajista, jotta kaikille eurooppalaisille nuorille äideille taataan samat oikeudet.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Epäilen, kiistäisikö kukaan, että lapsen ja vanhempien välinen side ensimmäisten kuukausien aikana on erityisen tärkeä, minkä vuoksi Euroopan unionin uudella direktiivillä taataan äideille oikeus ja tilaisuus hoitaa lapsiaan pidempään joutumatta pelkäämään tulon tai työpaikan menettämistä. Tilanne vaihtelee eri jäsenvaltioissa. Esimerkiksi kotimaassani Liettuassa äitiysloma ja vanhempainvapaa kestävät yhteensä kaksi vuotta, kun taas toisissa jäsenvaltioissa äitiysloma kestää vain vähimmäisosuuden verran. Katson näin ollen, että eilen hyväksymämme kynnys on erittäin tärkeä saavutus. Pidän myös myönteisenä sekä vanhempainvapaan että adoptiovapaan sisällyttämistä tekstiin. Kuten on jo todettu, jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia perhepolitiikan alalla, mutta tässä on kyse enemmänkin työntekijöiden suojelusta ja tietyistä kannustimista, jotta vanhemmat voivat sovittaa yhteen työ- ja perhe-elämän.

Ville Itälä (PPE). - (FI) Arvoisa puhemies, eilen todella äänestettiin Estrelan tärkeästä mietinnöstä, joka koskee äitiyslomia, niiden pituuksia ja niiden aikana maksettavia korvauksia. Tämän äänestyksen jälkeen media soitti ja kyseli moneen kertaan, äänestinkö puolesta vai vastaan. Totesin, että äänestin naisten puolesta. Äänestin sen puolesta, että äitiysloma olisi 18 viikkoa ja korvaus 75 prosenttia.

Näen, että omassa kotimaassani Suomessa järjestelmä on hyvä. Jos siellä joudutaan järjestelmään, joka eilen hyväksyttiin, naisten asema työmarkkinoilla heikentyy oleellisesti, koska työnantajat tulevat edelleen miettimään, voivatko he ottaa nuoria naisia töihin, koska äitiyslomakustannukset kasvavat merkittävästi. Näin ollen naisten mahdollisuus olla työmarkkinoilla heikkenee. Tämän takia halusin antaa tämän selvityksen.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Arvoisa puhemies, myös minä olen Suomesta ja tiedän, että meillä on erittäin hyvä äitiysvapaajärjestelmä. Äänestin kuitenkin 20 viikon äitiysvapaan puolesta. Ajattelin asiaa Euroopan unionin muitten jäsenmaitten kannalta. Katson, että pidemmät äitiysvapaat ovat tärkeitä lasten kehitykselle.

Lapset, syntyvät lapset ovat Euroopan todellinen pääoma. Äidit, lapset ja perheet on tuo kolmiykyseys, jolle rakennetaan tulevaisuus. Tietystikään äidit eivät saisi kärsiä taloudellisesti siitä, että he haluavat hankkia lapsia, eivätkä naisvaltaiset alat saisi siitä kärsiä. Naisilla on oltava oikeutensa myös palkkaustilanteessa. Mutta meillä pitää olla idealismia, meillä pitää olla uskoa! Tämä oli moraalinen päätös äitien puolesta, uuden elämän puolesta ja uuden Euroopan puolesta.

Martin Kastler (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, eilinen Estrelan mietintö koski hyvin tärkeää aihetta. Tässä vaiheessa sanoisin, että minun oli varsin vaikea äänestää sen puolesta. Nuorena isänä olin mukana kummankin lapseni synnytyksessä ja on todettava, että en tiedä, miksi olisin silloin tarvinnut lomaa, koska en itse synnyttänyt vaan vaimoni. Tässä on kyse äitiyslomasta ja tarkasteluun on sisällytetty myös isät. Asia on ongelmallinen. On kuitenkin tärkeää, että nuorille naisille taataan mahdollisuus hankkia lapsia ja palata sitten työelämään. Pidän sitä mahdollisena uuden järjestelmän kehyksessä. Vaikka olisin itse pitänyt 18:aa viikkoa parempana vaihtoehtona, äänestin lopulta 20 viikon puolesta lopullisessa äänestyksessä.

Nyt on pohdittava, edistetäänkö tällä tavalla oikeutta ja lapsien määrää yhteisössä. Yhteisön perhepolitiikka on tulevaisuuden kysymys. Toivon meidän lähettävän viestin siitä, että

olemme toteuttaneet toimia tällä alalla. Nyt on vain toivottava, että jäsenvaltioissa toteutetaan vastaavia toimia.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Franziska Katharina Brantner (A7-0066/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän vakautusvälineen perustamisesta annetun asetuksen muuttamisesta laaditun mietinnön puolesta, koska katson, että on olennaisen tärkeää tarkastella uudelleen ja laajemmin EU:n ulkoista taloudellista apua. Vakautusvälineen toteutuksen kautta on vahvistettu EU:n kykyä toimia kriisitilanteissa ja kriisiä edeltävissä tilanteissa. Tämä huomioon ottaen olen sitä mieltä, että komission olisi – kunnioittaen sitoumuksia, joiden mukaisesti inhimilliselle ja taloudelliselle kehitykselle välttämättömät vakaat olosuhteet sekä ihmisoikeuksien, demokratian ja perusvapauksien edistäminen ovat edelleen etusijalla Euroopan unionin ulkoisessa toiminnassa – yhtäältä parannettava EU:n rauhanrakennuskumppanuuden strategista suunnittelua ja lisättävä siihen käytettäviä varoja ja toisaalta esitettävä suunnitelma, joka koskee varojen käyttöönottoa kaikissa sellaisissa ulkoisen toiminnan hätäapuvälineissä tai -mekanismeissa, jotka on luotu vakautusvälineen ulkopuolella, jotta voidaan välttää välineelle tarkoitettuihin varoihin turvautuminen. Tässä tarkoituksessa katson, että komission olisi tulevaisuudessa korotettava talousarviovarojen alhaisia maksuja siten, että varojen käyttöä ohjaa strateginen näkemys.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Äänestin Brantnerin mietinnön puolesta, koska se on teksti, jossa ennen kaikkea ehdotetaan yhteisön lainsäädännön mukauttamista yhteisöjen tuomioistuimen käsiaseista tekemään tärkeään päätökseen. Tekstissä kehoitetaan EU:ta kiinnittämään enemmän huomiota kansalaisyhteiskuntaan EU:n ulkopuolella syntyviä kriisitilanteita varten myönnettävän vakausrahoituksen kehyksessä, joskin olen sitä mieltä, että yhteisön toimielimien ja erityisesti komission olisi pyrittävä valppaasti varmistamaan asia, jota ei aina tapahdu, eli että tuen vastaanottajat vakuuttavat olevansa poliittisesti ”luotettavia”. Lisäksi parlamentti kehottaa mietinnössä komissiota ottamaan parlamentin paremmin mukaan sellaisten asioiden tarkasteluun, jotka liittyvät vakautta koskeviin rahoitusvälineisiin. Parlamentin, joka edustaa Euroopan kansakuntaa ja kansalaisia, on toimittava aktiivisemmin näissä asioissa ja yhteisön muiden toimielimien on totuttava siihen ajatukseen, että parlamentille on tiedotettava toimeenpanovallan tekemistä menoja koskevista päätöksistä. Panoksena on yksittäisten toimien mutta myös koko yhteisön poliittisen järjestelmän demokraattisen luonteen tehokkuus.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan maanosaa ovat muokanneet pitkät ja veriset konfliktit, joista on vihdoon päästy eroon muun muassa näiden toimielimien ansiosta, joissa me työskentelemme. Niinpä juuri meidän olisi ensisijaisesti osoitettava suurta vastuuntuntoa kansainvälisissä yhteyksissä tapahtuvaan voimankäyttöön nähden. Lisäksi, vaikka voimankäyttö osoittautuisi tarpeelliseksi, sivistyksemme nykytila edellyttää täsmällisten menetelmien käyttöä kokonaisvaltaisten menetelmien sijaan. Koska uskomme tähän kulttuuriseen malliin, meidän on näytettävä esimerkkiä kaikille muille ja osoitettava, ettei suuremmalla taloudellisella voimalla ole merkitystä konfliktien ratkaisussa vaan sellaisilla välineillä, joissa ihmishenki asetetaan aina etusijalle ja jotka sallivat väkivallan käytön vain ääritapauksissa, erityisesti, jotta suojellaan Euroopan kansalaisten henkeä ja strategisia etuja. Kyse ei ole lähtökohtaisesti kannan ottamisesta vaan sellaisen johdonmukaisen ja kurinalaisen lähestymistavan omaksumisesta, jossa sotilaallista kapasiteettia käytetään pelkästään pelotteena eikä missään vaiheessa keinona muuttaa

perinpohjaisesti Euroopan unionin luonnetta tai edistää muunlaista kuin voimassa olevaa arvojärjestelmää.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on maailman suurin ulkomaisen avun antaja ja sen osuus julkisesta kehitysavusta on yli puolet. Jäsenvaltiot myönsivät yhdessä 49 miljardin euron verran tukea maailman köyhimmille valtioille: summa on lähes 0,4 prosenttia niiden bruttokansantuotteesta. Nämä luvut ovat selvä osoitus yhteisön kehitystuen tärkeydestä ja luonnollisesti vakautusvälineen merkityksestä.

Tästä syystä pidän tärkeänä välineen vahvistamista ja unionin laajempaa sitoutumista kehitysyhteistyöhön. Korostan kuitenkin, että vaikka pidän olennaisen tärkeänä, että EU on edelleen sitoutunut ulkomaiseen kehitysyhteistyöhön ja humanitaariseen avustustoimintaan, en ymmärrä, miten on mahdollista, että kolmansille valtioille annetaan nopeammin apua kuin tuhoista kärsineille jäsenvaltioille, kuten esimerkiksi Madeiran tapauksessa. Katastrofista on kulunut useita kuukausia eikä se ole vielä saanut apua solidaarisuusrahastosta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Vakautusväline on hyvin tärkeä väline, jolla vahvistetaan EU:n kykyä toimia kriisitilanteissa ja kriisiä edeltävissä tilanteissa. Koska EU on maailman suurin ulkomaisen avun antaja ja sen osuus julkisesta kehitysavusta on yli puolet, se tarvitsee välineitä, joiden avulla kriisit voidaan ratkaista ottaen huomioon EU:n horisontaaliset ja maantieteelliset tavoitteet ja painopisteet täydentäen samanaikaisesti yhteisön maantieteellistä politiikkaa sekä sen tavoitteita ja välineitä. Kehitysyhteistyöhön liittyvinä EU:n tavoitteina on oltava köyhyyden ja sen syiden torjunta.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin tätä lainsäädäntöpäätöslauselmaa vastaan, koska torjun suoralta kädeltä vakautusvälineen, joka otettiin käyttöön useita vuosia sitten ilman oman parlamenttiryhmäni tukea. Katson, että vakautusväline on jälleen yksi komission järjestelmistä, joiden tavoitteena on puuttua vapaasti kolmansien valtioiden sisäisiin asioihin sillä verukkeella, että näitä valtioita, joita komissio pitää epävakaina, pyritään vakauttamaan poliittisesti. Se haluaa, että yhteisön toimielimet päättävät, miten, missä ja miksi tätä välinettä käytetään, vapaasti ja tarvitsematta koordinoita toimia vakautuksen kohteena olevan valtion viranomaisien kanssa. Tästä syystä vakautusväline on tosiasiallisesti järjestelmä, jonka avulla pyritään salaa edistämään yhteisön etuja. Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen. – (EN) Haitissa, Kosovossa, Irakissa ja hiljattain Afganistanissa syntyneet konfliktit ovat korostaneet pienaseiden ja kevytaseiden keskeistä merkitystä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden kannalta ja virallisten tulitaukojen jälkeen alkaneiden uusien verilöylyjen kannalta. On tärkeää, että yhteisö ottaa käyttöön todella kattavan lähestymistavan pienaseiden ja kevytaseiden leviämisen ongelmaan pienaseiden ja kevytaseiden kaupan muodostaman ketjun kaikilla tasoilla. Ottaen huomioon, että 70 prosenttia koko maailman pienase- ja kevytasevarastoista on siviilien hallussa, EU:n olisi tunnustettava kansalaisyhteiskunnan korvaamattoman arvokkaat toimet – ja tuettava niitä – pienaseilla ja kevytaseilla käytävän kaupan ja niiden tuotannon valvomiseksi paikallisesti sekä tietoisuuden lisäämiseksi. Lisäksi pienaseisiin ja kevytaseisiin liittyvä kysymys paljastaa yleisesti 2000-luvun konfliktien moniulotteisuuden ja siten tarpeen keskittyä voimakkaammin kriisejä edeltävään ja kriisien jälkeiseen valmiuksien kehittämiseen. Äänestin mietinnön puolesta, koska katson, että EU:n olisi pyrittävä kohentamaan kykyään hallita kriisejä kaikkein innovatiivisimmalla, tehokkaimmalla ja

kustannustehokkaimmalla tavalla. Vasta tuolloin EU voisi johtaa maailmaa ensisijaisena maailmanlaajuisena siviilimahtina.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tämän äänestyksen myötä parlamentti noudattaa ulkoasiainvaliokunnan kantaa ja pitää myönteisenä komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vakautusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1717/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0195), koska se on osa EU:n ulkoisen taloudellisen avun laajempaa uudelleentarkastelua. Todettakoon muun muassa, että ulkoasiainvaliokunta ja nyt koko parlamentti ovat yhtä mieltä siitä, että alkuperäisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan i alakohtaa ja 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tarkistettava, jotta asetus olisi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 20. toukokuuta 2008 antaman tuomion mukainen. Tuomioistuin katsoi tuomiossaan, että yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikassa voidaan toteuttaa toimia pienaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen estämiseksi.

Puheenjohtajavaltiota kehoitetaan laatimaan neuvoston puolesta yhdessä komission ja Euroopan parlamentin kanssa julkilausuma eurooppalaisesta yhteisymmärryksestä pienaseita ja kevyitä aseita koskevien EU:n toimien tukemiseksi; julkilausumassa otetaan huomioon kunkin toimielimen toimivaltuudet.

Mietintö: Gay Mitchell (A7-0078/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä laaditun mietinnön puolesta, koska katson, että parlamentti on valvonut tiiviisti kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä koskevien säännösten täytäntöönpanoa vuodesta 2007, jolloin se otettiin käyttöön. Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen puolivälitarkistusta koskevassa lainsäädäntöehdotuksessaan komissio esitti ainoastaan yhtä teknistä muutosta, jonka perusteella avunsaajamaissa toteutettavien kyseisen rahoitusvälineen toimien veroihin ja maksuihin liittyvät kustannukset voitaisiin rahoittaa välineen talousarviosta. Muutoksella mahdollistetaan mielestäni näiden kustannusten rahoittaminen poikkeusoloissa, mikä lisää joustavuutta ohjelmien ja hankkeiden täytäntöönpanossa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin tyhjää tästä mietinnöstä siitä huolimatta, että olen samaa mieltä ehdotetuista tarkistuksista – erityisesti Euroopan parlamentin valvontatehtävän palauttavista tarkistuksista – ja tuen niitä. Äänestin tyhjää kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä toimitetussa lopullisessa äänestyksessä, koska varat on käytetty välittömästi tai välillisesti poliisi- ja sotilasvoimien aseistamiseen ja kouluttamiseen eri puolilla Afrikkaa. Kehitysapua ei pitäisi mielestäni missään oloissa käyttää sotilaallisiin tai poliittis-sotilaallisiin tarkoituksiin.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Olemme kaikki tietoisia siitä, että kehitysyhteistyön rahoitusväline ei mahdollista poikkeuksien myöntämistä periaatteesta, jonka mukaan EY:n rahoitusta ei voida myöntää tiettyihin tarkoituksiin. Tästä seuraa, että on tietystä määrin mahdollista noudattaa tapauskohtaista joustavuutta. Lupaviranomainen voi tarvittaessa päättää rahoittaa näitä kustannuksia taatakseen ohjelmien ja hankkeiden sujuvan toiminnan. Joustavuus on kuitenkin olennaisen tärkeää joissakin toistuvissa tilanteissa, joissa ajaututaan umpikujaan, koska verovapausjärjestelmiä ei ole tai ne ovat epäkäytännöllisiä. Tällaisissa tapauksissa kehitysyhteistyön rahoitusvälineiden jäykkä määrittely saattaa suuresti vaikeuttaa ulkoisella avulla rahoitettujen toimien toteuttamista. Tästä syystä kannatan ehdotusta, jonka mukaan komissiota kehoitetaan esittämään lainsäädäntöehdotuksia niiden mukauttamiseksi valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn ja varmistamaan, että väline on uuden komiteamenettelyn vaatimuksien mukainen.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestän kokonaisvaltaisesti tässä mietinnössä esitetyn ehdotuksen puolesta. Kehitysyhteistyön rahoitusvälineellä parannetaan Euroopan unionin aikaisempaa yhteistyökehystä siten, että yhteen välineeseen yhdistetään eri maantieteelliset ja aihekohtaiset välineet. Niiden teknisten muutoksien yhteydessä, jotka liittyvät kehitysyhteistyön rahoitusvälineen kattamien toimien rahoittamiseen – toimien, joiden tavoitteena on lisätä niitä koskevien hankkeiden ja ohjelmien täytäntöönpanon joustavuutta – välineen puolivälitarkistus on sopiva tilaisuus mukauttaa rahoitusvälineeseen sovellettavaa komiteamenettelyä uuden komiteamenettelyn vaatimuksiin.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kyseinen muutos on pelkästään tekninen ja sen tavoitteena on, että veroihin, maksuihin tai muihin kuluihin liittyvät kustannukset voitaisiin poikkeusoloissa rahoittaa unionin myöntämästä avusta. Tällaiset poikkeusolot saattavat olla perusteltuja yksittäisissä tapauksissa, mikä lisää joustavuutta ohjelmien ja hankkeiden täytäntöönpanossa. Yksimielinen tuki, jonka ehdotus sai asiaa tarkastelleessa valiokunnassa, on osoitus ehdotuksen taustalla olevasta yhteisymmärryksestä.

Sabine Lösing (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Olen ehdottomasti samaa mieltä esitetyistä tarkistuksista ja tuen niitä, erityisesti tarkistuksia, jotka koskevat delegoituja säännöksiä ja Euroopan parlamentin valvontaoikeuden palauttamista. Äänestin kuitenkin tyhjää kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä toimitetussa loppuäänestyksessä, koska Afrikan rauhanrahastoa rahoitettiin välittömästi tai välillisesti tämän välineen avulla ja rahoitusta käytettiin muun muassa poliisi- ja sotilasjoukkojen kouluttamiseen. Olen sitä mieltä, että kehitysapua ei pidä käyttää sotilaalliseen toimintaan tai siviili- ja sotilastoimintaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kehitysyhteistyön rahoitusväline on jälleen yksi hyvin tärkeä syy vahvistaa EU:n kykyä toimia kriisitilanteissa ja kriisiä edeltävissä tilanteissa. Koska EU on maailman suurin ulkomaisen avun antaja ja sen osuus julkisesta kehitysavusta on yli puolet, se tarvitsee välineitä, joiden avulla kriisit voidaan ratkaista ottaen huomioon EU:n horisontaaliset ja maantieteelliset tavoitteet ja painopisteet täydentäen samanaikaisesti yhteisön maantieteellistä politiikkaa sekä sen tavoitteita ja välineitä. Kehitysyhteistyöhön liittyvinä EU:n tavoitteina on oltava köyhyyden ja sen syiden torjunta.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Oli tarpeen varmistaa, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen toimien veroihin, maksuihin ja muihin kuluihin liittyvät kustannukset voitaisiin poikkeusoloissa rahoittaa kyseisen välineen talousarviosta.

Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen kokonaistavoitteena on poistaa köyhyys kestävän kehityksen kehyksessä ja pyrkiä saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet osana samaa kokonaisuutta. Tällä muutoksella lisätään maantieteellisten ja aihekohtaisten politiikkojen täytäntöönpanon joustavuutta. Sillä autetaan kumppanivaltioita saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet ja yhdentymään paremmin maailmantalouteen.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Kaikissa viidessä rahoitusvälineistä laadituissa Euroopan parlamentin mietinnössä tarkastellaan kokonaisuudessaan tarvetta taata niiden rahoitusvälineiden laajempi valvonta, joilla pyritään edistämään kehitysyhteistyötä sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksia ja tekemään yhteistyötä teollistuneiden valtioiden kanssa. Kun otetaan huomioon liiallinen byrokraatia ja EU:lle tarjoutuvien tilaisuuksien toisinaan järjenvastainen käyttö, tällainen päätöslauselma saattaisi toimia kimmokkeena ja nopeuttaa mietinnöissä kuvailtuja prosesseja. Tässä tilanteessa Euroopan parlamentin jäsenet osallistuvat vakautus- ja edistymisprosessiin saadessaan tilaisuuden tarkkailla ja valvoa määrärahojen jakoprosesseja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Parlamentti on tarkastellut perusteellisesti kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä koskevien säännösten täytäntöönpanoa vuodesta 2007, jolloin se otettiin käyttöön. Parlamentti on komiteamenettelyn mukaista valvontaoikeuttaan käyttäen tuonut esiin useita ongelmia ja vastaväitteitä, jotka koskevat komission tapaa käyttää rahoitusvälinettä ja komission tulkintaa joistakin sen keskeisistä säännöksistä. Parlamentti ei kuitenkaan havainnut mainittavia puutteita rahoitusvälinettä koskevissa säännöksissä.

Komissio ratkaisi hiljattain yhden parlamentin vakavimmista huolenaiheista – komissio on rahoittanut maantieteellisistä ohjelmista toimia, joita ei OECD:n kehitysapukomitean (DAC) kansainvälisesti tunnustettujen kriteerien mukaisesti pidetä julkisena kehitysapuna – ehdottamalla parlamentin pyynnön mukaisesti uuden oikeusperustan luomista kyseisten toimien rahoittamiseksi teollistuneiden maiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineestä.

Iva Zanicchi (PPE), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Mitchellin mietintöä kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta. Mitchellin mietinnön hyväksymisen myötä kehitysmaissa toimivat kansalaisjärjestöt voivat hyötyä verohelpotuksista.

Hyväksymällä nämä menettelyt Euroopan parlamentti nousee keskeisempään asemaan niihin strategiin rahoituspäätöksiin nähden, joita Euroopan komission on tehtävä, ja EU:n kehityspolitiikan täytäntöönpanoa koskevat säännöt määritellään selvemmin.

Mietintö: Kinga Gál, Barbara Lochbihler (A7-0188/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineestä laaditun mietinnön puolesta; mietinnön tavoitteena on tukea taloudellista, rahoitusalan ja teknistä yhteistyötä sekä tutkimusalan ja akateemisia vaihtoja yhteisön toimialoilla. Pidän komission ehdottamia muutoksia merkityksellisinä, koska kaikkien tämänhetkisten viittausten kumppanivaltioihin (millä on toistaiseksi tarkoitettu ainoastaan teollistuneita ja muita korkean tulotason maita ja alueita), niiden laadullinen arviointi mukaan lukien, on myös vastedes katettava luetellut kehitysmaat. Tämä laajempi maantieteellinen kattavuus tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia, koska ohjelmia, joita rahoitetaan teollistuneita maita koskevien asetusten nojalla, voidaan nyt ulottaa koskemaan muita valtioita. Samalla kuitenkin kasvavat haasteetkin. Tästä syystä on tärkeää tehdä hyvin selväksi, kenelle rahoitusta voidaan myöntää, mistä syystä ja millä edellytyksillä.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestän tässä mietinnössä esitettyjen ehdotusten puolesta. Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva rahoitusväline EIDHR – jonka tavoitteena on edistää demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen kehittämistä ja lujittamista sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista kolmansissa maissa – on unionin tuen kannalta tärkeä oikeuksiin, vapauksiin ja takuihin liittyvä kanava. EIDHR:n puolivälitarkistusta koskeva komission lainsäädäntöehdotus on oivallinen tilaisuus tarkistaa välineen oikeudellista perustaa ja varmistaa, että rahoitusväline on Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa vahvistettujen uusien vaatimusten mukainen. Näihin vaatimuksiin sisältyy erityisesti delegoituja säädöksiä koskeva menettely (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artikla), joka vahvistaa merkittävästi parlamentin toimivaltaa ja takaa sille veto-oikeuden, jolloin komission on esitettävä muutettu ehdotus yhteispäätösmenettelyllä hyväksytyjen säädösten tapauksessa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuten päätöslauselmassa, joka perustuu kollegani, jäsen Mitchellin laatimaan mietintöön kehitys yhteistyön rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisesta edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1889/2006 muuttamisesta, tässäkin päätöslauselmassa tunnustetaan tarve tehdä samansuuntainen, hyvin tekninen lainsäädäntötarkistus.

Katson, että Euroopan unionin olisi jatkossakin oltava keskeisessä asemassa puolustettaessa ja edistettäessä demokratiaa ja ihmisoikeuksia, ei vain puheissa vaan ennen kaikkea poliittisessa käytännössä. On ehdottoman tärkeää ja jopa kiireellistä toteuttaa toimi Yhdysvaltojen kanssa koordinoitulla tavalla.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Tänään toimitetun äänestyksen myötä olemme toteuttaneet toimia lähentääksemme kahta tärkeää lainsäädäntövälinettä ja Lissabonin sopimusta keskenään. Viitataan erityisesti ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitys yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen muuttamisesta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisesta edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (EIDHR) annetun asetuksen muuttamisesta. Teknisiä muutoksia on esitetty, jotta kyseisillä aloilla toteutettavien yhteisten toimien rahoittamiseen liittyvät verot ja maksut voidaan rahoittaa näiden kahden välineen talousarviosta. Tähän mennessä ei nimittäin ole poikettu periaatteesta, jonka mukaan tällaisten kustannusten maksamiseen ei voida myöntää yhteisön rahoitusta. Korostan vielä lopuksi, että näillä muutoksilla on suuri käytännön merkitys, koska ne lisäävät kehitys yhteistyön rahoitusvälineen ja EIDHR:n hankkeiden täytäntöönpanon joustavuutta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Demokratiaa ja ihmisoikeuksia maailmanlaajuisesti koskeva rahoitusväline on jälleen yksi hyvin tärkeä syy vahvistaa EU:n kykyä toimia kriisitilanteissa ja kriisiä edeltävissä tilanteissa. Koska EU on maailman suurin ulkomaisen avun antaja ja sen osuus julkisesta kehitysavusta on yli puolet, se tarvitsee välineitä, joiden avulla kriisit voidaan ratkaista ottaen huomioon EU:n horisontaaliset ja maantieteelliset tavoitteet ja painopisteet täydentäen samanaikaisesti yhteisön maantieteellistä politiikkaa sekä sen tavoitteita ja välineitä. Kehitys yhteistyöhön liittyvinä EU:n tavoitteina on oltava köyhyyden ja sen syiden torjunta. Erityisesti tämän välineen ollessa kyseessä lainsäädäntöehdotuksen yksinomaisena tavoitteena on tekninen muutos, jonka ansiosta lisätään välineen joustavuutta ohjelmien ja hankkeiden täytäntöönpanossa.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin mietintöä vastaan, koska vaikka siinä pyritään lisäämään parlamentin demokraattisia valvontaoikeuksia ”demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaan rahoitusvälineeseen” nähden, väline on parlamentin valvonnasta riippumatta itsessään keino, jonka avulla EU voi puuttua kolmansien maiden sisäisiin asioihin. Tätä välinettä hyödyntämällä komissio, joka päättää omien kriteeriensä nojalla, mitä tarkoitetaan demokratian ja ihmisoikeuksien edistämällä ja mikä on näiden oikeuksien uhkaamista, väärinkäyttämistä tai tukahduttamista, voi oman harkintansa mukaisesti rahoittaa ja tukea kolmansien maiden yhdistyksiä, poliittisia puolueita, säätiöitä ja jopa yksittäisiä ihmisiä keskustelematta asiasta tai koordinoimatta sitä kyseisen valtion hallituksen kanssa. Äänestin mietintöä vastaan, koska torjun suoralta kädeltä välineen, josta – neljän vuoden kuluttua sen hyväksymisestä ja kuten totesimme tuolloin – on tullut väline EU:n etujen salaiseksi edistämiseksi kolmansissa maissa ihmisoikeuksien ja demokratian suojaamisen verukkeella.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) ja demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan rahoitusvälineen (EIDHR) puolivälitarkistusta koskevassa lainsäädäntöehdotuksessaan komissio esittää ainoastaan yhtä teknistä muutosta, jonka perusteella avunsaajamaissa toteutettavien DCI- ja EIDHR-välineiden toimien veroihin ja maksuihin liittyvät kustannukset voitaisiin rahoittaa niiden talousarviosta.

DCI ja EIDHR ovat tähän saakka olleet ainoat rahoitusvälineet, joissa ei ole voitu poiketa periaatteesta, jonka mukaan tällaisten kustannusten maksamiseen ei voida myöntää yhteisön rahoitusta. Muutoksella mahdollistetaan näiden kustannusten rahoittaminen poikkeusoloissa, mikä lisää joustavuutta ohjelmien ja hankkeiden täytäntöönpanossa. EIDHR-hankkeissa tämä on erityisen tärkeää, koska ne toteutetaan erityisoloissa. Hallitukset saattavat todellakin olla haluttomia myöntämään poikkeuksia hankkeisiin, joita ne eivät tue. Komission ehdottamaa muutosta olisi näin ollen pidettävä myönteisenä.

Mietintö: Helmut Scholz (A7-0052/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineestä laaditun mietinnön puolesta; mietinnön tavoitteena on tukea taloudellista, rahoitusalan ja teknistä yhteistyötä sekä tutkimusalan ja akateemisia vaihtoja yhteisön toimialoilla. Pidän komission ehdottamia muutoksia merkityksellisinä, koska kaikkien tämänhetkisten viittauksien kumppanivaltioihin (millä on toistaiseksi tarkoitettu ainoastaan teollistuneita ja muita korkean tulotason maita ja alueita), niiden laadullinen arviointi mukaan lukien, on myös vastedes katettava luetellut kehitysmaat. Tämä laajempi maantieteellinen kattavuus tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia, koska ohjelmia, joita rahoitetaan teollistuneita maita koskevien asetusten nojalla, voidaan nyt ulottaa koskemaan muita valtioita. Samalla kuitenkin kasvavat haasteetkin. Tästä syystä on tärkeää tehdä hyvin selväksi, kenelle rahoitusta voidaan myöntää, mistä syystä ja millä edellytyksillä.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Scholzin mietinnön puolesta, koska olen sitä mieltä, että kauppapolitiikka on keskeisessä asemassa luotaessa vaurautta ja lujitettaessa poliittisia siteitä. Teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineellä kannustetaan pitkän aikavälin poliittisia ja taloudellisia siteitä ja asetetaan tavoitteeksi EU:n profiilin ja vaikutuksen vahvistaminen kansainvälisissä yhteyksissä.

Haluan onnitella jäsen Scholzia erinomaisesta yhteistyöstä, jota hän teki muiden poliittisten ryhmien kanssa neuvoteltaessa mietinnön sisällöstä. Tältä osin kannatan esitettyjä tarkistuksia, koska niissä selitetään, mihin tarkoituksiin rahoitusvälinettä voidaan käyttää. Todettakoon, että sanamuotoa on yksinkertaistettu ja tiettyjä rajoituksia asetettu sellaisten toimien kehikseen nähden, joita on mahdollista rahoittaa. On myös esitetty tarkistuksia, joiden tavoitteena on luoda tiiviimpi yhteys ohjelmasuunnitteluvaiheessa ja toteutusvaiheessa esiin tulevien kysymyksien välille.

Korostan lopuksi, miten tärkeää on parantaa parlamentin mahdollisuuksia osallistua ohjelmasuunnitteluun, arviointiin ja raportointiin. Parlamentin on osallistuttava enemmän monivuotisten yhteistyöohjelmien laatimiseen ja tarkasteluun ja voitava asettua vastustamaan tällaisia ehdotuksia.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauseلمان puolesta, koska on mielestäni unionin etujen mukaista syventää yhteyksiä

kehitysmaihin erityisesti talouden, kaupan, korkeakoulutuksen, yritystoiminnan ja tieteen aloilla harjoitettavassa vaihtotoiminnassa. Unioni tarvitsee tämän vuoksi rahoitusvälineen, jotta se voi rahoittaa tällaisia toimia. Toisaalta, kun asetuksen (EY) N:o 1934/2006 maantieteellistä soveltamisalaa laajennetaan, asianomaisiin kehitysmaihin sovelletaan kahta ulkopoliittista rahoitusvälinettä. Olisi varmistettava, että nämä kaksi rahoitusvälinettä pidetään tiukasti erillään toisistaan.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Parlamentti on suositellut teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen maantieteellisen soveltamisalan laajentamista. Rahoitusvälineen avulla on mahdollista luoda yhteyksiä talouden, kaupan, korkeakoulutuksen, tieteen ja diplomatian aloilla sellaisiin maailmankaupan keskeisiin kumppaneihin kuin Intia, Kiina ja Brasilia. Olemme päättäneet laajentaa välineen maantieteellistä soveltamisalaa, jotta uudet valtiot voisivat hyötyä siitä, valtiot, jotka kehittyvät entistä nopeammin ja joista tulee pian yhteisön talouden kannalta merkittäviä kauppakumppaneita, kuten Aasian, Keski-Aasian, Latinalaisen Amerikan ja Etelä-Afrikan valtiot.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) On mielestäni olennaisen tärkeää, että yhteisö luo vahvat yhteydet tiettyihin alueellisiin ja maailmanlaajuisiin toimijoihin tukemalla niitä ja luomalla vahvoja poliittisia ja taloudellisia yhteyksiä. Mainitsen erityisesti kaksi valtiota, joiden kanssa Portugalilla on vahvat historialliset ja tunneperäiset yhteydet: Brasilia ja Angola, kaksi tärkeää maailmanlaajuista toimijaa, jotka sijaitsevat Etelä-Amerikassa ja Afrikassa ja joihin EU:n olisi entistä enemmän suhtauduttava kumppaneina.

Ottaen huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1905/2006 yleistavoitteena on poistaa köyhyys saavuttamalla vuosittuuhannen kehitystavoitteet, yhteistyön soveltamisala rajoittuu olennaisilta osin sellaisten toimenpiteiden rahoittamiseen, jotka on suunniteltu siten, että ne täyttävät julkisen kehitysavun arviointiperusteet. Tämä sulkee usein pois muunlaiset toimenpiteet, jotka eivät kuulu julkisen kehitysavun soveltamisalaan mutta jotka ovat siitä huolimatta keskeisessä asemassa unionin ulkopoliitiikan kannalta.

Asetuksen hyväksymistä ehdotetaan juuri tällaisten käytäntöjen – joihin kuuluvat talouden, kaupan, korkeakoulutuksen, yritystoiminnan ja tieteen alalla tehtävät sopimukset ja vaihdot kehitysmaiden kanssa – sääntelemiseksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Teollistuneiden maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusväline on väline, jolla rahoitetaan teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävää yhteistyötä. Rahoitusvälineellä tuetaan taloudellista yhteistyötä, rahoitusyhteistyötä ja teknistä yhteistyötä sekä kulttuurista ja akateemista yhteistyötä. Asetuksen tavoitteena on laajentaa merkittävästi välineen soveltamisalaa kattamaan myös yhteistyö kehitysmaiden kanssa, minkä vuoksi yleistä rahoituskehystä olisi korotettava. Tässä ehdotettu maantieteellinen laajentaminen on tilaisuus ulottaa ohjelmat kattamaan uusia valtioita, mikä merkitsee myös suurta haastetta, ja siksi on tärkeää tehdä hyvin selväksi, kenelle rahoitusta voidaan antaa, mitä varten ja millä ehdoin.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) EU on viime vuosina kehittänyt kahdenvälisiä suhteita teollistuneiden valtioiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa, erityisesti Pohjois-Amerikassa, Itä-Aasiassa, Kaakkois-Aasiassa ja Persianlahden alueella. Tärkeimpänä tavoitteena on ollut edistää ja lujittaa EU:n asemaa koko maailmassa. Niiden valtioiden luetteloa, jotka kuuluvat teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun

ICI-asetuksen soveltamisalaan, on nyt tarkoitus laajentaa merkittävästi. Tämä johtaa EU:n jäsenvaltioiden kannalta merkittävään menojen kasvamiseen. Äänestin mietintöä vastaan, koska siitä seuraa todennäköisesti menojen nouseminen pilviin.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska on mielestäni unionin etujen mukaista syventää yhteyksiä kehitysmaihin erityisesti talouden, kaupan, korkeakoulutuksen, yritystoiminnan ja tieteen aloilla harjoitettavassa vaihtotoiminnassa. Unioni tarvitsee tämän vuoksi rahoitusvälineen, jotta se voi rahoittaa tällaisia toimia. Toisaalta, kun asetuksen (EY) N:o 1934/2006 maantieteellistä soveltamisalaa laajennetaan, asianomaisiin kehitysmaihin sovelletaan kahta ulkopoliittista rahoitusvälinettä. Olisi varmistettava, että nämä kaksi rahoitusvälinettä pidetään tiukasti erillään toisistaan.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1934/2006 ("ICI-asetus") soveltamisalaan kuuluvalla yhteisön rahoituksella on tarkoitus tukea yhteisön toimivallan piiriin kuuluvaa taloudellista yhteistyötä, rahoitusyhteistyötä ja teknistä yhteistyötä sekä akateemista vaihtoa ja tutkimusvaihtoa. "Unionin ulkoisista taloussuhteista", joihin kuuluvat "rahoitus-, talous- ja kauppasuhteet kolmansiin maihin" (eli sekä kehitysmaihin että muihin maihin), vastaavana valiokuntana kansainvälisen kaupan valiokunta (INTA) toimi vastaavana valiokuntana myös hyväksyttäessä alkuperäistä ICI-asetusta, minkä ansiosta INTA pystyy sekä analysoimaan yksityiskohtaisesti tätä komission ehdotusta että tarkastelemaan laajempaa historiallista ja institutionaalista yhteyttä.

Komission ehdotuksella teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen muuttamiseksi (KOM(2009)0197/2) laajennetaan ICI-asetuksen maantieteellistä soveltamisalaa merkittävästi kattamaan myös yhteistyö (ehdotuksen liitteessä lueteltujen) kehitysmaiden kanssa, ja samalla yleiseen rahoituskehykseen tulisi merkittävä korotus. Vaikka komission ehdottamat muutokset saattavat muodollisesti vaikuttaa vähäisiltä, ne vaikuttavat olennaisesti asiasisältöön, sillä kaikki nykyiset viittaukset kumppanimaihin (joihin tähän asti ovat kuuluneet ainoastaan teollistuneet ja muut korkean tulotason maat ja alueet), myös niiden laadulliseen arviointiin, kattaisivat myös luetteloon sisältyvät kehitysmaat.

Mietintö: Charles Goerens (A7-0285/2010)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta. Katson kuitenkin, että ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, jossa leikataan rajusti vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeen 4 enimmäismäärän liikkumavaraa, ei anna riittäviä mahdollisuuksia vastata ja reagoida asianmukaisesti mahdollisesti syntyviin kriiseihin.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Parlamentti on käyttänyt komiteamenettelyyn osana kuuluvaa valvontaoikeuttaan sekä korostanut ongelmia ja esittänyt vastalauseita. Ne liittyvät yleisesti siihen, miten komissio on pannut välineen täytäntöön ja tulkinnut sen perusmääräyksiä. Nämä vastalauseet muodostavat perustan Euroopan parlamentin erityisvaliokuntien esittämille tarkistuksille, jotka Euroopan komissio on pannut merkille. Niissä ratkaistaan ongelma, joka liittyy komission ehdotukseen identtisen tarkistuksen esittämisestä sekä asetukseen (EY) N:o 1905/2006 (DCI) että asetukseen (EY) N:o 1889/2006 (EIDHR), jotka kuuluvat Euroopan parlamentin kahden eri valiokunnan toimialaan – DCI:n

tapauksessa kehitysyhteistyövaliokunnan ja EIDHR:n tapauksessa ulkoasiainvaliokunnan toimialaan – jakamalla ehdotus kahteen erilliseen lainsäädäntöehdotukseen, jotka meidän on tarkoitus hyväksyä tänään.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjallinen*. – (RO) Olen samaa mieltä ehdotetuista toimista, jotka voidaan sisällyttää monivuotiseen rahoituskehykseen jo aikaisemmassa vaiheessa, koska banaanikauppaan liittyvä kysymys on edelleen ratkaisematta.

Mário David (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Äänestän yleisesti tämän mietinnön sisältämien ehdotuksien puolesta. Katson, että Euroopan parlamentilla on huomattavan poliittinen asema komission ehdotukseen nähden, jonka tavoitteena on luoda liitännäistoimenpiteitä koskeva ohjelma Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren banaanintuottajavaltioita varten. Olen myös sitä mieltä, että ohjelma on perusteltavissa vain siten, että vaihdamme puhtaan kaupallisen näkökulman laaja-alaisempaan ja yhdenmetympään kehitysyhteistyötä ja köyhyyden torjumista koskevaan näkökulmaan (vuosituhannen kehitystavoitteiden tavoite numero yksi). Koska EU:n ja AKT-valtioiden väliset suosituimmussopimukset eivät sovi yhteen EU:n ja Maailman kauppajärjestön välisten sopimuksien kanssa ja koska Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren banaanintuottajavaltioissa on saavutettu myönteisiä tuloksia aikaisempien suosituimmussopimusten voimassaolon aikana, meidän on tuettava banaaninvientialan mukauttamista, uudelleen organisoimista ja kilpailukykyä näissä valtioissa. Laajasti katsottuna näillä banaanialan liitännäistoimenpiteillä olisi oltava myönteinen vaikutus tuottajiin – tuotantoketjun ensimmäiseen lenkkiin – mutta myös köyhyyden torjumista koskeviin kriteereihin. Tällä tavoin koko ketju voi hyötyä asianmukaisista ja hyväksyttävistä elinoloista sekä helpommasta markkinoille pääsystä.

Diogo Feio (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Taloudellinen, rahoitusalan ja tekninen yhteistyö sekä akateemiset ja tutkimusalan vaihdot unionin ja kolmansien maiden välillä ovat yksi yhteisön ulkopoliittikan painopistealoista. Tällä alalla toteutettavia toimia on tuettava.

Komission asetusehdotukseen esitetyssä tarkistuksessa laajennetaan asetuksen soveltamisalaa kattamaan lukuisat kehitysmaat. Kuten esittelijä toteaa yksiselitteisesti perusteluosassa, muutos tarjoaa uusia tilaisuuksia mutta se on myös laajempi haaste, joka liittyy välineen asianmukaiseen käyttöön: sen yhtenäisyys saattaisi kärsiä kattavuuden kustannuksella. Kattavuuden laajentaminen edellyttää lisärahoitusta ja samalla sitä, että varat asetetaan saataville tavalla, joka on vielä vaativampi ja kurinalaisempi, vaikka riskinä on, että tällöin hajautetaan varat, joita olisi mahdollista käyttää tehokkaiden ja tuloksellisten yhteistyöhankkeiden edistämiseksi.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (PT) Äänestimme tyhjää samoista syistä kuin äänestettäessä mietinnöstä, joka koskee talousarvion tarkistamista rahoitustuen myöntämiseksi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioille (AKT) – joihin banaanikaupan vapauttaminen EU:n ja 11 Latinalaisen Amerikan valtion välillä vaikuttaa – ja jolloin äänestimme myös tyhjää. Vapauttaminen hyödyttää ensisijaisesti yhdysvaltalaisia monikansallisia yhtiöitä, jotka hallitsevat maailmankauppaa tällä alalla. AKT-maiden kohdalla tilanne on puolestaan se, kuten monet niiden edustajat ovat jo todenneet paikalliset tuottajat mukaan lukien, että on selvää, että 200 miljoonan euron summa, jonka myöntämistä EU heille ehdottaa, ei korvaisi mitenkään kaikkia näistä toimista seuranneita vaikutuksia.

Sen vuoksi kysymmekin, mihin toimeen perustuu vaikutustenarviointi, jonka komissio laati Geneven sopimuksen allekirjoittamisen seurauksena? EU:n kehitysalalla ja erityisesti köyhyyden vähentämiseen liittyen julkituomat tavoitteet jäävät jälleen kerran EU:n

taloudellisten ryhmien kaupallisten etujen jalkoihin. Niinpä kun todetaan, että tavoitteena on ”banaaninviljelyalueiden ja banaanin arvoketjuissa toimivan väestön, etenkin pienviljelijöiden ja pienten toimijoiden, elintason ja elinolojen parantaminen”, tuloksena on valitettavasti vain sanahelinää.

Elie Hoarau (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää mietinnöstä, jolla perustetaan rahoitusväline banaanialan rakenneuudistusta varten Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa (AKT). Pahoittelen ensinnäkin, että rahoitusvälineen talousarvio on vain 190 miljoonaa euroa, vaikka AKT-valtiot ovat arvioineet tarvitsevansa vähintään 500 miljoonaa euroa alan rakenneuudistusta ja kilpailukykyä edistämistä varten. Toiseksi pahoittelen, että mietinnössä pyritään maatalouden monipuolistamiseksi (tavoite, jota EU tukee tästä huolimatta varsin vähän taloudellisten kumppanuussopimuksien kehityksessä, joista neuvotellaan parhaillaan AKT-maiden kanssa) hyödyntämään rahoitusvälinettä banaanialan (kolmen vuoden aikana tapahtuneen) nopean supistumisen hallitsemiseksi AKT-valtioissa Latinalaisen Amerikan tuottajien hyödyksi, jotka ovat jo johtavassa asemassa maailmankaupassa: he pitävät hallussaan yli 70:tä prosenttia vientimarkkinoista.

En myöskään halunnut äänestää mietintöä vastaan, koska AKT-valtiot ja yhteisön banaanintuottaja-alueet tarvitsivat kiireellisesti tukea selvittääkseen seurauksista, jotka tuntuvat jo nyt ja jotka johtuvat Geneven sopimuksista ja muista kahdenvälisistä sopimuksista; niiden vuoksi Latinalaisesta Amerikasta peräisin olevien banaanien tullimaksut ovat laskeneet 185 eurosta tonnilta 74 euroon tonnilta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kehitysyhteistyön rahoitusväline on jälleen yksi hyvin tärkeä syy vahvistaa EU:n kykyä toimia kriisitilanteissa ja kriisiä edeltävissä tilanteissa. Koska EU on maailman suurin ulkomaisen avun antaja ja sen osuus julkisesta kehitysavusta on yli puolet, se tarvitsee välineitä, joiden avulla kriisit voidaan ratkaista ottaen huomioon EU:n horisontaaliset ja maantieteelliset tavoitteet ja painopisteet täydentäen samanaikaisesti yhteisön maantieteellistä politiikkaa sekä sen tavoitteita ja välineitä. Kehitysyhteistyöhön liittyvinä EU:n tavoitteina on oltava köyhyyden ja sen syiden torjunta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) On tärkeää ja oikein tukea köyhimpiä maita antamalla niille kohdennettua ja kestäväää kehitysapua. Meidän on autettava paikallisia asukkaita auttamaan itseään, jotta vähennämme EU:hun kehitysmaista tulevaa siirtolaistulvaa. Äänestin siksi mietinnön puolesta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta siitä huolimatta, että ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, jossa leikataan rajusti vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen 4 enimmäismäärän liikkumavaraa, ei anna riittäviä mahdollisuuksia vastata ja reagoida asianmukaisesti mahdollisesti syntyviin kriiseihin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Komission ehdotuksen tarkoituksena on tukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) tärkeimpiä banaanivientimaita nelivuotiseksi suunniteltujen banaaneja koskevien liitännäistoimenpiteiden kautta (2010–2013). Vaikka aikaisemmat rahoitustoimenpiteet (erityinen tukikehys) oli tarkoitettu auttamaan AKT-maita sopeutumaan kansainvälisen kilpailun kehittymiseen, niiden on nyt kohdattava samat ongelmat, ja ”AKT-banaanien viennin kestävydessä on edelleen puutteita”.

Meidän on siis käsiteltävä tätä kysymystä kehitysyhteistyön ja köyhyyden torjunnan näkökulmasta. Meidän Euroopan parlamentissa tekemämme työn tavoitteena on ollut

varmistaa, että ehdotetuilla toimenpiteillä pyritään saavuttamaan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite, joka on köyhyyden vähentäminen ja sen asteittainen poistaminen.

Mietintö: Cristiana Muscardini (A7-0273/2010)

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska eurooppalaisilla kuluttajilla on oikeus saada tietoa ostamiensa tuotteiden alkuperästä. He nauttivat toisin sanoen samoja oikeuksia kuin muiden suurien valtioiden kansalaiset ja kuluttajat. Tällä asetuksella varmistetaan, että Euroopan unionin kuluttajat voivat lopulta nauttia samoja oikeuksia kuin miljoonat kuluttajat ympäri maailmaa, vaikka kyseessä on rajallinen määrä tuoteluokkia. Sellaisissa tapauksissa, joissa asiaan liittyy vastakkaisia etuja, meillä on velvollisuus suojella Euroopan kuluttajia riippumatta suurten jakelijoiden ja erityisesti edunvalvontaryhmien eduista.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE), kirjallinen. – (FR) Kansalaisten on saatava paremmin tietoa alkuperämaata koskevista merkinnöistä ja voitava tehdä ostoksia täysin tietoisina tosiasioista. Eurooppalaisethan eivät edelleenkään tiedä, ostavatko he tuotteita, jotka on todella tuotettu Israelissa vai ovatko ne peräisin palestiinalaisalueilla sijaitsevista israelilaisiirtokunnista. Unionin alkuperämerkintöjä koskevien käytäntöjen standardointi, erityisesti Israelista ja palestiinalaisalueilta peräisin olevien maataloustuotteiden kohdalla, on toteutettu tässä tarkoituksessa.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Kannatan tätä mietintöä, koska olen vakaasti sitä mieltä, että selvään ja tehokkaaseen menettelyyn perustuva alkuperämerkintä on tarpeellista tietoa eurooppalaisten kuluttajien kannalta, joiden on voitava valita tuote tietoisina sen alkuperästä. Alkuperämerkinnästä käy itse asiassa ilmi monia muita yhtä keskeisiä tekijöitä, jotka liittyvät valtioon tai valtioihin, missä tuote on tuotettu. Euroopan unionin olisi mielestäni pyrittävä varmistamaan, että eurooppalaisia kuluttajia suojataan laajemmin.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestämällä tiettyjen EU:n ulkopuolisista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä laaditun mietinnön puolesta parlamentti vastaa kuluttajien odotuksiin tuotteita koskevan avoimuuden parantamisesta. Eurooppalaiset kuluttajat saavat siten kiinalaisten ja yhdysvaltalaisien kuluttajien tavoin oikeuden tietää tuotteiden alkuperän. Tämän asetusehdotuksen myötä eurooppalaiset yritykset voivat edistää taitotietoaan, perinteisiä tuotantomenetelmiään ja työnsä korkeaa laatua. Todettakoon vielä, että siinä taataan tasapuoliset kilpailuedellytykset eurooppalaisten yritysten ja Euroopan unionin kauppakumppanien välillä; viimeksi mainitut nauttivat jo osaltaan tällaisesta lainsäädännöstä. Korkealaatuisia tuotteita valmistavat eurooppalaiset yritykset hyötyvät tällöin välineestä, jolla yrityksiä suojataan ja niiden toimintaa edistetään niiden tukemiseksi Euroopan unionin ulkopuolisten valtioiden ankaraa kilpailua vastaan tietyillä aloilla.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä laaditun mietinnön puolesta, koska katson, että on tärkeää antaa kuluttajille tarkkaa tietoa, jotta he voivat käyttää valinnanvapauttaan. Euroopan kuluttajilla on oikeus tietää, mistä heidän ostamansa tuotteet ovat peräisin, jotta he voivat tehdä tietoisia valintoja.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuluttajien oikeuksien puolustaminen on ala, jolla EU:n toiminnasta on ollut erityisesti hyötyä. EU:ssa on otettu käyttöön sääntöjä, joilla puolustetaan heidän oikeuksiaan ja taataan kuluttajille riittävä tiedonsaanti, jotta he voivat

tietoisesti käyttää valinnanvapauttaan. Tämä on yksi normeista, joihin eurooppalaiset kuluttajat ovat tottuneet ja joihin eurooppalaiset tuottajat ovat mukautuneet.

Niinpä avoimuuden ja kuluttajien suojelemisen mutta myös eurooppalaisten tuottajien suojelemisen nimissä on olennaisen tärkeää, että kolmansista maista tuodut tuotteet voidaan myös tunnistaa sellaisiksi alkuperämerkinnän avulla.

Menisin vielä tätäkin pidemmälle: mikäli yhteisö asettaa tuottajilleen rajoittavia sääntöjä, sen olisi sallittava ainoastaan sellaisten tuotteiden tuonti, jotka noudattavat näitä samoja sääntöjä. Mainittakoon hyvänä esimerkkinä karjankasvatusta koskevat säännöt. Vaihtoehtona on, että sallitaan halpatuotantona tuotettujen tuotteiden, joiden valmistuksessa ei ole noudatettu unionin lainsäädäntöä, markkinoille tulo ja siten epäoikeudenmukainen kilpailu yhteisössä valmistettujen tuotteiden kanssa, joiden tuotanto ja/tai valmistus on paljon kalliimpaa.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Se, että äänestimme tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisen puolesta, liittyy tarpeeseen selvittää, mitä reittiä tuotteet ovat kulkeneet ennen EU:n jäsenvaltioihin päätymistään. On toteutettava lisätoimia, koska pelkän alkuperämerkinnän vaikutus jää minimaalisen vähäiseksi, jollei sen lisäksi toteuteta muita toimia. Maailman kauppajärjestön nykyisistä suuntaviivoista on pyrittävä kiireellisesti eroon, jotta valtiot voivat asettaa etusijalle oman tuotantonsa ja markkinoidensa kehittämisen siten, että valvotaan maahantuotuja tuotteita, edellytetään samoja laadullisia ja teknisiä vähimmäisvaatimuksia kuin EU:ssa toimivilta yrityksiltä, torjutaan polkumyyntiä, säädellään tehokkaasti pääomamarkkinoita, rangaistaan yrityksiä tuotannon siirtämisestä, verotetaan rahoitustoimia ja tehdään loppu veroparatiiseista.

On luotava tasapuolisempia ja oikeudenmukaisempia kaupallisia suhteita. Tällaiset suhteet hyödyttäisivät ihmisiä ja valtioita, tukisivat oikeudenmukaisuuteen perustuvaa kehitystä ja yhteistyötä valtioiden välillä sekä liittojen ja sopimuksien solmimista kaikkien maanosien valtioiden kanssa ja torjuisivat syviä yhteiskunnallisia epäkohtia, kuten nälkää, sairauksia ja köyhyyttä.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Pidän myönteisenä, että parlamentti hyväksyi ylivoimaisella enemmistöllä kolmansista maista tuotavia tuotteita koskevan yhteisön alkuperämerkintäjärjestelmän käyttöönoton. Järjestelmä on tähän mennessä ollut vapaaehtoinen ja siitä tulee nyt pakollinen unionissa. Tältä osin on kuitenkin muistettava, että unioni ei saavuta mitään uutta tällä alalla. Mainittakoon esimerkiksi, että Yhdysvalloissa otettiin tällainen vaatimus käyttöön vuonna 1930. Nykyään on tosiaan olennaisen tärkeää, että Euroopan kuluttajille annetaan enemmän tietoa sellaisten tuotteiden alkuperästä, joita he haluavat ostaa. Vain selvistä säännöistä muodostuvan järjestelmän avulla on mahdollista antaa heille tietoa tuotteen valmistukseen liittyvistä sosiaalisista ja ympäristöllisistä oloista, suojella heitä terveysriskeiltä ja lopulta auttaa heitä tekemään tietoisia päätöksiä. Tämä on voitto sekä kuluttajien että niiden eurooppalaisten vientiyrityksien kannalta, joita säännellään jo nyt ankarin vaatimuksin. Tämän äänestyksen myötä Euroopan parlamentti on sinetöinyt epäoikeudenmukaisen kilpailujärjestelmän tappion ja varmistanut, että niitä eurooppalaisia yrityksiä, jotka ovat valinneet korkean laadun ja työllisyyden, ei rangaista epäoikeudenmukaisesti soveltamalla höllempiä säännöksiä niiden maailmanlaajuisiin kilpailijoihin nähden.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) On selvää, että eurooppalaisilla kuluttajilla on oikeus saada tietoa EU:hun kolmansista maista tuoduista tuotteista. Objektivisten

ostopäätöksien tekeminen edellyttää mahdollisimman suurta avoimuutta ja mahdollisimman laajoja oikeuksia. Kannatan yleisesti hanketta, jonka tavoitteena on antaa EU:n kansalaisille tietoa käytettyjen raaka-aineiden alkuperästä ja tuotantovaiheista mutta myös kyseisissä valtioissa vallitsevista tuotannollisista ja sosiaalisista oloista sekä työskentelyoloista. Tämä ei valitettavasti ole komission ehdotuksen tavoitteena. Tämänhetkiseen versioon sisältyvässä pakollisessa ”made in” -säännössä ei oteta kantaa tuotteiden tosiasialliseen alkuperään eikä oloihin, joissa tuotteet tuotetaan ja joissa niitä käsitellään. Edes johtavat eurooppalaiset tekstiilialan yritykset eivät pysty vapaaehtoisesta itsesääntelystä huolimatta takaamaan, ettei kolmansissa maissa toimivilta yrityksiltä hankittuja raaka-aineita, joita eurooppalaiset yritykset käyttävät tuotannossaan, ole tuotettu lapsityövoimalla. Kuluttajatietojen avoimuudella tarkoitetaan mielestäni jotakin aivan muuta. Ehdotuksessa ei mennä riittävän pitkälle eikä siinä vastata asianomaisten loppukäyttäjien tiedonsaantia koskeviin vaatimuksiin. Näistä syistä en voinut tukea komission ehdotusta.

Toine Manders ja Jan Mulder (ALDE), kirjallinen. – (NL) Alankomaiden vapauden ja demokratian kansanpuolue (VVD) Euroopan parlamentissa tuki tänään Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän alkuperämerkintöjä koskevaa linjausta. Poikkeuksen muodosti farmaseuttisia tuotteita koskeva tarkistus 37. Äänestimme farmaseuttisten tuotteiden pakollisen alkuperämerkinnän puolesta, koska katsomme, että kuluttajilla on oikeus tietää, mistä heidän lääkkeensä ja muut vastaavat tuotteet ovat peräisin. Alkuperämerkinnät ovat tärkeitä siitäkin syystä, että niiden avulla voidaan tehokkaammin jäljittää väärennetyjä lääkkeitä. Lääkeväärennökset ovat kaikkein yleisimpiä EU:ssa liikkuvista tuoteväärennöksistä.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan parlamentti, joka on aina puoltanut moninaisuutta ja yksittäisten valtioiden kulttuureja ja perinteitä, katsoo, että pakollisista alkuperämerkinnöistä annettu asetus on tarpeellinen väline selvyyden lisäämiseksi ja jotta eurooppalaiset kuluttajat saavuttaisivat yhtäläisen aseman kauppakumppaniemme kuluttajien kanssa. Näin kehitetään myös tyydyttävämmällä tavalla kauppasuhteita ja perinteisiä talouksia.

Olen vakuuttunut siitä, että ehdotus täyttää kuluttajille suunnattavaa asianmukaista tiedottamista koskevan tavoitteen, jotta he voivat käyttää valinnanvapautta ostamiinsa tuotteisiin nähden. Olemme monien vuosien ajan ilmaisseet selvästi halumme sijoittaa kuluttajat ja kuluttajien oikeudet poliittisen ja kaupallisen päätöksenteon ytimeen siinä uskossa, että säännöt ovat tarpeen, jotta maailmanmarkkinat täyttäisivät tehokkaammin tehtävänsä eli edistäisivät kehitystä maailmassa ja lisääisivät sen homogeenisyyttä.

Pahoittelemme, että neuvosto ei ole vielä saavuttanut yhteistä kantaa. Olemme toisaalta viitanneet tarpeeseen antaa ehdottomia sääntöjä sisältävää selvää lainsäädäntöä, jonka avulla on vihdoinkin mahdollista suojella tuottajiamme ja kuluttajiamme, kuten muualla maailmassa.

Mario Mauro (PPE), kirjallinen. – (IT) Sen painostuksen ansiosta, jota Italian hallitus on jatkanut hyvästä syystä vuosien ajan, parlamentti on vihdoinkin saanut tarkasteltavakseen erittäin tärkeän ehdotuksen, josta on suurta hyötyä kuluttajille: heille annetaan paremmin tietoa tiettyjen tuoteluokkien maantieteellisestä alkuperästä. Samalla yhteisö yhdenmukaistaa lainsäädäntöään kaikkein vaikutusvaltaisimpien kauppakumppaniensa lainsäädäntöön nähden. Tavoitteena on taata yhtäläiset kilpailumahdollisuudet yhteisön tuottajille ja kolmansista maista (Yhdysvallat, Japani ja Kanada) – joiden juuri todettiin

olevan johtavassa asemassa tällaisten toimien osalta – peräisin oleville tuottajille. Maahantuotuihin tuotteisiin on nyt paljon vaikeampi liittää harhaanjohtavia tai suorastaan virheellisiä alkuperämerkintöjä. Äänestin mietinnön puolesta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestys osoittaa, että ”made in” -merkintä on olennaisen tärkeä markkinoiden avoimuuden kannalta ja jotta kuluttajat saisivat asianmukaista tietoa ostamiensa tuotteiden alkuperästä. Unionin taloutta on vahvistettava kohentamalla EU:n teollisuuden kilpailukykyä maailmantaloudessa. Oikeudenmukainen kilpailu saavutetaan vain, jos säännöt ovat selvät tuottajien, viejien ja tuojien kannalta, unohtamatta yhteisiä sosiaalisia vaatimuksia ja ympäristövaatimuksia. Niinpä asetus on tärkeä toimi, jotta EU:n kuluttajat saavat vihdoin samat oikeudet kuin miljoonat kuluttajat kaikkialla maailmassa. Vaikka lakia ei vielä sovelleta kaikkiin EU:hun tuotuihin tuotteisiin, sen kehittämistä on jatkettava, jotta jokaiseen tuotuun tuotteeseen liitetään alkuperämerkintä.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kolmansista maista tuotuja tuotteita koskevan yhteisön alkuperämerkintäjärjestelmän käyttöönoton myötä kuluttajien on saatava tarkkaa tietoa siitä, mistä valtiosta heidän ostamansa tuotteet ovat peräisin. Näin he voivat yhdistää kyseiset tuotteet sosiaalisiin, ympäristönsuojelullisiin ja turvallisuutta koskeviin standardeihin, jotka yleensä liitetään kyseessä olevaan valtioon. Eurooppalaisilla kuluttajilla on nimittäin oikeus tietää ostamiensa tuotteiden alkuperä ja siten saada samat oikeudet kuin muiden valtioiden kansalaisten. Asetuksen avulla voidaan myös taata yhtäläiset kilpailumahdollisuudet moniin kauppakumppaneihimme nähden, jotka jo nyt edellyttävät pakollisen alkuperämerkinnän liittämistä tuotuihin tuotteisiin. On itse asiassa olennaisen tärkeää taata oikeudenmukaiset kilpailuedellytykset EU:n tärkeimpien kumppanien tuottajiin nähden. Olen sitä mieltä, että näiden sääntöjen avulla olisi myös mahdollista lisätä vientiä kehitysmaista, koska monet eurooppalaiset kuluttajat haluavat suojella näiden valtioiden käsiteollisuus- ja pienyrityksiä monikansallisia yrityksiä vastaan. Totean vielä lopuksi, että farmaseuttisia tuotteita ei pitäisi sisällyttää listaan niiden erityislaatuisuuden vuoksi.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Alkuperämerkinnät tarjoavat kuluttajille tietoa, jonka ansiosta he voivat tehdä tietoon perustuvan ostopäätöksen. Tuotteet merkitään asianmukaisesti monissa valtioissa. Aiemmin tilanne oli kuitenkin usein se, että tuotteet, joiden ilmoitettiin olevan peräisin jostakin valtiosta, olivatkin usein peräisin aivan muualta. Kuluttajia on helppo johtaa harhaan alkuperämerkintöjen suhteen. Alkuperämerkintöjen tarkkuuden parantaminen on periaatteessa hyvä asia, mutta mietinnön avulla ei selvästikään pystytä takaamaan alkuperämerkintöihin liittyvien petoksien täydellistä estämistä. Menettelyt ovat liian epämääräisiä ja tulkinnanvaraisia. Tästä syystä en voi äänestää mietinnön puolesta.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), kirjallinen. – (LT) Olin samaa mieltä mietinnön kanssa, koska katson, että kuluttajien on tiedettävä valitsemiensa tuotteiden valmistaja. Kuten hyväksytyssä asiakirjassa todetaan, tieto takaa turvallisuuden, ja kuluttajien turvallisuuden ja kuluttajille tiedottamisen on oltava perusperiaatteita. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat hyvin usein ketjun yksittäinen linkki: tuote saatetaan valmistaa täällä kolmannessa maassa tuotetuista raaka-aineista, joten on vaikea sanoa, kuka on todellinen valmistaja. Alkuperämaamerkintä on myös tarpeen pienien valmistajien suojelemiseksi, koska he jäävät usein alkuperäistuotteita jäljittelevien suuryrityksien jalkoihin. On myös tarpeen varmistaa sellaisia ympäristönsuojelunormeja, joita noudattaen tuotteita valmistetaan, koskevien yhteisten merkintäsääntöjen voimaantulo.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta innokkaasti ja epäroimättä. Jäsen Muscardinin mietintö on perustavan tärkeä yhteisön talouden ja kuluttajien kannalta; lisäksi se on toimi, jota koko tuotanto- ja valmistusala on odottanut jo pitkään – itse asiassa liian pitkään. Kyse ei ole suojelupoliittisista toimista vaan määräyksistä, joilla suojellaan kuluttajien terveyttä ja vapautta sekä EU:n strategisia tuotannonaloja. Asetuksen myötä lainsäädäntömme lähentyy tärkeiden kauppakumppaniemme, kuten Yhdysvaltojen, Kanadan, Kiinan ja Australian, lainsäädäntöjä. Euroopan kansalaisilla on oikeus tietää ostamiensa tuotteiden alkuperä samalla tavoin kuin muilla kuluttajilla kaikkialla maailmassa. Tämän asetuksen myötä saamme tilaisuuden taata kuluttajille tämän oikeuden, vaikka asetuksen soveltamisalaa onkin rajoitettu tiettyihin tuoteluokkiin.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä luonnosta Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaksi ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä, koska katson, että kuluttajilla on oikeus tietää ostamiensa tuotteiden alkuperä, jotta he saavat tietoa, jonka avulla he voivat tehdä valintansa. Tämä toimi on entistään tärkeämpi nykyisessä maailmanlaajuistuneessa maailmassa, koska ulkomaankauppaa käydään entistä enemmän yli rajojen. Näin ollen on tärkeää varmistaa, että myös muiden kuin EU:ssa liikkuvien tuotteiden alkuperä on selkeästi määritelty. Tämä saattaa myös olla tärkeä toimi eri tuotteiden yksityiskohtaisempien merkintöjen edistämiseksi, ei ainoastaan kuluttajien oikeuksien täysimääräisemmäksi edistämiseksi vaan myös sen varmistamiseksi, että EU:n ja muille kuin EU:n tuottajille asetetaan molemminpuolisia tuotantovaatimuksia.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Lainsäädäntöpäätöslauselma hyväksyttiin hämmästyttävän laajalla enemmistöllä: 525 puolesta, 49 vastaan ja 44 tyhjää. Tämä johtui pääasiassa siitä, että esittelijä esitti viime hetkellä tarkistuksen, jossa asetuksen voimassaoloaika rajoitetaan viiteen vuoteen, mikä odottaa vielä hyväksyntää. Tämä oli ensisijaisesti vastaus neuvostossa harjoitetulle painostukselle koko toimea vastaan. Koska tarkistus hyväksyttiin äänin 393–216, Verts/ALE-ryhmä äänesti tyhjää lopullisesta tarkistetusta päätöslauselmasta.

Verts/ALE-ryhmä äänesti kuitenkin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta. EDR-ryhmän tarkistus, jossa esitettiin puolivalmiiden tuotteiden sisällyttämistä alkuperämerkintää koskevan vaatimuksen soveltamisalaa, hyväksyttiin yllättäen äänin 328–219. Kielteistä oli, että jotkin tuoteluokat poistettiin merkintävaatimuksen piiristä, kuten farmaseuttiset tuotteet, silmälasit ja linssit.

Oreste Rossi (EFD), kirjallinen. – (IT) Kannatamme mietintöä, koska emme voi sallia eurooppalaisten yrittäjien suojelematta jättämistä. He ovat valinneet tuotannon jatkamisen EU:ssa ja taanneet siten työpaikkoja ja hyvinvoinnin. Säännöt, joiden mukaan tuotteen alkuperä on merkittävä, ovat täysin yhdenmukaisia siihen nähden, miten Yhdysvalloissa, Kanadassa, Japanissa ja Intiassa toimitaan jo nyt, ja ne noudattavat täysimääräisesti avoimuutta ja kuluttajansuojaa koskevia sääntöjä, joihin viitataan monissa jo hyväksytyissä direktiiveissä.

Mainitsen esimerkiksi ja liittyen päätökseen, joka meidän on tarkoitus tehdä, erilaisen mutta mielenkiintoisen tapauksen Japanista peräisin olevien kullasta valmistettujen tuotteiden epäoikeudenmukaisesta kilpailuasemasta. Niistä kannetaan 3,5 prosentin

tullimaksu ja kun ne saapuvat yhteisöön ja niiden käsittely yksinkertaisesti saatetaan päätökseen, ne myydään yhteisön tavaramerkillä.

EU:sta Kiinaan viedyistä kultatuotteista kannetaan kuitenkin 30 prosentin suuruista veroa. Tekstiin liittyy se ongelma, että tämänhetkisessä asetusehdotuksessa määrätään vain muutamasta tuoteluokasta. Ryhmämme on esittänyt tarkistuksia, jotta muutkin luokat sisällytettäisiin siihen välittömästi. Me italialaiset parlamentin jäsenet olemme laatimassa tekstiä, jossa edetään pitkälti kohti alkuperämerkintöjen pakollisuutta.

Debora Serracchiani (S&D), kirjallinen. – (IT) Äänestin tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisen puolesta. Halusin äänestyksen myötä korostaa Euroopan parlamentin sitoutumista yhteisön teollisuuden edistämiseen, teollisuuden, jonka kilpailukykyä on nyt suojeltava ja tuettava.

Lisäksi taataan eurooppalaisten kuluttajien oikeus tietää ostamiensa tuotteiden alkuperä. Katson kuitenkin, että optiikan kaltaisten erikoistuneiden ja tunnustettujen tuotannonalojen, joiden taustalla on pitkä historia, sulkeminen soveltamisalan ulkopuolelle on EU:n politiikan vastaista.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Olemme laatineet yksityiskohtaista lainsäädäntöä Euroopan unionissa tuotettujen tuotteiden alkuperämerkinnöistä. Annamme kuluttajillemme niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin tietoa näiden tuotteiden alkuperästä. Katson, että meidän on annettava mahdollisimman pian lainsäädäntöä, jossa esitetään ehdoton vaatimus siitä, että EU:hun tuotteita tuovien kolmansien maiden on annettava samat tiedot. Tätä käytäntöä noudatetaan jo nyt monissa suurissa kolmansissa valtioissa, jotka ovat suurimpia kauppakumppaneitamme. Monissa suurissa valtioissa, kuten Yhdysvalloissa, Kanadassa, Japanissa ja Saudi-Arabiassa, kuluttajia suojellaan oikeudellisella vaatimuksella, joka koskee kyseisten valtioiden alueelle tuotavien tuotteiden alkuperämerkintöjä. On tärkeää, että keskeisten kauppakumppaniemme kuluttajiin ja tuottajiin sovelletaan samaa lainsäädäntöä kuin omiin kuluttajiimme ja tuottajiimme. Tällöin voidaan puhua oikeudenmukaisista pelisäännöistä.

Kauppapolitiikkaa ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa on mahdollista lähentää tiiviisti. Tuotteiden alkuperämerkintöjen avulla voidaan lisätä kehitysmaiden vientiä. Eurooppalaiset kuluttajat suhtautuvat herkkätuntoisesti vähemmän teollistuneiden maiden avuntarpeeseen ja heidän on mahdollista osallistua köyhempien maiden kehittämiseen tuotteiden alkuperää koskevan tiedon avulla. Kuluttajien, jotka yhdistävät usein tuotteiden maantieteellisen alkuperän niiden markkina-arvoon, on helpompi tehdä valintoja alkuperämerkintöjen ansiosta. Yhteisön normeilla taataan ympäristön sekä kuluttajien terveyden ja turvallisuuden huomioon ottaminen, mikä vaikuttaa tuotteidemme kilpailukykyyn.

Mietintö: Edvard Kožušník (A7-0276/2010)

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta siksi, että vaikka kansalliset standardointielimet muodostavat eurooppalaisen standardointijärjestelmän ytimen, niiden resursseissa, teknisessä asiantuntemuksessa ja sidosryhmien osallistumisessa on huomattavia eroja. Erojen vuoksi elinten osallistumisessa eurooppalaiseen standardointijärjestelmään on huomattava epätasapaino. Mietinnössä esitetään joitain ehdotuksia, joilla voidaan parantaa järjestelmää sen nykyisissä rajoissa, pitäen perustana sen vahvuuksia.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Valiokunta-aloitteinen mietintö, josta tänään äänestimme, on hyvä yhteenveto erilaisista poliittisista näkemyksistä ja sisältää joitakin ehdotuksia standardointijärjestelmän parantamiseksi. Kyse on hyvin teknisestä ja monimutkaisesta aiheesta, mutta standardeilla on oma roolinsa arjessamme. Useimmat tavarat, joita käytämme päivittäin, ovat hyvin tarkkojen standardien mukaisia. Taloudelliselta ja poliittiselta kannalta tarkasteltuna eurooppalaisen lainsäädännön ja standardoinnin yhdistäminen on osoittautunut ratkaisevaksi tavaroiden vapaan liikkuvuuden kannalta, ja sen avulla on teknisten standardien yhdenmukaistamisen ansiosta onnistuttu poistamaan vapaan kaupan esteitä Euroopan yhtenäismarkkinoilla. Nykyinen järjestelmä toimii melko hyvin, mutta siihen on tarpeen tehdä joitakin uudistuksia, etenkin hallinnon osalta. Viitataan etenkin pk-yrityksiin, joiden on voitava ottaa aktiivinen rooli standardien luomisessa ilman, että siitä koituu niille liikaa kustannuksia tai että ne ovat puutteellisesti edustettuina. Euroopan komissio esittelee ensi vuoden alkupuoliskolla järjestelmän tarkistamista koskevan ehdotuksen. Jatkamme ponnistelujamme eurooppalaisen teknisen standardointiprosessin parantamiseksi markkinoidemme, yritystemme ja eurooppalaisten kuluttajien eduksi.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on kehitettävä strateginen lähestymistapa eurooppalaiseen standardointiin ja tarkistettava nykyistä järjestelmää, jotta se voi säilyä menestyksekkäänä ja vastata tulevan vuosikymmenen tarpeisiin siten, että unioni voi säilyttää johtavan asemansa maailmanlaajuisessa standardointijärjestelmässä.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhtenäismarkkinoiden täyttä potentiaalia ei voi hyödyntää ilman nykyaikaisen standardointiprosessin tukea. Näin ollen yhtenäismarkkinoiden luomisen kannalta on ollut keskeisen tärkeää saattaa loppuun eurooppalainen standardointiprosessi, jota on tarpeen vahvistaa, sillä sen avulla on mahdollista vastata yhä kasvavaan sellaisten standardien tarpeeseen, joilla kyetään varmistamaan tuotteiden turvallisuus kuluttajien kannalta, helppo saatavuus, ympäristönsuojelu tai innovointi. Uskon, että eurooppalainen standardointi on tärkeä innovoinnin sekä tutkimuksen ja kehittämisen edistämismäke ja että se parantaa näin osaltaan unionin kilpailukykyä. Eurooppalaiset puiteohjelmat, joilla tuetaan innovointia ja tutkimusta ja kehitystä voivat olla tärkeä lisä standardoinnissa. Lisäksi uskon, että eurooppalainen standardointi auttaa luomaan tasavertaiset toimintaedellytykset kaikille markkinoiden toimijoille, erityisesti pk-yrityksille ja mikroyrityksille, jotka ovat hyvin tärkeitä toimijoita Euroopan talouden dynaamisuuksien kannalta. Lisäksi olen sitä mieltä, että unionin ja jäsenvaltioiden olisi standardeja valmisteltaessa kiinnitettävä suurempaa huomiota pk-yritysten intresseihin, koska niiden osallistuminen standardointiprosessiin ei usein vastaa sitä painoarvoa, mikä niillä on EU:n taloudessa. Tästä syystä äänestän yleisesti ottaen mietinnössä olevien ehdotusten puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Komission ilmaistessa halukkuutensa tarkistaa eurooppalaista standardointijärjestelmää, on keskeistä tunnustaa, millaista hyötyä siitä on ollut eurooppalaisten kuluttajien ja sisämarkkinoiden suojelun kannalta.

Mietinnön esittelijän tavoin uskon, että ”eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta käytävien keskustelujen olisi perustuttava nykyisen järjestelmän vahvuuksiin, joka muodostaa vakaan perustan vahventamiselle, ja olisi pidätyttävä kaikista radikaaleista muutoksista, jotka saattaisivat vesittää järjestelmän keskeiset arvot. Hän esittää tässä mielessä joitain ehdotuksia parantaakseen järjestelmää sen nykyisissä rajoissa ja on valmis kuulemaan lisäehdotuksia.”

Tästä tulee keskustelu, jota on syytä seurata mielenkiinnolla.

Giovanni La Via (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Annoin täyden tukeni mietinnölle eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta, koska olen tietoinen siitä, miten tärkeä se on autettaessa luomaan yhtäläiset toimintaedellytykset kaikille markkinoiden toimijoille. Edvard Kožušnikin mietinnön tarkoituksena on itse asiassa osallistua painokkaasti parhaillaan käynnissä olevaan keskusteluun tulevasta Euroopan standardointijärjestelmän tarkistamisesta. Olemme tänä päivänä tietoisia siitä, että yhtenäismarkkinoiden täyttää potentiaalia ei voi hyödyntää ilman nykyaikaisen standardointiprosessin tukea. Juuri tästä syystä lähetämme tänään komissiolle viestin, jolla ei pyritä järjestelmän täydelliseen mullistamiseen – järjestelmä ei edellytä radikaaleja muutoksia – vaan tuodaan esiin pyrkimyksemme pitää kiinni sen lukuisista myönteisistä osatekijöistä, joiden rinnalle tuodaan uusia oikean tasapainon löytämiseksi eurooppalaisen, kansallisen ja kansainvälisen näkökulman välille. Mietinnössä myös kannatetaan sitä, että kaikkia asianosaisia osapuolia, etenkin pk-yritysten edustajia ja kaikkia yleistä etua edustavia tahoja, kuluttajat mukaan luettuina, rohkaistaan tosiasiallisesti osallistumaan standardointiprosessiin. Lopuksi haluan sanoa, että mielestäni tänään on otettu ensimmäinen tärkeä askel sen korostamiseksi, että tarvitaan erityistoimia, jotta eurooppalainen standardointi täyttäisi EU:n kansalaisten taloudelliset tarpeet.

Mairead McGuinness (PPE), *kirjallinen*. – (EN) Pidän tätä mietintöä ja komission aikomusta tarkistaa eurooppalaista standardointijärjestelmää hyvänä; toivon niiden tasoittavan tietä kohti nykyaikaista, yhdenmukaista standardointipolitiikkaa. Nykyisessä järjestelmässä on onnistuneita osatekijöitä, mutta se sisältää myös puutteita: ei varmaankaan voi olla oikein, että vanhentunut, 13 vuotta vanha eurooppalainen standardi EN1384 (ratsastuskypärät) on yhä tänä päivänä käytössä huolimatta huolenaiheista, joita siihen liittyi ennen sen julkaisemista, ja kahdesta perättäisestä komission antamasta hyväksyntätason korottamispäätöksestä. Ehkä viimeinkin tämän mietinnön hyväksymisen myötä voimme tällä tavoin vastata myös kahdesti vetoamuksen esittäneelle äänestäjälleni Peter Downesille, jonka poika menehtyi ratsastusonnettomuudessa saamiinsa päävammoihin ja joka on siitä lähtien kampanjoinut väsymättä turvallisuusnormien parantamisen puolesta.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Eurooppalaisella standardointijärjestelmällä on ollut perustavanlaatuinen merkitys yhtenäismarkkinoiden saavuttamisessa. Se on ollut avainasemassa, kun eurooppalaisessa politiikassa ja lainsäädännössä on reagoitu kasvavaan tarpeeseen saada standardeja, joilla voidaan varmistaa tuoteturvallisuus, saatavuus, innovatiivisuus, yhteentoimivuus ja ympäristönsuojelu. Eurooppalaisen standardoinnin on sopeuduttava globalisaatiosta, ilmastonmuutoksista, uusien talouksien kehittämisestä ja teknologian kehittämisestä aiheutuviin haasteisiin, jotta se voi vastata liike-elämän ja kuluttajien tuleviin tarpeisiin ja hyödyntää kaikkea potentiaaliaan julkisten ja yhteiskunnallisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämän vuoksi on kehitettävä strateginen lähestymistapa eurooppalaiseen standardointiin ja tarkistettava nykyistä järjestelmää, jotta se voi säilyä menestyksekkäänä ja vastata tulevan vuosikymmenen tarpeisiin, jolloin unioni voi säilyttää johtavan asemansa maailmanlaajuisessa standardointijärjestelmässä.

Andreas Mølzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) On totta, että kansalliset standardointielimet muodostavat eurooppalaisen standardointijärjestelmän perustan, mutta niiden välillä on merkittäviä resursseihin, tekniseen asiantuntijuuteen ja sidosryhmien sitoutumiseen liittyviä, jäsenvaltioiden välisiä eroja heijastelevia eroja. Tämän vuoksi tavoitteena on ollut järjestelmän yhdenmukaistaminen ja yksinkertaistaminen. Vaikka pk-yrityksiä usein

paperilla pidetään EU:n taloudellisena selkärankana, niitä kuormitetaan liikaa byrokratialla. Kuvatuissa prosesseissa ei oteta huomioon eriarvoisuutta. Jälleen kerran suositaan suuryrityksiä ja monikansallisia yrityksiä, joilla on varaa kalliisiin ja aikaa vieviin byrokraattisiin hyväksymismenettelyihin. Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Mietinnön tarkoituksena on saattaa loppuun sisämarkkinoiden yhdenmukaistaminen. Vaikka tunnustetaan, että pk-yritykset ovat Euroopan talouden selkäranka, mietinnön mukaisilla toimenpiteillä luodaan kuitenkin vaikeat olosuhteet nimenomaan pienille ja keskisuurille yrityksille. Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Edvard Kožušnikin mietinnön puolesta. Mietintö sisältää monia järkeviä ehdotuksia ja ohjeita Euroopan komissiolle ja tarjoaa hyvän yhteenvedon erilaisista näkemyksistä. Nykyistä järjestelmää, joka toimii hyvin, ei ole tarpeen muuttaa radikaalisti, mutta joitakin parannuksia voitaisiin tehdä, etenkin kun kyse on hallinnoinnista. Mielestäni standardointijärjestelmän on pysyttävä yksityisenä ja vapaaehtoisena ja sen on perustuttava hallinnointiin kansallisella tasolla, mutta uskon myös, että yleisellä edulla on oltava prosessissa aktiivisempi rooli todellisen, tehokkaan osallistumisen muodossa. Lisäksi on taattava pk-yritysten asianmukainen edustus etenkin kansallisissa teknisissä komiteoissa, missä kielelliset tai kustannuksiin liittyvät esteet eivät haittaa niitä.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Äänestin eurooppalaista standardointia koskevan mietinnön puolesta, koska se lisää nykyjärjestelmän keinoja ympäristöturvallisuuden varmistamiseksi. Kuitenkin myös minä kannan huolta siitä, että komissio on tässä tekstissä kiinnittänyt hyvin vähän huomiota innovointiin liikkeellepanevana voimana parannettaessa eurooppalaisen standardijärjestelmän standardeja. On ristiriitaista, että tutkimuksella ja innovoinnilla, jotka niin usein mainitsemme talouskasvumme ja kilpailukykyämme liikkeellepanevana voimana, on vain vähäinen rooli, kun kyse on eurooppalaisen kaupan edistämisen kannalta elintärkeästä alasta.

Miguel Portas (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Standardointiprosessilla on tärkeä rooli varmistettaessa julkisen tai yksityisen puolen tuotteiden ja palvelujen laatu, samoin kuin turvallisuuteen, ympäristöön ja yhteiskuntavastuuseen liittyvien standardien kannalta. Mietinnön avulla pyritään samaan pienet ja keskisuuret yritykset ja yhteiskunnan eri toimijat mukaan standardointiprosessiin.

Mietintö edistää tiedonvaihtoa uusista säännöksistä ja lisäksi rohkaisee siihen, että prosesseista tiedotetaan verkkosivuilla, jotka ovat selkeitä, yksinkertaisia, helppokäyttöisiä ja saatavilla kaikilla unionin virallisilla kielillä. Minulla on silti vielä joitakin epäilyksiä sen suhteen, miten hyvin kaikki yhteiskunnan toimijat tulevat edustetuiksi standardointiprosessissa ja miten eurooppalainen standardointijärjestelmä rahoitetaan.

Äänestän puolesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tämän mietinnön avulla on tarkoitus osallistua käynnissä olevaan keskusteluun Euroopan standardointijärjestelmän tarkistamisesta. Euroopan komissio on laatimassa standardointipakettia, johon kuuluu eurooppalaisen standardoinnin nykyisen oikeudellisen järjestelmän tarkistamiseen tähtäävä lainsäädäntöehdotus ja kehystiedonanto, jossa vahvistetaan seuraavan vuosikymmenen

standardointipolitiikka. Standardointipakettia laatiessaan komissio on pyytänyt tärkeimpiä asiantuntijoita antamaan strategisia suosituksia.

Näistä asiantuntijoista on muodostettu eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta vastuussa oleva asiantuntijaryhmä (EXPRESS), joka antoi helmikuussa 2010 suosituksensa selonteossa standardoinnista kilpailukykyistä ja innovatiivista Eurooppaa varten ja visiosta vuodelle 2020. Komissio järjesti myös 23. maaliskuuta – 21. toukokuuta 2010 julkisen kuulemistilaisuuden eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta ja teetti 9. maaliskuuta 2010 vaikutusten arvioinnin. Tuleva standardointipaketti perustuu myös 3. heinäkuuta 2009 julkaistuun valkoiseen kirjaan ”Tieto- ja viestintäteknikan standardoinnin nykyaikaistaminen EU:ssa – kehitysmahdollisuudet”.

Oreste Rossi (EFD), *kirjallinen.* – (IT) Kannatan mietintöä, koska siinä pyritään tarkistamaan eurooppalaista standardointijärjestelmää tasapainon löytämiseksi eurooppalaisen ja kansallisen näkökulman välille. Mietintöön sisältyy tärkeitä ohjeita sellaisen standardointijärjestelmän noudattamiseksi, joka tukee innovointia, lisää yritysten kilpailukykyä ja yhteentoimivuutta, takaa tuoteturvallisuuden ja ympäristönsuojelun ja poistaa kaupan esteitä.

Lisäksi on tärkeää tunnustaa, millainen rooli kansallisilla standardointielimillä on osana koko standardointijärjestelmää, jotta voidaan taata se, että sääntelykysymysten yhdenmukaistaminen EU:n kauppakumppanien kanssa toteutuu entistä paremmin.

Päätöslauselmaesitys B7-0571/2010

Sandra Kalniete (PPE), *kirjallinen.* – (LV) Euroopan unionin on jatkettava aktiivista vuoropuhelua Ukrainan kanssa maan liittymisestä unioniimme, vaikka katsomme, että on hyvä, ettei Ukrainasta tule lähivuosina jäsenvaltiota. Meidän kaikkien etujen mukaista on, että Ukraina nähdään taloudellisesti kehittyneenä ja poliittisesti vakaana valtiona, jonka lähimmät kumppanit löytyvät lännestä. Ymmärrämme, ettei tähän ole helppo päästä, koska maan on vakautettava taloudellinen tilanteensa ja toteutettava lukuisia uudistuksia. Näin on kuitenkin tehtävä ja EU:n on tarjottava tukensa tälle työlle. Rakentavaa työtä EU:n ja Ukrainan assosiaatiosopimuksen hyväksi on jatkettava, ja laajennettuun vapaakauppasopimukseen tähtäävä työ on polkaistava käyntiin. Maantieteellisesti Ukraina sijaitsee hyvin tärkeässä paikassa, ja se on tärkeä myös EU:n kaasunsaannin kannalta. Tämän vuoksi on välttämätöntä tukea Ukrainan kaasuntoimitusjärjestelmän uudenaikaistamista, jolloin voidaan vähentää riskiä, että kaasutoimitukset EU:n jäsenvaltioihin katkeavat, kuten hiljattain on käynyt. Samanaikaisesti emme saa sulkea silmiämme demokratian loukkauksilta, joista on tullut vakavampia sen jälkeen, kun Viktor Janukovitšista tuli presidentti. Velvollisuutemme on tuoda esille nämä loukkaukset ja puolustaa vahvasti länsimaisten arvojen noudattamista Ukrainassa, sillä unionimme perustuu kyseisiin arvoihin.

Päätöslauselmaesitys B7-0572/2010

George Becali (NI), *kirjallinen.* – (RO) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska pidän hyvänä edistystä, jonka Euroopan unioni on viime vuoden aikana saavuttanut Moldovan tasavallan osalta. Romania on ollut liittymisestään lähtien sitoutunut Moldovan tasavallan asian puolustamiseen EU:n sisällä. Mielestäni konkreettinen todiste tästä alkuperäisestä sitoutumisesta on se, kuinka monta romanialaista parlamentin jäsentä eri poliittisista ryhmistä allekirjoitti tämän päätöslauselman. 90 miljoonaa euroa, jotka

kyseiselle valtiolle myönnettiin makrotaloudellisena apuna, olivat ja ovat yhä edelleen pelastusköysi, jota Moldova ja sen kansalaiset tarvitsivat saadakseen aikaan edistystä ja etenkin kyetäkseen vastaamaan sitoumuksiin, joita se on tehnyt uudistusten, oikeusvaltion ja korruption torjunnan alalla.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitys uudistuksista ja edistymisestä Moldovan tasavallassa on oikea-aikainen kannustin poliittiselle järjestelmälle ja asukkaille Prut-joen toisella puolella, kun 28. marraskuuta pidettävät vaalit lähestyvät. Euroopan parlamentti kannustaa maan demokraattisia voimia ja etnisiä ja kulttuurisia yhteisöjä välttämään tarpeetonta vastakkainasettelua ja tekemään yhteistyötä eurooppalaisen tulevaisuuden varmistamiseksi kyseiselle valtiolle, jonka taloutta taantuma on koetellut rankasti ja jossa pelataan vakavaa uhkapeliä poliittisesti ja demokraattisten uudistusten osalta. On EU:n velvollisuus auttaa varmistamaan, että parlamenttivaalit sujuvat asianmukaisesti, ja ryhtyä päättäväisempiin toimiin, jotta Tiraspolin separatistiset viranomaiset eivät pysty estämään Transnistrian alueella eläviä Moldovan kansalaisia käyttämästä äänioikeuttaan. Transnistrian ongelma on todellakin erittäin merkittävä Moldovan tasavallan ja koko alueen vakauden kannalta, ja EU:lla on merkittävä rooli pantaessa täytäntöön neuvotteluteitse saavutettu, kestävä ratkaisu. Makrotaloudellisen avun lisääminen Moldovan tasavallalle, rohkaiseminen rakenneuudistuksiin ja korruption torjuntaan, investointiympäristön vahvistaminen sekä siirtyminen mahdollisimman nopeasti toiminnalliseen vaiheeseen Moldovan kansalaisten viisumivapautta koskevassa vuoropuhelussa – nämä ovat keskeisiä elementtejä Euroopan tarjoamassa tuessa valtiolle, jonka paikka on Euroopan unionissa.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Viime vuoden kuluessa Moldovan tasavalta on osoittanut aitoa poliittista tahtoa osana lähentymisprosessia Euroopan unioniin. Ponnistelujen tämän maan uudenaikaistamiseksi on kuitenkin jatkuttava. Euroopan unionin on todellakin otettava aktiivinen rooli tuettaessa tätä dynaamista kehitystä. Tämän vuoksi äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta, sillä mielestäni on tärkeää, että Euroopan parlamentti ja Euroopan unioni yleisesti ottaen lähettävät Moldovan tasavallalle luottamuksesta kertovan viestin parlamenttivaalien alla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Moldova on ryhtynyt positiivisesti lähentymään eurooppalaisia vapauden, demokratian ja hyvän hallinnon standardeja ja osoittaa halua jatkaa ponnistelujaan, mitä on pidettävä hyvänä asiana.

Tulossa olevat vaalit panevat sen instituutioiden ja demokraattisen kulttuurin kestävyuden kovalle koetukselle. Huolimatta myönteisistä merkeistä on muistettava, että monet kysymykset, joista tärkein on Transnistrian kysymys, ovat edelleen vailla ratkaisua ja uhkaavat maan vakautta ja siellä saavutettua edistystä.

Toivon, että unioni voi sitoutuneesti auttaa löytämään kestävä ratkaisun tähän ongelmaan.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska Euroopan naapuruuspolitiikassa ja toukokuussa 2009 käynnistetyssä itäisen kumppanuuden ohjelmassa tunnustetaan Moldovan EU-pyrkimykset ja Moldovan merkitys maana, jolla on vahvat historialliset, kulttuuriset ja taloudelliset siteet Euroopan unionin jäsenvaltioihin, olen tyytyväinen edistykseen, jota Moldovan tasavallassa on saavutettu viime vuonna, ja vakuuttunut siitä, että vaaliprosessi voi entisestään lujittaa demokraattisia instituutioita sekä oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamista Moldovassa. Toivon, että Moldovan viranomaiset toteuttavat tarvittavat uudistukset ja noudattavat sitoumustaan pitää Moldovan tasavalta vakaasti Euroopan yhdentymisen tiellä. Minun on otettava esiin myös Euroopan unionin

ja Moldovan tasavallan välistä assosiaatiosopimusta koskevien neuvottelujen alkaminen 12. tammikuuta 2010, ja korostan hyviä tuloksia, joita komissio on saavuttamassa Moldovan tasavallan kanssa tässä prosessissa.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Jälleen kerran parlamentin enemmistö yrittää puuttua yhden valtion sisäisiin asioihin, asettumalla avoimesti niiden Moldovassa vaikuttavien voimien taakse, jotka puoltavat EU:n taloudellisten ryhmittymien etuja ja hyökkäävät vastoin maan itsenäisyyttä ja suvereniteettia, samoin kuin sen kansan omaa tahtoa. Loukkaukset alkavat heti, kun tekstissä sanotaan, että parlamentti pitää hyvänä Moldovan tasavallan viime vuonna saavuttamaa edistystä, ja vaaditaan maan viranomaisten ”jatkavan tarvittavia uudistuksia ja noudattavan sitoumustaan pitää Moldovan tasavalta vakaasti Euroopan yhdentymisen tiellä”.

Kertomatta jätetään, että Moldovan hallitus on tulos koalitiosta, joka muodostettiin suoranaisen vallankaappauksen jälkeen turvautumalla erilaisiin provokatiivisiin ja epävakautta aiheuttaviin operaatioihin vaalit voittaneen kommunistisen puolueen hallituksen syöksemiseksi vallasta. Kertomatta jätetään myös se, että tultuaan valtaan samainen koalitio käynnisti huolestuttavan kommunismin ja demokratian vastaisen hyökkäyksen, jonka tarkoituksena oli selvästi halventaa kommunistista puoluetta.

Parlamentin enemmistön kanta paljastaa peittelemättä sen syvän kommunisminvastaisuuden ja sen tekopyhyden puhuttaessa demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien puolustamisesta.

Marisa Matias ja Miguel Portas (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän yhteisen päätöslauselman puolesta sen vuoksi, että koska 28. marraskuuta 2010 on tarkoitus järjestää vaalit ja oikeistopuolueet pyrkivät nurkkakuntaisesti vasemmistoa edustavien pääkilpailijoidensa nimien ja tunnusten kieltämiseen, on tärkeää korostaa, että vaalit on pidettävä tiukasti kansainvälisten normien mukaan ja kaikille poliittisille puolueille on annettava yhdenvertaiset mahdollisuudet. Lisäksi olen sitä mieltä, että on tärkeää tuoda uudelleen esiin tuki Moldovan tasavallan alueelliselle koskemattomuudelle ja painottaa roolia, joka EU:lla voisi ja pitäisi olla Transnistrian kysymyksen ratkaisemisessa.

Mario Mauro (PPE), kirjallinen. – (IT) Se, että äänestin Euroopan kansanpuoluetta (kristillisdemokraatteja) edustavien kollegojeni jättämän päätöslauselmaesityksen puolesta, johtuu etupäässä siitä, että Transnistrian kysymys vaatii pikaista ratkaisua, sillä se on avaintekijä pyrittäessä edistämään Moldovan tasavallan ja koko alueen poliittista vakautta ja taloudellista hyvinvointia. Euroopan parlamentti tukee voimakkaasti Moldovan tasavallan alueellista koskemattomuutta ja huomauttaa, että EU:lla on oltava entistä vahvempi asema Transnistrian kysymyksen ratkaisemisessa. Yleisesti ottaen päätöslauselmassa analysoidaan oikein toimenpiteet, joihin Moldovan tasavallan on ryhdyttävä päästäkseen ratkaisevasti ja uskottavammin lähemmäs tavoitteita, joita mille tahansa Euroopan unionin potentiaaliselle jäsenvaltiolle asetetaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Moldova on viime vuosina ponnistellut lähentyäkseen yhä suuremmissa määrin eurooppalaisia vapauden, demokratian ja hyvän hallinnon standardeja. Kyseiset ponnistelut ovat olleet johdonmukaisia ja osoittaneet, että Moldova aikoo pysytellä tiellä, joka mahdollisesti johtaa EU:n laajentumiseen. Moldovassa pidetään pian vaalit, mikä on hyvä tapa koetella sitä, missä määrin sen demokraattinen kulttuuri ja sen instituutiot on vakautettu. Huolimatta kaikista myönteisistä seikoista, jotka on tuotu esiin, jäljellä on yhä kysymyksiä, joissa on saatava aikaan myönteistä kehitystä, etenkin Transnistrian kysymys, joka saattaa aiheuttaa jonkinlaista epävakautta. EU:n on jatkossakin

tehtävä kaikkensa, jotta Moldovassa täytäntöön pantavat uudistukset toteutetaan suunnitelmien mukaan.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (LT) Yhdyn kaikilta osin Moldovaa koskevaan päätöslauselmaesitykseen. Ainoa asia, jota kuitenkin jäin päätöslauselmalta kaipaamaan, on selkeä kanta Transnistrian ongelmaan. Moldovasta ei voi tulla EU:n täysivaltaista jäsentä, jos se ei pysty ratkaisemaan Transnistrian konfliktia rauhanomaisesti. Maan jakautumista kahtia ei voida hyväksyä. Jos Moldovan hallitus haluaa yhdentymistä Euroopan unionin kanssa, sen on aloitettava vuoropuhelu Transnistrian hallituksen kanssa osoittaakseen kansainväliselle yhteisölle legitimiytensä koko Moldovan alueen osalta.

Andreas Mølzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Moldovan tasavallan uudistuksia ja kehitystä koskeva päätöslauselma liittyy läheisesti assosiaatiosopimukseen, josta parhaillaan käydään neuvotteluja EU:n ja Moldovan välillä. Sen avulla on tarkoitus parantaa merkittävästi EU:n ja Moldovan tasavallan yhteistä institutionaalista kehystä, jotta olisi mahdollista kehittää läheisempiä suhteita ja vahvistaa poliittista ja taloudellista yhdentymistä samalla kun tukeudutaan keskinäisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Muiden tekstissä mainittujen uudistusten rinnalla kiinnitetään runsaasti huomiota viisumivapauteen. Jonkinlainen järjestelmä on saatava käyttöön mahdollisimman nopeasti. Jos tarkastelemme ongelmia, joista maa yrittää edelleen päästä eroon, on perusteltua olettaa, että niistä seuraa massiivista maahanmuuttoa EU:hun, minkä vuoksi äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan.

Franz Obermayr (NI), *kirjallinen*. – (DE) Päätöslauselmaesityksen tavoitteena on viisumivapaus Moldovan tasavallalle. Euroopan unionille tästä aiheutuisi kasvavaa maahanmuuttoa ja rajat ylittävää rikollisuutta. Tällaiset yksinkertaistamistoimet antavat otollisen tilaisuuden väärinkäytöksiin, ja lyhytaikaista viisumia seuraa aivan liian usein pysyvä oleskelu. Äänestin siksi mietintöä vastaan.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *kirjallinen*. – (LT) Moldova on yksi niistä naapureista, jotka onnistuvat lähentymisessä kohti Euroopan unionia. Oikeuden ja julkisen hallinnon aloja ollaan uudistamassa ja korruption torjuntaa ollaan vahvistamassa. EU:n kanssa noudatetun viisumijärjestelmän vapauttaminen etenee. Tästä huolimatta jäljellä on monia ratkaisemattomia ongelmia, joiden joukossa on Transnistriaan liittyvä kysymys. Maa rämpiä talouskriisissä. Moldovan kansalaiset toivovat uudistuksia, jotka parantaisivat heidän elämäänsä.

Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska siinä vaaditaan, että Euroopan komissio jatkaa pyrkimistä kohti täydellistä viisumivapautta tämän maan kanssa suorien kontaktien edistämiseksi ihmisten välillä ja tukee Moldovaa jatkossakin ja auttaa sitä pyrkimään Euroopan yhdentymisen tavoitteisiin. 28. marraskuuta pidettävistä parlamenttivaaleista tulee merkittävä testi Moldovalle. Se on tilaisuus osoittaa, että sen kansalaisilla on samat arvot kuin EU:n alueella asuvilla. Vaadin, että maan sisällä vaikuttavat poliittiset voimat takaavat poliittisen järjestyksen ja vakauden vaalien jälkeen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjallinen*. – (EN) Tällä päätöslauselmalla Euroopan parlamentti ilmaisee tyytyväisyytensä Moldovan tasavallan edistymiseen viimeksi kuluneen vuoden aikana ja toivoo, että vaalit voivat entisestään vahvistaa demokraattisia instituutioita sekä oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamista Moldovassa; se odottaa Moldovan viranomaisten jatkavan tarvittavia uudistuksia ja noudattavan sitoumustaan pitää Moldovan tasavalta vakaasti Euroopan yhdentymisen tiellä; suhtautuu myönteisesti Euroopan unionin ja Moldovan tasavallan välisestä assosiaatiosopimuksesta käytävien neuvotteluiden aloittamiseen 12. tammikuuta 2010 ja panee tyytyväisenä merkille erittäin hyvät tulokset,

jotka komissio on saanut Moldovasta tässä prosessissa; kehottaa komissiota arvioimaan voimassa olevaa viisumimenettelyn helpottamista koskevaa sopimusta, etenemään kohti nopeasti tehtävää sopimusta viisumipakon poistamista koskevasta muodollisesta toimitasuunnitelmasta ja tarjoamaan Moldovan viranomaisille kohdistettua tukea ja apua, jotta nämä pystyvät täyttämään viisumipakon täydellistä poistamista koskevat vaatimukset; kehottaa neuvostoa pyytämään komissiota laatimaan viisumivapautta koskevan etenemissuunnitelman, jolloin päästään toiminnalliseen vaiheeseen viisumiasioista käytävässä vuoropuhelussa, joka perustuu Moldovan edistykseen viisumiasioista käytävän vuoropuhelun neljää asiakokonaisuutta koskeneissa tunnustelevissa neuvotteluissa.

Mietintö: Gesine Meissner (A7-0266/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin yhdenntystä meripolitiikasta sekä sen edistyksen arvioinnista ja uusista haasteista laaditun mietinnön puolesta, koska mielestäni EU tarvitsee konkreettisia toimia, joiden avulla voidaan panna vauhtia merenkulkuun liittyvään talouteen tarjoamalla kannustimia ja edistämällä meriklusterien taloudellisia mahdollisuuksia etenkin jäsenvaltioissa ja alueilla, joilla on yksinoikeudellisia talousvyöhykkeitä, kuten Portugalin tai Azorien tapauksessa. Uskon, että Eurooppa 2020 -strategian suositusten mukaiseen älykkääseen kasvuun päästään vain, jos erilaiset Euroopan moninaisuuteen liittyvät mahdollisuudet saadaan järkevään käyttöön. Yhdenntyn meripolitiikan vahvistaminen onkin mielestäni erittäin tärkeää talouskasvun edistämiseksi ja uusien kestävien työpaikkojen luomiseksi merialueille sekä meren ekosysteemien suojelemiseksi ja etenkin, jotta voidaan rohkaista parhaiden käytäntöjen vaihtoon.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n on tärkeää varmistaa, että sen rannikkoja suojellaan. Lisäksi on tarpeen, että voimassa olevan lainsäädännön avulla vahvistetaan öljynetsinnän ja -porauksen turvallisuutta. Lissabonissa sijaitseva Euroopan meriturvallisuusvirasto tarjoaa tukea ja teknistä apua kehitettäessä ja pantaessa täytäntöön unionin lainsäädäntöä turvallisuuteen ja merien suojeluun liittyvissä asioissa sekä alusten aiheuttamiin saasteisiin liittyvissä kysymyksissä. Esittelin komission jäsenille Günther Oettingerille, Siim Kallasille ja Kristalina Georgievälle tämän vuoden kesäkuussa kirjallisen ehdotuksen Euroopan meriturvallisuusviraston vastualueen laajentamisesta ja turvallisuuden valvontamekanismien luomisesta Pohjanmerellä, Mustallamerellä ja Välimerellä sijaitseville eurooppalaisille öljynporauslaitteille. Lisäksi ehdotin, että virasto ottaisi vastuulleen öljynporaukseen liittyvien ympäristökatastrofien ennaltaehkäisyyn. Tämä ehdotus mahdollistaa rahoitukseen sekä inhimillisiin ja teknisiin voimavaroihin liittyvät mittakaavaedut. Olen tyytyväinen komission jäsenten vastaukseen, joka todisti heidän valmiudestaan tarkistaa Euroopan meriturvallisuusviraston ohjesääntöä ja laajentaa viraston toimivaltaa puuttuttaessa merien saastumiseen. Pyydän uudelleen Euroopan komissiolta, että Euroopan meriturvallisuusviraston toimivaltaa laajennettaisiin sen varmistamiseksi, että rannikkojamme suojellaan.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Aikana, jolloin kolmasosa EU:n kansalaisista elää rannikkoalueilla – heidän määränsä on kasvussa –, olen sitä mieltä, että ilmastonmuutoksen asettamien haasteiden on oltava keskeisenä huolenaiheena Euroopan meripolitiikassa. Luonnonkatastrofien seuraamusten ennaltaehkäisyyn ja torjunnan lisäksi on myös kannettava huolta siitä, miten merta ja sen lähialueita voidaan suojella mahdollisilta teollisuusonnettomuuksilta, joista esimerkkinä mainittakoon äskettäin sattunut katastrofi Meksikonlahdella. Tämän vuoksi meidän on mielestäni lähestyttävä merten tarjoamien mahdollisuuksien hallinnointia vihreästä ja taloudellisesti kestävästä näkökulmasta.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Kun lisätään Euroopan unionin merentakaisiin alueisiin seitsemän syrjäisintä aluetta, jotka sillä on Intian ja Atlantin valtamerillä, unionilla on hallussaan maailman laajin merialue. Lisäksi EU:lla on toinenkin valttikortti – sen vakiintunut merenkulkuperinne edellyttää, että laaditaan ”sinisen kasvun” strategia, joka on pantava täytäntöön tekemällä läheistä yhteistyötä Eurooppa 2020 -strategian osalta. Tällaisen talousstrategian avulla voidaan jatkaa eri merialojen tarjoamien mahdollisuuksien kehittämistä. On totta, että paikallis- ja alueviranomaiset, rannikkoalueiden yhteisöt jne. voivat olla ja niiden täytyykin olla merkittävässä roolissa tässä strategiassa.

Samoin kuin on muidenkin EU:n poliitikkojen laita, meripolitiikan avulla voidaan saavuttaa tärkeä tavoite – luoda kilpailukykyinen, sosiaalinen ja kestävä Euroopan unioni, jossa on korkea työllisyys, mikä voi tehdä merenkulkualan vieläkin houkuttelevammaksi nuorten ja muidenkin työnhakijoiden kannalta. Samanaikaisesti Euroopan on suunniteltava toimenpiteitä, joilla tuetaan puuttumista Meksikonlahdella tapahtuneen kaltaisiin katastrofeihin, ja laadittava yhdenmukainen EU:n toimintasuunnitelma hätätilanteiden estämistä varten ja jotta voidaan puuttua öljynporauslauttojen aiheuttamiin katastrofeihin maailmanlaajuisesti, etenkin rajatylittävien saastumistapausten yhteydessä.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin yhdenmukaista meripolitiikkaa koskevan mietinnön puolesta, koska mielestäni olisi pyrittävä suurempaan yhdenmukaisuuteen eri poliittikanalojen välillä siten, että mahdollistettaisiin meren tarjoamien mahdollisuuksien ja merialueen hyödyntäminen kestäväällä ja tehokkaalla tavalla sekä ekologiselta että taloudelliselta kannalta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) ”Euroopan unionilla on 320 000 kilometriä rannikkoviivaa, kolmasosa EU:n kansalaisista elää rannikolla ja heidän määränsä on kasvussa. Merellä tapahtuva taloudellinen toiminta edustaa 40:tä prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta, ja kaikkien ennusteiden mukaan kehitysmahdollisuudet ovat suuret. Euroopan sisäisestä kaupasta 40 prosenttia ja Euroopan ulkopuolelle suuntautuvasta viennistä 95 prosenttia tapahtuu meriteitse.”

Esittelijä on tiivistänyt meren merkityksen Euroopalle yhteen virkkeeseen. Portugalilaisena tunnen sen hyvin. Samalla tavoin portugalilaisena – kyse on kansasta, joka on aina palannut merelle ja löytänyt sieltä vaurauden ja hyvinvoinnin – olen sitä mieltä, että Euroopan kannalta on keskeisen tärkeää, että sillä on meripolitiikka, joka antaa mahdollisuuden hyödyntää kaikki mahdollisuudet, joita merellä on tarjota talous- ja energiarekursseina, työllisyyden ja vaurauden luojana ja kilpailukykyä ja innovointia tuottavana voimana.

Olen erityisen tyytyväinen tilaisuuteen tarttua merellä tapahtuviin ympäristökatastrofeihin – muistutan Prestige-aluksen tapauksesta, joka sattui hyvin lähellä Portugalin pohjoisrannikkoa, – ja sen, että tarvitaan tiukempia sääntöjä niiden estämiseksi eurooppalaisilla merialueilla.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Meri tarjoaa tärkeitä kauppateitä, toimii ilmastonsäätelijänä ja on ruoan, energian ja resurssien lähde. Nyt 2000-luvulla meri on saamassa uuden luonteen sekä ihmiskunnan historiassa ennen näkemättömän geostrategisen ja geopoliittisen merkityksen; tänä päivänä se antaa Euroopalle entistä keskeisemmän aseman. Euroopan on hyödynnettävä keskeistä merkitystään. Portugalin kaltaisen jäsenvaltioiden on käytettävä hyväksi suhdettaan mereen ja yksinomaisten talousvyöhykkeidensä laajuutta; Portugalin tapauksessa se on eräs maailman laajimmista.

Lähes 40 prosenttia Euroopan unionin BKT:sta ja 40 prosenttia sen väestöstä on keskittynyt rannikkoalueille. Merimatkailuun suoraan liittyvä liikevaihto Euroopassa oli vuonna 2004 arviolta 72 miljardia euroa. Lähes 90 prosenttia EU:n ulkomaankaupasta ja lähes 40 prosenttia sisäisestä kaupasta kulkee sen satamien kautta.

Tämän vuoksi kannata kunnianhimoista ”sinisen kasvun” strategiaa. Tämän vuoksi komission olisi esitettävä vuoteen 2012 mennessä merialojen ja rannikkoalueiden kestävä kehitystä koskeva laaja, eri aloille ulottuva strategia, joka perustuu mahdollisuuksien ja toimintatapojen laaja-alaiseen tutkimukseen sekä sidosryhmien laajaan kuulemiseen.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä esitellään yleisnäkemykset yhdennetystä meripolitiikasta, joka on liitetty EU:n ulkopolitiikan eri tavoitteisiin. Emme ole tästä lähestymistavasta samaa mieltä kuten emme monista muistakaan mietinnön kohdista, kuten Euroopan rannikkovartioston täytäntöönpanoon liittyvästä vaatimuksesta, joka on seurausta federalistisesta näkemyksestä, jossa ei kunnioiteta jäsenvaltioiden suvereniteettia ja toimivaltaa niiden aluevesien ja yksinomaisten talousvyöhykkeiden osalta.

Hylkäämme ehdotuksen, jossa kehoitetaan ”ottamaan käyttöön markkinapohjaisia ohjauskeinoja”, kuten päästökauppajärjestelmiä, merenkulkualalla: nämä mekanismit ovat jo osoittautuneet tehottomiksi tavoiteltaessa muka asetettuja ympäristötavoitteita ilman, että niitä olisi sovellettu merenkulkualalle.

Tunnustamme kuitenkin, että mietintö sisältää myönteisiä seikkoja, kuten ehdotus, jonka mukaan kansainvälisissä elimissä ja kansainvälisissä sopimuksissa olisi ”esitettävä parannuksia merellä työskentelevien työlöihin, alusten turvallisuuteen ja ympäristöominaisuuksiin”, ehdotus ILO:n merityötä koskevan yleissopimuksen panemiseksi täytäntöön yhteisön lainsäädännössä, merirahtiliikenteen merkityksen tunnustaminen, pienten ja toissijaisten satamien säilyttäminen, ”lyhyen matkan merikuljetusten verkoston” laajentaminen ja huomion kiinnittäminen syrjäisimpien alueiden välisten yhteyksien parantamiseen.

Lisäksi siinä ehdotetaan, että meritieteet olisi otettava keskeiseksi aiheeksi tutkimuksen 8. puiteohjelmassa.

Estelle Grelier (S&D), kirjallinen. – (FR) Normandialaisesta satamakaupungista tulevana parlamentin jäsenenä ja meriä ja rannikkovyöhykkeitä käsittelevän laajennetun työryhmän jäsenenä olen seurannut yhdennettyä meripolitiikkaa koskevaa mietintöä tarkasti. Olen useaan otteeseen korostanut, miten tärkeää on varmistaa, että merta hyödynnetään tasapainoisesti siten, että edistetään perinteisiä merialan toimintoja (kuten kalastus, jonka pyysin symbolisena eleenä asettamaan mietinnössä mainittujen merialan toimintojen kärkeen) ja että samalla helpotetaan uusien toimintojen kehittämistä. Olenkin tuonut esiin, että uusiutuvien energialähteiden alaa, merelle rakennettavat tuulipuistot mukaan luettuina, olisi tuettava erityisesti, koska se on toimituslähteiden monipuolistamiseen liittyvien EU:n tavoitteiden mukaista ja voi komission tutkimuksen mukaan merkitä 410 000 uutta työpaikkaa Euroopassa vuoteen 2020 mennessä. Lisäksi olen esittelijän kanssa tarkistanut mietintöä komission huomion kiinnittämiseksi tarpeeseen varmistaa yhdennetyn meripolitiikan rahoitus. Alustavat keskustelut kestävän Euroopan unionin poliittisia haasteita ja rahoitusta vuoden 2013 jälkeen käsittelevässä erityisvaliokunnassa, jonka jäsen olen, ovat tosiaan herättäneet epäilyjä siitä, millaista pitkän aikavälin rahoitusta alueellinen koheesiopolitiikka, jonka ohjelmista osa liittyy yhdennettyyn meripolitiikkaan, saa.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjallinen. – (FR) Yhdennetty meripolitiikka on merkittävä haaste Euroopan unionille. Poliitikan avulla on kyettävä vahvistamaan taloudellisia toimintoja merellä ja rannikkojen läheisyydessä, ottamaan paremmin huomioon työllisyys mutta myös ympäristönsuojelu sekä tutkimuksen ja innovoinnin kehittäminen merialalla. Puolsin siis äänestyksessä tätä mietintöä, joka on merkittävä edistysaskel, sillä siinä painotetaan kaikkia osatekijöitä turvautumalla monialaiseen lähestymistapaan, kun taas aiemmin lähestyminen on saattanut olla pirstaleista.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Yhdennetty meripolitiikka on valtavan tärkeä Euroopan unionin talouden kannalta, koska se parantaa unionin kilpailukykyä huomattavasti. Luotaessa tätä varten puitteet, on tarpeen ottaa lukuun myös talouskehityksen vahvistaminen, alan työllisyyden parantaminen ja ympäristönsuojelu. Kyseisen strategian yhtenä osatekijänä olisi oltava yhdennetty lähestymistapa siihen, että vahvistetaan eurooppalaisten valtioiden roolia meritalouden tutkimuksessa, teknologian kehittämisessä ja laivakonetekniikassa sekä merivarojen kestävässä kehityksessä.

Meidän olisi myös muistettava pyrkiä eroon sellaisista uhkista kuin merirosvous, laitton kalastus ja ympäristön saastuminen. Näin ollen yhdennetyn meripolitiikan avulla olisi paitsi vahvistettava mereen liittyviä eri toiminta-aloja ja strategista meritaloutta sekä varmistettava merten tarjoamien mahdollisuuksien mahdollisimman suuri hyödyntäminen myös kiinnitettävä huomiota työolosuhteiden parantamiseen merellä.

Bogusław Liberadzki (S&D), kirjallinen. – (PL) Euroopan unioni teki parlamentin edellisellä toimikaudella työtä merenkulkupaketin hyväksi ja hyväksyi sen. Kyseessä on paketti, joka kattaa kaikki meritalouden perusalueet. Liikenne- ja matkailuvaliokunnassa tiedetään, että noin 90 prosenttia unionin viennistä ja tuonnista tapahtuu meriteitse. On tärkeää omata yhdennetty meripolitiikka, johon sisältyy liikenne, hallinto, ympäristönsuojelu, merivarojen hallinnointi ja myös merimatkailu. Nämä ovat tärkeitä syitä, jotka oikeuttavat tämän mietinnön tukemiseen.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Tällä mietinnöllä ilmaisemme tukemme komission vuonna 2009 esittämälle yhdennettyä meriliikennettä koskevalle paketille, koska mielestämme sillä ajetaan kunnianhimoista monialaista talouskehitysstrategiaa, korkeaa työllisyyttä ja ympäristönsuojelua rannikkoalueilla ja merenkulkualoilla. Pyydämme jäsenvaltioita ulottamaan Euroopan meriturvallisuusviraston EMSA:n toimivaltuudet turvatarkastuksiin ja – Meksikonlahden vesillä hiljattain sattuneen luonnonkatastrofin jälkeen – sääntelemään avomerillä tapahtuvaa öljynporausta. Kannatamme lähestymistapaa, joka koostuu merivalvontaan liittyvästä koordinoinnista ja yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa tavoitteena yhteisen tietojenvaihtoympäristön luominen ja kansallisten rannikkovartiolaistosten yhdentäminen.

Lisäksi Euroopan parlamentti aikoo tehostaa tutkimus- ja kehittämistoimiaan, jotka koskevat uusiutuvien energiamuotojen käyttöä ja soveltamista, parantaa merenkulkijoiden työoloja (meri-Erasmus-ohjelma) ja lisäksi vielä varmistaa paremmat yhteydet perifeeristen merellisten alueiden välillä. Olemme siis tyytyväisiä Euroopan merikartaston ja merifoorumin luomiseen, ja esitämme eurooppalaisen merentutkimuslaitoksen perustamista Euroopan meripoliittisen seurantakeskuksen ja tietoverkon (EMODNET) toteuttamiseksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhdennetty meripolitiikka on keskeisen tärkeää, jos haluamme hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla sen valtavan vaurauden, jota merellä on meille tarjota, samoin kuin kaikki taloudelliset mahdollisuudet, joita mereen liittyy.

Emme voi unohtaa, että mereen ja rannikkoon liittyvä taloudellinen toimintamme tuottaa 40 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta ja monien tutkimusten mukaan hyödynnettävänä on vielä valtavat kehitysmahdollisuudet. Euroopan sisäisestä kaupasta 40 prosenttia ja Euroopan ulkopuolelle suuntautuvasta viennistä 95 prosenttia tapahtuu meriteitse. Huolimatta näistä luvuista ja valtavista mahdollisuuksista, joita vielä on hyödyntämättä, olemassa ei ole yhdenmukaista eurooppalaista meripolitiikkaa, jonka avulla olisi mahdollista lopettaa meriliikennettä, meritaloutta, uusia teknologioita, rannikkoalueita, merellä tuotettavaa energiaa, kalastusta sekä merten vartiointia ja valvontaa, matkailua, meriympäristön suojelua sekä merentutkimusta koskevien politiikkojemme kehittäminen irrallaan toisistaan. Tämä päätöslauselmaesityksen avulla saadaan muutos nykytilanteeseen.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Meripolitiikan on paitsi käsitettävä öljyntuotantoon ja -kuljetukseen liittyvät pakolliset säännökset myös tarjottava kahteen osaan jakautuva korvaus onnettomuuksista aiheutuvista menetyksistä. Lisäksi meidän on laadittava ylimääräisiä turvallisuussäännöksiä, tehokkaita reagointisäännöksiä ja katastrofien estämiseen tähtäviä toimenpiteitä. Jotta tavoite saavutettaisiin, on muodostettava rahasto, johon kaikki meriympäristössä toimintaa harjoittavat suorittavat maksuja. Jos kaikki erityispiirteet otetaan huomioon, pystymme estämään vaarallisen teknologian käytön öljynporauksessa ja -etsinnässä. Tämä toimii samalla kannustimena uusien ja tehokkaiden teknologioiden kehittämiseksi.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Jos EU:n aluevesillä otetaan käyttöön eriäviä päästörajoja, se on vastoin yhdenmukaista meripolitiikkaa, jossa, kuten on todettu, pyritään ottamaan kaikki tekijät huomioon. Emme saa tässä kohtaa unohtaa myöskään vedenalaisia ydinkokeita. Etenkin ympäristön kannalta herkillä alueilla on pyyntikiintiöiden, kalastuskieltoaluiden ja vesiviljelyä koskevien säännösten lisäksi tärkeää harkita ratkaisuja rannikkomatkailun, sotaharjoitusten, laivaliikenteen, öljyn ja kaasun sekä hiekan ja soran tuotannon hillitsemiseksi sekä myös toimenpiteitä, joilla voidaan estää ympäristökatastrofit, kuten äskettäinen myrkkylietevuoto. Jos eurooppalaiselle rannikoturvallisuusviranomaiselle annettaisiin etusija kansallisiin rannikon valvonnasta vastaaviin viranomaisiin tai merivoimiin nähden, ei toimittaisi kansallisten suvereniteettioikeuksien mukaisesti ja vahvistettaisiin entisestään suuntausta keskittämiseen. Kaiken kaikkiaan vaikuttaa siltä, ettei strategiaa ole kunnolla mietitty loppuun, ja sen vuoksi äänestin sitä vastaan.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), kirjallinen. – (LT) Äänestin asiakirjan puolesta, koska olen sitä mieltä, että yhdenmukaista meripolitiikkaa on tarpeen asianmukaisen ympäristönsuojelun tason varmistamiseksi. Yksi tärkeimmistä periaatteista on eri politiikkojen koordinointi ja tarve varmistaa EU:n meristrategiadirektiivin mukaisen ekosysteemiperustaisen lähestymistavan toteuttaminen. Olen samaa mieltä etenkin asiakirjassa mainituista välineistä merten vartiointia ja valvontaa, meriympäristön suojelua ja tieteellistä tutkimusta varten. Edustan Liettuaa, Itämeren alueella sijaitsevaa valtiota, ja pidän hyvänä sitä, että asiakirjan avulla kiinnitetään huomiota laajempaan tutkimukseen, jonka tarkoituksena on määritellä ja arvioida merten tämänhetkinen tila. Itämeri on yksi meristä, joille taloudellinen toiminta on aiheuttanut eniten vahinkoa, ja yksi maailman saastuneimmista meristä. Kuten Meksikonlahdella sattunut öljyvuotokatastrofi osoitti, herkäät meriekosysteemit voivat vahingoittua hetkessä. Tämän vuoksi kannatan mietintöön liittyvää jäsenvaltioille esitettyä vetoomusta ryhtyä toimiin, jotta laadittaisiin laaja-alainen strategia meriympäristön suojelemiseksi.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Meissnerin mietintö on tasapainoinen teksti, johon sisältyy joukko tärkeitä näkökohtia ja vaatimuksia. Toiminta merenkulkualalla on yksi tärkeimmistä Euroopan tulonlähteistä. Vain joitakin lukuja lainatakseni kyseinen toiminta tuottaa 40 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta ja samanaikaisesti sen osuus on 40 prosenttia Euroopan sisällä käytävästä tavaroiden kaupasta ja 95 prosenttia Euroopan ulkopuolelle suuntautuvasta viennistä. Mietinnössä keskitytään muutamaa keskeiseen seikkaan: asianmukaisten merialan hallintorakenteiden luomiseen kansallisella ja alueellisella tasolla, koordinoituun ja rajatylittävään merten aluesuunnitteluun, merten valvontaan jäsenvaltioiden ja EU:n suojelemiseksi, strategian laatimiseen kestäväää rannikko- ja saaristomatkaileua varten ja siihen, että edistetään eurooppalaista laivanrakennusteollisuutta, joka on jo tällä hetkellä edelläkävijäala, sekä meriliikennettä, jotta voidaan saavuttaa kunnianhimoinen ympäristöystävälliseen merenkulkuun liittyvä tavoite. Edellä mainituista syistä minun oli pakko äänestää puolesta. Meidän on välttämättä varmistettava, että meripolitiikkaan kuuluvien eri alojen välinen viestintä ja alojen integrointi onnistuvat monestakin eri syystä, jotka liittyvät tehokkuuteen, kilpailukykyyn ja meriympäristön kunnioittamiseen ja suojeluun.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentti yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan vahva merenkulkuperinne on yksi Euroopan vahvuuksista. Tämän vuoksi se kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään edelleen eri merialojen tarjoamia mahdollisuuksia laatimalla kunnianhimoisen ”sinisen kasvun” strategian. Se katsoo, että yhdenmetyllä meripolitiikalla olisi pyrittävä kilpailukykyiseen, sosiaaliseen ja kestäväään unioniin. Parlamentti on tässä yhteydessä sitä mieltä, että yhdenmetyllä meripolitiikan kehittämiseen on sisällytettävä saumattomasti talouskehitykselle, korkealle työllisyydelle – erityisesti alan tekeminen kiinnostavammaksi nuorten koulutustoimien ja ”meri-Erasmus” – ohjelman avulla – ja ympäristönsuojelulle asetetut tavoitteet. Parlamentti toteaa siksi, että yhdenmetyllä meripolitiikka olisi liitettävä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin ja aloitteisiin. Lisäksi Euroopan parlamentti pyytää komissiota esittämään vuoteen 2013 mennessä merialojen ja rannikkoalueiden kestäväää kehitystä koskevan laajan, eri aloille ulottuvan strategian, joka perustuu mahdollisuuksien ja toimintatapojen laaja-alaiseen tutkimukseen sekä sidosryhmien laajaan kuulemiseen.

Oreste Rossi (EFD), kirjallinen. – (IT) Vaikka toisaalta on olemassa selvä tarve meripolitiikan integrointiin Euroopan unionin sisällä, koska kyseiseen politiikkaan liittyvät toimet tuottavat 40 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta, toisaalta on oikein säännellä näitä toimia ja ottaa EU:n ulkopuoliset kilpailijat huomioon. Liian usein kalastusta, matkailua, liikennettä ja ympäristönsuojelua koskevia alan säännöksiä on kehitetty erillään ja ottamatta huomioon riskejä, joita liittyy epäoikeudenmukaiseen kilpailuun kolmansien maiden taholta. Esimerkiksi liian tiukkojen päästötavoitteiden ulottaminen koskemaan Euroopan rannikkoalueita saattaa aiheuttaa kilpailun vääristymistä.

Parlamentti on keskustellut muistakin esiin tulleita asioita koskevista teksteistä ja antanut niille hyväksyntänsä, ja niitä on epäilemättä tarpeen koordinoita yhdenmetyllä tavalla. Yksi tällainen kysymys on merivalvonta, jolla on keskeisen tärkeä merkitys valvottaessa laitonta toimintaa, jota usein harjoitetaan lähellä Euroopan rannikkoja ja joka kattaa toimia väärennettyjen tuotteiden salakuljetuksesta kiellettyjen aineiden kuljettamiseen ja laittomaan kalastukseen.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Merellä ja rannikolla tapahtuva Euroopan unionin taloudellinen toiminta tuottaa tällä hetkellä 40 prosenttia unionin bruttokansantuotteesta, ja ennusteiden mukaan on olemassa erittäin suuri todennäköisyys,

että osuus kasvaa tulevaisuudessa. Tästä syystä toiminta merellä on epäilemättä hyvin tärkeää ja yksi Euroopan vahvuuksista. Mielestäni meritaloutta on tarpeen kehittää edelleen.

Olemassa olevaa unionin meripolitiikkaa on laadittu erikseen sellaisilla alueilla kuin meriliikenne, meritalous, uudet teknologiat, rannikkoalueet, merellä tuotettava energia, kalastus sekä merten vartiointi ja valvonta, matkailu, meriympäristön suojelu sekä merentutkimus. Usein näitä erillisiä toimintoja harjoitetaan tavoin, jotka ovat ristiriidassa keskenään ja joista aiheutuu haittaa meripolitiikalle kokonaisuudessaan. On selvää, että yhdenmukaisen meripolitiikan avulla voidaan edistää kestävästä talouskehityksestä Euroopan unionissa. Tämä mahdollistaa muun muassa sen, että voidaan lisätä eri politiikanalojen johdonmukaisuutta, laatia parempia säännöksiä ja monialaisia välineitä sekä hyödyntää meriin ja merielinkeinoihin sisältyviä mahdollisuuksia taloudellisesti ja ekologisesti järkevällä tavalla.

Tämän lisäksi on mielestäni keskeistä tehdä alasta nuorten kannalta kiinnostavampi toteuttamalla koulutustoimia, joiden tavoitteena on kannustaa nuoria työskentelemään alalla.

Salvatore Tatarella (PPE), kirjallinen. – (IT) Yhdenmukainen meripolitiikka koskeva mietintö koskee tärkeää eurooppalaisen talouden alaa. Itse asiassa mereen liittyvät toiminnot ovat EU:lle tärkeä tulonlähde sekä bruttokansantuotteen että Euroopan sisäisen ja ulkopuolelle suuntautuvan tavarakaupan osalta. Mielestäni on syytä painottaa joitakin seikkoja. Ensinnäkin mietinnön mukaan alan tulevat strategiat räätälöidään kunkin merialueen erityispiirteiden mukaan, mutta mielestäni on erittäin tärkeää ottaa huomioon myös erityiset alueelliset olosuhteet. Uudessa meripolitiikassa myös keskitytään turvallisten alusten kehittämiseen ja se tarjoaa suuria mahdollisuuksia eurooppalaisen laivanrakennuksen tulevaisuuden osalta. Meriemme olisi jatkossakin oltava kasvun taustalla vaikuttava liikkeellepaneva voima, minkä vuoksi yhdenmukaisen meripolitiikan kehittämisen kannalta on mielestäni keskeisen tärkeää varmistaa, että eri merielinkeinoja koskevat säännöt ovat yhdenmukaisempia, ja suojattava samalla meriympäristöä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Tähän asti meriliikennettä, meritaloutta, uusia teknologioita, rannikkoalueita, merellä tuotettavaa energiaa, kalastusta sekä merten vartiointia ja valvontaa, matkailua, meriympäristön suojelua sekä merentutkimusta koskevia politiikkoja on kehitetty toisistaan irrallaan. Pirstaloitunut lähestymistapa johtaa kerta toisensa jälkeen keskenään ristiriidassa oleviin toimenpiteisiin, konflikteihin ja epä johdonmukaisuuksiin. Tämän vuoksi on toivottavaa tukeutua yhdenmukaiseen lähestymistapaan, johon ensinnäkin sisältyy kaikkiin päätöksentekotasoihin sovellettava hallintokehys ja joka toiseksi kattaa kaikki alueet ja monialaiset välineet.

Suunniteltaessa toimintoja koordinoitusti kannatan komissiolle esitettyä kehotusta laatia eri merialueille sellaisia strategioita, joiden avulla voidaan ottaa huomioon alueiden erityispiirteet ja hyödyntää niiden mahdollisuuksia.

Tämä olisi hyvä ehdotus syrjäisimmille alueille, kuten Madeira, koska se antaisi alueelle mahdollisuuden hyödyntää mereen liittyviä toimintojaan ja edistää yhteistyötä muiden sen merialueella sijaitsevien alueiden harjoittamien toimintojen kanssa. Syrjäisimpien alueiden aluevesien ansiosta EU:lla on itse asiassa maailman laajin yksinomainen talousvyöhyke, minkä välittömänä seurauksena on se, että merenkulkuun ja mereen liittyvät toiminnot ovat näillä alueilla hyvin tärkeitä.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Ilahtuun kuullessani tämänpäiväisen äänestyksen tulokset. Pirkimisen valtamerten, merten ja rannikkoalueiden kestävään käyttöön ja yhdennettyyn tapaan hallinnoida niitä olisi oltava ensisijainen tavoite Euroopan unionille. Olen vakuuttunut siitä, että yhdennetystä meripolitiikasta on hyötyä sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä. Politiikkojen välisten esteiden poistaminen ja synergian luominen eurooppalaiseen merialueeseen vaikuttavien erilaisten toimintojen välille ovat tavoitteita, joita emme saa unohtaa.

Mielestäni Euroopan parlamentin olisi vaadittava lukuisten alakohtaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, etenkin niiden haitallisten sosiaalisten ja taloudellisten seuraamusten vuoksi, joita kalastajiin usein kohdistuu pyrittäessä elvyttämään kalakantoja tai suojelemaan ekosysteemejä.

Mietintö: Helmut Scholz (A7-0277/2010)

Liam Aylward, Brian Crowley ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (GA) Kannatan sitä mitä mietinnössä sanotaan komission vaatimisesta peruuttamaan neuvottelut Mercosurin kanssa kunnes on päästy yksimielisyyteen uudesta valtuutuksesta, jossa otetaan kaikkien jäsenvaltioiden edut huomioon. Maatalous on laajin tuotannonala Irlannissa, ja sillä on keskeinen merkitys maan talouden elpymisen kannalta. Elpymistä ei pidä vaarantaa. Koska maatalous on keskeisen tärkeä ala EU:n talouden kannalta, Euroopan parlamentin on oltava tiiviisti mukana asiaan liittyvissä neuvotteluissa prosessin jokaisessa vaiheessa. Lisäksi kannatan mietintöön tehtyä tarkistusta sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta, joiden avulla varmistetaan, että kaikki EU:hun tuodut maataloustuotteet täyttävät samat tuotantostandardit kuin eurooppalaiset tuotteet eurooppalaisten kuluttajien suojelun, eläinten hyvinvoinnin, ympäristönsuojelun ja sosiaalisten normien osalta. Irlantilaiset maanviljelijät tekevät erinomaista työstä varmistaessaan, että heidän tuotteensa ja tuotantoprosessinsa ovat huippulaatua, ja vastaavia normeja tarvitaan tasavertaisten toimintaedellytysten, asianmukaisen kilpailun ja eurooppalaisen maataloussektorin kestävyuden varmistamiseksi.

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska Euroopan unioni on vahvistanut talous- ja kauppasuhteitaan Latinalaisen Amerikan kanssa ja tullut sen toiseksi tärkeimmäksi kauppakumppaniksi ja Mercosurin ja Chilen tärkeimmäksi kauppakumppaniksi. Euroopan ja Latinalaisen Amerikan talousalojen lähemmän integroinnin tavoitteena on luoda tilanne, josta kumpikin osapuoli voi hyötyä. EU:n ja Latinalaisen Amerikan maiden välillä tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä, jotta voidaan yhdessä ajaa oikeudenmukaisen, kunnianhimoisen, ja kattavan WTO:n Dohan sopimuksen mahdollisimman nopeaa loppuunsaattamista Madridin julistuksen mukaisten sitoumusten mukaisesti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin vastoin kollegani mietintöä huolimatta siitä, että edustamme samaa ryhmää, ja huolimatta siitä, että hän onnistui sisällyttämään mietintöönsä lukuisia myönteisiä kohtia. Valitettavasti Euroopan oikeistoa edustavat voimat onnistuivat jättämällä tarkistuksilla muuttamaan sisältöä ja periaatteita, joista hän yritti mietinnössä pitää kiinni. En voinut äänestää mietinnön puolesta, kun siinä kaiken muun lisäksi vielä pahoitellaan ”protektionistisina” toimenpiteitä, joihin Argentiina on ryhtynyt rahoituskriisistä selvitäkseen, ja pyydetään komissiolta tällä perusteella epäsuoraan, että se määräisi sanktioita kehotettaessa sitä ”käsittelemään säännöllisesti markkinoille pääsyä koskevaa kysymystä Latinalaisen Amerikan maiden kanssa”. En voinut katsoa läpi sormien markkinasääntöjen ylivaltaa ja Euroopan puuttumista toisten valtioiden

sisäisiin asioihin, etenkin kun kyse on asettumisesta vastustamaan toimenpiteitä, jotka tukevat koheesiota ja suojelevat kyseisten maiden kansalaisia. EU:n ja Latinalaisen Amerikan maiden kaupan ja suhteiden on perustuttava yhdenvertaisuuteen, yhteisvastuuseen sekä työntekijöiden oikeuksien ja ympäristön kunnioittamiseen, eikä etusijaa saa antaa vahvempien valtioiden ja yritysten intresseille.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan unioni perustuu arvojärjestelmään, jonka osalta Latinalaisen Amerikan maat ovat edistyneet viime vuosina merkittävästi. Tällainen edistyminen olisi ehdottomasti palkittava uusien EU:n kauppapolitiikkaan liittyvin aloittein. Jos tähän lisätään kielelliset ja kulttuuriset yhteydet, jotka ovat muovautuneet aikojen kuluessa, meillä on tilaisuus tukea mahdollisimman suurella panoksella yhteiskunnallista kehitystä kyseisissä maissa, olivatpa niiden tilanteet kuinka erilaisia tahansa. Molempien osapuolien on myös hyödyllistä ymmärtää, mitkä keskeiset osatekijät ovat kyseisten maiden poliittisen kehityksen taustalla, ja ryhtyä toimiin kaikkien sellaisten väärinkäytösten estämiseksi, joista saattaa olla vahinkoa kyseisille valtioille tai meille itsellemme. Emme voi muuta kuin pitää hyvänä kauppasuhteiden vahvistamista, kunhan vain kehityspolitiikkoja valvotaan siten, että ne kannustavat jatkossakin parannuksiin.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Huolimatta viime vuosina saavutetusta taloudellisesta ja sosiaalisesta edistyksestä, josta Brasilia on vaikuttavin esimerkki, joka kolmas Latinalaisen Amerikan asukas kärsii köyhyydestä. Latinalaisessa Amerikassa elävät lapset ja nuoret kärsivät suuresta määrin tästä vitsauksesta, sillä yli puolet heistä on vailla riittäviä aineellisia varoja. On todennäköistä, että tilanne vaikuttaa heidän koulutuksensa ja uransa kulkuun ja sillä on pitkäkestoisia vaikutuksia yhteiskuntiin, joissa he elävät. Ajankohtana, jolloin EU:n kauppapolitiikan on otettava merkittävä rooli tavoiteltaessa vuosittain tavoitteita, meidän on mielestäni keskityttävä enemmän Keski- ja Etelä-Amerikan valtioiden tukemiseen niiden torjuessa köyhyyttä, lisätessä ostovoimaa ja alkaessa soveltaa kestävä kehitystä.

Michel Dantin (PPE), kirjallinen. – (FR) Albert Dessin ja 77 muun Euroopan parlamentin jäsenen kanssa jättämässäni tarkistuksessa vaaditaan, että EU:hun tuodut maataloustuotteet ovat täysin eurooppalaisten terveys-, sosiaali-, kuluttajansuoja-, ympäristönsuojelu- ja eläinsuojelunormien mukaisia. Onhan loppujen lopuksi uskomatonta vaatia, että eurooppalaiset maanviljelijät noudattavat maailman tiukimpia tuotantostandardeja, kun samanaikaisesti lisätään sellaisten maataloustuotteiden määrää, joita voidaan tuoda Eurooppaan ilman, että samaisia standardeja noudatetaan.

Kuluttajien on voitava hyötyä yhdestä ja samasta suojelun tasosta riippumatta siitä, mitä he ostavat, ja maanviljelijöitä on palkittava heidän valtavista ponnisteluistaan eikä altistaa heitä lähtökohtaisesti epäoikeudenmukaiselle kilpailulle, joka uhkaa kolmansien maiden taholta. Tämä on joka tapauksessa minun käsitykseni tasapainoisesta elintarvike- ja maatalouspolitiikasta. Päätöslauselmalla lähetetään komissiolle ja kolmansille maille selkeä viesti, minkä vuoksi kannatan sitä.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Parlamentin hyväksymä mietintö Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteista voisi hyvinkin luoda oikeuskäytäntöä. Latinalaisen Amerikan kanssa tehtyihin kauppasopimuksiin sisältyy erittäin arkaluonteinen maataloutta käsittelevä osio. Tämän vuoksi parlamentti vaati, että maataloustuotteiden tuonnissa EU:hun on edellytettävä, että siinä noudatetaan eurooppalaisia kuluttajansuoja-, eläinsuojelu- ja ympäristönsuojelunormeja sekä sosiaalisia vähimmäisnormeja. Nyt on komission asia ottaa huomioon tämä parlamentin poliittinen vaatimus tulevissa

neuvotteluissa. Parlamentti on esittänyt toiveen, että neuvotteluissa pyrittäisiin kiinnittämään erityishuomiota syrjäisimpiin alueisiin, koska Latinalainen Amerikka kilpailee niiden kanssa eräillä tuotteilla, etenkin banaaneilla. Tästä syystä parlamentti pyysi, että syrjäisimpien alueiden strategiset ja perinteiset alat säilytetään ja niille myönnetään asianmukaisia korvauksia niiden lupauksen mukaisesti, joita EU antoi näille alueille vuonna 2009.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan unionin kauppasuhteita Latinalaisen Amerikan kanssa koskevan mietinnön puolesta, koska suhteiden olisi oltava ensisijaisen tärkeä asia EU:lle. EU on tällä hetkellä Latinalaisen Amerikan toiseksi tärkein kauppakumppani ja Mercosurin ja Chilen johtava kauppakumppani. EU:n kauppapolitiikalla olisi oltava tärkeä rooli vuosittuhattavoitteiden saavuttamisessa ja ihmisoikeuksista, elintarviketurvasta ja ympäristön kestävydestä annettujen kansainvälisten sitoumusten täyttämässä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksessa määritellään EU:n kauppapolitiikka keskeiseksi osaksi unionin yleisiä ulkoisia toimia. Viime aikoina Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen välinen kauppa on ollut laskussa, koska Aasian maat ovat yhä suuremmassa määrin osallistuneet Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen ulkomaankauppaan huolimatta siitä, että EU on edelleen Latinalaisen Amerikan toiseksi tärkein kauppakumppani. Vaikka Euroopan unionin ja Meksikon ja Chilen välillä tehdyt assosiaatiosopimukset ovat merkittävästi kasvattaneet kauppaa, Meksikon ja Euroopan välinen kauppa on yhä vaatimatonta verrattuna Meksikon ja Yhdysvaltojen väliseen kauppaan. Tästä syystä korostan, että molempien osapuolien on tarpeen kehittää laajempi kauppaan liittyvien taloudellisten toimien kirjo. EU:n LAC-maihin viemistä tuotteista suurin osa (yli 85 %) on nykyään teollisuustuotteita. Sitä vastoin LAC-maiden EU:hun suuntautuvasta viennistä yli 40 prosenttia on perushyödykkeitä. Tämän vuoksi on käytettävä varoja ja teknistä apua sellaisten ohjelmien määrittämiseksi ja rahoittamiseksi, jotka luovat paikallisia ja alueellisia tuotantomahdollisuuksia sekä mahdollistavat syrjäytyneille yhteisöille ja pk-yrityksille kestävän pääsyn maailmanmarkkinoille.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Emme äänestäneet tämän mietinnön puolesta siihen sisältyvien ristiriitaisuuksien vuoksi. Vaikka on totta, että siihen sisältyy joitakin myönteisiä seikkoja, jotka liittyvät Latinalaisen Amerikan uuteen todellisuuteen, monia sen kohdista on mahdoton hyväksyä.

Myönteisiä seikkoja, joita haluamme korostaa, on esimerkiksi sen tunnustaminen, että kaikilla valtioilla on oikeus perustaa tarvittavat mekanismit elintarviketurvansa puolustamiseksi sekä pienten ja keskisuurten elintarviketuottajien toiminnan säilymisen ja kehityksen varmistamiseksi.

Toisissa kohdissa kuitenkin sanotaan täysin päinvastoin, kun parlamentti ”pahoittelee joidenkin Latinalaisen Amerikan maiden, erityisesti Argentiinan, rahoituskriisin aikana toteuttamia protektionistisia toimenpiteitä; kehottaa komissiota käsittelemään säännöllisesti markkinoille pääsyä koskevaa kysymystä Latinalaisen Amerikan maiden kanssa”, tai myös kun se väittää olevansa ”syvästi huolestunut Argentiinan viranomaisten viime aikoina toteuttamista rajoittavista toimenpiteistä, jotka koskevat elintarvikkeita, joita tuodaan kolmansista maista, Euroopan unioni mukaan luettuna”.

Joistakin parlamentin ehdotuksista selväksi käyvää kannatusta kansainvälisen kaupan vapauttamiselle on yhtä lailla mahdoton hyväksyä, vaikka mietinnön muissa kohdissa on myös tästä poikkeavia erilaisia näkemyksiä.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Euroopan unionilla on Latinalaisen Amerikan maiden kanssa hyvät taloussuhteet paitsi WTO:n tasolla myös kahdenvälisellä ja monenvälisellä tasolla. Kauppa- ja taloussuhteita on jatkossakin kehitettävä ottaen huomioon EU:n talouden herkäät alat. Tämän vuoksi kannatan avoimesti 30 kohtaan jätettyä tarkistusta, jossa vaaditaan, että ”maataloustuotteiden tuonnissa EU:hun on edellytettävä, että siinä noudatetaan eurooppalaisia kuluttajansuoja-, eläinsuojelu- ja ympäristönsuojelunormeja sekä sosiaalisia vähimmäisnormeja”. EU:n kansalaisten on noudatettava korkeita tuotantostandardeja eikä heitä saisi saattaa epäedulliseen asemaan epäoikeudenmukaisen kilpailun seurauksena. Jotta voidaan varmistaa, että kustannukset katetaan, tarvitaan suunnittelua ja turvattuja tuloja. Nämä asiat on myös otettava huomioon vapaakauppasopimusten yhteydessä.

Mario Mauro (PPE), kirjallinen. – (IT) Lukuun ottamatta tarkistusta 32, josta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on vaatinut erillistä äänestystä ja jota vastaan me kaikki aiomme äänestää, mietintö kokonaisuudessaan olisi hyväksyttävä, koska se tarjoaa hyödyllisen katsauksen tilanteesta, joka liittyy Latinalaisen Amerikan suhteeseemme. Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välinen huippukokous, joka pidettiin 18. toukokuuta Madridissa, antoi voimakkaan sysäyksen kehittää kahden osapuolen välisiä suhteita, joista tulee vuosi vuodelta vahvempia. Kumpikaan osapuoli ei voi luopua kauppasuhteesta toisen kanssa, vaikka tietysti kyseisen suhteen on tuotettava konkreettisia tuloksia ja johdettava väestöjen elinolosuhteiden paranemiseen.

Mairead McGuinness (PPE), kirjallinen. – (EN) Huolimatta siitä, että olen samaa mieltä monista tämän mietinnön elementeistä, äänestin lopullisessa äänestyksessä sitä vastaan. Mietinnössä kannatetaan avoimesti kauppaneuvottelujen uudelleen käynnistämistä Mercosur-valtioiden kanssa. Vaikka kannatan kehotuksia varmistaa, että kolmansista maista tuodut tuotteet tuotetaan EU:n normien mukaisesti, EU:n ja Mercosurin assosiaatiosopimuksesta aiheutuu kielteisiä seuraamuksia Euroopan maataloudelle, etenkin karjankasvatusalallemme. Komissio ei ole onnistunut tekemään EU:n maataloutta koskevaan sopimukseen liittyvää vaikutustenarviota sen jälkeen, kun se aiemmin tänä vuonna käynnisti uudelleen neuvottelut Mercosur-ryhmän kanssa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska EU on Latinalaisen Amerikan pääsijoittaja ja toiseksi suurin kauppakumppani ja koska se antaa myös eniten kehitysapua, mielestämme nämä tiedot riittävät selkeän ja hyvin määritellyn strategian kehittämiseen EU:n ja Latinalaisen Amerikan välistä kauppasuhdetta varten. Me puollamme selvien suuntaviivojen määrittelemistä sille, mikä on paras tapa tehdä yhteistyötä poliittisen vakauden edistämiseksi, ilmastonmuutoksen torjumiseksi, siirtolaisuusvirtojen hallitsemiseksi ja luonnonkatastrofien ehkäisemiseksi. Hyvä tapa tarjota Latinalaiselle Amerikalle sen tarvitsemaa apua on lujittaa kahden blokin välistä kauppasuhdetta, joka työn tultua valmiiksi on yksi maailman merkittävimmistä. Ei pidä kuitenkaan unohtaa Euroopan syrjäisimpiä alueita, joihin joidenkin maataloustuotteiden tuonti saattaa vaikuttaa, etenkin Portugalille kuuluvaa Madeiran aluetta banaanintuonnin osalta. Meidän on saatava aikaan tasapainoinen sopimus, joka antaa Latinalaisen Amerikan valtioille edellytykset kehittyä siten, ettei samalla vahingoiteta joidenkin jäsenvaltioiden talouden eri osa-alueita, etenkin maatalousalalla.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Muutaman viime vuoden kuluessa Latinalaisesta Amerikasta on tullut kehittyvän talouden alue. Kauppasopimukset Etelä-Amerikan valtioiden kanssa merkitsevät erittäin myönteistä kehitystä. Koska Euroopan unioni on jo harjoittanut hyvin tärkeää kehitystoimintaa, sen olisi nyt entisestään vahvistettava asemaansa alueen toiseksi suurimpana kauppakumppanina, kuten Venäjä jo tekee. EU:n olisi kuitenkin harkittava tarkkaan, minkä valtioiden kanssa se käy kauppaa, sillä työntekijöiden hyväksikäyttö on edelleen yleistä monissa Etelä-Amerikan valtioissa. Äänestin mietintöä vastaan, koska siinä kiinnitetään liian vähän huomiota Latinalaisen Amerikan toisinaan hyvin surkeisiin työoloihin ja esitetään liian vähän ehdotuksia niiden kohentamiseksi.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Esittelijä kannattaa markkinoiden täydellistä avaamista EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisessä kaupassa. Myöskään EU:n ja Mercosurin assosiaatiosopimukseen liittyviä ongelmia ei valoteta mietinnössä asianmukaisesti. Äänestin siis mietintöä vastaan.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta, koska mielestäni on tärkeää lähettää komissiolle viesti, joka osoittaa, että Euroopan parlamentti pyrkii päättäväisesti luomaan entistäkin tiiviimmät yhteydet Latinalaisen Amerikan kanssa. Etelä-Amerikalla on lukuisista historiallisista, yhteiskunnallisista ja taloudellisista syistä paljon yhteistä Euroopan kanssa. Kauppasuhteemme ovat aina olleet erinomaiset, mutta niitä on vahvistettava ja tuettava, myös molempien mantereiden uusien vaatimusten vuoksi. Emme saa unohtaa, miten tärkeitä ovat eräät valtiot, joita on kenties aiemmin pidetty kehitysmaina mutta jotka ovat nyt todellisia maailmanlaajuisia talousmahteja. Kaiken tämän vuoksi olen sitä mieltä, että Euroopan on jatkossakin pidettävä kiinni roolistaan muut ohittavana kauppakumppanina, opastajana ja erityisenä vertailukohtana kaikille alueen valtioille.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Äänestin Scholzin mietinnön puolesta, koska Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan valtioiden kauppasuhteisiin suunnatun tuen lisääminen johtuu kyseisellä alueella toteutetuista merkittävistä demokraattisista uudistuksista ja parannuksista siihen, miten ihmisoikeuksia suojellaan. Meidän on kuitenkin varmistettava, että tulevat kauppasuhteet näiden kahden alueen välillä eivät vaaranna tätä edistystä ja että EU:hun tuodut tuotteet ovat eurooppalaisten normien mukaisia laadun, kuluttajien turvallisuuden ja ympäristönsuojelun osalta. Lisäksi olen samaa mieltä siitä, että komission olisi osoitettava olevansa enemmän huolissaan pantaessa täytäntöön tai laajennettaessa kauppasopimuksia sellaisten valtioiden kanssa, jotka jatkavat perustavien ihmisoikeuksien rikkomista.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteista 21. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, sillä mielestäni vapaat markkinat piristävät maailmantaloutta ja saattavat vaikuttaa merkittävästi Latinalaisen Amerikan valtioiden kehitykseen. Olen kuitenkin sitä mieltä, että Euroopan komission saamia valtuuksia johtaa neuvotteluprosessia olisi arvioitava uudelleen, koska valtuutus on liian vanha eikä se ole enää asianmukainen niissä olosuhteissa, joissa neuvotteluja tätä nykyä käydään. Uudelleenarvioinnin yhteydessä on varmasti tilaisuus korostaa sitä, että ennen sopimusten tekemistä on tehtävä tutkimuksia niiden vaikutuksesta EU:n tuotannon ja etenkin maatalouden rakenteisiin. Lisäksi olisi asetettava tiukasti vastoin sitä, että maataloustuotteita voidaan edelleen käyttää jonkinlaisena vaihtovaluuttana toisentasoisten kaupallisten etujen saavuttamiseksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestimme lopulta tätä tekstiä vastaan siitä syystä, että tarkemmat ehdotukset suojata Latinalaista Amerikkaa spekulatiivisilta hyökkäyksiltä ja ilmastonmuutokseen liittyviltä ilmiöiltä, hillitä haluuta hyökkäävään vientiin, välttää ympäristöperusteista polkumyyntiä ja asettaa esteitä rahoituspalvelujen vapauttamiselle vesittyivät laadittaessa kompromisseja, joiden avulla pyrittiin suojautumaan vieläkin järkyttävämpiä espanjalaisia sanamuotoja vastaan. Pyrkimys unohtaa epäonnekas Dohan kehitysohjelma WTO:ssa ja keskittyä työhön, jolla tähdätään uusiin haasteisiin liittyvään kaupan sääntelyyn, kääntyi pääläelleen ja muuttui jo tuhanteen kertaan toistetuksi kehotukseksi saada pikaisesti aikaan kunnianhimoinen, oikeudenmukainen ja kattava Dohan kehitysohjelma.

Myös elintarvikeomavaraisuuden käsitteestä luovuttiin. Sen sijaan, että asioista puhuttaisiin niiden oikeilla nimillä, mietinnössä vain ”painotetaan sitä, kuinka tärkeää on...” kaikkien konkreettisten lukujen, tavoitteiden ja määräaikaisten hylkäämisen jälkeen. Mietintö ei siis tuo minkäänlaista lisäarvoa olemassa oleviin asiakirjoihin. Tarkkojen vaatimusten osalta se jää niistä jälkeen.

Oreste Rossi (EFD), kirjallinen. – (IT) Mietintö saa tukemme, koska siinä painotetaan EU:n sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen välisten suhteiden vahvistamista. Euroopan unionin erityisenä tehtävänä on toimia taloudellisena ja kaupallisena toimijana kansainvälisellä näyttämöllä ja selviytyä kilpailussa vastaan sen kumppaneita Yhdysvaltoja ja Kiinaa, joilla on jalansija Latinalaisen Amerikan markkinoilla.

Harva ala hyöttyy kyseisistä kauppasuhteista. 85 prosenttia LAC-maihin viedyistä tuotteista on teollisuustuotteita, kun taas EU:hun suuntautuvasta viennistä yli 40 prosenttia on perushyödykkeitä. Keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä kauppasuhteita olisi vahvistettava selkeiden ja avoimien sääntöjen mukaisesti.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on ennen kaikkea ihmisoikeuksien noudattamisen puolestapuhuja. Tästä syystä meidän on mielestäni keskityttävä hyvin tarkasti ihmisoikeuksien kunnioittamiseen Kolumbiassa ennen kaupan vapauttamista kyseisen maan kanssa. Toisaalta, kun kyse on elintarvikkeiden tuonnista Latinalaisesta Amerikasta, meidän on varmistettava, että kyseiset valtiot noudattavat samoja laatuun ja eläintensuojeluun liittyviä normeja kuin omatkin tuottajamme.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n yleinen kauppapolitiikka on keskeinen ja tärkeä osa unionin yleisiä ulkoisia toimia. Sillä voisi olla hyvin positiivinen merkitys pyrittäessä luomaan vaurautta, samoin kuin taloudellisissa ja poliittisissa suhteissa Euroopan ja Latinalaisen Amerikan ihmisten ja valtioiden välillä. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö talouksien syvempi yhdentyminen voisi olla molempia osapuolia hyödyttävä tilanne, etenkin uusien ja entistä parempien työpaikkojen luomisen kannalta. Tiedän kuitenkin millaisia vaikutuksia EU:n ja Latinalaisen Amerikan maiden välillä allekirjoitetuilla kauppasopimuksilla saattaa olla syrjäisimpien alueiden talouksiin.

Madeiran alueella, josta minä tulen, seuraamukset ovat erityisen hyvin nähtävillä banaanintuotannon osalta. Olenkin sitä mieltä, että tämä tuotannonala ja muut syrjäisimpien alueiden strategiset ja perinteiset alat olisi säilytettävä.

Tämän vuoksi ja Euroopan unionin niille antamien lupauksen mukaisesti syrjäisimpien alueiden olisi saatava asianmukaisia korvauksia siten, että erityistä huomiota kiinnitetään niiden haavoittuviin talouksiin. Mietinnössä annetaan näille alueille tähän liittyvät takeet, joten äänestin sen puolesta.

Puhemies. – (EN) Jumala siunatkoon lapsianne. Keskeytän istunnon tähän siunaukseen.

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.05 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (FR) Haluan ainoastaan ilmoittaa parlamentille tiedon, jonka juuri sain.

Jo joidenkin viikkojen ajan eräiden Länsi-Saharassa sijaitsevien miehitettyjen kaupunkien ympäristössä on tapahtunut jotakin uutta ja ennen näkemätöntä eli yli 12 000 saharalaista miestä, naista ja lasta on jättämässä meidän tässä keskustellessamme kotinsa ja muuttamassa teltoihin Laayounen, Es Smaran ja Boujdourin lähistölle.

Muutot, joiden määrä lisääntyy tasaisesti, lienevät uusi tapa osoittaa mieltä vastoin näiden alueiden alkuperäisten asukkaiden kestäväntä poliittista ja sosioekonomista tilannetta.

Kerron tämän tässä ja nyt, koska Marokon hallinnon lukuisten väkivaltaisten toimien aiheuttama ongelma saattaa huolestuttavalla tavalla pahentua ensi viikonloppuna. Tämän vuoksi pyydän parlamenttia olemaan valmiina reagoimaan tilanteeseen sen kehittymisen edellyttämällä tavalla.

Puhemies. – (EN) Otan tämän huomioon. Kyse on tietysti työjärjestyspuheenvuorosta, ja Länsi-Saharan tilanne ja Marokon tilanne eivät ole asioita, joista on tarkoitus keskustella tänä iltapäivänä. Panen kuitenkin merkille, mitä sanoitte.

(Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.)

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

11. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista

11.1. Pakkohäädöt Zimbabwessa

Anneli Jäätteenmäki, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme jälleen kerran Zimbabwen vaikeasta tilanteesta.

Tänä päivänä maassa vallitseva korkea inflaatio hipoo jo satojatuhsia prosentteja ja työttömiä on niin paljon, että yli 90 miljoonaa ihmistä on ilman elantoa. Maassa esiintyy myös hyvin paljon ihmisoikeusloukkauksia.

Parlamentti kysyy, mitä olisi tehtävä. Olemme sanoneet useaan otteeseen, ettemme hyväksy ihmisoikeusloukkauksia. Olemme käskyttäneet afrikkalaisia valtioita, mutta mitään ei ole saatu aikaan.

Olen sitä mieltä, että kun tulevaisuudessa annamme humanitaarista apua Afrikan valtioille, meidän on asetettava sen ehdoksi ihmisoikeuksien noudattaminen. Emme ole joissakin tapauksissa olleet riittävän tiukkoja ja toisissa tapauksissa olemme ainoastaan sanelleet, mitä on tehtävä.

Ehkä meidän olisi tehtävä tiiviimpää yhteistyötä kaikkien Afrikan maiden ja Afrikan unionin kanssa ja yritettävä saada ne ymmärtämään tilanne, jotta Euroopan unionin ei tarvitse jatkaa rahan antamista, jos ihmisoikeusloukkaukset jatkuvat.

Judith Sargentini, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, päätöslauselmamme ensimmäinen luetelmakohta kertoo kaiken: ”ottaa huomioon lukuisat aikaisemmat päätöslauselmasa Zimbabwesta, joista viimeisin on annettu 8. heinäkuuta tänä vuonna”. Tuolloin kyse oli ihmisoikeusrikkomuksista Zimbabwen timanttikentillä ja nyt puhutaan Hararen ympärillä tapahtuvista hädöistä.

Nyt häädetään ihmisiä, joita häädettiin jo vuonna 2005 operaatio Murambatsvinassa, joka kuinka ollakaan tarkoittaa ”roskien siivoamista”. Samat ihmiset, jotka viimeksi siivottiin pois tieltä roskina, häädetään nyt uudelleen. Viimeksi Mugaben hallitus kävi taisteluaan MDC-puoluetta vastaan. Tällä kertaa kyseessä on Zanun ja MDC:n yhteishallitus. Minun on sanottava, että olen syvästi pettynyt siihen, että tästä yhteishallituksesta huolimatta tällaiset ihmisoikeusloukkaukset yhä jatkuvat.

En usko, että tämä on viimeinen Zimbabwea koskeva päätöslauselmamme. Olen läsnä seuraavalla kerralla ja esitän huomautukseni uudelleen.

Véronique De Keyser, *laatija*. – (FR) Arvoisa puhemies, tämän humanitaarisen hätätilanteen taustalla on Robert Mugaben ja Morgan Tsvangirain välinen poliittinen eripuraisuus, ja tämä eripuraisuus konkretisoituu Euroopan unionille esitettyinä pyyntönä olla hyväksymättä Mugaben yksipuolisesti nimittämiä uusia suurlähettiläitä. Tämä humanitaarinen hätätilanne on kuitenkin syytä yhdistää vaaleihin ja siihen poliittiseen hyötyyn, joka voidaan saavuttaa ajamalla ihmisjoukkoja pois asuma-alueilta, joissa ne oleskelevat.

Palatkaamme takaisin vuoden 2005 kesäkuuhun ja operaatio Murambatsvinaan, joka juuri mainittiin: eräs asuinyhdyskunta joutui Robert Mugaben voimakkaan ja ainoastaan poliittisiin syihin perustuvan puskutraktorihyökkäyksen kohteeksi ja 700 000 ihmistä menetti kotinsa. Samoin on käymässä tällä hetkellä: 20 000 Zimbabwen köyhintä ihmistä, jotka asuvat Hatcliffe Extension -asuiyhdyskunnassa, ei kovinkaan kaukana Hararesta, on uhattu häätää pakolla vain siksi, ettei heillä ole varaa maksaa heiltä perittäviä kohtuuttoman korkeita vuokria; kyse on melko laajasta operaatiosta.

Muistakaamme myös, että humanitaarinen ja taloudellinen tilanne on käymässä entistä huonommaksi miljoonien zimbabwelaisten kannalta, että aisia esiintyy Zimbabwessa neljänneksi eniten maailmassa ja että lapsikuolleisuus on siellä jatkuvassa kasvussa.

Tässäpä koko liuta syytä hätätilanteeseen ja vetoituksen esittämiseen koko kansainväliselle yhteisölle sen varmistamiseksi, että tätä Zimbabwen koalitiollahituksen sisällä löytynyttä sovintoa – en halua puhua näennäisestä sovinnosta, vaan tosiaankin sovinnosta – ei tuhota vaaleja edeltävien voimallisten valmistelujen tuoksinassa.

Marie-Christine Vergiat, *laatija*. – (FR) Arvoisa puhemies, olen taipuvainen ajattelemaan, että ihmisoikeustilanne Zimbabwessa ei valitettavasti ole sellainen, mitä tavanomaisesti kutsumme tässä istuntosalissa hätätilanteeksi.

Ihmisoikeuksia loukataan tuossa maassa itse asiassa toistuvasti, kuten osoittavat ne lukuisat päätöslauselmat, joista tässä istuntosalissa on äänestetty. Viimeisimmässä, kuten on todettu, otimme esille tutkimus- ja kehityskeskus CRD:n perustajan ja johtajan Farai Muguwun

22. heinäkuuta tapahtuneen pidätyksen. Hänen rikoksensa oli raportoida julmuuksista, joihin muun muassa sotilasviranomaiset olivat syyllistyneet timanttikentillä.

Tänään käsittelemme pakkohäätöihin liittyvää kysymystä. Kysymys ei ole uusi. Kuten Véronique De Keyser sanoi, Zimbabwen viranomaiset suorittivat tämänkaltaisen operaation vuonna 2005. Sitä kutsuttiin operaatio ”Murambatsvinaksi”, joka tarkoittaa järjestyksen palauttamista. Olette varmaan samaa mieltä siitä, että se oli melkoinen ohjelma, ja se osoittaa selvästi, mitä Zimbabwen viranomaiset tarkoittavat sanalla järjestys. Tuolloin kyse oli 700 000 ihmisestä.

Kansainvälinen yhteisö tuomitsi yksimielisesti käytetyt menetelmät. Millainen tilanne on tänä päivänä? Suurin osa ihmisistä, joita asia koskee, elävät edelleen teltoissa. Mikä pahinta, elokuussa aseistetut poliisit – korostan, että kyse oli todella poliiseista – tulivat paikalle syyttämään tuleen noin 250 siirtymään joutuneen ja kotinsa Hararen laitamille pystyttäneen henkilön teltat. 20 000:ta ihmistä – tämäkin on jo kerrottu – uhkaa tänä päivänä sama kohtalo, koska he eivät ole maksaneet asumisveroaan, johon heillä ei oikeasti ole varaa.

Nämä miehet, naiset ja lapset ovat itse asiassa maan köyhimpien ihmisten joukossa. Aiommeko sallia tämän sanomatta mitään? Aiommeko muistuttaa Zimbabwen viranomaisia jälleen kerran heidän kansainvälisistä sitoumuksistaan, kuten Catherine Ashton teki äskeisessä EU:n ja Zimbabwen välisessä huippukokouksessa heinäkuussa?

Olemme hyvin perillä siitä, että presidentti Mugaben ja pääministerin välillä on ollut hankausta siitä lähtien, kun yleinen poliittinen sopimus allekirjoitettiin 15. syyskuuta 2008 ja kansallisen yhtenäisyyden hallitus nimitettiin 13. päivä helmikuuta viime vuonna.

Äskettäin presidentti Mugabe uhkasi hajottaa hallituksen saman tien, koska se oli uskaltanut muistuttaa häntä hänen perustuslaillisista velvoitteistaan.

On aika ryhtyä toimiin Zimbabwessa ja monissa muissakin maissa ympäri maailmaa, jotta lopetettaisiin vuoropuhelun käyminen sellaisten diktaattorien kanssa, jotka pitävät valtaa turvautumalla voimankäyttöön ja petoksiin ja joiden ainoana tarkoituksena on ryöstää maansa resurssit omiin tarkoituksiinsa.

Alain Cadec, *laatija*. – (FR) Arvoisa puhemies, yritän pitäytyä minuutissa, jonka olen saanut aikaa.

Arvoisa puhemies, nämä ovat synkkiä aikoja Zimbabwelle. Jälleen kerran meidän on hyväksyttävä kiireellinen päätöslauselma, joka koskee tätä Afrikan maata. Tässä päätöslauselmassa tuomitaan ihmisoikeusloukkaukset, jotka liittyvät operaatio Murambatsvinaan, josta juuri äsken keskustelimme. Operaatio käynnistettiin vuonna 2005, ja paitsi että 700 000 ihmistä joutui siirtymään sen vuoksi, siinä myös tuhottiin heidän kotinsa ja vietiin heidän elantonsa. 20 000 näistä siirtymään joutuneista ihmisistä joutuu elämään tilapäissuojissa äärimmäisessä köyhyydessä, turvattomuudessa ja ahtaudessa.

Olemme huolissamme tästä kestävästä tilanteesta. Meidän on pyydettävä Zimbabwen kansallisen yhtenäisyyden hallitusta – kuten on jo todettu, se ei oikeasti edusta kansallista yhtenäisyyttä – toimittamaan ihmisille se, mitä he vähintään tarvitsevat pysyäkseen hengissä, ja kumoamaan esimerkiksi Hatcliffen alueella Hararen laitamilla vaaditut asumisverot, joita voi verrata lähes kiristykseen. Tämä tilanne on otettava esiin äänestyksen yhteydessä.

Kehotan Etelä-Afrikkaa, jolla on keskeinen rooli eteläisessä Afrikassa, ja Euroopan unionia yhdessä edistämään Zimbabwen viranomaisten kanssa käytävää vuoropuhelua

sosioekonomisista olosuhteista, joissa maa tätä nykyä on. Ensi viikolla järjestettävä tapaamisemme eteläafrikkalaisten kollegojemme kanssa on myös, näin toivon, tilaisuus keskustella tästä murhenäytelmästä.

Nirj Deva, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, kerta toisensa jälkeen tämä parlamentti on antanut päätöslausemia, joissa tuomitaan Zimbabwen tragedia. Kerta toisensa jälkeen Robert Mugabe on jättänyt meidät huomiotta ja jatkanut niin kuin meitä ei olisi olemassakaan tai mielipiteillämme ei olisi väliä.

On jotain mitä voimme tehdä välittömästi kertoaksemme presidentti Mugabelle, että mielipiteillämme on merkitystä: meidän ei pidä hyväksyä Margaret Muchadan valtuuksia. Presidentti Mugabe on nimennyt hänet yksipuolisesti ja täysin vastoin Zimbabwen perustuslakia Zimbabwen EU:n lähettilääksi.

Kollegani Geoffrey Van Orden on kirjoittanut komission puheenjohtaja Barrosolle ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuyille asiasta. Jos meillä on edes vähän kanttia, meidän olisi osoitettava meidät jyränneelle Mugabelle, että meillä on merkitystä, ja vaadittava tätä naista, hänen lähettilästään, palaamaan kotiinsa.

Filip Kaczmarek, *PPE-ryhmän puolesta*. – (PL) Zimbabwen häädöt ovat räikeä kansainvälisesti tunnustettujen ihmisoikeuksien loukkaus. Pakkohäädöt, joihin ei liity korvausta tai vaihtoehtoista majoitusta, ovat täysin vastoin kansainvälistä oikeutta. Zimbabwen hallitus loukkaa ennennäkemättömän räikeästi Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen perusoikeuksien kirjassa taattuja kansalaisyhteisöjä, poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia. Häätöjen jatkaminen nöyryyttää yhä useampia ihmisiä ja saattaa heidät kodittomiksi.

Vaadimme Zimbabwen hallitusta lakkauttamaan nämä käytänteet ja lopettamaan pakkohäädöt. Ihmisille, jotka on jo häädetty, olisi tarjottava oikeussuojaa, samoin kuin heidän omaisuudelleen, uhrien olisi saatava korvauksia ja heidän tilanteensa olisi korjattava, ja ennen kaikkea kaikille ihmisille olisi taattava katto pään päälle ja mahdollisuus saada elintarvikkeita ja vettä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *S&D-ryhmän puolesta*. – (PL) Tarvitsee vain tehdä luettelo Zimbabwella koskevista sanomalehtien otsikoista viideltä viimeiseltä vuodelta saadakseen kuvan siitä, millaiset ovat olot maassa, jota presidentti Robert Mugabe on hallinnut viimeiset kolme vuosikymmentä. Otsikot kuten ”Zimbabwe – poliisi pieksi oppositiota” tai ”Mugabe on tuhonnut Afrikan” ovat lievimpien ilmausten joukossa, ja afrikkalaista hallintojärjestelmää edustaviin viranomaisiin kohdistuu jatkuva kansainvälisen mielipiteen paine. Äärimmäinen köyhyys ja puutteet lääketieteellisten peruspalvelujen saatavuudessa, jättimäiset työttömyysluvut, jotka nousevat 90 prosenttiin, ja lyhyt keskimääräinen elinikä, joka on tänä päivänä vain 44 vuotta, ovat Zimbabwen karua todellisuutta.

Näissä olosuhteissa on vaikea ymmärtää, miksi hallitus pitää ensisijaisena tavoitteena 20 000 kansalaisen karkottamista pääkaupunki Hararen esikaupunkialueilta ja pakottaa heidät luopumaan heidän vaatimattomasta omaisuudestaan. Yhdyn kansainvälisten järjestöjen kuten Amnesty Internationalin Zimbabwen hallitukselle esittämiin vetoamuksiin, että se lopettaisi omien kansalaistensa sortamisen ja keskittyisi tarjoamaan heille todellista apua kouluissa, sairaaloissa ja työmarkkinoilla. Zimbabwella, joka on köyhä maa, ei ole varaa tuhlaata aikaa ja rahaa investoimalla muihin alueisiin.

Marietje Schaake, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, marraskuussa Libyassa pidettävässä EU:n ja Afrikan huippukokouksessa olisi neuvoteltava siitä, että Mugabe ja hänen läheiset kannattajansa ovat edelleen jatkuvana kompastuskivenä Zimbabwen poliittisessa ja taloudellisessa jälleenrakentamis- ja sovitteluprosessissa. He käyttävät maan taloudellisia resursseja omaksi hyödykseen eivätkä takaa kansalaisilleen perusoikeuksia.

Noin 20 000:ta Hararen laitamilla elävää ihmistä on uhkailtu pakkohäädöillä. Hallitus vaatii asukailta jopa 140 Yhdysvaltojen dollarin suuruista maksua vuokrasopimuksen uusimisesta, mutta maassa, jossa tulot henkeä kohden ovat alle 100 Yhdysvaltojen dollaria, tämä on tietenkin mahdotonta, ja näin ollen pyyntö itsessään on lupa väärinkäytöksiin. 70 000 ihmistä häädettiin vuonna 2005, ja nämä ihmiset elävät vieläkin vaikeissa oloissa.

Yleisesti ottaen Zimbabwen humanitaarinen, poliittinen ja taloudellinen tilanne huononee koko ajan ja miljoonia ihmisiä uhkaa edelleen nälkiintyminen. Maassa esiintyy maailman neljänneksi eniten hiviä ja siellä on korkea lapsikuolleisuus. Ihmisillä ei ole juurikaan mahdollisuuksia kasvaa terveinä ja nauttia hyvinvoinnista, ja jos on, heiltä puuttuvat perusoikeudet, kuten ilmaisunvapaus.

Zimbabwe on 123. sijalla lehdistönvapauden osalta. Riippumattomien päivälehtien paluu on edistysaskel kohti tiedon yleistä saatavuutta, mutta tilanne on edelleen hyvin epävakaa. Haluan kiinnittää erityistä huomiota HLBT-ihmisten oikeuksiin Zimbabwessa. Hätäavun ja humanitaarisen avun on oltava rajoittamatta ihmisten saatavilla siten, että Zimbabwen pyrkimykset vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi voidaan käynnistää. Tämä on erittäin välttämätöntä.

Timo Soini, *EFD-ryhmän puolesta.* – (FI) Arvoisa puhemies, Zimbabwen surullinen tilanne, diktatuuri, joka siellä on vallinnut yli 30 vuotta, on häpeä sekä kansainväliselle yhteisölle että Zimbabwelle itselleen.

Tällainen diktatuuri, joka sortaa omaa kansaansa, on täysin sietämätön. Mugaben porukka siellä syöttelee sydäntä, elää yltäkylläisyydessä ja rypee rikkauksissa ja samaan aikaan toiset asuvat kaduilla ja hökkeleissä, joista heidät nyt vielä häädetään.

Täytyy sanoa, että jossain menee se raja, mitä kansainvälinen yhteisö ja Euroopan unioni voi sietää. Tämä on täysin häpeällinen tilanne ja kansainvälisen yhteisön olisi laitettava maa täysin boikottiin. Ei latin latia. Kerta kaikkiaan pakottaa tällainen omaa kansaansa sortava diktaattori ulos. Sillä jokainen päivä, kun tämä joukkio on vallassa, kertoo meidän voimattomuudestamme, kertoo siitä, että kansainvälisellä yhteisöllä ei ole lihaksia pistää tällaista sortajaa kuriin.

Hän vainoaa kaiken lisäksi myös järjestelmällisesti erilaisia vähemmistöjä. Rodullisia vähemmistöjä, seksuaalivähemmistöjä ja kaikkia muitakin omassa maassaan. Tämä on kerta kaikkiaan sietämätöntä ja tuen täysin sitä, että tämä diktaattori saadaan siirrettyä pois. Tämän takia meillä on oltava hyvin tiukka EU:n kanta, mikä aivan oikein nyt on tulossakin.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kuten tähän mennessä puheenvuoron käyttäneet kollegani ovat sanoneet, olemme hyvin hankalassa tilanteessa, koska Hatcliffe Extension -asuin yhdyskunnan 20 000:ta asukasta uhkaa häätö. Kuten tiedätte, he kuuluvat haavoittuvimpaan väestönosaan Zimbabwessa, jossa on erittäin vaikean taloustilanteen lisäksi parhaillaan suuria poliittisia ongelmia.

Siitä lähtien kun Zimbabwen yhteishallitus muodostettiin helmikuussa 2009, se on tehnyt hyvin vähän parantaakseen kansalaisten tilannetta, etenkin niiden, jotka hädettiin vuonna 2005. Mielestäni vastauksemme tai reaktiomme tilanteeseen on hyvin selvä. Zimbabwen hallituksen on ryhdyttävä toimiin täyttääkseen kansainväliset veloitteensa. Tämä tarkoittaa pakkohäätöjen lopettamista ja/tai estämistä. Toisaalta me kaikki varmasti haluamme, että demokratia palautetaan Zimbabween. Se, mitä siellä tapahtuu tällä hetkellä, ei voisi olla kauempana tästä tavoitteesta.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Kuten tässä parlamentissa on jo todettu, Zimbabwe on yksi niistä maista, joissa nälänhätä on Kansainvälisen elintarviketalouden tutkimuskeskuksen viime viikolla julkaistun raportin mukaan saamassa katastrofaaliset mittasuhteet. Aliravitsemusaste väestön keskuudessa, alipainoisten lasten määrä ja lapsikuolleisuus ovat kolme indikaattoria, jotka tuovat järkyttävällä tavalla esiin elintarvikepulaan liittyvän kroonisen tilanteen, joka vaikuttaa miljooniin ihmisiin.

Samanaikaisesti sadattuhannet Zimbabwen köyhimmät ihmiset on hädetty kodeistaan osana raakalaismaista häätöoperaatiota, jonka julma nimi tarkoittaa käännettynä ”jätteiden siivoaminen”. Nämä ihmiset eivät ole ainoastaan menettäneet kotejaan vaan myös työpaikkansa, minkä myötä työttömyysaste nousee 90 prosenttiin maan väestöstä. Näin tapahtuu samalla, kun diktaattori Robert Mugabe on julistanut, että ihmiset ovat hyvin onnellisia. Tämän näkemyksen on kyynisesti esittänyt mies, joka jää historiaan maailman julmimman ja pitkäaikaisimman diktatuurin luoja.

Mielestäni meidän on ehdottoman välttämätöntä vaatia, että Zimbabwen hallinto lakkauttaa pakkohäädöt kiireesti, lopettaa vakavat ihmisoikeusrikkomukset ja kansalaisyhteiskunta-aktivistien vainoamisen ja pidättäytyy kaikista väkivallanteoista, joiden määrä on hälyttävässä kasvussa.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Zimbabwe on valtio, jonka voimakkaat johtajat ovat pitkään ylenkatsooneet omia kansalaisiaan, ja he tekevät tämän hyvin selväksi.

Tietysti meillä on oikeus protestoida ja sanoa, että avuttomia ihmisiä ei voi kohdella kuin karjaa, ettei heitä voi ajaa kodeistaan syyttä suotta ja jättää oman onnensa nojaan. Hararen köyhien pakkohäädöt ovat silti vain vähäpätöinen esimerkki Robert Mugaben ja hänen kannattajiensa harjoittamasta hallinnosta. He istuvat maansa arvokkaiden mineraalivarojen päällä tyytyväisinä päivää paistatellen ja käyttävät näitä varoja hyväkseen omaa vaurauttaan kartuttaakseen, samalla kun he antavat maansa kansalaisten kuolla nälkään. Luullakseni on naiivia odottaa, että pystyisimme muuttamaan asioita taivuttelun ja arvostelun avulla. Toimenpiteidemme olisi oltava napakampia; Mugaben kaltaiset ihmiset kuuntelevat ainoastaan taloudellisten seuraamusten ja raa'an voiman kieltä. Mielestäni meillä on käytettävissämme joitakin taloudellisia toimia. Meidän on mietittävä uudelleen taloudellisen ja aineellisen tuen antamista hallintojärjestelmille, joissa toimitaan kuten Mugaben hallinnossa, ja yksinkertaisesti haettava muita keinoja, mukaan luettuna sanktiot, jotka saattavat pakottaa tällaiset diktaattorit kunnioittamaan perustavanlaatuisia, haluan siis painottaa tätä, perustavaa laatua olevia ihmisoikeuksia.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, ei ihme, että kollegoiden pinna palaa täällä Mugaben kanssa. Hän on tehnyt maastaan, Afrikan hedelmällisestä vilja-aitasta, huonojen uutisten liukuhinnan.

Hallituksen tarjoamat korvaavat majoitukset ovat osoittautuneet täysin riittämättömiksi, mikä on johtanut jo valmiiksi surkeiden elinolosuhteiden huononemiseen entisestään.

Kulkutautien torjumisen ollessa yksi koko operaation virallisista syistä, häätöjen jälkihoidon olemattomuus antaa aiheen kyseenalaistaa hallituksen motiivit.

Zimbabwen tilanne on kaikkien tiedossa. Hallituksen korruptoituneisuus ja yleinen sekasorto niin taloudessa kuin yhteiskunnassa yleisestikin johtavat siihen, että jo lähtökohdat ovat olemattomat. Tämän vuoksi Zimbabwelta tuleekin odottaa selkeää osoitusta kyvystä ja halusta turvata kansalaistensa elintaso.

Vaikka on olemassa perusteltuja tilanteita, joissa suuri määrä ihmisiä joudutaan siirtämään merkittävien hankkeiden tieltä, on keskeisenä lähtökohtana aina oltava myös siirtoväestön hyvinvointi. Tämän puolen Zimbabwe on kiistämättä laiminlyönyt, riippumatta siitä, ovatko sen antamat perustelut hyväksyttävissä vai ei.

Monica Luisa Macovei (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, Zimbabwen nykyinen tilanne on kauhistuttava ja sitä on mahdoton hyväksyä. Vuoden 2005 operaatio Murambatsvinassa pakkohäätöjen kohteeksi joutui lähes 700 000 ihmistä. Nyt 20 000 kansalaista uhataan häätää pakolla Hararen lähellä sijaitsevasta Hatcliffe Extension -asuinalueesta.

Hallitus on määrännyt häädetyille ihmisille kohtuuttoman korkean vuokrasopimuksen uusimiseen liittyvän maksun, eikä se ole kuullut kansalaisia tai ilmoittanut heille tulevasta säännöksistä. Operaatio Garikai, jonka tarkoituksena oli huolehtia vuoden 2005 häätöjen uhreista, on lähinnä jatkoa samoille ihmisoikeusrikkomuksille.

Yhdyn vaatimukseen siitä, että Zimbabwe lopettaa nämä Hararen alueen kansalaisiin kohdistuvat häädöt. Kehotan Zimbabwen hallitusta tarkistamaan välittömästi operaatio Garikaita, jotta se vastaisi kaikkia kansainvälisen oikeuden ja ihmisoikeuksiin liittyvän oikeuden velvoitteita.

Pyydän komissiota ottamaan tämän asian kiireesti esille Zimbabwen hallituksen kanssa.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, en aikonut puhua, mutta valitettavasti kollegani Geoffrey Van Orden ei päässyt tänne kanssamme tällä viikolla. Hän on pitkään arvostellut presidentti Robert Mugaben julmaa hirmuhallintoa. Luulenpa, että valitettavasti pääsemme Zanu-PF-puolueeseen tukeutuvasta Mugaben diktatuurista eroon vasta, kun Mugabe kannetaan pois ruumisarkussa.

Olin toivonut, että tilaisuus sovintoon ja rauhaan ja siirtymiseen kohti todellista demokratiaa olisi tullut muutama vuosi sitten, kun Morgan Tsvangirai tuli pääministeri jaettaessa valtaa välittäjän aikaan saamalla sopimuksella, mutta vaikuttaa siltä, että Mugabe on kyennyt vahvistamaan otettaan vallankahvasta ja ryhtynyt taas turvautumaan toimintaan, josta hänet niin hyvin tunnetaan – eli väkivaltaan, häätöihin ja sortoon. Viime kädessä tuossa nyt jo lähes romahtaneessa taloudessa kärsijöitä ovat köyhät zimbabwelaiset. Jos Zimbabwelle ei tarjottaisi pelastusköyttä esimerkiksi Kiinan kansantasavallan kaltaisten hallitusten ja niiden antamien almujen ansiosta tai jos Libyalta ja kumppaneilta ei tulisi rahaa, se ei selviytyisi.

Minun on sanottava, että olin äskettäin pettynyt vierailuun, jonka presidentti Zuma teki tähän parlamenttiin. Hän tuli tänne pyytämään, että Euroopan unioni luopuisi Zimbabwelle asetetuista sanktioista Etelä-Afrikkaan virtaavien pakolaisten vuoksi. Pelkään, että meidän on kerrottava presidentti Zumalle, että se ei vain ole mahdollista. Meidän on lähetettävä vahva viesti siitä, ettemme hyväksy tapaa, jolla Mugabe kohtelee omaa kansaansa. Haluan tukea kollegani Nirj Devan jo ennen minua esittämiä ajatuksia siitä, että eräs ele olisi kieltäytyä akkreditoimasta Euroopan unioniin vasta nimitettyä Zimbabwen lähettilästä.

Máire Geoghegan-Quinn, *komission jäsen.* – (GA) Arvoisa puhemies, olen erittäin kiitollinen kaikille tähän keskusteluun osallistuneilla parlamentin jäsenille.

komission jäsen. – (EN) Euroopan unioni seuraa tätä asiaa hyvin tarkasti, etenkin johtuen vuoden 2005 ”siivousoperaatiosta”, jolla oli tuhoisia vaikutuksia 700 000 zimbabwelaisen elinoloihin.

Vuonna 2005 EU:n humanitaarisen avun toimisto ECHO antoi 3,25 miljoonaa euron edestä tukea elintarviketurvaan ja maataloustoimintaan sekä ruoka-annosten jakeluun haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille.

Nykyinen tilanne ei ole toisinto vuoden 2005 tapahtumista Zimbabwea. Komissio panee merkille tämän parlamentin päätöslauselman ja sen suositukset. Tähän mennessä emme ole saaneet kumppaneiltamme selvää merkkiä, joka osoittaisi vuoden 2005 tapahtumien toistuvan.

Seuraamme tilannetta tarkasti EU:n edustuston toimistomme ja paikallisen EHCON toimistomme välityksellä. Olemme jatkuvassa yhteydessä Kansainväliseen siirtolaisuusjärjestöön ja paikallisiin ihmisoikeusjärjestöihin, joita asia koskettaa.

Tällä kertaa väestölle lähetettiin vuokrasopimuksen uusimisesta ilmoitus, joka on voimassa viisi vuotta. Vuokralaisia, jotka eivät kykene saamaan tarvittavaa rahasummaa kokoon, on pyydetty viemään asia aluekehitysministeriöön, ja he ovat saaneet tukea paikalliselta kansalaisjärjestöltä, joka tekee yhteistyötä kodittomien kanssa.

Paikallisen ihmisoikeuskansalaisjärjestön eli Zimbabwe Lawyers for Human Rights -järjestön ansiosta heidän asiansa käsitellään oikeudessa tällä viikolla.

EU tukee jo tämän ihmisoikeuskansalaisjärjestön työtä. Järjestö edustaa niiden köyhimpien etuja, jotka eivät pysty maksamaan vaadittuja maksuja ja voivat siis menettää maansa.

Voin kuitenkin vielä kerran vakuuttaa teille, että EU jatkaa tilanteen tiivistä seuraamista ja toimittaa tukea, jos ja kun se on tarpeen.

Puhemies. – (CS) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

11.2. Kambodža, erityisesti Sam Rainsy -puolueen tapaus

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana Kambodža, erityisesti Sam Rainsy -puolueen tapaus.

Marietje Schaake, *laatija.* – (EN) Arvoisa puhemies, Sam Rainsy on kollegamme, Kambodžan parlamentin jäsen. Pelkästään tämän vuoksi hän on joutunut hallitsevan puolueen murhayritysten ja useiden poliittisten ja oikeudellisten hyökkäysten kohteeksi sekä saanut muun muassa 12 vuoden vankeustuomion. Hallitseva puolue ei selvästikään pidä siitä, että Sam Rainsy tuomitsee korruption ja ihmisoikeusloukkaukset.

Haluan muistuttaa hallitsevalle puolueelle, että EU on suurin yksittäinen Kambodžalle tukea antava toimielin ja että tämän avun ehtona on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen.

Vuonna 2006 Liberal International -järjestö myönsi Sam Rainsylle vapauspalkinnon. Hän sai tämän palkinnon Euroopan parlamentin kannattamien vapauksien puolustamisesta.

Kehotamme siksi Kambodžan viranomaisia panemaan täytäntöön Kambodžan ihmisoikeustilannetta seuraavan YK:n erityistarkkailijan suositukset.

Raül Romeva i Rueda, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten jo todettiin, Euroopan unioni on suurin yksittäinen Kambodžalle tukea antava toimielin, ja meidän on enemmänkin kuin oikeutettua kehottaa Kambodžan viranomaisia paitsi sitoutumaan sellaisten poliittisten ja institutionaalisten uudistusten toteuttamiseen, joiden avulla rakennetaan oikeusvaltion periaatteiden mukaisesti hallittu, perusvapauksien ja -oikeuksien kunnioittamiseen perustuva demokraattinen valtio, myös osoittamaan, että niillä on tahtoa torjua tehokkaasti laajalle levinnyttä korruptiota, metsien laajaa hävittämistä, joka pakottaa ihmiset siirtymään pois kotiseudultaan, maananastusta ja seksiturismia, kieltäytyä nykyisestä rankaisemattomuuskulttuurista sekä saattaa oikeuteen kaikki tällaiseen toimintaan sekaantuneet henkilöt.

Lisäksi on taattava oikeus ilmaista poliittisia mielipiteitä vapaasti ja oikeudenmukaisesti ilman pelottelua ja häirintää. Meidän on etenkin todettava, että olemme erittäin huolissamme oppositiojohtaja Sam Rainsya vastaan nostetuista syyteistä ja tuomitsemisesta 12 vuodeksi vankeuteen eleestä, jota pidämme symbolisena ja puhtaasti poliittisena. Erityisen huolestuttavaa on se, että jos päätös pidetään voimassa, se estää Sam Rainsya osallistumasta vuoden 2013 parlamenttivaaleihin ja sillä on Sam Rainsyn tapausta pidemmälle ulottuvia vaikutuksia, koska se vaikuttaa koko oppositioon.

Véronique De Keyser, *laatija*. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä on kiireinen päätöslauselma, joka koskee ennen kaikkea toisinaan ristiriitaista henkilöä Sam Rainsya, mutta emme saa unohtaa, että hänen tapaukseensa kätkeytyy todellinen demokratiaan liittyvä kysymys.

Kuten on jo todettu, Sam Rainsy on siis johtaja Hun Seniä vastustava liberaali. Hänet oli jo tuomittu 18 kuukaudeksi vankeuteen, mutta hänet armahdettiin vuonna 2006. Hän oli syyttänyt Hun Seniä vuonna 1997 tapahtuneesta granaatti-iskusta.

Sam Rainsy on saanut nyt tuomion – kuten todettiin, symbolisesta – rikoksesta, nimittäin Vietnamin ja Kambodžan välisen kiistellyn rajan rajapylväiden poistamisesta sekä niin kutsuttujen valekarttojen levittämisestä. Kaksitoista vuotta poissaolevana on paljon, mutta tosiasia on selvää, mistä tässä kaikessa on kyse. Tavoitteena on ainoastaan estää häntä osallistumasta vuonna 2013 järjestettäviin seuraaviin vaaleihin, ja hän on maan toiseksi suurimman, oppositiossa olevan poliittisen puolueen johtaja.

Kambodžan poliittinen ilmapiiri on siis kireä, vaalit lähestyvät ja ääniä kalastellaan erilaisilla taktiikoilla, mutta havaittavissa on myös autoritaarinen suuntaus. Haluan ottaa Rainsyn tapauksen lisäksi esiin syyteeseen asetettujen kansalaisjärjestöjen edustajien tapauksia: esimerkiksi poliitikko Mu Sochua tuomittiin pääministerin halventamisesta, ja toimittaja Hang Chakra pidätettiin korruptiotapauksen paljastamisesta varapresidentti Sok Anin lähipiirissä.

Haluan siksi muiden tapaan huomauttaa, että olemme tuen antajia ja että meillä on yhteistyösopimus, jonka nojalla perusoikeuksia on kunnioitettava. Vaadin myös humanitaarista pelastussuunnitelmaa tekstiili- ja rakennusteollisuuden kriisistä kärsiviä varten. Sekin on tärkeä asia.

Charles Tannock, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka Kambodža on teoriassa moniarvoinen demokratia, arvostetun Human Rights Watch -kansalaisjärjestön mukaan hallitusta arvostelevat poliitikot ja toimittajat kärsivät väkivallasta ja pelottelusta.

Lisäksi oikeuslaitos on edelleen heikko ja poliittisen vaikutuksen alainen. Hallitus ei vielä kukaan piittaa viljelijöiden maiden vilpillisestä anastuksesta, metsien laittomasta hakkuusta ja maan luonnonvarojen laajasta ryöväämisestä.

Nyt Ranskassa maanpaossa olevalle oppositiojohtajalle Sam Rainsylle on määrätty poissaolevana kymmenen vuoden vankeusrangaistus. Hänen niin kutsuttu rikoksensa oli se, että hän yritti kiinnittää huomion siihen, että hallitus anasti maata viljelijöiltä naapurivaltio Vietnamin kanssa käytyjen rajaneuvottelujen jälkeen, joiden aikana häntä syytettiin rajapylväiden poiskaivamisesta.

Tämä päätöslauselma on Kambodžan hallitukselle ajankohtainen muistutus siitä, että jos he haluavat tiivistää yhteyksiään EU:hun, sen on taattava perusoikeudet ja -vapaudet sekä vaalittava niitä. Muuten Kambodža voi joutua kansainvälisen yhteisön silmissä samaan kastiin paariavaltio Burman kanssa.

Monica Luisa Macovei, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, oppositiojohtaja Sam Rainsy on tuomittu poissaolevana 12 vuodeksi vankeuteen. Hänen oikeudenkäynnissään ei noudatettu oikeudenmukaista ja puolueetonta oikeusjärjestelmää koskevia kansainvälisiä normeja, ja hänet tuomittiin poliittisin perustein. Tällaiset oppositiopuolueen jäsenten tuomiot ovat varsin yleisiä ja osoittavat, ettei Kambodžassa ole puolueetonta oikeuslaitosta. Tällaiset tuomioistuimen päätökset estävät perusihmisoikeuksien, myös ilmaisunvapauden ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden, toteutumisen.

Vastustan voimakkaasti Sam Rainsyn ja muiden hänen kaltaistensa, ilmaisunvapautta käyttävien henkilöiden tuomitsemista ja kehotan Kambodžan hallitusta poistumaan hirmuvaltaan johtavalta tieltä. Kansainvälisissä yhteyksissä Kambodžalle on muistutettava, että sen on edistettävä demokratiaa ja että se ei saa panna lainsäädäntöä täytäntöön valikoivasti ja yksilön oikeuksien vastaisesti. Kehotan erityisesti komissiota muistuttamaan Kambodžalle, ettei se saa uusien kansalaisjärjestöjä koskevien säännösten avulla rajoittaa opposition ja kansalaisyhteiskunnan toimintaa.

Sari Essayah, *PPE-ryhmän puolesta*. – (FI) Arvoisa puhemies, Sam Rainsyn kohtelu on jäävuoren huippu siitä autoritaarisesta hallinnosta, jolla Kambodžan hallitseva puolue käyttää poliittisesti alistettua tuomioistuinta kaiken hallituksenvastaisen kritiikin hiljentämiseen. Päämääränään tällä hallituksella on tietenkin kansalaisyhteiskunnan tukahduttaminen ja yksipuoluejärjestelmään ajautuminen. Tästä kertoo myös Rainsyn saama tuomio, jolla pyritään estämään hänen osallistumisensa vuoden 2013 vaaleihin.

Kuten täällä on jo todettu, EU on Kambodžan suurin yksittäinen tuenantaja ja siksi on merkittävää, että emme tässä päätöslauselmassa tyydy vain tuomitsemaan maassa tapahtuvia lukuisia ihmisoikeusloukkauksia, asianmukaisen toimivan oikeuslaitoksen puuttumista ja asevoimien politisoitumista, vaan selkeästi muistutamme EU:n ja Kambodžan välisestä yhteistyösopimuksesta ja sen ensimmäisestä artiklasta, jossa edellytetään ihmisoikeuksien kunnioittamista. Kansalaisvapauksien jatkuvasta loukkaamisesta on oltava seurauksensa ja EU:n on asetettava rahoitustuen jatkumisen ehdoksi ihmisoikeustilanteen selkeä parantuminen.

Corina Crețu, *S&D-ryhmän puolesta*. – (RO) Kambodžan oppositiojohtajalle Sam Rainsylle määrätty 12 vuoden vankeusrangaistus on tosiasiaa vakava ihmisoikeusloukkaus ja selkeä osoitus Kambodžan poliittista elämää hallitsevasta autoritaarisuudesta. Sam Rainsy on erotettu kansalliskokouksen edustajainhuoneesta, häneltä on riistetty parlamentaarinen koskemattomuus tähän mennessä kolmesti, hänet on yritetty murhata lukuisia kertoja ja

kymmeniä hänen kannattajiaan on murhattu. Kaiken tämän jälkeen Sam Rainsy on nyt poissaolevana tuomittu vastalauseistaan voimakkaasti poliittisesti sävyytynein perustein.

Syyskuussa julistetun tuomion perimmäisenä tavoitteena on estää oppositiota osallistumasta vaaleihin, jotka on tarkoitus järjestää reilun kahden vuoden kuluttua. Tämä vaarantaa lopullisesti Kambodžan mahdollisuudet toteuttaa demokratia. Päätöslauselmassa Kambodžan hallitukselle esitettävien poliittisten vainojen lopettamista koskevien pyyntöjen lisäksi pyydän, että Euroopan unionin ulkoasioiden korkea edustaja painostaa Kambodžan viranomaisia jatkamaan poliittisia ja institutionaalisia uudistuksia, joita aidon demokratian toteuttaminen edellyttää.

Gerald Häfner, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, Kambodža on valtavan kaunis maa, jolla on suurenmoinen historia, mutta tällä valtiolla ja sen historialla on myös pimeät puolensa. Uusimpia ongelmia ovat ihmisten katoaminen, vangitseminen ilman oikeudenkäyntiä, laajalle levinnyt korruptio, laiton maananastus ja laiton metsänhakkuu. Meidän Euroopan parlamentin jäsenten on oltava huolissamme eniten siitä, että näitä toimia arvostelevat ja moittivat henkilöt haetaan kadulta ja heille järjestetään näennäisiä oikeudenkäyntejä, joiden jälkeen heidät vangitaan.

Kambodžan oppositiojohtajaa Sam Rainsya on vainottu paljon. Hänet oli jo valittu, mutta hänet erotettiin parlamentista vuonna 1995. Hän kuitenkin pystyi palaamaan. Sam Rainsya vastaan hyökättiin useaan otteeseen vaalitapahtumissa, ja yhdessä näistä hyökkäyksistä menehtyi 80 ihmistä. Minulla on ollut kunnia vieraillla Sam Rainsyn luona Kambodžassa. Opin tuntemaan hänet erittäin rauhantahtoisena ihmisenä sekä demokratian ja ihmisoikeuksien vannoutuneena puolustajana. Nyt hänet on tuomittu symbolisesta teosta 12 vuodeksi vankeuteen hatarin perustein.

Se, joka vangitsee oppositiopuolueen johtajan, vangitsee samalla suuren osan hänen edustamistaan kyseisen valtion kansalaisista. Se, joka vangitsee oppositiopuolueen johtajan ja estää häntä osallistumasta seuraaviin vaaleihin, estää demokraattisen prosessin sekä loukkaa kansalais- ja ihmisoikeuksia. Emme mielestäni saa hyväksyä tätä, ja kehotan komissiota vaatimaan, että erityisesti Kambodžan kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen 1 artiklaa noudatetaan. Siinä määrätään, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen Kambodžassa on Euroopan unionin antaman tuen ehtona.

Adam Bielan, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) Minulla on ollut kahdesti tilaisuus vieraillla Kambodžassa. Vierailin siellä ensimmäisen kerran kaksi vuotta sitten Euroopan parlamentin tarkkailuvaltuuskunnan kanssa parlamenttivaalien aikaan ja toisen kerran puoli vuotta sitten. Täytyy sanoa, että Kambodža on kehittynyt viime vuosina erittäin nopeasti – tarkoitan taloudellista kehitystä – kuten itse asiassa muutkin siellä päin maailmaa sijaitsevat valtiot. Demokratisoitusprosessi ei valitettavasti ole edennyt Kambodžassa samaan tahtiin nopean talouskehityksen kanssa. Todellista demokratiaa ei nimittäin ole ilman hallitsevaa puoluetta valvovaa vaikutusvaltaista mediaa, vahvaa oppositiota ja voimakkaita kansalaisjärjestöjä.

Sam Rainsylle langetettu tuomio, joka ei suinkaan ole ensimmäinen, on taas yksi isku oppositiolle. Jos tämä tuomio pidetään voimassa, Sam Rainsy ei voi osallistua seuraaviin parlamenttivaaleihin, vaikka hänellä on varsin vankka kannatus kotimaassaan. Tämä tuomio kummastuttaa, koska yli 30 vuoden kuluttua Punaisten khmerien hallintokauden päättymisestä hyvin monen kyseisen liikkeen johtajan tapausta ei ole edelleenkään käsitelty Kambodžan tuomioistuimissa. Vietnamin ja Kambodžan välisen rajan kyseenalaistaminen

ei varmastikaan auta vakauttamaan aluetta, mutta tämä asia olisi ratkaistava poliittisin menetelmin eikä tuomioistuimen antamalla tuomiolla.

Elena Bănescu (PPE). – (RO) On valitettavaa, että kambodžalaiset tuomioistuimet edelleen pelottelevat poliittisia vastustajia ja toisinajattelijoita pidättämällä heidät. Tämän toiminnan kohteena ovat tavallisesti toimittajat, ihmisoikeusaktivistit ja muut kriitikot, jotka puolustavat sananvapautta.

Sam Rainsya vastaan esitetyt syytteet ovat selvästikin luonteeltaan pikemminkin poliittisia kuin rikosoikeudellisia. Hänelle on määrätty 12 vuoden vankeusrangaistus siitä, että hän teki symbolisen eleen vastustaakseen Vietnamin vastaisen rajan merkintätapaa. Hänen tuomitsemisensa todellinen syy näyttää olevan kuitenkin se, että oppositiota halutaan estää osallistumasta vuonna 2013 järjestettäviä parlamenttivaaleja edeltävään vaalitaisteluun.

Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja pyytää Kambodžan hallitusta noudattamaan demokratian tilan vakiinnuttamista koskevia sitoumuksiaan. Sam Rainsyn on opposition pääjohtajana annettava jatkaa tehtäviään Kambodžan parlamentissa mahdollisimman pian. Tämä auttaisi estämään kehityksen kohti yksipuoluejärjestelmää, joka vaarantaa ihmisoikeuksien kunnioittamisen.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, kambodžalaisen tuomioistuimen ratkaisu tuomita oppositiopoliitikko Sam Rainsy 10 vuodeksi vankeuteen syytteistä, jotka koskevat disinformaation levittämistä ja virallisten asiakirjojen väärentämistä, sekä muut vastaavat tapaukset ovat herättäneet lännessä perusteltua huolta maan oikeusjärjestelmän puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta.

Valheellisen tiedon levittämistä ja kunnianloukkausta koskevien lakipykäliden ylimalkainen tulkinta siten, että se on omiaan haittaamaan opposition ja kansalaisjärjestöjen toimintaa, on ollut järjestelmällistä ja kyseisiä pykälä on tosiasiallisesti käytetty rajoittamaan mielipiteen- ja ilmaisunvapautta.

Vaikka annankin tunnustusta Kambodžassa Pol Potin valtakauden jälkeen merkittävälle kehitykselle, pidän harmillisena, mikäli Kambodžan hallitus päättää jättää demokraattisen järjestelmän rakentamisen puolitiehen, mikä on tapahtunut valitettavan suuressa joukossa maita. Kambodža on sitoutunut useissa kansainvälisissä sopimuksissa, mukaan lukien yhteistyösopimuksessaan Euroopan yhteisön kanssa, turvaamaan väestönsä perusoikeudet sekä demokraattisten periaatteiden toteutumisen alueellaan. Euroopan unionin tulee vaatia painokkaasti, että Kambodžan hallitus kunnioittaa sitoumuksiaan.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kuten jo mainittiin, Sam Rainsylle on määrätty kaksi vankeusrangaistusta. Hänelle nyt väitetystä harhaanjohtamisesta ja julkisten asiakirjojen väärentämisestä määrätty kymmenen vuoden vankeusrangaistus on lisätty aiempaan kahden vuoden tuomioon. Kuten myös kollegani totesivat, näin selvästikin pyritään estämään hänen osallistumisensa tuleviin vaaleihin. Tässä koko tapauksessa noudatetussa menettelyssä on huomionarvoista se, että Sam Rainsy tuomittiin poissaolevana oikeudenkäynnissä, joka pidettiin suljettujen ovien takana ja johon raporttien mukaan liittyi useita menettelyvirheitä.

Tämä ei todellakaan ole yksittäistapaus. Monet muutkin Kambodžan hallitusta arvostelleet ovat saaneet samanlaisen kohtelun ja rikosoikeudellisia syytteitä. Kuten jo todettiin, Kambodžan viranomaisten on nähdäkseni Euroopan unionin kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen perusteella noudatettava ihmisoikeuksiin liittyviä selkeitä sitoumuksiaan.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Kambodžassa, kuten monissa muissakin valtioissa, poliittinen valtataistelu on johtamassa todelliseen kamppailuun elämästä ja kuolemasta, kuten sanonta kuuluu. Tällaisissa tilanteissa valtarakenteet vainoavat poliittista oppositiota sekä vangitsevat ja tuhoavat sen.

Näin näyttää käyneen Sam Rainsylle, josta nykyiset johtajat luonnollisesti haluavat päästä eroon, koska hän on heidän kilpailijansa ja merkitsee poliittisen muutoksen riskiä. Kuten muissakin tapauksissa, voisimme tietenkin puuttua asiaan ja pyytää Kambodžan hallitusta lopettamaan poliittisen vastustajansa kaltoin kohtelemisen sekä antamaan hänelle mahdollisuuden toimia muiden kanssa yhtäläisin edellytyksin, jotta hän voi osallistua vaalitaisteluun.

Koska suhteemme Kambodžaan ovat parantuneet, uskon, että voisimme onnistua tässä paremmin kuin Hararen tapauksessa. Meidän kannattaisi siksi mielestäni poliittisesti painostaa Kambodžan hallitusta harkitsemaan uudelleen menettelytapansa ja poliittisten vastustajiensa kohtelua sekä luomaan edellytykset vapaalle ja asianmukaiselle poliittiselle kilpailulle.

Máire Geoghegan-Quinn, komission jäsen. – (GA) Arvoisa puhemies, haluan kiittää keskusteluun osallistuneita parlamentin jäseniä.

(EN) Kiitän Kambodžaa koskevia päätöslauselmaesityksiä jättäneitä parlamentin jäseniä tästä kiireellisestä keskustelusta. Kambodžan tilanne on todellakin huolestuttava.

Olemme keskustelleet kambodžalaisten keskustelukumppaniemme kanssa lyhyesti valtion demokraattisten toimielinten tilasta ja erityisesti opposition kohtelusta parlamentissa, viimeksi Brysselissä 8. lokakuuta pidetyssä sekakomitean kokouksessa. Se, että oppositiojohtaja Sam Rainsy on joutunut hakemaan turvapaikkaa Ranskasta, on merkki kielteisestä suuntauksesta.

Siitä on osoituksena myös se, että oikeuslaitos osallistuu politiikkaan ja opposition jäsenten vainoamiseen, myös sellaisten henkilöiden vainoamiseen, joilla pitäisi olla parlamentaarinen koskemattomuus. Vaarana on, että kansalliskokous ei ole enää foorumi, jossa voidaan vaihtaa ajatuksia vapaasti. Myös tiedotusvälineitä painostetaan.

Muutamia valopilkkujaakin toki on. Kambodža on hyväksynyt kaikki suositukset, jotka Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvosto antoi yleisessä määräaikaisarvioinnissa. Olemme panneet lisäksi merkille, että Kambodžassa on säädetty uusi rikoslaki ja uusi korruption vastainen laki. Meidän on tietenkin seurattava, miten ne pannaan käytännössä täytäntöön. Muistutamme Kambodžaa edelleen vaalitarkkailuvaltuuskuntiemme antamista suosituksista. Tehokkaan ihmisoikeuskomitean perustaminen on tärkeä tavoite. Kannatamme hallituksen aikomusta edistyä tässä asiassa ja sen aloitetta yhteisen foorumin perustamisesta kansalaisjärjestöjen kanssa.

Kambodža on edelleen erittäin köyhä valtio. Talouden viimeaikaisen kasvuvauhdin ylläpitämiseksi voidaan tehdä paljonkin lisäämättä samalla yhteiskunnassa esiintyviä eroja. Tässä yhteydessä olisi uudistettava maanomistusta koskevia sääntöjä sekä lopetettava kestäättömät maan- ja metsänhoitokäytännöt, myös luonnonvarojen hyväksikäyttö.

Rankaisemalla hallitusta tai siirtämällä yhteytemme alemmalle tasolle ei autettaisi kaikkein köyhimpiä ja heikoimmassa asemassa olevia vaan vain rohkaistaisiin tyhjen demokratialupausten antajia. En ole siksi samaa mieltä siitä, että kahdenvälisen sopimuksemme soveltaminen kannattaisi keskeyttää.

Kärsivällistä vuoropuhelua ei voida korvata millään. Emme voi vaikuttaa tapahtumiin, jos meitä ei pidetä keskeisenä toimijana Kambodžan kehityksessä. Voimme kuitenkin tehdä Kambodžassa paljon kaikilla tasoilla. Toiminta-alamme ulottuu pääministerin kansliasta kansalaisyhteiskuntaan. Edistämme vastedeskin myönteisiä aloitteita, joita Kambodža tekee ihmisoikeuksien, kehityksen ja sukupuolten tasa-arvon hyväksi, sekä sellaisten toimien jatkamista, joilla varmistetaan todellinen moniarvoinen demokratia, aiempaa vapaampi lehdistö ja riippumattomampi oikeuslaitos.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan pian.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kambodžan ihmisoikeustilanne on yhä huolestuttavampi. Ongelmana ovat räikeät ihmisoikeusloukkaukset, joihin demokratian pois nakertava autoritaarinen hallitus syyllistyy. Kambodžan suurimpana tuen antajana EU:n on toteuttava riipeästi toimia, joilla suojellaan kyseisen valtion kansalaisia ja saadaan heidät vakuuttuneiksi siitä, ettei demokraattinen prosessi heikenny. Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja pyytää Kambodžan hallitusta noudattamaan YK:n erityistarkkailijan raporttia pian ja riittävän ajoissa. Sam Rainsyn tapaus tuo esiin Kambodžassa esiintyvät epäoikeudenmukaisuudet. Häntä kohdellaan oppositiopuolueen johtajana ja parlamentin jäsenenä tavalla, jonka voidaan todeta olevan ainoastaan tarkoituksellinen yritys rajoittaa autoritaarisen hallituksen vastustajien toimintamahdollisuuksia. Hallitukselle uhkana pidettäviä henkilöitä vastaan ei saa enää nostaa syytteitä eikä heitä saa pidättää. Kansalaisilla ei lisäksi ole vielääkään takeita oikeuslaitoksen riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta. Euroopan parlamentin on käsiteltävä viipymättä näitä asioita, jotta Kambodžan kansalaiset voivat olla varmoja siitä, että parlamentti tukee ja puolustaa edelleen heidän oikeuttaan demokratiaan.

11.3. Pohjois-Kaukasia, erityisesti Oleg Orlovin tapaus

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Pohjois-Kaukasiaa, erityisesti Oleg Orlovin tapausta, koskevasta päätöslauselmaesityksestä ⁽²⁾.

Heidi Hautala, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että Pohjois-Kaukasian ihmisoikeustilannetta, erityisesti Oleg Orlovin tapausta, koskeva päätöslauselma on ansiokkaimpia parlamentin pitkään aikaan antamia päätöslauselmia.

Pohjois-Kaukasiaa piinaava tragedia on vain syventynyt viime vuosina, sillä kaikkialle laajentuvat ihmisoikeusloukkaukset vaikuttavat edelleen yhteisöjen jokapäiväiseen elämään Tšetšeniassa, Ossetiassa, Dagestanissa, Pohjois-Ossetiassa ja Kabardi-Balkariassa.

VäkivaltaisuuDET eivät ole läheskään vielä ohi. Vasta viime tiistaina ainakin kuusi ihmistä kuoli Groznyssa Tšetšenian parlamenttirakennukseen tehdyssä iskussa. Siinä loukkaantui vähintään 17 ihmistä, joista useimmat olivat siviilejä. Pohjois-Ossetian pääkaupungissa Vladikavkazissa 9. syyskuuta tapahtuneessa pommituksessa menehtyi 17 ihmistä ja haavoittui useita.

(2) Ks. pöytäkirja.

Tapahuneita tragedioita ei ole myöskään selvitetty. Beslanin tragedian uhrien omaiset eivät vielä tiedä, mitä heidän lapsilleen ja rakkailleen tarkalleen tapahtui, miten he kuolivat tai missä heidän ruumiinsa ovat.

Väkivallan ja rankaisemattomuuden kierre on sekoittanut ja halvaannuttanut nämä yhteisöt, ja koska tilannetta ei ole saatu käsiteltyä, väkivalta on levinnyt Pohjois-Kaukasian tasavaltojen rajojen ulkopuolelle.

Moskovalaiset ovat kärsineet terrorismin traumaista, ja tšetšeenipakolaiset pelkäävät Euroopassa vainoja ja jopa murhia. Ihmisiä katoaa myös pääkaupungissa Moskovassa tai Pietarissa, kuten viime vuosina on ilmennyt.

Koittaa siis hetki, jolloin tämän on loputtava. Vuoden 2009 Saharov-palkinnon saaja Oleg Orlov, jota vastaan on esitetty rikosoikeudellisia syytteitä, voisi olla tapaus, jonka kohdalla eurooppalaiset vihdoinkin toteavat, että liika on liikaa.

EU:n on pyrittävä tekemään nyt Euroopan neuvoston kanssa yhteistyötä Dick Martyn Pohjois-Kaukasian ihmisoikeusloukkausten uhrien oikeuskeinoista laatiman loistavan päätöslauselman yhteydessä.

Marietje Schaake, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, puhemies Buzek ilmoitti tänään tämän vuoden Saharov-palkinnon saajan. Kyseinen palkinto ilmentää mielipiteenvapautta, joka on oleellinen eurooppalainen vapaus ja oikeus, jota puolustamme kansalaistemme ja koko maailman hyväksi.

Puhemies Buzek reagoi Nobelin rauhanpalkinnon myöntämiseen kehottamalla painokkaasti Kiinaa vapauttamaan Liu Xiaobon. Hän totesi, että vapaus ei ole uhka, mutta vapaudella voi olla monta uhkaa. Tämä pätee myös ihmisoikeuksien puolustajiin Pohjois-Kaukasiassa.

Viime vuoden Saharov-palkinnon saajat – Memorial-järjestön jäsenet Oleg Orlov, Sergei Kovalev ja Ljudmila Aleksejeva – eivät ole voineet itse noutaa palkintoaan, koska heidän vapautensa on uhattuna. EU investoi valtavia rahamääriä EU:n ja Venäjän suhteisiin, ja molemmat ovat Euroopan neuvoston ja Etyjin jäseniä.

Venäjä on näin ollen sitoutunut suojelemaan ja edistämään ihmisoikeuksia ja oikeusvaltion periaatteita, mutta siitä ollaan vielä kaukana. Toimittajia ja kansalaisyhteiskunnan aktivisteja pelotellaan, ihmisoikeuksien puolustajia katoaa järjestelmällisesti eikä ilmaisunvapautta ole, myöskään internetissä. Oikeusvaltion puuttumisen vuoksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa on vireillä 20 000 kannetta, jotka ovat peräisin Venäjän federaatiosta.

Venäjällä on oikeus torjua terrorismia Pohjois-Kaukasiassa, mutta se vaikuttaa kielteisesti vakauteen, jos oikeusvaltion periaatteita ei noudateta. Venäjällä ei ole todellakaan mitään perustetta olla noudattamatta ihmisoikeuksia koskevaa sitoumustaan.

Odotamme innokkaasti ja aiomme myös huolehtia siitä, että Memorial-järjestön edustajat voivat vapaasti vieraila Euroopan parlamentissa, mikä symboloi kaikkien Pohjois-Kaukasian alueen kansalaisten vapauksia ja oikeuksia.

Mitro Repo, *laatija*. – (FI) Arvoisa puhemies, olen todella huolissani siitä kasvavasta pelon ilmapiiristä, joka kohdistuu ihmisoikeuspuolustajiin Venäjällä. Me olemme velkaa tukemme Oleg Orloville, jolle myönsimme viime vuonna Saharov-palkinnon. Hänen ainut rikoksensa on se, että hän on puhunut ihmisoikeuksista Venäjällä.

Perusoikeuksia loukataan myös EU:n sisällä, mutta nuo loukkaukset Venäjällä ovat aivan toista luokkaa. Meidän tulee taistella kaikkea terrorismia ja radikaaleja ääri-ilmioita vastaan kaikin laillisin keinoin, mutta myös kansalaisyhteiskunnan tarjoamin keinoin. Pohjois-Kaukasiassa ei tarvita enää sortoa vaan pikemminkin vuoropuhelua. Ei enää rikoksia vaan lisää lain ja ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Oikeudenmukaisuus toteutuu aina objektiivisesti ja subjektiivisesti. Pohjois-Kaukasiassa tämä tarkoittaa sitä, että rikolliset tuomitaan ja rikosten uhrien tarpeet otetaan huomioon. Tämän lausunnon hyväksyminen on selkeä ja johdonmukainen tuki Orloville, kuten myös kaikille muille ihmisoikeustaistelijoille. Meidän on pidettävä mielessä tämä asia, kun neuvottelemme EU:n ja Venäjän uusista suhteista. Venäjän on kunnioitettava ihmisoikeuksia, jotta se voisi olla aito osa Eurooppaa ja hyväksyä Euroopan eetoksen: Eurooppa on ihmisten puolella, Eurooppa ei ole ihmisiä vastaan.

Ryszard Czarnecki, laatija. – (PL) Kun Puolan solidaarisuusliike taisteli kommunismin aikana ihmisoikeuksien ja demokratian puolesta, yleisesti käytettynä iskulauseena oli ”ei vapautta ilman solidaarisuutta”. Pohjois-Kaukasian – ja myös monien muiden Venäjän osien – tapahtumien yhteydessä voidaan nykyään todeta, että ei ole vakautta ilman oikeusvaltiota.

Näitä kahta ilmiötä on erittäin tärkeää tarkastella yhdessä. Emme voi puhua EU:n ja Venäjän taloudellisista ja poliittisista suhteista välittämättä Venäjän ihmisoikeuksista. Ne ovat todellakin kuin toisiinsa kytketyt johdot. Ne eivät ole kaksi erillistä asiaa. Perusrehellisyys edellyttää, ettemme ainoastaan keskustele suhteiden parantamisesta Venäjän – tämän hienon valtion – kanssa vaan että myös vaadimme sen hallitusta kunnioittamaan ihmisoikeuksia, myös Saharov-palkinnon saaneen henkilön tapauksessa. Tämä on valtava isku Euroopan parlamentille ja Euroopan unionille.

Marie-Christine Vergiat, laatija. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan tässä puheenvuorossani pyytää, että mietimme yhdessä, mikä on Saharov-palkinnon tarkoitus.

Haluan aluksi kiittää kollegojani, erityisesti Heidi Hautalaa, vastaamisesta Oleg Orlovin tilannetta koskeneeseen pyyntöni. Oleg Orlov on todellakin yksi viime vuoden Saharov-palkinnon saaneen Memorial-järjestön kolmesta vastuuhenkilöstä.

Myöntämällä tämän palkinnon palkitsimme niiden sitoumuksellisen toiminnan, jotka vielä uskaltavat arvostella Tšetšeniän tilannetta. Sillä oli symbolinen merkitys, koska se tapahtui muutaman kuukauden kuluttua Natalia Estemirovan murhasta, jonka Oleg Orlov voimakkaasti tuomitsi. Tiesimme, että Tšetšeniän presidentti oli nostamassa Orlovia vastaan syytteen siitä, että tämä oli syyttänyt häntä. Tammikuussa 2010 Oleg Orlov ja Memorial todettiin syyllisiksi, emmekä sanoneet mitään. Oleg Orlovia vastaan nostettiin jälleen syyte 6. heinäkuuta, ja häntä uhkaa nyt kolmen vuoden vankeustuomio.

Myöntäessämme Saharov-palkinnon pyrimme kohottamaan demokratiaa ja ihmisoikeuksia puolustavien profilia ja otamme heidät suojeluksemme.

Mitä olemme tehneet Oleg Orlovin ja kaikkien niiden hyväksi, jotka puolustavat ihmisoikeuksia Venäjällä ja Tšetšeniassa? Miten olemme kehittäneet EU:n vuoropuhelua varmistaaksemme, että Pohjois-Kaukasiassa vihdoinkin kunnioitetaan ihmisoikeuksia? Voimmeko mitään sanomatta hyväksyä sen, ettei oikeustoimiin ole vielä kukaan ryhtynyt, vaikka Natalia Estemirovan murhasta on kulunut jo yli vuosi? Voimmeko sallia sen, että ihmisoikeuksien puolustajia kidnapataan ja pahoinpidellään ja että heitä katoaa ilman tuomioistuinten minkäänlaista reaktiota?

Tekee mieli kysyä, mitä tarkoitusta oikein palvelemme, jos istuntojakso toisensa jälkeen tuomitsemme joitakin ihmisoikeusloukkauksia, mutta se ei estä komissiota jatkamasta muka rakentavia vuoropuhelujaan ja toteamasta meille, että edistystä kyllä tapahtuu, mutta ei ihmisoikeuksien ja oikeusjärjestelmän aloilla. Milloin lopetamme näiden väitettyjen perusarvojen kieltämisen tiettyjen jäsenvaltioiden taloudellisten ja poliittisten etujen vuoksi? Hyvät kollegat, saataisimme olla uskottavampia, jos istuntojamme ei järjestettäisi myöhään torstai-iltapäivänä ja jos olisimme hieman runsaslukuisempina paikalla seuraamassa näitä keskusteluja.

Bernd Posselt, *laatija.* – (DE) Arvoisa puhemies, Pohjois-Kaukasia oli tsaristisen siirtomaapolitiikan ja Stalinin hallinnon kansanmurhayritysten uhri. Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen myös siellä käytiin kuitenkin valitettavasti kaksi raakaa sotaa, joissa tuhottiin tšetšeenien kaltaisia pieniä kansoja. Se on vielä nykyäänkin alue, jolla Kadyrovin hallinnon kaltaiset pienet, julmat satelliittihallinnot syyllistyvät kauhistuttaviin ihmisoikeusloukkauksiin. Tuomitsemme kaikkien osapuolten kaikki terrorismin muodot, mutta tällä hallinnolla ei ole mitään tekemistä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden kanssa.

Tämän tilanteen ratkaisemiseksi tarvitsemme kolmiosaisen lähestymistavan, jonka yhteydessä tehtävään tiiviiseen yhteistyöhön osallistuvat Euroopan neuvosto ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, Euroopan unionin moottorina toimiva Euroopan parlamentti ja kyseisellä alueella toimivat ihmisoikeusjärjestöt, jotka pyrkivät suojelemaan sitä Venäjän vallalta. Memorial-ihmisoikeusjärjestöllä on tässä keskeinen rooli. Näin ollen vaadimme, että Oleg Orlov jätetään heti rauhaan ja että häntä tuetaan ansiokkaassa työssä ihmisoikeuksien puolesta. Olemme sen velkaa hänelle ja hänen taistelutovereilleen, Pohjois-Kaukasian kansoille, mutta myös murhatulle ystävällemme ja taistelukumppanille Natalia Estemirovalle, jonka monet meistä tunsivat henkilökohtaisesti ja jonka murha on vihdoinkin selvitettävä. Olemme velvollisia varmistamaan hänen puolestaan, että Pohjois-Kaukasiassa kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja oikeusvaltion periaatteita.

Jarosław Leszek Wałęsa, *PPE-ryhmän puolesta.* – (PL) Jokin aika sitten Oleg Orlov totesi Pohjois-Kaukasian suurimpana ongelmana olevan se, että vallassa olevat torjuvat kaikkein tärkeimmän asian – ihmisoikeudet. Ihmisoikeusloukkaukset horjuttavat Pohjois-Kaukasian tilannetta, pitkittävät konfliktia, vähentävät sen ratkaisemismahdollisuuksia ja tukevat itse asiassa maanalaista terroristitoimintaa.

Memorialin kaltaisia ihmisoikeusjärjestöjä on tuettava, koska ne ovat oleellisia pyrittäessä luomaan vakaa ja vapaa yhteiskunta, ja niitä tarvitaan myös tosiasiallisen ja pysyvän vakauden toteuttamisessa. Tällaisia järjestöjä on siis tuettava, ja meidän on tuomittava Pohjois-Kaukasiassa tapahtuvat katalat teot, puhuttava yhä useampien kadonneiden puolesta ja muistettava asuinseudultaan siirtymään joutuneiden kärsimykset.

Alexander Mirsky *S&D-ryhmän puolesta.* – (LV) Arvoisa puhemies, kannatan varauksettomasti sitä päätöslauselman osaa, jossa käsitellään tarvetta tarkkailla Pohjois-Kaukasian ihmisoikeustilannetta. Olen erittäin hyvin perillä Kaukasian tilanteesta, koska olen vierailut siellä useammin kuin kerran. Haluan samalla huomauttaa, ettei ihmisoikeuksien puolustajan titteli anna Oleg Orloville oikeutta syyttää Tšetšenian tasavallan presidenttiä murhasta. Oleg Orlov on väärässä, jos hän uskoo, että Saharov-palkinto oikeuttaa esittämään epäasianmukaisia väitteitä. Euroopan parlamentin ei tarvitse toimia Orlovin asianajajana. Todistakoon väitteensä oikeudessa – ellei venäläisessä niin sitten Euroopan unionin tuomioistuimessa. Meillä ei ole oikeutta asettua jommallekummalle

puolelle tässä kiistassa. Meidän on annettava tuomioistuinten hoitaa työnsä. Annan kuitenkin Oleg Orloville sen neuvon, että kannattaa ajatella, ennen kuin puhuu. Kunnianloukkaus on rikos. Kiitos.

Adam Bielan, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) On paradoksaalista, että samana päivänä, jona olemme julkistaneet vuoden 2010 Saharov-palkinnon myöntämistä koskevan päätöksemme, puhumme yhden viime vuoden palkinnon saajan vainosta. Kuten tiedätte, Oleg Orloville myönnettiin viime vuonna Saharov-palkinto yhdessä Memorial-järjestön muiden jäsenten kanssa sinnikkästä ja rohkeasta taistelusta sen puolesta, että totuus venäläisten Tšetšenian tasavallassa tekemistä rikoksista tulisi julki.

Puhumme tänään Oleg Orlovin jatkuvasta vainoamisesta, joka johtuu siitä, että hän vaatii rohkeasti selvittämään kaikki Tšetšenian Memorial-järjestön johtokuntaan kuuluneen Natalia Estemirovan kuolemaan liittyneet olosuhteet. On muistettava, etteivät ”presidentti” Ramzan Kadyrovin toteuttamat Orlovin vastaiset toimet olisi olleet mahdollisia ilman Kremlin tukea. Pyydän siksi, että kaikki Euroopan unionin viranomaiset, myös komissio ja neuvosto, painostavat presidentti Medvedeviä torjumaan tällaista vainoa Tšetšeniassa.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Väkivaltaa tai terroritekoja tapahtuu lähes päivittäin Pohjois-Kaukasian tasavalloissa. Tšetšenian parlamenttiin viime viikolla tehty isku osoittaa, että islamistien kapina vaarantaa koko alueen vakauden. Tšetšenian sotien alkamisesta on kulunut 15 vuotta, mutta alueella on edelleen 80 000 sisäistä pakolaista. Myös ihmisoikeusaktivistien tilanne on hälyttävä, sillä raporttien mukaan alueella tapahtuu umpimähkäisiä sieppauksia ja tuomitsemisia. Oleg Orlovin tapaus on yksi niistä oikeudenkäyntien sarjoista, jotka on aloitettu ilman asianmukaista oikeusperustaa. Hän voi saada kolmen vuoden vankeusrangaistuksen syytettyään Tšetšenian presidenttiä sekaantumisesta Natalia Estemirovan murhaan vuonna 2009.

Haluan huomauttaa, ettei hänen kuolemansa jälkeen aloitetuissa tutkinnoissa ole toistaiseksi edistytty. Venäjän federaation viranomaisten on edellä mainituista syistä nähdäkseni toteutettava lisätoimia varmistaakseen, että tutkinnot saatetaan asianmukaisesti päätökseen myös silloin, kun Memorial-järjestön jäseniä on osallisina.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, Pohjois-Kaukasian alueen tunnetuin ja väkivaltaisinkin selkkaus on Tšetšenian ensimmäisestä sodasta alkanut konflikti. Se jatkuu yhä, joskin laajentuneena erityisesti Dagestaniin ja Ingušiaan. Ottamatta kantaa siihen, missä määrin kysymys on vapaussodasta, terrorismin vastaisesta sodasta tai jostain muusta, emme voi kieltää totuutta lähes 100 000 sisäisestä pakolaisesta ja erittäin heikosta ihmisoikeustilanteesta.

Viime vuonna Saharovilla palkitsemamme ihmisoikeusaktivistit ovat kantava voima Memorial-järjestössä, jolla on Pohjois-Kaukasiassa merkittävä rooli. Joulukuussa palkintoa noutaessaan Oleg Orlov vastasi työnsä vaaroja koskevaan kysymykseen, että suurin ongelma on se, että uhka tulee valtion edustajilta. Näitä hänen sanojaan harva epäilee.

Anna Politkovskaja tunnettiin erityisesti tšetšenialaisten ihmisoikeuksien puolestapuhujana, Lontoossa myrkytetty venäläisagentti Litvinenko oli arvostellut Venäjän toimia Tšetšeniassa ja viime vuonna murhattu Natalia Estemirova paljasti turvallisuuspalveluiden osallistumisen väkivaltaisuuksiin ja teloituksiin niin ikään Tšetšeniassa. Listaa vastaavista edelleen selvittämättömistä murhista voisi jatkaa vielä pitkälle. Siksi on ensisijaista, että Euroopan unioni jatkaa näiden asioiden esille nostamista.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Haluan aluksi oikaista erästä kollegani toteamusta. Meille sanottiin, etteivät Memorial-järjestön edustajat voineet saapua parlamenttiin vastaanottamaan viime vuoden Saharov-palkintoa. He kuitenkin olivat täällä. Naiset valkoisissa -liikkeen edustajat eivät pääse noutamaan palkintoaan, koska heidän ei anneta poistua Havannasta.

Kesäkuussa 2010 laadittuun Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslausemaan sisältyy tietoja Pohjois-Kaukasiassa tapahtuneista muista ihmisoikeusloukkauksista. Venäjän viranomaiset väittävät toteuttavansa vakautustoimia, mutta ihmisoikeusloukkauksiin liittyvä rankaisemattomuus ja oikeusvaltion puuttuminen ovat edelleen suurimmat esteet alueen tosiasialliselle ja pysyväälle vakaudelle. Siviiliväestö elää edelleen väkivallan uhan alla. Kidutukset ja vihamielinen kohtelu ovat yleisiä, samoin kuin pakotetut katoamiset sekä mielivaltaiset murhat ja pidätykset. Ihmisoikeusloukkauksia koskevat tutkimukset ovat tehottomia ja puutteellisia. Niiden tuloksena on usein ainoastaan se, ettei tekijöitä onnistuta rankaisemaan, mikä lisää epäluottamusta hallituksen elimiä ja koko oikeusjärjestelmää kohtaan.

Olemme velvollisia tekemään kaiken voitavamme, jotta Pohjois-Kaukasian tilannetta voidaan seurata jatkuvasti ja jotta voidaan toteuttaa toimia oikeusvaltion periaatteiden takaamiseksi, kansalais- ja demokratia-aloitteiden tukemiseksi sekä laittomuuden poistamiseksi alueelta.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Pohjois-Kaukasian suurin ongelma on nähdäkseni se, ettei siellä välitetä kaikkein tärkeimmästä asiasta, nimittäin yksilön ihmisoikeuksien kunnioittamisesta. Tällaiset ihmisoikeusloukkaukset horjuttavat alueen tilannetta, pitkittävät ja syventävät konfliktia, vähentävät sen ratkaisemismahdollisuuksia sekä auttavat luomaan perustan taantumuksellisille terroristiryhmille.

Tšetšeniassa vallan anastanut Ramzan Kadyrov ei edistä vakautta. Hänestä on tullut tasavallan yksinvaltiainen, joka uhmaa lainsäädäntöä tai tulkitsee sitä väärin voidakseen toimia perusihmisoikeuksien vastaisesti. Lisäksi tiettyihin henkilöihin kohdistuneita väärinkäytöksiä ei saa paljastaa, eikä niistä saa keskustella. Memorial-järjestön jäsen Oleg Orlov on valitettava esimerkki ihmisoikeuksien puolustajien vainoamisesta. Tilanne näyttää olevan murheellisesti ratkaisematta, minkä vuoksi Euroopan parlamentilla on moraalinen velvollisuus seurata alueen tapahtumia tarkasti ja vaatia säännöllisesti kunnioittamaan oikeuksia, joita Venäjän federaation kansalaisilla ja ihmisoikeusjärjestöillä ei edelleenkään ole päivittäin virallisista vakuutteluista huolimatta.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Minunkin on ilmaistava solidaarisuuteni Oleg Orlovia ja hänen johtamaansa Memorial-ihmisoikeusjärjestöä kohtaan. Euroopan parlamentti myönsi sille viime vuonna Saharov-mielipiteenvapauspalkinnon.

Tšetšenian presidentin kunnianloukkauksesta tuomitseminen ja mahdollisesti useaksi vuodeksi vankilaan joutuvaa Oleg Orlovia vastaan aloitettu oikeudenkäynti ovat ihmisoikeusaktivistien vainoon liittyvien masentavien tekojen karmea huipennus. Kaikkein kauhistuttavin tapaus olivat Tšetšenian Memorial-järjestön koordinaattorina toimineen Natalia Estemirovan sieppaus ja murha. Minun on pakko vastustaa näitä terrorismin torjunnan verukkeella tapahtuvia toistuvia, julmia ihmisoikeusloukkauksia, vakaviin rikoksiin ja väärinkäytöksiin syyllistyneiden rankaisematta jäämistä sekä sitä, että Venäjän viranomaiset hyväksyvät tämän tilanteen, mikä heikentää niiden demokratiaa koskevan sitoumuksen uskottavuutta.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) Mietin, miten on mahdollista, että keskustelemme edelleen pelkästään varsin pienen ihmisryhmän ihmisoikeuksista ja jätämme kaikkien tärkeimmän asian kokonaan huomiotta. Ratkaisevaa on se, että wahhabeilla, jotka ovat koulutettuja ja aseistettuja ja joiden toiminnalla on selkeät tavoitteet, on voimakas ulkoinen vaikutus Pohjois-Kaukasiassa.

Jos ette tiedä, mistä wahhabit ovat peräisin ja kuka heidän toimintaansa rahoittaa, voin kertoa, että kyseessä ovat samat lähteet, joista puhutaan muiden terroristijärjestöjen yhteydessä. Päätöslauselmasta siis valitettavasti puuttuu kaikkein tärkein asia, nimittäin se, miksi eri puolilla Pohjois-Kaukasiaa tapahtuu räikeitä ihmisoikeusloukkauksia. Ihmisoikeuksia on tietenkin kunnioitettava, mutta niiden noudattamiselle on myös luotava edellytykset. Meidän on vaikea luoda nämä edellytykset, jos terroristijärjestöt saavat rahoitusta ulkomailta, kuten tässä tapauksessa. Tätä ei valitettavasti oteta huomioon päätöslauselmassa.

Ana Gomes (S&D). - (EN) Arvoisa puhemies, annan täyden tukeni päätöslauselmalle, jota poliittinen ryhmäni kannattaa. Siinä vaaditaan toimia, joilla tuetaan Saharov-palkinnon saanutta Oleg Orlovia ja hänen kannattamaansa asiaa – nimittäin vastustetaan Pohjois-Kaukasiassa jatkuvasti tapahtuvia ihmisoikeusloukkauksia.

Haluan tässä yhteydessä todeta, että minä ja ryhmäni emme voi yhtyä aiemmin puhuneen jäsen Mirskyn toteamuksiin, joissa arvosteltiin Oleg Orlovia ja huomautettiin, ettei hän saisi käyttää hyväkseen asemaansa ihmisoikeuksien puolustajana ja vastustaa presidentti Kadyrovia. Jokainen itseään kunnioittava demokraatti tietää, ettei demokraattinen oikeus arvostella valtion tai hallituksen päämiestä edellytä, että kyseisellä henkilöllä on jokin titteli tai että hän on ihmisoikeuksien puolustaja, Memorial-järjestön jäsen tai Saharov-palkinnon saaja.

Haluan myös käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kannattaa kollegamme Raül Romeva i Ruedan aiemmin esittämiä toteamuksia. Hän pyysi parlamenttia – sekä komissiota ja neuvostoa, erityisesti korkeaa edustajaa Ashtonia – kiinnittämään huomiota Länsi-Saharassa kehittymässä olevaan vaaralliseen tilanteeseen. Pyydän korkeaa edustajaa puuttumaan tilanteeseen, jotta Marokon viranomaiset eivät pidätä laitonta miehitystä vastaan taistelevia länsisaharalaisia.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Máire Geoghegan-Quinn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Pohjois-Kaukasian ihmisoikeustilanteen esiin ottamisesta.

Vaikka Tšetšeniassa annettiin viime vuonna virallinen julistus terrorismin vastaisesta operaatiosta, väkivalta ja rankaisemattomuus jatkuvat siellä ja vielä selkeämmin naapuritasavallassa Dagestanissa ja myös Ingušiassa.

Tämän viikon tiistaina Groznyssa sijaitsevaan parlamenttiin tehty aseellinen isku oli viimeisin muistutus siitä, että tilanne on edelleen tulenarka ja vaarallinen.

Ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / varapuheenjohtaja Ashton on pahoitellut tätä iskua ja todennut, etteivät terroristisen väkivallan käyttö ja itsemurhaiskut voi olla oikeutettuja missään tilanteessa.

Haluan tässä yhteydessä ilmaista syvän osanottoni uhrien perheille. Tässä tapauksessa uhreina olivat yksi siviilihenkilö ja kaksi virkatehtäviään hoitamassa ollutta poliisia. Koska terrori-iskut jatkuvat Pohjois-Kaukasiassa, ihmisoikeuksien puolustajiin ja toimittajiin

kohdistuvat hyökkäykset ovat yleisiä, ja tällaisten hyökkäysten tekijät päätyvät harvoin oikeuteen.

Osoitamme kunnioitusta kaikille niille, jotka ovat menettäneet henkensä, ja niille, jotka jatkavat työtään tällaisessa ympäristössä. Monet aktivistit, juristit ja riippumattomat toimittajat kärsivät väkivallasta, vainosta ja pelottelusta kaikkialla Venäjän federaatiossa.

Memorial-ihmisoikeusjärjestön johtajaa Oleg Orlovia ja Moskovan Helsinki-ryhmän puheenjohtajaa Ljudmila Aleksejevaa vastaan nostettuja kunnianloukkauksia on pidettävä tässä yhteydessä pelotteluna. Oleg Orlovin esittämässä, presidentti Kadyrovin riitauttamissa toteamuksissa oli kyse siitä, ettei Memorial-järjestön aktivistin tappajaa vastaan ole aloitettu oikeudenkäyntiä, vaikka hänet on tunnustettu.

Euroopan komissio seuraa meneillään olevaa Oleg Orlovin toista oikeudenkäyntiä erittäin tarkasti. EU kehottaa Venäjää noudattamaan sitoumuksiaan, jotka sillä on Yhdistyneiden Kansakuntien, Etyjin ja Euroopan neuvoston jäsenenä. Presidentti Medvedev on vastustanut Venäjällä vallalla olevaa oikeudellista nihilismia. EU on valmis tukemaan Venäjää sen oikeusjärjestelmän uudistamisessa.

Konkreettisia toimia on laadittu tiiviissä yhteistyössä presidentin hallinnon ja Euroopan neuvoston kanssa.

EU arvostaa suuresti mahdollisuutta keskustella ihmisoikeuksia koskevista huolistaan Venäjän viranomaisten kanssa. Olemme tyytyväisiä presidentti Medvedevin avoimeen asenteeseen näistä asioista EU:n kanssa käytävässä keskustelussa. Näiden keskustelujen aihepiiriä voidaan laajentaa EU:n ja Venäjän välisissä asiantuntijataso säännöllisissä ihmisoikeuskeskusteluissa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Haluan ilmaista syvän osanottoni ja huoleni siitä, että Kaukasian alueella murhataan tai katoaa yhä enemmän kansalaisia, ja mielessäni on erityisesti Natalia Estemirovan tapaus. On huolestuttavaa, että ihmisoikeusaktivisteihin ja poliittisiin vastustajiin kohdistuva väkivalta ja heidän katoamisensa ovat lisääntyneet Pohjois-Kaukasian alueella vuodesta 2009 lähtien. Nämä konfliktit ja ihmisoikeusloukkaukset luovat epävakautta alueella sekä estävät rauhan ja hyvinvoinnin. Kehotan Venäjän viranomaisia tehostamaan ihmisoikeuksien puolustajien, myös Memorial-järjestön työntekijöiden, suojelua. Hallituksen on edistettävä sieppaajien ja murhaajien tuomitsemista sen sijaan, että se vaientaa Oleg Orlovin kaltaiset henkilöt, jotka tuovat nämä asiat päivänvaloon. Tuomitsen viranomaisten toiminnan ihmisoikeusjärjestöjen tutkinnassa ja asioiden paljastamisesta Oleg Orlovia vastaan nostetut rikossyytteet. Pyydän, että komissio painottaa näitä asioita Venäjän kanssa käymässään vuoropuhelussa.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) Tiedotusvälineissä on puhuttu viime aikoina paljon uudesta alusta Euroopan unionin ja Venäjän federaation suhteissa. Näiden toimien tuloksena on syntynyt Venäjän ja Saksan yhteinen Nord Stream -kaasuputkihanke ja ajatus

Venäjän sisällyttämisestä Nicolas Sarkozyn ehdottamaan Euroopan turvallisuusjärjestelmään.

Uusien taloussopimusten huumassa EU:n päätöksentekijät ovat näköjään nopeasti unohtaneet Anna Politkovskajan ja Natalia Estemirovan tapaukset. Euroopan unionin perustana on ollut jo vuosien ajan sellainen käsitys, että jos ihmisten voidaan sanoa olevan tasa-arvoisia, tasa-arvo koskee silloin kaikkia ihmisiä elämän kaikilla osa-alueilla. Meidän on siksi pyrittävä ensisijaisesti taistelemaan sinnikkäästi lakia ja järjestystä koskevien periaatteiden, kansalaisvapauksien sekä ihmisarvon kunnioittamisen puolesta. Euroopan unionin on tärkeää reagoida voimakkaasti Venäjällä toistuviin ihmisoikeusloukkauksiin ja demokraattisen opposition tragediaan.

Tiedotusvälineiden mukaan Strategia 31 -liike järjestää joka kuun 31. päivänä mielenosoituksia Venäjän suurkaupungeissa. Sen jäsenet protestoivat Venäjän federaation perustuslain 31 §:ssä vahvistettujen kokoontumis- ja yhdistymisvapauden sekä marssien ja mielenosoitusten järjestämistä koskevan oikeuden puuttumista. Viranomaiset ovat vastustaneet kyseistä liikettä siitä asti, kun se aloitti toimintansa. Miliisin erikoisjoukot (OMON) hajottavat kaikki mielenosoitukset. Osallistujia ahdistellaan ja lyödään, heidät kuljetetaan maaseudulle ja hylätään keskelle metsää tai pidätetään ja jopa vangitaan ilmoittamatta mitään virallista syytä. Euroopan unionin velvollisuutena on tutkia nämä toimet yksityiskohtaisesti ja ilmaista vastustuksensa voimakkaasti. Sitä odottavat meiltä paitsi Venäjän kansalaiset myös koko eurooppalainen yhteiskunta.

12. Äänestykset

12.1. Pakkohäädöt Zimbabwessa (B7-0583/2010) (äänestys)

12.2. Kambodža, erityisesti Sam Rainsy -puolueen tapaus (B7-0550/2010) (äänestys)

12.3. Pohjois-Kaukasia, erityisesti Oleg Orlovin tapaus (B7-0549/2010) (äänestys)

Bernd Posselt, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Landsbergis, joka tuntee Pohjois-Kaukasian paremmin kuin tuskin kukaan muu, on jättänyt käsiteltäväksi muutaman lyhyen suullisen tarkistuksen, joilla tarkennetaan tekstiä ja joita pyydän kannattamaan. Esitän ne hänen puolestaan.

Asian selkeyttämiseksi haluamme lisätä 3 kohtaan sanan "real" ilmaisun "recognises Russia's right to fight" jälkeen ennen "terrorism"-sanaa, koska terrorismia käytetään usein tekosyynä. Haluamme lisätä 5 kohtaan sanan "lasting" siten, että kohta kuuluu "stresses that the lasting impunity in Chechnya". Päätöslauselman 15 kohtaan haluamme lisätä sanan "intimidating" siten, että tekstissä todetaan "expresses its rejection of the intimidating search of human rights organisations".

Näillä muutoksilla päätöslauselmaan on tarkoitus tehdä ainoastaan kielellisiä täsmennyksiä, ja pyydän parlamenttia hyväksymään ne.

(Suulliset tarkistukset hyväksyttiin.)

13. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

14. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

15. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen

16. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

17. Istutokauden keskeyttäminen

Puhemies. – (EN) Julistan Euroopan parlamentin istutokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.25.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

NEUVOSTOLLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista.)

Kysymyksen nro 10 esittäjä Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0488/10)

Aihe: Basel III -ehdot ja pk-yritykset

Baselin komitea ilmoitti 12. syyskuuta 2010 uusista ehdoista, joilla pyritään lisäämään rahoitusjärjestelmän vakautta ⁽³⁾. Nämä ehdot saattavat johtaa siihen, että suuret pankkiryhmittymät valtaavat pienpankit, jotka perinteisesti ovat vastanneet pk-yritysten rahoituksesta. Eurooppalaisista yrityksistä 99 prosenttia on pk-yrityksiä ⁽⁴⁾. Miten neuvosto arvioi rahoitusmarkkinoiden tulevaa kehitystä ja tämän vaikutuksia tuotantotoiminnan rahoitukseen? Kun otetaan huomioon Euroopan talouden tämänhetkinen tila, onko laadittu pk-yritysten rahoitusta tukeva suunnitelma, jolla voitaisiin kompensoida Basel III -ehtojen mahdollisia haitallisia vaikutuksia likviditeettiin ja luotonantoon? Kuinka hyvin pankit ovat valmistautuneet täyttämään nämä ehdot?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa lokakuussa 2010 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(FR) Euroopan unionin pk-yritykset ovat erityisen riippuvaisia pankkien myöntämästä rahoituksesta, johon taluskriisi on vaikuttanut. Pk-yritysten pankeilta ja muilta toimijoilta saaman rahoituksen osuus verrattuna pääomamarkkinoilta saatavaan rahoitukseen on Euroopassa todellakin huomattavasti suurempi kuin Yhdysvalloissa. Joidenkin arvioiden mukaan tämä osuus on jopa 80 prosenttia kaikesta talouden saamasta rahoituksesta.

Eri elimet, myös EKP ja komissio, seuraavat jatkuvasti yleensäkin talouden ja erityisesti pk-yritysten saamaa rahoitusta sekä tiedottavat asiasta säännöllisesti neuvostolle. Euroopan keskuspankki on muun muassa suosittanut, että jäsenvaltioilta saadut varat siirretään rahoitusjärjestelmästä reaalityökaluun ja erityisesti pk-yrityksille, jotta voidaan edistää kriisistä selviytymistä. Tämä suositus annettiin, koska myös pankkien on siivottava ja vahvistettava tasetaan, jotta ne voivat täyttää uuteen Basel-sopimukseen sisältyvät tiukennetut vakavaraisuusehdot, jotka ilmoitettiin 12. syyskuuta 2010.

Baselin komitea, joka koostuu 27 valtion keskuspankkien ja rahoitusalan sääntelyviranomaisten edustajista, pyrkii lisäämään rahoitusjärjestelmän vakautta ja uskottavuutta. Komitean on tarkoitus esittää Soulissa 11. ja 12. marraskuuta toimenpidepaketti G20-ryhmän valtioiden tai hallitusten päämiehille, ja se on ilmoittanut julkaisevansa vaikutusten arvioinnin tämän vuoden lopussa. Tässä vaiheessa ei siksi voida vielä esittää pätevää arviota siitä, miten tiukennetut vakavaraisuusehdot vaikuttavat pitkällä aikavälillä rahoitusmarkkinoiden kehitykseen sekä tuotantotoiminnan ja erityisesti pk-yritysten rahoitukseen.

(3) <http://www.bis.org/press/p100912.pdf>.

(4) http://europa.eu/legislation_summaries/enterprise/business_environment/index_fi.htm.

Basel-sopimuksella on tärkeä poliittinen merkitys, mutta se ei ole oikeudellisesti sitova. Kaikkien Baselin komitean jäsenten on näin ollen pantava se täytäntöön ottaen huomioon omat rajoituksensa ja tilanteensa. Euroopan unionissa uusia vaatimuksia sovelletaan kaikkiin luottolaitoksiin eikä ainoastaan suuriin kansainvälisiin pankkeihin, kuten Yhdysvalloissa, minkä vuoksi ennen tarkkojen lukujen vahvistamista on tehtävä yksityiskohtainen tutkimus. Euroopan komissio on ilmoittanut, että uuden Basel-sopimuksen täytäntöönpanoa koskevan komission lainsäädäntöehdotuksen (vakavaraisuusdirektiivin neljättä tarkistamista koskevan ehdotuksen) yhteydessä tehdään vaikutustenarviointeja, joihin sisältyy kaksi näkökohtaa. Niissä ensinnäkin arvioidaan pankkialaan kohdistuvia vaikutuksia ja toiseksi määritetään koko talouteen kohdistuvat mahdolliset vaikutukset.

Neuvoston on tarkoitus käsitellä vakavaraisuusdirektiivin neljättä tarkistamista koskevaa komission ehdotusta vuoden 2011 ensimmäisen neljänneksen kuluessa heti, kun se esitetään, ja neuvosto toivoo voivansa tehdä tuloksekasta yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jotta ehdotus saadaan nopeasti hyväksytyä. Näin EU:n luottolaitoksilla on mahdollisimman hyvät edellytykset valmistautua uusien sääntöjen voimaantuloon.

*
* *

Kysymyksen nro 11 esittäjä Bernd Posselt (H-0492/10)

Aihe: EU ja Euroopan neuvosto

Mitä neuvosto tekee edistääkseen EU:n suunniteltua liittymistä Euroopan neuvoston ihmisoikeussopimukseen ja pitääkö se yhteisön liittymistä kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaan puiteyleissopimukseen ja alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevaan eurooppalaiseen peruskirjaan mahdollisena?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa lokakuussa 2010 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(FR) Euroopan unionin liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen (Euroopan ihmisoikeussopimus) alettiin valmistella 17. maaliskuuta 2010, kun komissio suositti liittymisneuvottelujen aloittamista. Parlamentti ilmaisi kantansa 19. toukokuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa, jossa seuraavia puheenjohtajavaltioita Belgiaa ja Unkaria muun muassa kehoitettiin tekemään kaikkensa, jotta sopimukseen liittyminen voidaan toteuttaa pikaisesti, sekä vaadittiin, että parlamentti otetaan tiiviisti mukaan alustaviin keskusteluihin ja varsinaisiin neuvotteluihin sopimuksen sisällöstä, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklassa määrätään. Neuvotteluvaltuudet ja -ohjeet hyväksyttiin 4. kesäkuuta 2010 tehdyllä neuvoston päätöksellä.

Samassa päätöksessä neuvosto nimitti komission neuvottelijaksi. Kyseisessä päätöksessä edellytetään, että komissio kuulee neuvotteluja käydessään perusoikeuksien, kansalaisoikeuksien ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden työryhmää (FREMP), joka on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 4 kohdan mukaisesti nimetty erityiskomitea. Neuvosto seuraa Strasbourgissa käytävien neuvottelujen edistymistä neuvottelijan laatimien raporttien kautta.

Euroopan neuvoston ihmisoikeusasioiden johtokomitean (CDDH) epävirallinen työryhmä piti Strasbourgissa 6. ja 7. heinäkuuta 2010 ensimmäisen työkokouksensa, jossa käsiteltiin Euroopan unionin liittymistä Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Toinen kokous järjestettiin Strasbourgissa 20.–22. syyskuuta 2010. Kyseisen kokouksen jälkeen työryhmä laati luetteloluonnoksen asioista, joista EU:n liittymisen yhteydessä on keskusteltava. Erityiskomitealle (FREMP) tiedotettiin molemmista kokouksista.

Komissio ei ole antanut neuvostolle suosituksia Euroopan unionin liittymisestä kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaan puiteyleissopimukseen sekä alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevaan eurooppalaiseen peruskirjaan.

*

* *

Kysymyksen nro 12 esittäjä Brian Crowley (H-0494/10)

Aihe: Eurooppalaisen patentin kehittäminen

Millaisiin konkreettisiin toimiin neuvosto on ryhtynyt varmistaa eurooppalaisen patentin kehittämisen?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa lokakuussa 2010 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(FR) Neuvosto katsoo, että Euroopan patenttijärjestelmää on tehostettava, jotta voidaan edistää kasvua innovoinnin avulla sekä auttaa eurooppalaisia yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, selviytymään talouskriisistä ja kansainvälisestä kilpailusta.

Tällainen tehostettu patenttijärjestelmä on oleellinen osa sisämarkkinoita, ja sen olisi perustuttava kahteen pilariin, jotka ovat Euroopan unionin patentin (jäljempänä "EU-patentti") luominen sekä patenttikiistoja käsittelevän yhdenmätyn, yhtenäisen erikoistuomioistuimen perustaminen, mikä lisää patenttien noudattamista ja oikeusvarmuutta.

Neuvosto pääsi joulukuussa 2009 sopimukseen yleisestä kannastaan EU-patenttia koskevasta asetuksesta. EU-patenttia koskevista kielijärjestelyistä totean, että neuvosto odottaa Euroopan parlamentin lausuntoa komission ehdotuksesta ja tekee tällä välin kovasti töitä, jotta sopimukseen päästäisiin mahdollisimman pian. Tästä asiasta keskusteltiin 11. lokakuuta pidetyssä neuvoston istunnossa, ja palaamme siihen pian.

Toisen pilarin osalta voin todeta, että neuvosto on esittänyt Euroopan unionin tuomioistuimelle sopimusluonnoksen eurooppa- ja EU-patenttistuomioistuimen perustamisesta saadakseen siltä lausunnon tekstin yhteensoveltuvuudesta perussopimusten kanssa. Tuomioistuimen odotetaan antavan lausuntonsa muutaman kuukauden kuluessa.

*

* *

Kysymyksen nro 13 esittäjä Pat the Cope Gallagher (H-0496/10)

Aihe: Matkailun edistäminen

Voisiko neuvosto kertoa, miten EU aikoo edistää Euroopan houkuttelevuutta kansainvälisenä matkailukohteena?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa lokakuussa 2010 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(FR) Koska Euroopan unionille ei ole annettu nimenomaista toimivaltaa matkailualalla, sillä on hyvin rajoitetut valtuudet kyseisellä alalla. Komissio ja neuvosto ovat siksi toteuttaneet varsin vähän toimia edistääkseen Euroopan houkuttelevuutta kansainvälisenä matkailukohteena.

Lissabonin sopimuksen tultua voimaan SEUT-sopimuksen uudessa 195 artiklassa määrätään, että Euroopan unioni voi täydentää jäsenvaltioiden toimintaa matkailualalla edistämällä alalla toimivien unionin yritysten kilpailukykyä, etenkin kannustamalla niiden kehittämiselle suotuisan ympäristön luomista ja edistämällä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä erityisesti hyvien käytäntöjen vaihdon avulla. Tämä määräys ei kuitenkaan käsitä jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista. Tällä alalla toteutettavissa toimissa on lisäksi noudatettava SEUT-sopimuksessa määrättyjä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita.

Edellä mainitun määräyksen perusteella komissio julkaisi 6. heinäkuuta 2010 tiedonannon ”Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet”.

Kyseiseen komission asiakirjaan antamassaan vastauksessa neuvosto katsoi, että toimet matkailun tukemiseksi voidaan ryhmitellä komission tiedonannossa esitetyn neljän akselin ympärille seuraavasti:

- a) Parannetaan Euroopan matkailualan kilpailukykyä.
- b) Edistetään kestävän, vastuullisen ja laadukkaan matkailun kehittämistä.
- c) Vakiinnutetaan kuva Euroopasta joukkona kestäviä ja laadukkaita kohteita ja lisätään sen näkyvyyttä.
- d) Hyödynnetään EU:n politiikkojen ja olemassa olevien rahoitusvälineiden mahdollisuudet matkailun kehittämiseen mahdollisimman täysimääräisesti.

Neuvosto myös kehotti komissiota keräämään lisänäyttöä, järjestämään laajapohjaisia kuulemisia sekä analysoimaan edellä mainittuja avainkysymyksiä käsittelevistä toimista ja aloitteista saatavaa eurooppalaista ja monikansallista lisäarvoa.

*
* *

Kysymyksen nro 14 esittäjä Liam Aylward (H-0498/10)**Aihe: Nuoret EU:ssa**

Nuoret ovat talouskriisin jälkeisessä yhteiskunnassa kaikkein haavoittuvimmassa asemassa. Nuorten työttömyys on kasvanut jyrkästi, ja monet eivät todennäköisesti onnistu saamaan pysyvää työpaikkaa. EU:n nuorisostrategiassa tunnustetaan, että ensisijaisena tavoitteena on luoda uusia ja parempia mahdollisuuksia koulutusosalalle ja työmarkkinoille. Miten neuvosto suunnittelee saavansa tämän aikaan? Mitä neuvosto osaa sanoa työllisyyttä ja nuorisoa koskevassa rakenteellisessa vuoropuhelussa (youth@work) saavutetusta edistyksestä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa lokakuussa 2010 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(FR) Nuorisotyöllisyys on nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön yleinen temaattinen painopiste puheenjohtajavaltiokolmikton yhteensä 18 kuukauden pituisella puheenjohtajakaudella.

Puheenjohtajavaltio Belgia pyrkii ottamaan huomioon puheenjohtajavaltio Espanjan aloitteen, jonka seurauksena neuvosto antoi päätöslauselman nuorten aktiivisen osallisuuden edistämisestä. Siinä vahvistetaan kyseisellä alalla noudatettavat yhteiset periaatteet ja todetaan, että sosiaalinen ja taloudellinen syrjäytyminen sekä kaikki syrjinnän muodot ovat nuorten hyvinvoinnin esteitä ja saattavat haitata heidän aktiivista osallistumistaan yhteiskuntaan ja työmarkkinoille. Kyseisessä päätöslauselmassa nuorisonäkökulma sisällytettiin myös muihin politiikan aloihin, kuten koulutus- ja työllisyyspolitiikkaan, ja puheenjohtajavaltio Belgia aikoo jatkaa tällä linjalla tekemällä nuorisotyötä koskevan päätöslauselmaesityksen ja kehottamalla neuvostoa hyväksymään sen marraskuun istunnossaan.

Päätöslauselmaesityksessä todetaan erityisesti, että nuorisotyöllä voi olla tärkeä merkitys, koska se tarjoaa nuorille mahdollisuuden kehittää monia erilaisia henkilökohtaisia ja ammatillisia taitoja, jotka parantavat heidän työllistymismahdollisuuksiaan.

Myös työllisyyspolitiikan suuntaviivat toimitetaan 21. lokakuuta 2010 neuvoston hyväksyttäväksi. Kyseisissä suuntaviivoissa, jotka ovat keskeisiä välineitä Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa, korostetaan, että jäsenvaltioiden työllisyys- ja koulutuspolitiikoissa on tärkeää kohdentaa toimia nuoriin. Suuntaviivassa 8 todetaan erityisesti, nuorten ja erityisesti sellaisten nuorten, joilla ei ole työtä tai koulutuspaikkaa, tukemiseksi jäsenvaltioiden olisi laadittava yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa järjestelmiä, joilla autetaan heitä saamaan ensimmäinen työpaikka, työkokemusta tai jatkokoulutusmahdollisuuksia, myös oppisopimuskoulutusta, ja että niiden olisi puututtava nopeasti nuorten työttömäksi joutumiseen.

Lisäksi puheenjohtajavaltio muistuttaa, että komissio julkaisi hiljattain Nuoret liikkeellä -aloitetta koskevan tiedonannon, jossa ehdotetaan erilaisia toimia, joilla pyritään saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet (myös parantamaan nuorten työllisyyttä), ja että neuvostoa kehoitetaan marraskuun istunnossaan hyväksymään (koulutusta, nuorisoalaa ja työllisyyttä) koskeva yhdennetty lähestymistapa, jossa käsitellään nuorten nykyään kohtaamia erilaisia sosioekonomisia haasteita.

*

* *

Kysymyksen nro 15 esittäjä Richard Howitt (H-0503/10)

Aihe: Ihmisoikeudet OECD:n toimintaohjeissa monikansallisille yrityksille – uudelleentarkastelu

Neuvosto kannatti joulukuussa 2009 antamissaan päätelmissä YK:n pääsihteerin ihmisoikeuksista, monikansallisista yhtiöistä ja liikeyrityksistä vastaavan erityisedustajan suosituksia. Aikooko neuvosto antaa täysimääräisen tukensa ehdotukselle, jonka mukaan

päivitettyihin OECD:n toimintaohjeisiin monikansallisille yrityksille lisättäisiin uusi ihmisoikeuksia koskeva luku, joka perustuu erityisedustaja Ruggien suosituksiin?

Aikooko puheenjohtajavaltio kuulla muita jäsenvaltioita antaakseen tuen asiakirjalle, jonka erityisedustaja Ruggie toimitti OECD:lle 30. kesäkuuta 2010 ja jossa hän totesi, että liikeyritysten vastuu ihmisoikeusasioissa menee ensimmäisen ja toisen tason toimittajia pidemmälle ja ulottuu aloille, joilla liikeyrityksemme vaikuttavat maailmaan?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa lokakuussa 2010 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(FR) Viime joulukuussa antamissaan ihmisoikeuksia ja demokratisoitumista kolmansissa maissa koskevissa päätelmissä neuvosto painotti, että yrityksillä on tärkeä merkitys ihmisoikeuksien täysimääräisen kunnioittamisen saavuttamisessa. Neuvosto totesi tässä yhteydessä tukevansa ihmisoikeuksia ja ylikansallisia yrityksiä sekä muita yrityksiä käsittelevänä YK:n erityisedustajana toimivan professori Ruggien työtä.

Euroopan unioni vahvisti hiljattain tukevansa erityisedustajan työtä esittäessään viimeisimmän raporttinsa ihmisoikeusneuvostolle Genevessä kesäkuussa 2010. EU myös kannatti erityisedustajan suunnitelmia siitä, että vuonna 2011 laaditaan suuntaviivoja, jotka koskevat hänen ”protect, respect, remedy” -käsitekehityksensä täytäntöönpanoa, ja että tarkastellaan mahdollisuutta ottaa Yhdistyneissä Kansakunnissa käyttöön väline tämän kehityksen edistämiseksi. Tämä käsitekehitys pohjautuu kolmeen perusperiaatteen, jotka ovat valtion velvollisuus suojella kolmansien osapuolten, myös yritysten, ihmisoikeusloukkauksilta, yritysten vastuu kunnioittaa ihmisoikeuksia ja tarve tehostaa oikeussuojakeinojen käyttöä. Nämä kolme periaatetta täydentävät ja tukevat toisiaan kestävä kehityksen saavuttamista ajatellen.

Jotkin EU:n jäsenvaltiot osallistuvat OECD:n jäsenenä kyseisen järjestön työhön, jossa uudistetaan ja tehostetaan sen suuntaviivoja, ja ne yleisesti ottaen kannattivat professori Ruggien ehdotuksia, myös ihmisoikeuksia ja asianmukaisen huolellisuuden (due diligence) periaatetta koskevan erityisen luvun lisäämistä. Kyseisen periaatteen mukaan yritysten on välttyäkseen muille kuuluvien oikeuksien loukkaamiselta noudatettava asianmukaista huolellisuutta ihmisoikeuksien alalla, mihin sisältyvät yritysten riskinhallintaa koskevat vakiintuneet käytännöt ja ihmisoikeusnäkökohtien huomioon ottaminen Yhdistyneiden Kansakuntien määrittelemien perusvaatimusten mukaisesti.

EU:n jäsenvaltioiden osalta voin todeta, ettei OECD:n työskentelyn yhteydessä omaksuttavaa kantaa soviteta yhteen neuvoston työryhmien välillä. Neuvoston valtuuskunnille kuitenkin tiedotetaan tämän työn edistymisestä erityisesti kaupallisten ja investointiin liittyvien näkökohtien osalta.

*

* *

Kysymyksen nro 16 esittäjä Laima Liucija Andrikiene (H-0506/10)

Aihe: EU:n edustajat YK:ssa ja muissa kansainvälisissä elimissä

Mikä on neuvoston strategia sen varmistamiseksi, että hiljattain nimitetyt Euroopan unionin huippuvirkamiehet, kuten Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Herman Van Rompuy ja

EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Catherine Ashton, voivat käyttää YK:n yleiskokouksessa puheenvuoroja unionin nimissä? Lissabonin sopimuksen tultua voimaan pitäisi Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, eikä EU:n neuvoston kiertävän puheenjohtajavaltion edustajan, edustaa EU:ta valtionpäämiestasolla kansainvälisissä yhteyksissä. Mihin toimiin olisi ryhdyttävä näiden Lissabonin sopimusten säännösten täytäntöön panemiseksi YK:n kaltaisissa kansainvälisissä elimissä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa lokakuussa 2010 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(FR) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan unioni (EU) korvasi aikaisemman Euroopan yhteisön (EY). EU näin ollen peri tarkkailijan aseman Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksessa.

Tarkkailijalla on varsin suppeat oikeudet, esimerkiksi rajoitettu pääsy puhujaluetteloon ja joitakin prosessuaalisia oikeuksia. Näiden suppeiden oikeuksien vuoksi EU:n toiminta ja näkyvyys ovat vähentyneet huomattavasti verrattuna ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa vallinneeseen tilanteeseen, jolloin neuvoston puheenjohtajana toiminut jäsenvaltio edusti EU:ta. On myönnettävä, ettei EU voi tällä hetkellä hoitaa Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksessa täysimääräisesti tehtäviään, jotka sille annetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa, ja ettei se voi puolustaa EU:n etuja yhtä tehokkaasti kuin ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.

Koska EU:n osallistumista YK:n työskentelyyn koskevasta päätöslauselmaesityksestä käytävä keskustelu lykättiin YK:n yleiskokouksen syyskuun istuntoon, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja päätti 4. lokakuuta perustaa kyseistä päätöslauselmaa käsittelevän työryhmän. Sen tavoitteena on tehostaa, koordinoida ja tukea Yhdistyneissä Kansakunnissa toimivan EU:n edustuston, kolmansissa maissa olevien EU:n muiden edustajien sekä Brysselissä toimivien komission yksiköiden ja neuvoston sihteeristön työskentelyä, jotta voidaan luoda edellytykset sille, että EU voi saada tarvitsemansa lisäoikeudet voidakseen osallistua tehokkaasti YK:n yleiskokouksen työskentelyyn. Kyseinen työryhmä koostuu komission ja neuvoston sihteeristön virkamiehistä.

Ulkoasiainneuvosto keskustelee asiaa koskevasta toimintasuunnitelmasta 25. lokakuuta.

*

* *

KOMISSIOLLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET

Kysymyksen nro 25 esittäjä Silvia-Adriana Țicău (H-0467/10)

Aihe: Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomisen edistyminen

Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyuden parantamista koskevassa asetuksessa (EY) N:o 1070/2009⁽⁵⁾ velvoitetaan jäsenvaltiot ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin, joiden avulla varmistetaan, että toiminnalliset ilmatilan lohkot pannaan täytäntöön 4. joulukuuta 2012 mennessä, jotta saavutetaan vaadittu ilmaliikenteen hallintaverkon

⁽⁵⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 34.

kapasiteetti ja tehokkuus yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa ja jotta voitaisiin säilyttää korkea turvallisuustaso sekä parantaa lentoliikennejärjestelmän yleistä suorituskykyä ja vähentää ympäristövaikutuksia.

Lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn kehittämisjärjestelmästä säädetään 29. heinäkuuta 2010 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 691/2010⁽⁶⁾. Kun otetaan huomioon, että ensimmäinen viiteajanjakso alkaa 1. tammikuuta 2012, että komissio on nimittänyt 12. elokuuta 2010 koordinaattorin toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevaa järjestelmää varten ja että jo joitakin vuosia sitten komissio on myöntänyt huomattavasti varoja TEN-T-talousarviosta toiminnallisten ilmatilan lohkojen määrittämiseen, voiko komissio antaa tietoja siitä, miten toiminnallisten ilmatilan lohkojen määrittämisessä on edistytty ja toteutuuko yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luominen aikataulun mukaisesti?

Vastaus

(EN) Toiminnallisten ilmatilan lohkojen yhteydessä kaikki jäsenvaltiot toimivat valtioiden rajoista riippumatta ja tarjoavat lennonvarmistuspalveluja yhdessä muiden jäsenvaltioiden kanssa. Toiminnalliset ilmatilan lohkot ovat yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan keskeisiä mekanismeja, joiden avulla saadaan toiminnallisia etuja lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien tehdessä tiiviimpää yhteistyötä tai käytettäessä yhtä tarjoajaa silloin kun se on tarkoituksenmukaista. Tämä on kuitenkin vain välivaihe siirryttäessä todelliseen yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan.

SES II -lainsäädännön nojalla jäsenvaltioiden on perustettava toiminnallisia ilmatilan lohkoja ennen 4. joulukuuta 2012. Tähän mennessä on jo ilmoitettu kaksi toiminnallista ilmatilan lohkoa, jotka on perustettu Ruotsiin ja Tanskaan sekä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin. Komissio odottaa, että tulevina kuukausina allekirjoitetaan FABEC-sopimus, johon kuuluvat Belgia, Ranska, Saksa, Luxemburg, Alankomaat ja Sveitsi. Georg Jarzembowski nimitettiin elokuussa 2010 koordinaattoriksi, jonka tehtävänä on helpottaa neuvotteluja samassa toiminnallisessa ilmatilan lohossa yhteistyötä tekevien jäsenvaltioiden välillä.

Tarvitaan kuitenkin lisää työtä, jotta voidaan nopeuttaa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan perustamista ja noudattaa asetettua määräaika.

Avustukseen jäsenvaltioita komissio on laatinut tiukan työohjelman ja ehdottanut joitakin sääntelytoimia. Esimerkiksi suorituskyvyn kehittämisjärjestelmää koskeva komission asetukset annettiin 29. heinäkuuta 2010. Sen ansiosta jäsenvaltiot pyrkivät yhtenäistämään lennonvarmistuspalvelujen tarjontaa, jolloin myös suorituskyky parantuu.

Lisäksi komissio viimeistelee parhaillaan ehdotustaan asetukseksi, jolla pannaan täytäntöön toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamista koskevat tiedotusvaatimukset. Myös tukiaineisto valmistuu 4. joulukuuta 2010 mennessä.

Lopuksi totean, että joulukuuhun 2012 asetettu määräaika antaa komissiolle ja toiminnallisten ilmatilan lohkojen koordinaattorille vahvan aseman jäsenvaltioiden kanssa käytävissä keskusteluissa. Komission on mahdollisesti käsiteltävä asioita, jos tätä määräaika ei noudateta. Tässä vaiheessa komissio kuitenkin uskoo, että määräaika noudatetaan, sillä valmistelut edistyvät hyvin.

⁽⁶⁾ EUVL L 201, 3.8.2010, s. 1.

*
* *

Kysymyksen nro 26 esittäjä Bernd Posselt (H-0493/10)

Aihe: Euroopan laajuiset rautatieverkot

Mikä on komission arvio Strasbourgin ja Salzburgin välisen pääradan yksittäisten osuuksien valmistumiseen kuluva ajasta ja miten siihen vaikuttaa München-Mühldorf-Freilassing-osuus? Onko tarkoitus nimittää tähän liittyvää TEN 22 -linjaa varten oma TEN-koordinaattori?

Vastaus

(EN) Ensisijainen hanke nro 17 ”Pariisi–Strasbourg–Stuttgart–Wien–Bratislava” (EH17) on idän ja lännen välinen rautatieraitti, joka kulkee Keski-Euroopan erittäin tiheään asuttujen alueiden kautta. Se on yli 1 382 kilometriä pitkä ja ulottuu neljän jäsenvaltion – Ranskan, Saksan, Itävallan ja Slovakian – alueelle.

Komissio katsoo, että hankkeen täytäntöönpano on edistynyt hyvin useimmilla osuuksilla sen jälkeen, kun Péter Balázs nimitettiin eurooppalaiseksi koordinaattoriksi ja kyseisten neljän jäsenvaltion liikenneministerit allekirjoittivat aiejulistuksen 9. kesäkuuta 2006, minkä jälkeen on tehty vielä useita kahdenvälisiä sopimuksia rajan ylittävistä osuuksista. Viimeisen Ranskan suurnopeusosuuden pitäisi olla toimintavalmis vuonna 2016, Wienin uusi asema avataan vuonna 2013, ja kaikki Itävallan henkilöliikenneosuudet, joilla nopeus on 200 kilometriä tunnissa (km/h), on tarkoitus ottaa käyttöön viimeistään vuoteen 2015 mennessä.

Komissio on tyytyväinen Ranskan ja Saksan välisen rajan ylittävän osuuden valmistumiseen. Kehlin silta avataan 10. joulukuuta 2010, ja Augsburgin ja Münchenin välisen osuuden rakennustyöt on tarkoitus saattaa päätökseen joulukuussa 2011.

Komissiolla on kuitenkin myös seuraavia huolenaiheita:

– Stuttgartin ja Ulmin välisen osuuden rakennustyöt aloitettiin vuonna 2010. Kyseisen osuuden, jolla enimmäisnopeutena on 250 km/h, pitäisi olla täysin toimintavalmiina joulukuussa 2019, mutta Stuttgartin osuus on herättänyt myös poliittista keskustelua, kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää.

– Münchenin lentoasemalle ulottuvalle yhteydelle ei ole vielä rahoitusta, vaikka Baijerin osavaltion hallitus ja parlamentti (Landtag) hyväksyivät taannoin Münchenin rautateiden kehityssuunnitelman (”Bahnkonzept München”), jonka mukaan lentoasemalle rakennetaan rautatieyhteys.

– Saksan ja Itävallan liikenneministeriöt päättivät heinäkuussa 2007 kehittää yhdessä Freilassingin ja Salzburgin välistä rajan ylittävää osuutta, jotta sen kapasiteettia saadaan lisättyä, mutta Saksan viranomaiset eivät ole vielä vahvistaneet Saksan puolella tehtävien töiden lopullista aloituspäivää.

– Münchenin ja Freilassingin välisestä osuudesta totean, että koko osuutta koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan odotetaan olevan painopisteenä tarkistetussa suunnittelukehyksessä, joka Saksan liikenneministerin on tarkoitus esitellä syksyllä 2010.

Komissio ymmärtää, että infrastruktuuriin tehtävissä investoinneissa on otettava huomioon saatavilla olevat luonnonvarat, mutta kaikki asianosaiset jäsenvaltiot ovat yhdessä

sitoutuneet investoimaan Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) hankkeisiin. Jos jokin jäsenvaltio ei hoida omaa osuuttaan reitistä, muiden tekemien investointien arvo todennäköisesti alenee. Komissio näin ollen muistuttaa Saksan hallitusta sen poliittisista sitoumuksista.

Komissiolla on ilo ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komissio nimitti kesäkuussa 2010 Euroopan parlamentin merkittävän entisen jäsenen Gilles Savaryn ensisijaisen hankkeen nro 22 (Ateena–Nürnberg/Dresden) uudeksi eurooppalaiseksi koordinaattoriksi. Hän toimittaa työtään koskevan ensimmäisen kertomuksen TRAN-valiokunnalle 27. lokakuuta 2010.

*

* *

Kysymyksen nro 27 esittäjä Brian Crowley (H-0495/10)

Aihe: Alueellisille lentokentille myönnettävä julkisen palvelun velvoitteeseen liittyvä rahoitus

Voiko komissio antaa lausunnon, jossa on esitetty julkisen palvelun velvoitteeseen liittyvän rahoituksen edut Euroopan unionin alueellisille lentokentille?

Vastaus

(EN) Asetuksen N:o 1008/2008 ⁽⁷⁾ nojalla julkisen palvelun velvoitteita voidaan asettaa taloudelliseen kehitykseen tai alueelliseen yhteyteen liittyvistä syistä. Julkisen palvelun velvoitteet ovat välineitä, joilla varmistetaan pääsy syrjäisille seuduille tai tuetaan aluekehityspolitiikan tavoitteita, kun kyseessä oleva jäsenvaltio toteaa, ettei sen tavoitteita saavuteta asianmukaisesti markkinavoimien vapaalla toiminnalla.

Nämä velvoitteet ovat luonteeltaan yleisiä (ne koskevat esimerkiksi tiheyttä, kapasiteettia ja enimmäishintoja). Jos kukaan lentotoiminnan harjoittaja ei ryhdy tarjoamaan palveluja, jäsenvaltio voi myöntää yksinomaisen toimiluvan yhdelle lentotoiminnan harjoittajalle, joka valitaan EU:n laajuisen tarjouskilpailun perusteella. Tällainen lentotoiminnan harjoittaminen voi olla maksutonta tai siitä voidaan periä korvaus, ja sillä pyritään ennen kaikkea varmistamaan tehokkaasti alueellista kehitystä koskevien tavoitteiden saavuttaminen. Jos korvaus maksetaan, edunsaajana on tarjouskilpailun voittanut lentoyhtiö eivätkä asianosaiset lentoasemat.

Julkisen palvelun velvoitteita on asetettu EU:ssa 200 reitillä. Julkisen palvelun velvoitteet edistävät alueellisille lentoasemille suuntautuvaa ja niiltä lähtevää lentoliikennettä, koska niillä varmistetaan, että kyseisillä reiteillä liikennöidään ainakin vähimmäismäärä vuoroja. Komissio ei ole toteuttanut kvantitatiivista analyysia taloudellisista vaikutuksista, joita julkisen palvelun velvoitteista aiheutuu alueellisille lentoasemille, mutta julkisen palvelun velvoitteet edistävät luonnostaan lentoliikennettä alueellisilla lentoasemilla, joilla se olisi muuten epäsäännöllisempää.

*

* *

(7) EUVL L 293, 31.10.2008.

Kysymyksen nro 28 esittäjä Dominique Baudis (H-0500/10)**Aihe: Ilmailuala ja liikenteen valkoinen kirja**

Ilmailuala muodostaa yhden harvoista aloista, joilla Euroopan rakentaminen on onnistunut. Tämä toiminta, joka työllistää satoja tuhansia koulutettuja työntekijöitä koko mantereella, jäsentää talouttamme ja alueitamme. Se on todellinen teknologisen kehityksen suunnannäyttävä ja olennaisen tärkeä kansalaisten liikkuvuuden osatekijä.

Minkä sijan komissio aikoo antaa tälle teollisuuden alalle seuraavassa liikennettä koskevassa valkoisessa kirjassaan?

Vastaus

(EN) Ilmailuala työllistää suoraan puoli miljoonaa ihmistä, ja sen vuotuinen liikevaihto on lähes 100 miljardia euroa. Euroopan markkinaosuus on yli 38 prosenttia. Tällä huipputeknologian alalla on siksi keskeinen merkitys EU:ssa.

Liikenteen tulevaisuutta koskeva valkoinen kirja ei ole vielä valmis, minkä vuoksi olisi liian aikaista ilmoittaa, mitä se sisältää. Yleisesti ottaen voidaan todeta, että ilmailuala ja kuljetuskalustoteollisuus hyötyvät siitä.

Ensinnäkin eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeessa (SESAR), johon monet ilmailualalla toimivat valmistajat osallistuvat, kehitettävien teknologioiden käyttö käsittää myös tuotannon ja tehokkuuden jatkuvan parantamisen, minkä vuoksi ilmailuala hyötyy siitä. Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttaminen lisää ilmaliikenteen kapasiteettia ja oletettavasti tarjoaa myönteisiä mahdollisuuksia lentoliikenteen harjoittajille ja ilmailualalla toimiville eurooppalaisille valmistajille.

Yhdistämällä liikennemuotoja aiempaa tehokkaammin eli yhdistämällä lento-, raide- ja julkinen liikenne autetaan vähentämään päästöjä, jotka liittyvät lyhyen matkan syöttölentoihin ja kaupunkiyhteyksien muodostamiin viimeisiin osuuksiin.

Seitsemännestä puiteohjelmasta käytetään jo 2,1 miljardia euroa, joihin sisältyy Clean Sky -aloite (800 miljoonaa euroa), Euroopan teollisuuden teknisten tarpeiden tukemiseen kehitettäessä vihreämpien, tehokkaampien, halvempien, turvallisempien ja luotettavampien ilma-alusten sekä niiden moottoreiden ja laitteiden uutta sukupolvea sekä lentoliikennettä. Myös parhaillaan kehitettävä puhtaita polttoaineita koskeva strategia auttaa eurooppalaisia valmistajia siirtymään kestävämpään lentoliikenteeseen varhaisessa vaiheessa ja sujuvasti.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana totean, että matkojen oikeudenmukainen hinnoittelu on tärkeä valkoiseen kirjaan sisältyvä politiikan ala. Ilmailun sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään vuodesta 2012 alkaen kannustaa paitsi eurooppalaisia myös suuria EU:n ulkopuolisia lentoyhtiöitä innovoimaan, nopeuttamaan lentokaluston uusimista ja käyttämään vaihtoehtoisia polttoaineita, mistä on selkeää hyötyä ilmailualalle.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että komissio on sitoutunut lisäämään mahdollisuuksia tällä ratkaisevan tärkeällä alalla, jolla luodaan työpaikkoja hyvin koulutetuille työntekijöille ja saadaan aikaan muihin aloihin kohdistuvia teknologisia heijastusvaikutuksia.

Tässä yhteydessä ja ilmailututkimusta koskevan vision 2020 hyvää esimerkkiä seuraten komissio aikoo perustaa ilmailualan teollisuusjohtajien kanssa korkean tason työryhmän, jonka tehtävänä on kehittää eurooppalaiselle ilmailu- ja lentoliikennetutkimukselle uusi visio vuoden 2020 jälkeistä kautta varten.

*
* *

Kysymyksen nro 29 esittäjä Richard Howitt (H-0504/10)

Aihe: Heathrown lentoaseman mahdollinen siirtäminen Thames-joen suistoalueelle

Onko komissio mahdollisesti ottanut alustavasti kantaa tietoihin, joiden mukaan uudistettuja soveltuvuustutkimuksia ollaan tekemässä Heathrown lentoaseman siirtämisestä Thames-joen suistoalueelle rakennettavalle keinotekoiselle saarelle, mikä aiheuttaa ympäristövaikutuksia, ruuhkautumista ja muuttopaineita South Essexin vaalipiirini asukkaille? Mitä mainittua asiaa koskevia muita tutkimuksia ja kuulemisia komissio aikoo toteuttaa?

Vastaus

(EN) Yhdistyneen kuningaskunnan liikenneministeriön julkaisemista virallisista asiakirjoista ei ilmene mitään sellaista, mistä voitaisiin päätellä, että Heathrow'n lentoaseman siirtämistä Thames-joen suistoalueelle pidettäisiin tällä hetkellä vaihtoehtona. Komissiolla ei ole tietoa Heathrow'n lentoaseman siirtämistä koskevista tuoreemmista toteutettavuustutkimuksista.

On tärkeää muistaa, että toissijaisuusperiaatteen perusteella jäsenvaltioilla on yksinomainen toimivalta valita lentoasemien ja itse asiassa koko infrastruktuurin sijainti, kunhan varmistetaan, että esimerkiksi sovellettavaa ympäristönäkökohtia koskevaa EU:n lainsäädäntöä noudatetaan.

*
* *

Kysymyksen nro 30 esittäjä Sarah Ludford (H-0505/10)

Aihe: Lentoasemien henkilökannarit

Lentoasemien henkilökannereita koskevissa komission mahdollisissa lainsäädäntöehdotuksissa on arvioitava perusteellisesti, ovatko henkilökannarit tehokkaita, tarpeellisia ja oikeasuhteisia lentoasemien turvallisuuden parantamiseksi. Milloin komissio päättää, ehdottaako se EU:n laajuista lainsäädäntökehystä, millaisten objektiivisten perusteiden pohjalta se tekee vaikutustenarviointinsa ja päätöksensä, millaisia yksityisyyttä ja terveyttä koskevia pakollisia vaatimuksia siihen voidaan sisällyttää ja otetaanko tällaisessa lainsäädännössä selkeästi kantaa kuvien säilyttämiseen ja Yhdysvalloissa sovellettavien tyyppisiin sääntöihin, joilla taataan oikeus kieltäytyä henkilökannereilla tehtävistä tarkastuksista?

Vastaus

(EN) Komissio antoi 15. kesäkuuta 2010 tiedonannon turvaskannereiden käytöstä EU:n lentoasemilla. Tiedonannossa todettiin, että kun on tehty lisävaikutustenarviointi, jossa tarkastellaan myös perusoikeuksia ja terveysasioita, komissio päättää siitä, aikooko se ehdottaa EU:n lainsäädäntöä turvaskannereiden käytöstä EU:n lentoasemilla ja millaisia vaatimuksia niiden käytölle olisi asetettava.

Komissio laatii parhaillaan kyseistä vaikutustenarviointia vakiintuneiden sääntöjensä ja menetelmiensä mukaisesti. Tällainen arviointi tarkoittaa, että komissio määrittelee ongelman, joka voi edellyttää EU:n lainsäädäntötoimia, laatii useita mahdollisia vaihtoehtoja ja esittää erilaisia ratkaisuja, joilla voidaan saavuttaa tavoitteet ja käsitellä määritettyä ongelmaa.

Jokaisen vaihtoehdon taloudellisia, sosiaalisia, terveydellisiä, turvallisuus- ja ympäristövaikutuksia analysoidaan tarkasti saatavilla olevien tietojen, esimerkiksi tutkimusten, kuultavien tahojen esittämien huomautusten ja koetulosten, perusteella.

Kunkin vaihtoehdon kohdalla arvioidaan lisäksi erityisesti perusoikeuksia, terveysnäkökohtia ja ilmaisukykyä. Tässä yhteydessä tarkastellaan myös sitä vaihtoehtoa, että matkustajille annetaan mahdollisuus kieltäytyä turvaskannereilla tehtävästä turvatarkastuksesta, sekä kuvien säilyttämistä koskevia vaihtoehtoja.

Tämän vaikutustenarvioinnin pitäisi olla valmis vuoden 2011 alussa. Sen jälkeen komissio päättää lainsäädäntötoimien tarpeellisuudesta.

*
* *

Kysymyksen nro 38 esittäjä James Nicholson (H-0491/10)

Aihe: Tuleva tuki nurmiviljelylle

Komission jäsen Ciolos antoi vastikään Irlannin lehdistössä julkaistussa haastattelussa (Irish Independent, tiistaina 21. syyskuuta 2010) ymmärtää olevansa valmis harkitsemaan jatkuvaa tukea Irlannin kaltaisille nurmiviljelyjärjestelmille. Mitä järjestelyjä komissio on kaavaillut tämän ylimääräisen tuen antamiseksi viljelijöille?

Vastaus

(FR) Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tulevaisuudesta käytävässä keskustelussa keskitytään muutoksiin, joita on tehtävä suorien tukien järjestelmään ja erityisesti tukien jakomenetelmään, jotta tuki jakautuu nykyistä oikeudenmukaisemmin jäsenvaltioiden, alueiden ja maanviljelyn tuotantojärjestelmien välillä. Yksi näkökohta tässä asiassa on se, miten suorat tuet voidaan parhaiten kohdentaa sellaisiin maanviljelyn tuotantojärjestelmiin, jotka edistävät erityisen paljon ympäristöön liittyvien julkishyödykkeiden tarjontaa.

On kuitenkin vielä selvittämättömiä kysymyksiä, jotka liittyvät menettelyihin ja kriteereihin, joita sovelletaan siirryttäessä oikeudenmukaisempaan ja kohdennettuun tukeen siten, ettei suorien tukien maksussa tapahdu suuria häiriöitä. Niillä voisi olla huomattavia taloudellisia vaikutuksia joillakin alueilla tai joissakin tuotantojärjestelmissä.

*
* *

Kysymyksen nro 39 esittäjä Laima Liucija Andrikiene (H-0507/10)

Aihe: POSEI-ohjelma

Mitä mieltä komissio on syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevan POSEI-ohjelman tehokkuudesta EU:n syrjäisimpien alueiden banaanintuottajien kannalta? Onko ohjelma parantanut merkittävästi EU:n banaanintuottajien asemaa Euroopan banaanimarkkinoilla? Onko suunniteltu POSEI-ohjelman banaanintuotantoa koskevien määrärahojen tarkistamista EU:n rahoituskehityksen väliarvioinnin yhteydessä?

Vastaus

(FR) Komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 24. syyskuuta 2010 esittämässä ensimmäisessä kertomuksessa POSEI-ohjelmien vuoden 2006 uudistuksen vaikutuksista ⁽⁸⁾ korostetaan, että POSEI-järjestelmän toimenpiteet ovat olleet hyvin tehokkaita useilla syrjäisimpien alueiden maatalousaloilla, myös banaanin vientialalla.

POSEI-järjestelmän toimenpiteissä banaania on tuettu merkittävästi, ja niillä on todellakin saavutettu hyviä tuloksia tuotanto- ja tulotason säilyttämisessä.

Erityisesti banaania kannattavuus on lisääntynyt merkittävästi, ja vaikutukset tuottavuuteen, laatuun sekä tuotannon ympäristöolosuhteisiin ovat olleet huomattavat.

Nämä päätelmät perustuvat osittain riippumattoman konsulttiyrityksen komissiolle tekemään tuoreeseen tutkimukseen, jossa arvioitiin POSEI-järjestelmässä vuodesta 2001 lähtien toteutettuja toimenpiteitä.

Komissio voi näin ollen todeta, että POSEI-järjestelmä on edistänyt merkittävästi eurooppalaisen banaanituotannon säilymistä ja tuotanto-olojen parantumista.

Kun nämä tuet siirrettiin POSEI-järjestelmään vuonna 2007, EU:n banaanintuottajien tukemiseen osoitettaviksi määrärahoiksi vahvistettiin 279 miljoonaa euroa neljälle tuotantoalueelle, jotka ovat Kanariansaaret, Martinique Guadeloupe ja Madeira. Tämän huomattavan tukimäärän laskennassa otettiin osittain huomioon banaanialan markkinoiden vaihtelevuus, mikäli kauppa vapautuisi yhä enemmän.

Komissio näin ollen katsoo, että banaanialan tukemiseen osoitetut määrärahat ovat edelleen riittävät, jotta EU:n tuottajia voidaan suojella vapautuvilla markkinoilla.

Komissio kuitenkin seuraa tarkasti sellaisten monenvälisen kauppasopimusten vaikutuksia, joiden tarkoituksena on alentaa banaanin tuontitulleja, ja toteuttaa tarvittaessa asianmukaisia toimia niiden lieventämiseksi.

*

* *

Kysymyksen nro 42 esittäjä Struan Stevenson (H-0475/10)**Aihe: Nykyisen yhteisen kalastuspolitiikan rakenteelliset puutteet**

Yksi äskettäisessä vihreässä kirjassa yksilöity nykyisen kalastuspolitiikan puutteista on olemassa olevien sääntöjen laiminlyönti. Tämä lisää osaltaan voimakasta ylikalastusta ja aiheuttaa haittaa meriympäristölle, ja ongelmaa pahentavat usein EU:n varoin rahoitetut hankkeet. Harkitseeko komissio tästä syystä yhteisessä maatalouspolitiikassa noudatettavien täydentävien ehtojen kaltaisen mekanismin käyttöönottoa, jota sovellettaisiin EU:n varoihin ja kalaresursseihin?

Vastaus

(EN) EU:n tilintarkastustuomioistuimen marraskuussa 2007 julkaisemaan kertomukseen (erityiskertomus nro 7/2007) antamassaan vastauksessa komissio sitoutui toteuttamaan valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmän perusteellisen uudistuksen. Uusi valvonta-asetus

(8) KOM(2010)0501 lopullinen, komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle: ensimmäinen kertomus POSEI-ohjelmien vuoden 2006 uudistuksen vaikutuksista.

(asetus N:o 1224/2009⁽⁹⁾) auttaa merkittävästi parantamaan valvontaa, täytäntöönpanoa ja sääntöjenmukaisuutta Euroopan kalastusalalla.

Mitä tulee EU:n varojen saantia ja kalavarojen käyttöä koskevien ehtojen käyttöönottoon, komissio viittaa jo olemassa oleviin säännöksiin, esimerkiksi neuvoston asetuksen N:o 2371/2002⁽¹⁰⁾ (perusasetus elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa) 16 artiklaan, neuvoston asetuksen N:o 1224/2009 (valvonta-asetus) 90 artiklaan sekä neuvoston asetuksen N:o 1005/2008⁽¹¹⁾ (laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskeva asetus) 40 artiklaan. Myös Euroopan kalatalousrahaston ja tietojen keruuta koskevien puitteiden yhteydessä on mahdollisuuksia keskeyttää rahoitustuki tai tehdä rahoitusoikaisuja, jos jäsenvaltio ei täytä tiettyjä hallinnollisia tai ohjelmointia ja täytäntöönpanoa koskevia edellytyksiä.

Komissio katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan tulevan uudistuksen yhteydessä on tilaisuus tutkia tarvetta ja mahdollisuuksia ottaa käyttöön muita ehtoja koskevia mekanismeja.

*

* *

Kysymyksen nro 43 esittäjä Pat the Cope Gallagher (H-0497/10)

Aihe: Makrillin suurimmat mahdolliset saalismäärät (TAC) vuodelle 2011

Mitä toimia komissio aikoo mahdollisesti toteuttaa varmistaakseen, että yhteisön pelagisten lajien kalastajat hyötyvät makrillin suurimpien mahdollisten saalismäärien (TAC) lisäämisestä vuodeksi 2011 ICES:n esittämällä tavalla?

Vastaus

(EN) Komissio on erittäin huolissaan nykyisestä tilanteesta, jossa sekä Islanti että Färsaaret ovat vahvistaneet yksipuolisia kiintiöitä, minkä vuoksi makrillikannan kalastuskiintiö ylittyy.

Ei ole todellakaan hyväksyttävää, että Islanti ja Färsaaret asettavat itselleen yksipuolisia kiintiöitä. Se ei ole hyväksyttävää, koska Euroopan unioni ja Norja ovat toteuttaneet vuosien ajan toimia saadakseen tämän Koillis-Atlantin tuottoisan kalakannan hyvälle ja kestäväälle tasolle. Islannin ja Färsaarten alukset ovat kalastaneet tänä vuonna merestä makrilleja huomattavasti enemmän kuin koskaan aiemmin. Nämä toimet vaarantavat myös kaiken sen kovan työn, jota omalla kalastusalallamme tehdään kyseisen kalakannan suojelemiseksi.

Komission ensisijaisena tavoitteena on varmistaa makrillikannan kestävyys ja mahdollistaa siten se, että kalastajat voivat hyötyä täysimääräisesti makrillin optimaalisesta saatavuudesta sekä vuonna 2011 että pitemmällä aikavälillä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi komissio on ottanut johtavan aseman, jotta voitaisiin perustaa uudelleen yhteinen hoitomenetelmä, johon osallistuvat kaikki rannikkovaltiot, joiden vesillä makrilli vaeltaa. Komissio pyysi näin ollen, että asiasta keskustellaan 27. syyskuuta 2010 pidetyssä kalastusneuvoston kokouksessa, jossa jäsenvaltiot tukivat komissiota tässä tavoitteessa.

⁽⁹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 358, 31.12.2002.

⁽¹¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008.

Unioni on kriittisessä vaiheessa Pohjois-Atlantin makrillikannan hoitoa ajatellen, koska rannikkovaltioiden välillä ei ole tehty kiintiöiden jakojärjestelyä. Nykyiset kalastusmäärät ylittävät huomattavasti vuotta 2010 koskevat tutkijoiden suositukset. Komissio on sitoutunut ratkaisemaan esiin tulleet ongelmat, jotta makrillikantaa hoidetaan taas asianmukaisesti vuonna 2011. Komission kanta näissä neuvotteluissa perustuu vuotta 2011 koskevaan Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) näkemykseen, jonka mukaan suurinta sallittua saalista (TAC) voidaan suurentaa.

Jos yhteistyötä ei tehdä, kanta voi pienentyä. Tämän välttämiseksi komissio puolustaa määrätietoisesti unionin etuja, jotka liittyvät pitkän aikavälin sopimuksen tekemiseen. Tänä syksynä käytävillä neuvotteluilla on ratkaiseva merkitys, ja ratkaisun löytäminen edellyttää joustavuutta ja hyvää tahtoa kaikilta asianosaisilta.

*

* *

Kysymyksen nro 44 esittäjä Marek Józef Gróbarczyk (H-0501/10)

Aihe: Rannikkokalastuksen kehitys yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa

Vihreässä kirjassa esitetyn kalastuspolitiikan uudistuksen mukaan rannikkokalastuksen suojeleminen on keskeisen tärkeä asia.

Komission ehdottaman tuottajakohtaisen siirrettävän kiintiön (ITQ) käsite huolestuttaa kalastajia eikä se ole pienimuotoisen kalastuksen säilyttämisen mukaista, kuten Islannissa tältä kalastuksen alalta saatu kokemus osoittaa.

Voiko komissio kuvata suunnittelemaansa yhteisen kalastuspolitiikan muutosta, joka perustuu ITQ:hun? Onko harkittu yhteisen kalastuspolitiikan rahoittamista muilla, vaihtoehtoisilla ja vähemmän riskejä sisältävillä menetelmillä? Kuinka pitkälle jäsenvaltioiden kanssa tästä asiasta käydyt keskustelut ovat edenneet?

Vastaus

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen mainitsee rannikkokalastuksen tärkeyden sekä viittaa rannikkokalastusalueisiin ja tuottajakohtaisten siirrettävien kiintiöiden mahdolliseen käyttöönottoon uudistetussa yhteisessä kalastuspolitiikassa (YKP).

Komissio arvioi parhaillaan tätä asiaa, ja tiedämme, että tällaisten oikeuksien käyttöönotolla voi olla kielteisiä vaikutuksia pienimuotoista kalastusta ja rannikkokalastusta harjoittaviin aluksiin. Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että tällaisten toimien kielteiset vaikutukset on vältettävä kaikissa tilanteissa. On kuitenkin huomautettava, että mitään päätöstä ei ole tehty ja että komissio lupaa ottaa pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen edut asianmukaisesti huomioon, jotta niitä voidaan suojella kaikilta kaupattaviin oikeuksiin liittyviltä kielteisiltä vaikutuksilta.

*

* *

ENKysymyksen nro 45 esittäjä Carl Schlyter (H-0469/10)**Aihe: Omega-3 ja sydäninfarktit**

New England Journal of Medicine -lehdessä on äskettäin julkaistu tulokset ⁽¹²⁾ hollantilaisesta tutkimushankkeesta, johon osallistui 4 800 miestä ja naista. Tulokset osoittavat, että omega-3 ei alhaisina pitoisuuksina esimerkiksi pöytä margariinissa vähennä lainkaan sydäninfarktin vaaraa. Näistä tuloksista on oltava seurauksia yrityksille, jotka toteuttavat mainoskampanjoita, joissa ne väittävät päinvastaista eli siis sitä, että niiden margariinia kuluttamalla sydäninfarktin vaara pienenee.

Katsooko komissio, että jatkuvat väitteet margariinin vaikutuksista ovat EU:n lainsäädännön mukaisia? Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä saadakseen tällaiset mainoskampanjat ja väitteet loppumaan?

Vastaus

(EN) Asetus (EY) N:o 1924/2006 ⁽¹³⁾ elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystieteistä annettiin, jotta voitaisiin varmistaa kaikkien EU:ssa esitettävien elintarvikkeita koskevien ravitsemus- ja terveystieteiden oikeellisuus, selkeys, luotettavuus ja hyödyllisyys kuluttajien kannalta. Lainsäätäjät päättivät, että tieteellisen näytön olisi oltava tärkein näkökohta väitteiden käytössä. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) tekee tällaiset riippumattomat tieteelliset arvioinnit väitteiden oikeellisuudesta.

Asetuksessa edellytetään, että kaikki terveystieteet hyväksytään EU:n tasolla EFSA:n suositusten perusteella.

Väitteen hyväksymisen yhteydessä asetetaan asianmukaiset käytön edellytykset sen varmistamiseksi, että tuotteen, jota väite koskee, käytöllä on väitetty vaikutus. Käytön edellytyksissä voidaan tieteellisistä suosituksista riippuen esimerkiksi rajoittaa väitteen käyttö sellaisiin elintarvikkeisiin, joiden osalta vaikutus on osoitettu, tai määrätä vaikutuksen aikaansaamiseen tarvittava aktiivisen ainesosan vähimmäismäärä.

Kysymyksen osalta totean, että on olemassa tiettyjä aineita koskevia hyväksytyjä väitteitä, joita voidaan sisällyttää useisiin tuotteisiin, kuten rasvaväitteiden (margariinien) kolesterolia vähentävä vaikutus. Tällaisissa väitteissä voidaan todeta, että korkea kolesteroli on sepelvaltimotaudin kehittymisen riskitekijä. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tällöin valvottava tällaisia väitteitä koskevan lainsäädännön noudattamista.

EFSA ei ole vielä arvioinut kaikkia omega-3-rasvahappoja ja sydän- ja verisuonitauteja koskevia väitteitä, mutta komissio keskustelee parhaillaan jäsenvaltioiden kanssa jo arvioitujen väitteiden hyväksymistä koskevasta päätöksestä. Väitteet, joiden esittämiseen on haettu lupaa, voidaan pitää markkinoilla, kunnes niitä koskeva päätös on tehty.

Lopuksi totean, että parlamentin jäsen voi luottaa siihen, että kun asetus on pantu täysimääräisesti täytäntöön, EU:ssa voidaan käyttää ainoastaan tieteellisesti toteutettuja terveystieteitä.

*

* *

(12) (<http://www.nnejm.org/doi/pdf/10.1056/NEJMoa1003603>).

(13) Asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20. joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystieteistä (EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9–25).

Kysymyksen nro 46 esittäjä Mairead McGuinness (H-0472/10)**Aihe: EU:n vapaata liikkuvuutta koskevan direktiivin muuttaminen ja valeavioliittojen ehkäiseminen**

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 25. heinäkuuta 2008 Metockin asiassa antaman ratkaisun johdosta ovat eräät jäsenvaltiot, kuten Irlanti, joutuneet luopumaan vaatimuksistaan, joiden mukaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa koskevaa direktiiviä 2004/38/EY⁽¹⁴⁾ olisi muutettava, jotta estetään maahanmuuttajia järjestämästä avioliittoja voidakseen jäädä EU:hun. Eräs Irlannin merkittävimmistä avioliittoja rekisteröivistä viranomaisista varoitti hiljan, että Irlannissa tehdyistä siviilivihkimisistä 10–15 prosenttia voi johtaa valeavioliittoon, jonka tarkoituksena on yksinomaan kiertää maahanmuuttoa koskevia määräyksiä.

Jakaako komissio jäsenvaltioiden tunteman huolen siitä, että direktiiviä voidaan käyttää hyväksi Metockin asiassa annetun päätöksen myötä? Onko komissio saanut joltakin jäsenvaltiolta tietoa direktiivin 2004/38/EY väärinkäytöstä tai rikkomisesta, ja jos tällaisia tietoja on olemassa, mihin menetelmiin voidaan turvautua niiden jakamiseksi muiden jäsenvaltioiden kanssa? Katsooko komissio, että jäsenvaltiot voivat päästä eroon järjestettyjen avioliittojen käytännöstä direktiiviä 2004/38/EY muuttamatta, ja jos komissio vastaa myöntävästi, miten se tarkalleen onnistuisi?

Vastaus

(EN) Kuten komission kertomuksessa⁽¹⁵⁾ direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁶⁾ soveltamisesta korostetaan, Euroopan unionin tuomioistuin muistutti asiassa Metock ym. antamassaan tuomiossa⁽¹⁷⁾, ettei direktiivissä estetä jäsenvaltioita torjumasta EU:n oikeuksien väärinkäyttöä, kuten lumeavioliittoja, kuten direktiivin 35 artiklassa säädetään.

Komissio perusti syyskuussa 2008 jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan työryhmän määrittämään direktiivin tulkintaan liittyviä vaikeuksia ja selventämään niitä sekä auttamaan jäsenvaltioita soveltamaan direktiiviä asianmukaisesti. Oikeuksien väärinkäytön torjuminen, parhaiden käytänteiden vaihto, tilastotiedot ja uusien väärinkäyttötapojen tutkinta ovat tämän säännöllisesti kokoontuvan työryhmän asialistalla. Jäsenvaltiot voivat tietoverkon kautta jakaa väärinkäytöksiä ja petoksia koskevia tilastotietoja ja muita tietoja. Komissio tukee kyseisessä työryhmässä jäsenvaltioiden kanssa toteutettavia teknisiä toimia, jotta ne voivat aiempaa paremmin torjua oikeuksien väärinkäyttöä.

Lisäapua tarjottiin heinäkuussa 2009 annetussa direktiivin soveltamisen parantamista koskevassa komission tiedonannossa⁽¹⁸⁾. Oikeuksien väärinkäytön ja petosten osalta tiedonannossa todettiin, että direktiivin nojalla jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarpeellisia ja tehokkaita toimenpiteitä ehkäistäkseen väärinkäytön ja petokset sellaisilla EU:n oikeuden asialliseen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, jotka koskevat henkilöiden vapaata liikkumista, epämällä, lopettamalla tai peruuttamalla direktiivissä tarkoitetut oikeudet, jos ne on saatu

(14) EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

(15) KOM(2008)0840 lopullinen.

(16) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29. huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77).

(17) Asia C-127/08, Metock ym., tuomio 25.7.2008 (Kok., s. I-6241).

(18) KOM(2009)0313 lopullinen.

oikeuksien väärinkäytöllä tai petoksella, kuten lumeavioliitolla. Näiden toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia, ja niiden osalta on sovellettava direktiivissä säädettyjä menettelytakeita.

Yhdistyneestä Kuningaskunnasta hiljattain tulleet uutiset lumeavioliittoja vahvistaneiden pappien rikostuomioista ja lumeavioliittoihin sekaantuneita järjestäytyneitä rikollisryhmiä vastaan poliisitutkinnan jälkeen tehdyistä menestyksekkäistä poliisiratsioista vahvistavat komission näkemyksen siitä, ettei voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä tarvitse muuttaa, jotta jäsenvaltiot voivat torjua oikeuksien väärinkäyttöä tehokkaasti.

*

* *

Kysymyksen nro 47 esittäjä Bendt Bendtsen (H-0474/10)

Aihe: Vihreät julkiset hankinnat

Lääkinnälliset laitteet eivät sisälly niihin 10 tuoteryhmään, jotka komission määrittelee vihreiden julkisten hankintojen ensisijaisiksi aloiksi. Lääkinnällisiä laitteita koskevien vaatimusten yhdenmukaistaminen on todettu hankalaksi, koska yhteismääritelmään ”lääkinnälliset laitteet” sisältyy niin erityyppisiä tuotteita. Lääkinnällisten tuotteiden hankkimista koskevien suuntaviivojen puuttuminen saattaa toisaalta johtaa epätoivottuun tulokseen, koska alalta kielletään merkittävä kannustin kehittää jatkuvasti parempia ja kestävämpiä tuotteita.

Onko komissio harkinnut suuntaviivojen ottamista uuteen käsittelyyn, minkä yhteydessä komissio mahdollisesti ottaisi käyttöön yhteismääritelmään ”lääkinnälliset laitteet” sisältyvien erilaisten tuotetyyppien erityisen luokittelun? Onko komissio harkinnut yhteistyötä lääkitteiden valmistajien ja ammattialan järjestöjen kanssa siten, että viimeksi mainitut osallistuvat eri tuotetyyppien luokitteluun? Onko komissio harkinnut erityisten innovaatioluokkien käyttöönottoa siten, että niissä otetaan erityisesti huomioon tuotteiden luonne ja käyttötavat?

Vastaus

(EN) Komissio arvioi parhaillaan uudelleen mahdollisuutta laatia julkisia hankintoja koskevia ympäristökriteerejä terveydenhoitoalalla käytettäviä tiettyjä tuoteryhmiä varten. Tässä yhteydessä otetaan huomioon kaikki kyseisen tuoteryhmän ympäristövaikutukset ja parantamismahdollisuudet muihin tuoteryhmiin verrattuna sekä jäsenvaltioiden ja niiden teollisuuden halukkuus osallistua tähän prosessiin. Tästä asiasta keskustellaan vihreitä julkisia hankintoja käsittelevän neuvon-antavan ryhmän kanssa, ja päätös tehdään vuoden 2010 loppuun mennessä.

*

* *

Kysymyksen nro 48 esittäjä Vilija Blinkevičiūtė (H-0477/10)

Aihe: Sukupuolten tasa-arvo ja naisten eläkkeet

Euroopan komissio julkaisi tänä kesänä vihreän kirjan ”Riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen”, jossa se käsittelee eläkerahastojen vakavaraisuuteen liittyviä kysymyksiä, eläkeiän nostamista ja eläkeläisten liikkuvuutta. Siinä ei kuitenkaan mainita sukupuolten tasa-arvon periaatetta eikä lainkaan viitata naisten eläkkeiden suuruuteen. Naiset joutuvat koko ikänsä syrjinnän kohteeksi työmarkkinoilla,

koska miehille ja naisille samasta työstä maksettavissa palkkoissa on yhä suuria eroja. Lisäksi naisten eläkkeet ovat pienempiä, koska he työskentelevät huonompipalkkaisilla aloilla tai joutuvat päättämään työuransa huolehtiakseen perheestään, mikä pahentaa entisestään ikääntyneiden naisten köyhyyttä.

Eikö naisten eläkkeiden suuruutta olisi komissionkin mielestä käsiteltävä erikseen, koska syrjintä työmarkkinoilla vaikuttaa naisten eläke-etuuksiin? Mihin konkreettisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä vähentääkseen eroja naisten ja miesten eläkkeiden määrässä?

Vastaus

(EN) Komission vihreä kirja ”Riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen” ⁽¹⁹⁾ kattaa sukupuolinäkökulman, ja siinä käsitellään parlamentin jäsenen mainitsemien kaltaisia naisten kohtaamia asioita ⁽²⁰⁾.

Vihreään kirjaan on koottu EU:n eläkekehityksen erilaisia osatekijöitä, ja sidosryhmät ovat kannattaneet laajasti tätä kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Tässä yhteydessä näin ollen käsitellään eläkkeiden riittävyyttä, joka on keskeinen asia, ja sukupuolinäkökulma (naisten eläkkeiden riittävyys) on edelleen tärkeässä asemassa. Viimeksi mainitussa painotetaan voimakkaasti työmarkkinatoimenpiteitä, joissa kokonaisvaltainen lähestymistapa tuottaa tuloksia esimerkiksi Eurooppa 2020 -strategiaan luotujen yhteyksien kautta. Kaikki erityistoimet, joita komissio aikoo toteuttaa vihreän kirjan perusteella, riippuvat meneillään olevan kuulemismenettelyn tuloksista. Kun sidosryhmät ovat esittäneet näkemyksensä, komissio harkitsee, mitä toimia on asianmukaista toteuttaa seuraavaksi.

Komissio on tehnyt jo useita aloitteita edistääkseen miesten ja naisten tasa-arvoa työmarkkinoilla, joilta palkkoissa olevat sukupuolten väliset erot ovat peräisin. Tällaisia aloitteita ovat erityisesti sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen Euroopan työllisyysstrategiassa ja komission vuonna 2009 aloittama erityiskampanja palkkaerojen torjumiseksi. Työllisyyteen liittyvää miesten ja naisten eriarvoisuutta ja sen vaikutuksia eläkkeisiin tarkastellaan nimenomaisesti komission maaliskuussa 2010 antamassa naisten peruskirjaa koskevassa julistuksessa ⁽²¹⁾ sekä tuoreessa tiedonannossa ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” ⁽²²⁾.

Komissio edistää naisten ja miesten tasa-arvoa sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa avoimessa koordinoitimenetelmässä, jonka yleisenä tavoitteena on sukupuolten tasa-arvo. Tässä työssään komissio on myös seurannut jäsenvaltioiden kansallisiin strategiaraportteihin sisältyvää sukupuolinäkökohtaa ja julkaissut asiaa koskevan viimeisimmän arviointinsa vuoden 2009 sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa yhteisessä raportissa ⁽²³⁾. Tästä työstä oli apua eläkkeitä koskevan vihreän kirjan laadinnassa, ja sen seurantatoimet perustuvat jo tehtyihin aloitteisiin.

*
* *

⁽¹⁹⁾ KOM(2010)0365 lopullinen.

⁽²⁰⁾ Ks. esim. s. 5.

⁽²¹⁾ KOM(2010)0078 lopullinen.

⁽²²⁾ KOM(2010)0491 lopullinen.

⁽²³⁾ Ks. erityisesti lisäasiakirjan 4.2.3 kohta:

Kysymyksen nro 49 esittäjä Andrew Henry William Brons (H-0478/10)**Aihe: Malin presidentti**

Haluaisin tietää, miten komissio reagoi Malin presidentin Euroopan parlamentissa viime viikolla pitämään puheeseen. Hän pahoitteli puheessaan sitä, että Mali kärsii aivovuodosta kehittyneisiin maihin. Hänen mukaansa lähes 35 prosenttia Malissa korkeakoulututkinnon suorittaneista työskentelee ulkomailla ja suuri osa terveydenhuoltoalan työntekijöistä työskentelee muissa maissa, vaikkakaan heidän tarkka lukumääränsä ei ole tiedossa. Onko komission mielestä moraalisesti hyväksyttävää, että kehittyneet maat houkuttelevat kehitysmaista henkilöstöä, jota nämä ovat kouluttaneet omalla kustannuksellaan niukoista resursseistaan?

Vastaus

(EN) Komissio on erityisen huolissaan siitä, että monissa Afrikan valtioissa on huutava pula koulutetuista terveydenhuoltoalan työntekijöistä. Arvioiden mukaan perusterveydenhuollon tarjoamiseen tarvitaan vähintään 2,3 terveydenhuoltoalan työntekijää tuhatta asukasta kohden. Afrikassa on keskimäärin 0,8 terveydenhuoltoalan työntekijää tuhatta asukasta kohden ja Malissa vielä vähemmän, kun Euroopassa vastaava määrä on 10,3. Tietoisena tästä haasteesta ja edusta, jonka EU saa monien terveydenhuoltoalan siirtotyöntekijöiden kohteena, EU on hyväksynyt toimintastrategian kehitysmaiden terveysalan henkilöresurssikriisiin vastaamiseksi ja laatinut eurooppalaisen toimintaohjelman. Kaikkiaan 51 valtiossa, myös Malissa, EU tukee terveydenhuolto-ohjelmia, jotka koskevat terveydenhuoltoalan henkilöstöresursseja. Kansainvälisellä tasolla EU alkaa tutkia mahdollisuuksia edistää kiertomuuttoa ja ottaa käyttöön muita mekanismeja, joiden ansiosta terveydenhuoltoalan työntekijöiden muuttoliike olisi hyödyllistä kehityksen kannalta.

Yhdessä ihmisiin investoimista koskevan aihekohtaisen ohjelman ala-aiheessa käsitellään terveydenhuoltojärjestelmien parantamista ja henkilöstökriisiä. Tähän ohjelmaan sisältyvä EU:n hanke rahoitetaan yhteistyössä Maailman terveysjärjestön (WHO) kanssa, jotta voidaan edistää terveydenhuoltohenkilöstön kehittämistä ja lievittää terveydenhuoltoalan vakavaa henkilöstöpulaa 57 valtiossa, joiden joukossa on 36 Afrikan valtiota, myös Mali.

Voimassa olevaan EU:n lainsäädäntöön ja valmisteilla olevaan lainsäädäntöön sisältyy joitakin takeita, joilla pyritään ehkäisemään ”aivovuotoa”. Esimerkiksi EU:n ”sinistä korttia” koskevassa direktiivissä 2009/50⁽²⁴⁾ säädetään, että jäsenvaltiot voivat hylätä EU:n sinistä korttia koskevat hakemukset varmistaakseen eettisen rekrytoinnin. Kyseinen direktiivi ei myöskään vaikuta kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin, joissa luetellaan henkilöstön puutteesta kärsivät ammatit ja joissa näin ollen noudatetaan eettistä rekrytointia. Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on Euroopan unionissa pitkään oleskelleen henkilön asema, voivat poistua EU:n alueelta enintään vuodeksi menettämättä tätä asemaa. Sinisen kortin saaneiden erittäin pätevien siirtotyöntekijöiden kohdalla tämä ajanjakso on kaksi vuotta. Nämä säännökset edistävät ”kiertomuuttoa” jäsenvaltioiden ja maahanmuuttajan kotivaltion välillä, ja samalla siirretään taitoja ja rahaa.

Eurooppa-neuvosto korostaa, että on toteutettava lisätoimia, joilla maksimoidaan muuttoliikkeen myönteiset ja minimoidaan sen kielteiset vaikutukset kehitykseen maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti.

(24) Neuvoston direktiivi 2009/50/EY, annettu 25. toukokuuta 2009, kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten (EUVL L 155, 18.6.2009).

*
* *

Kysymyksen nro 50 esittäjä Ivo Belet (H-0489/10)

Aihe: EU:n komission jäsenten toimikauden päättyessä maksettava korvaus

Entisille Euroopan komission jäsenille maksetaan 25. heinäkuuta 1967 annetun asetuksen 422/67/ETY⁽²⁵⁾ mukaisesti enintään kolmen vuoden ajan heidän toimikautensa päättymisen jälkeen korvaus, joka vastaa 40–65 prosenttia heidän palkastaan ja jonka he voivat yhdistää uusista tehtävistään saamiinsa korvauksiin. Tämä avokätinen järjestely saa osakseen paljon arvostelua yleisessä mielipiteessä.

Onko komissio valmis muuttamaan oma-aloitteisesti tätä järjestelmää, erityisesti siltä osin kun on kyse toimikauden päättyessä maksettavan korvauksen yhdistämisestä uusiin tuloihin (asetuksen 7 artiklan 3 kohta)?

Vastaus

(EN) Tämä asia kuuluu neuvoston toimivaltaan SEUT-sopimuksen 243 artiklan (aiempi EY-sopimuksen 210 artikla) nojalla.

*
* *

Kysymyksen nro 51 esittäjä Liam Aylward (H-0499/10)

Aihe: Mercosurin kauppapolitiikka ja sen vaikutukset Euroopan maatalousalaan

Mercosurin kaupan ryhmittymää koskevien neuvottelujen toinen kierros käynnistyy 11. lokakuuta. Miten komission jäsen arvioi näiden neuvottelujen vaikuttavan maatalousalaan? Poliitikan mahdollisia vaikutuksia koskeva talousalan selvitys julkaistaan vuoden 2011 alussa. Voiko komissio kertoa selvityksen nykytilanteesta? Keskitytäänkö selvityksessä niihin tuntuviin vaikutuksiin, joita kauppapolitiikasta koituu Euroopan maatalousalalla?

Vastaus

(EN) EU–Mercosur-assosiaatiosopimuksen kauppapoliittista osaa koskeva viimeisin neuvottelukierros käytiin 11.–15. lokakuuta 2010 Brysselissä.

Komissio tiedottaa vastedeskin Euroopan parlamentille säännöllisesti näiden neuvottelujen edistymisestä. Erityisvaatimukseen kuuluu, että sekä neuvoston kauppapoliittiselle komitealle että Euroopan parlamentin INTA-valiokunnalle toimitetaan kirjallinen raportti pian kunkin neuvottelukierroksen päätyttyä.

Tässä yhteydessä on huomautettava, että kaupan kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arviointi (SIA), jossa tarkastellaan EU–Mercosur-vapaakauppasopimuksen mahdollisia taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia, on jo tehty kokonaan ja että sen lopulliset raportit ovat olleet julkisesti saatavilla maaliskuusta 2009 lähtien (ks. <http://ec.europa.eu/trade/analysis/sustainability-impact-assessments/assessments>).

(25) EYVL 187, 8.8.1967, s. 1.

Komission vastaus tutkimuksen tuloksiin ja suosituksiin esitetään heinäkuussa 2010 julkaistussa kannanotossa, joka koskee kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arviointia.

Komissio on lisäksi päättänyt toteuttaa tämän työn päätteeksi tarkemmin kohdennettuja taloustutkimuksia, joiden on tarkoitus valmistua vuoden 2011 alussa. Näihin tutkimuksiin sisältyy ajan tasalla oleva analyysi ja tietoja kaikista tullien ja tullien ulkopuolisten esteiden poistamisen taloudellisista vaikutuksista tavaroiden ja palvelujen kauppaan ja investointeihin sekä yksityiskohtaisempi arviointi maatalouteen kohdistuvista vaikutuksista.

Tämän perusteella komissio ottaa huomioon koko EU:n maatalouden ja erityisesti sellaisten maatalousalojen haavoittuvuuden, joihin tulevat myönnytykset mahdollisesti vaikuttavat eniten. Näitä erityisiä aloja ajatellen komissio laatii maataloutta koskevan esityksen, johon sisältyvissä myönnytyksissä otetaan huomioon asian kannalta merkityksellisten EU:n markkinoiden ja tuotantoalojen erityisolot ja joka on tietenkin sopusoinnussa koko yhteisen maatalouspolitiikan kanssa.

*
* *

Kysymyksen nro 53 esittäjä Charalampos Angourakis (H-0511/10)

Aihe: Muistion täytäntöönpano tuhoaa perheet ja koulutuksen

Kreikassa tuhannet perheet jäävät ilman kunnallista päivähoitopaikkaa lapselleen, koska monet kunnat sulkevat päiväkotia varojen ja henkilöstön puutteen vuoksi. Pelkästään Ateenassa 8 816 hakemuksesta vain 5 465 on hyväksytty. Samaan aikaan 60–70 prosenttia päiväkotien henkilöstöstä on vaarassa joutua irtisanotuksi, koska heidän sopimuksiaan ei uusita. Lisäksi opettajien nimitykset vähenivät 50 prosentilla julkisessa koulutuksessa tänä vuonna ja eläkkeelle jäävien määrä kasvaa tuntuvasti, minkä seurauksena kouluista arvioidaan puuttuvan yli 20 000 opettajaa! Nämä ongelmat – yhdessä joukkotyöttömyyden ja palkkojen ja sosiaalietuuksien jyrkän alentamisen kanssa, jota ajetaan PASOK-puolueen muodostaman hallituksen ja komission, Euroopan keskuspankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston yhdessä allekirjoittaman muistion pohjalta – kärjistävät kaikkia työläisperheiden ongelmia.

Onko komissio tietoinen muistion toimenpiteiden sietämättömistä seurauksista perheille ja etenkin naisille kunnallisten päiväkotien puutteen vuoksi sekä julkisten koulujen toiminnalle, mikä heikentää huomattavasti työntekijöiden lasten koulutusmahdollisuuksia?

Vastaus

(EN) Kreikka ja komissio (euroalueen jäsenvaltioiden puolesta) allekirjoittivat yhteistoimintamuistion (MoU) Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja Euroopan keskuspankin (EKP) suostumuksella. Yhteistoimintamuistioon sisältyvät julkista taloutta, rahoitusta ja rakenteellisia seikkoja koskevat toimenpiteet sekä euroalueen jäsenvaltioiden ja IMF:n myöntämä 110 miljardin euron rahoitus ovat välttämättömiä, jotta Kreikka selviytyy kriisistä. Ilman tätä rahoitusta ja yhteistoimintamuistioon sisältyviä toimenpiteitä Kreikan talous olisi häiriintynyt vielä huomattavasti pahemmin ja Kreikan kansalaisille olisi aiheutunut valtavat taloudelliset ja sosiaaliset kustannukset. Kreikan hallitus ja komissio tekivät yhteistoimintamuistioon sisältyvien toimenpiteiden laadinnassa tiiviistä yhteistyöstä ja ottivat huomioon makrotaloudellisen tilanteen mutta myös sosiaaliset huolenaiheet. Komissio myöntää, että Kreikan kriisistä on aiheutunut suuret sosiaaliset kustannukset useille Kreikan väestöryhmille. Ne johtuvat kuitenkin lähinnä julkisen talouden

epätasapainosta, kilpailuasioista ja rahoitukseen liittyvistä vaikeuksista, joita yhteistoimintamuistiolla pyritään korjaamaan.

Tarkasteltaessa lasten päivähoitolaitosten ja valtion koulujen henkilöstö- ja rahoitusongelmien vaikutuksia naisiin komissio huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan sosiaalirahasto rahoittaa osaltaan henkilövoimavarojen kehittämisen toimintaohjelman kautta myönnettävää tukea, jonka avulla naiset voivat sijoittaa lapsensa päivähoitolaitokseen, sekä koulutuksen laadun yleistä parantamista ja kokopäiväkoulujen kaltaista naisiin kohdistuvaa tukitoimintaa koulutusta ja elinikäistä oppimista koskevan toimintaohjelman kautta. Molempia toimintaohjelmia on kuitenkin pantu tähän mennessä hitaasti täytäntöön, mikä voi olla osittain syynä parlamentin jäsenen mainitsemiin naisiin kohdistuviin vaikutuksiin. Kreikan viranomaisten mukaan täytäntöönpanon pitäisi parantua tulevina kuukausina.

*

* *